

373

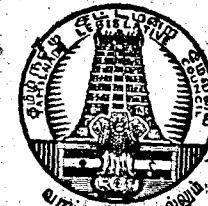
T. N. L. C. Debates
Official Report

Vol. CLXXIII

1981

No 1, 2

D
V211,32 NH
N81.173.1-2
143871

Issued : 19-6-1981

323

**TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

MONDAY 9th FEBRUARY 1981

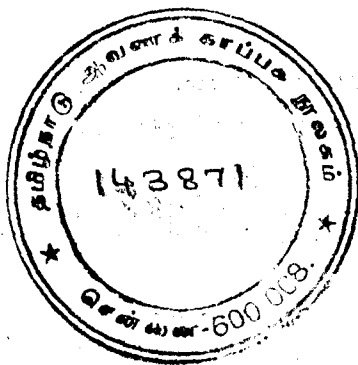
Volume CLXXIII No. 1

©
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1981

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-600 009.

PRICE 2 Rupees.

	பக்கங்கள்
தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.	i—v
தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்	vii
தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப் படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல் ..	ix—xi
1. இரங்கற் குறிப்பு	1
2. வினாக்கள்—விடைகள்	2—25
3. அறிவிப்புகள்—	
(1) அலுவல் ஆய்வுக்குழுவின் முடிவு. ..	26
(2) 10—2—1981—க்கான நிகழ்ச்சி நிரல்...	59
4. தகவல் கோரல்—	
வாணாளியில் சட்ட மன்ற மேலவை நிகழ்ச்சிகள் புறக்கணிக்கப்படுவது குறித்து.	26—27
5. கவன ஈர்ப்பு—	
அரசு ஊழியர்கட்கும், ஆசிரியர்கட்கும் வீடு கட்டுவதற்கான கடன் வழங்கல் நிறுத்தப் பட்டது குறித்து	27—29
6. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.	29—59
7. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.	59—62

D

V211,32' N87

N87.173.1-2

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU.

Thiru SADIQ ALI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. THIRU M. G. RAMACHANDRAN, Chief Minister, in charge of Public, General Administration, Indian Administrative Service, District Revenue Officers, Deputy Collectors, Police, Prevention of Corruption and Planning.
2. DR. V. R. NEDUNCHEZHIAN, Minister for Finance, in charge of Finance, Legislature, Elections, Food, Fisheries, Backward Classes, Youth Service Corps, Price Control and Ex-Servicemen.
3. THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister for Electricity, in charge of Electricity, Iron and Steel Control.
4. THIRU K. A. KRISHNASWAMY, Minister for Rural Industries, in charge of Rural Industries including Village, Cottage and Small Industries, Milk, Dairy Development and Registration.
5. THIRU S. D. SOMASUNDARAM, Minister for Revenue, in charge of Revenue, Commercial Taxes, Excise and Census.
6. THIRU R. M. VEERAPPAN, Minister for Information and Religious Endowments, in charge of Information and Publicity, Film Technology, Tourism, Tourism Development Corporation, Cinematograph Act, Hindu Religious and Charitable Endowments, Forests and Cinchona and Grant of Liquor Permits.
7. THIRU C. ARANGANAYAGAM, Minister for Education, in charge of Education including Technical Education and Official Language.
8. THIRU K. KALIMUTHU, Minister for Agriculture, in charge of Agriculture, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing and Agro-Engineering.

9. THIRU C. PONNAIYAN, Minister for Co-operation and Law, in charge of Law, Courts, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Registration of Companies, Debt Relief including Legislation on Money Lending and Legislation on Chits and Co-operation.

10. THIRU P. U. KULANDAIVELU, Minister for Local Administration, in charge of Municipal Administration, Panchayats and Panchayat Unions, Community Development, Rural Indebtedness, Bhoodan and Gramdhan and Highways.

11. THIRU S. RAGHAVANANDAM, Minister for Labour, in charge of Labour, Housing, Slum Clearance Board, Statistics, Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board, Town Planning and Accommodation Control.

12. DR. H. V. HANDE, Minister for Health, in charge of Health.

13. THIRU K. RAJA MOHAMED, Minister for Irrigation, in charge of Agro-Service Co-operative Societies, Irrigation including Minor Irrigation and Wakf.

14. THIRU S. MUTHUSWAMY, Minister for Transport, in charge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Act and Ports.

15. THIRU S. THIRUNAVUKKARASU, Minister for Industries, in charge of Large Scale Industries, Mines and Minerals and Textiles.

16. THIRU S. N. RAJENDRAN, Minister for Handlooms and Khadi, in charge of Handlooms, Khadi, Prohibition excluding grant of liquor permits and passports, Public Works Department and Establishment matters relating to Public Works Department.

17. THIRU M. VIJAYASARATHI, Minister for Adi Dravidar Welfare, in charge of Adi Dravidar Welfare, Stationery and Printing, Government Press, New Print Control, Hill Tribes and Bonded Labour and Employment and Training.

18. THIRUMATHI GOMATHI SRINIVASAN, Minister for Social Welfare, in charge of Social Welfare including Women and Children Welfare, Animal Husbandry, Beggars Home, Orphanages, Indians Overseas, Refugees and Evacuees and Correctional Administration.

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்

தமிழ்நாடு ஆளுநர்

திரு. சாதிக் அலி

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்

1. மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் (முதலமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

பொது, பொது நிர்வாகம், இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள், மாவட்டத் துணை ஆட்சியாளர் சம்பந்தப்பட்டவை, காவல், இலஞ்ச ஒழிப்பு மற்றும் திட்டம்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (நிதி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

நிதி, சட்டமன்றம், தேர்தல்கள், உணவு, மின் வளம், பிற்பட்ட வகுப்பினர், இளைஞர் அணி, விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு மற்றும் முன்னாள் இராணுவத்தினர்.

3. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (மின் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

மின்சாரம், மற்றும் இரும்பு எஃகுக் கட்டுப்பாடு.

4. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி (ஊரகத் தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

இராம, குடிசை சிறுதொழில்கள் உள்ளிட்ட ஊரகத் தொழில்கள், பால், பால் பெருக்கத் திட்டம், மற்றும் ஆவணப் பதிவுத் துறை.

5. மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் (வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

வருவாய், வணிக வரிகள், ஆயத்துறை, மற்றும் மக்கள் தொகைக் கணக்கு.

6. மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் (செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

செய்தி மற்றும் விளம்பரம், திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், திரைப்படச் சட்டம், அறநிலையத் துறை, வனங்கள், சின்கோனா, மற்றும் மது அருந்த அனுமதி வழங்கல்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் (கல்வி அமைச்சர்) கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

தொழில் நுட்பக் கல்வி உள்ளிட்ட கல்வி மற்றும் ஆட்சிமொழி.

8. மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

வேளாண்மை, வேளாண்மை மறுநிதி, வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு, மற்றும் அக்ரோ பொறியியல்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் (கூட்டுறவு மற்றும் சட்ட அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைகள், எடைகள்—அளவைகள் புற்றி சட்டம் இயற்றல், கம்பெனிகள் பதிவு, கடன் கொடுத்தல், சீட்டுநிதி இவைகள் பற்றி சட்டம் இயற்றல் உள்ளிட்ட கடன் நிவாரணம், மற்றும் கூட்டுறவு.

10. மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சமுதாய வளர்ச்சி, கிராமப்புற கடன் சம்பந்தப்பட்டவை, பூமிதானம், கிராமதானம் மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள்.

11. மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

தொழிலாளர், வீட்டுவசதி, குடிசைமாற்று வாரியம், புள்ளி விவரங்கள், தமிழ்நாடு குடிநீர்-வடிகால் வாரியம், நகர அமைப்பு மற்றும் இடவசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே (மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

“மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை.

12. மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: (நீப்பாசனத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சிறுபாசனம் உள்ளிட்ட பாசனத் திட்டங்கள் மற்றும் வக்ப்.

14. மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

போக்குவரத்து, அரசடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, இயக்கூர்திகள் சட்டம் மற்றும் துறைமுகங்கள்.

15. மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

பெருந்தொழில்கள், சுரங்கமும்-கனிவளமும் மற்றும் நெசவாலைகள்.

16. மாண்புமிகு திரு. செ. நி. இராசேந்திரன் (கைத்தறி மற்றும் சுதர் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

கைத்தறி, சுதர், மதுவிலக்கு (மது அருந்த அனுமதி வழங்கல் நீங்கலாக) மற்றும் பயண இசைவுச் சீட்டு, பொதுப் பணித்துறை மற்றும் பொதுப்பணித் துறை அலுவல்கள் சம்பந்தமாக.

17. மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி (ஆதி திராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

ஆதிதிராவிடர் நலம், எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை, அரசு அச்சகம், அச்சுக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, மலைவாழ் பழங்குடியினர், பிணைத் தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்பும் பயிற்சியும்.

18. மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் (சமூக நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

மகளிர், குழந்தைகள் நலம் உள்ளிட்ட சமூகநலம், கால் நடைப் பராமரிப்பு, பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி, அனாதை விடுதிகள் வெளி நாடு வாழ் இந்தியர்கள், அகதிகள், வெளியேற்றப்பட்டவர்கள், நலம் மற்றும் சீர்திருத்த நிர்வாகம்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்,

டாக்டர் ம.பொ. வெஞ்ஞானம்,

மேலவைத் துணைத் தலைவர்,

புலவர் புலமைப்பித்தன்,

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்,

1. திரு. க. இராமமூர்த்தி.
2. திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்.
3. திரு. க. அருணாசலம்.
4. திருமதி மந்தாசுனி கிருஷ்ணமூர்த்தி.

மேலவைச் செயலாளர்,

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

சார்புச் செயலாளர்,

திரு. த. ப. டில்லிதுரை, பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.

விவாதப் பதிப்பாளர்,

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி.எல்.

தலைமை நிருபர்.

திரு. ச. சுவாமிநாதன்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்டது) பட்டியல்.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.

தொகுதி

(1)

(2)

- 1 அருணாசலம், திரு. க. .. நியமனம்.
- 2 ஆறுமுகம், திரு. சோ. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 3 ஆற்காடு வீராசாமி, மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
திரு. நா.
- 4 ஆனந்தம், திரு. வி.வி.வி. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 5 இராகவானந்தம், திரு. எஸ். மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
(தொழிலாளர் நல அமைச்சர்).
- 6 இராசா முகமது, திரு. கா. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
(பாசனத்துறை அமைச்சர்)
- 7 இராமமூர்த்தி, திரு. க. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 8 இராமலிங்கம், திரு. சி. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 9 இராதா, திரு. எஸ். ஆர். மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 10 கண்ணப்பன், திரு. காடுவெட்டி மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 11 சங்கரலிங்கம், திரு. ம. திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி
ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
- 12 சண்முகம், திரு. ப. உ. ச. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 13 சந்தோஷம், திரு. த. தமிழ்நாடு மேற்கு மத்திய
பட்டதாரிகள் தொகுதி.
- 14 சனார்த்தனம், டாக்டர் தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள்
இரா. தொகுதி.
- 15 சிவஞானம், டாக்டர் நியமனம்.
ம.பொ. (மாண்புமிகு
தலைவர்).
- 16 சேத்தாபதி, திரு. ஆர். டி. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 17 சேதாதேவி கிருஷ்ணசாமி, நியமனம்.
திருமதி.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 18 சுவாமிநாதன், திரு. ஜி. தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.
- 19 தாமஸ், திரு. பா. ரா. மதுரை-இராமநாதபுரம் ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
- 20 தாமோதரன், திரு. ஏ. ஆர். தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.
- 21 தாரா செரியன், திருமதி. நியமனம்.
- 22 தாஸ், திரு. எ. ஜே. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 23 துரைசாமி, திரு. ஓ. எஸ். மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 24 நல்லசிவன், திரு. ஆ. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 25 நீலநாராயணன், திரு. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 26 புலமைப்பித்தன், புலவர் (மண்புழைத் தலைவர்) மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 27 மந்தாகினி கிருஷ்ணமூர்த்தி, நியமனம். திருமதி.
- 28 மாணிக்கம், திரு. ப. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 29 மியாகான், திரு. ஜே. எம். மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 30 மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. க. தஞ்சாவூர் - திருச்சிராப்பள்ளி பதுக்கோட்டை ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
- 31 முத்து, திரு. எஸ். .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 32 முத்துசாமி, திரு. செ. ... சேலம்-தர்மபுரி-கோயம்புத்தூர் நீலகிரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
- 33 முத்தையா செட்டியார். நியமனம். டாக்டர் ராஜா சர், எம். ஏ.
- 34 முனுசாமி, திரு. பி. .. நியமனம்.
- 35 வீலாவதி, செல்வி. அ. சென்னை-செங்கல்பட்டு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
- 36 லெட்சுமிகாந்தன், திரு. வி. ரா. வடஆற்காடு-தென் ஆற்காடு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
- 37 வசந்த பை, திரு. ஜி. சென்னை மாவட்டப் பட்டதாரிகள் தொகுதி.
- 38 வள்ளிமுத்து, திரு. ஈ. வெ. ஆ. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 39 வீரப்பன், திரு. இராம. (செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்). மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 40 வெங்கடேசன், ஈ. எஸ். நியமனம்.
- 41 ஹண்டே, டாக்டர் எச்.வி. (மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர்). சென்னை மாவட்டப் பட்டதாரிகள் தொகுதி.
- 42 ஜேப்பியார், திரு. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 43 வெற்றிடம் .. தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 44 ஷே. .. சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 45 ஷே. .. ஷே.
- 46 ஷே. .. இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத்தொகுதி.
- 47 ஷே. .. ஷே.
- 48 ஷே. .. செங்கற்பட்டு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 49 ஷே. .. சென்னை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 50 ஷே. .. கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 51 ஷே. .. ஷே.
- 52 ஷே. .. மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 53 ஷே. .. ஷே.
- 54 ஷே. .. திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 55 ஷே. .. ஷே.
- 56 ஷே. .. வட ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 57 ஷே. .. தென் ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 58 ஷே. .. திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 59 ஷே. .. கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 60 ஷே. ..
- 61 ஷே. ..
- 62 ஷே. ..
- 63 ஷே. ..

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட சட்டமன்ற மேலவையின் ஐம்பத்தி ஒன்பதாவது கூட்டத் தொடர்.

திங்கட்கிழமை, 1981 பிப்ரவரி 9.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10-30 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. இரங்கற் குறிப்பு.

ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநில முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கே. கோட்டி ரெட்டி அவர்கள் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநில முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கே. கோட்டி ரெட்டி அவர்கள் கடப்பாவில் 28—1—1981 அன்று இயற்கையெய்தினார் என்ற செய்தியை ஆழ்ந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோட்டி ரெட்டி அவர்கள் லண்டனில் பாரிஸ்டர்-அட்-லா பட்டம் பெற்று, 1914-ல் வழக்குரைஞராகப் பதிலு செய்துகொண்டார். அவர் சென்னை சட்டமன்ற மேலவையில் 1924 முதல் 1937 வரை உறுப்பினராகவும் தொடர்ந்து 1937 முதல் 1953 அக்டோபர் வரை தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையில் உறுப்பினராகவும் இருந்திருக்கிறார். அவர் 1946 முதல் 1947 வரை திரு. பிரகாசம் அவர்கள் அமைச்சரவையில் அறக்கட்டளை மற்றும் ஆயத் தீர்வை அமைச்சராகப் பணியாற்றி இருக்கிறார். ஆந்திர மாநிலத்திலும் திரு. பிரகாசம் அவர்கள் தலைமையிலான அமைச்சரவையில் இருந்திருக்கிறார்.

அவரது மறைவால் துயருற்றிருக்கும் அவர்தம் குடும்பத்திற்கு நமது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மறைந்த பெரியவருக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் உறுப்பினர்கள் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(அவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நின்றனர்.)

[1981 பிப்ரவரி 9]

2. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

தேசிய நெடுஞ்சாலைகள்.

* 60-அ. வினா—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு உள்நாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றே :—

(அ) கடலூர் விருத்தாசலம்—சேலம் சாலை, கடலூர்—சித்தூர் சாலை, சென்னை—கும்பகோணம்—தஞ்சாவூர் சாலை ஆகியவற்றை தேசிய நெடுஞ்சாலையாக உயர்த்துமாறு மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு பரிந்துரை செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) இல்லையெனில், இனிமேல் பரிந்துரைக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) மற்றும் (இ) கடலூர்-விருத்தாசலம்-சேலம் சாலையையும், கடலூர்-சித்தூர் சாலையையும் மத்திய அரசுக்கு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலேயே இப்பொழுது இருக்கும் தேசிய நெடுஞ்சாலைகளுடன் கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு பரிந்துரைக்கப்பட்டது. மத்திய அரசு, தேசிய நெடுஞ்சாலைகளுடன் கூடுதலாகச் சேர்க்கும் செயற்குறிப்பை நிதி நிலைமை முன்னேறும்வரை பொறுத்திருந்தல் வேண்டும் என நிராகரித்து விட்டது. ஆகையால், சென்னை-கும்பகோணம்-தஞ்சாவூர் மாவட்ட சாலையை தேசிய நெடுஞ்சாலையாக மாற்ற சிபாரிசு செய்ய இயலவில்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கடலூரில் ஒரு துறைமுகமும், விருத்தாசலம்—நெய்வேலிப் பகுதியில் நிலக்கரிச் சுரங்கத் தொழிற்சாலையும் அறையோட்டி பிங்கான் தொழிற்சாலையும் இருக்கின்றன. சேலத்தில் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை அமைக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே இவற்றையெல்லாம் இணைக்கும் சாலையாகத் தான் கடலூர்—விருத்தாசலம்—சேலம் சாலை தேசிய நெடுஞ்சாலையாக உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. கடலூர்—சித்தூர் சாலை என்பது சில மாவட்டங்களையும் குறிப்பாக, இரண்டு மாநிலங்களையும் இணைக்கும் சாலையாக இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது கடலூர்—விருத்தாசலம்—சேலம் சாலையும் கடலூர்—சித்தூர் சாலையும் தேசிய நெடுஞ்சாலையாக உயர்த்தப்பட வேண்டியது நியாயம் என்றும் அவசியம்

1981 பிப்ரவரி 9]

யும் என்றும் நமது மாநிலம் உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தால், இதை மீண்டும் தேசிய நெடுஞ்சாலையாக உயர்த்தவேண்டும் என்று நமது அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இந்தச் சாலையின் முக்கியத்துவத்தைத் தெரிவித்துத்தான் ஏற்கெனவே மாநில அரசு, மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தியுள்ளது. எனினும் இப்போது மீண்டும் வற்புறுத்துவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தேசிய நெடுஞ்சாலையாக ஒரு சாலையை மத்திய அரசு ஏற்க வேண்டுமென்று ஒரு மாநில அரசு கோரும்போது, அவ்வாறு அதனை ஏற்க மத்திய அரசு என்ன வரையறையை வந்துள்ளது? அந்த வரையறைக்குள் இங்கே பேசப்பட்ட இந்த நெடுஞ்சாலை வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : முக்கியமான சாலைகள், குறிப்பாக ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்குச் செல்லும் முக்கியமான இண்டர்-ஸ்டேட் சாலைகளாக இருக்க வேண்டும் என்பது ஒரு விதிமுறை. அதைப்போலவே அந்தச் சாலைகளில் போக்குவரத்து நெரிசல் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதும் ஒன்று. இப்படிப்பட்ட தகுதிகளையுள்ள சாலைகள்தாம் தேசிய நெடுஞ்சாலைகளாக அறிவிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில், சமீப காலத்தில் எந்த ஒரு மாநிலத்திற்கும் தேசிய நெடுஞ்சாலைத் திட்டத்திற்கும் ஏற்பளிப்பதில்லை என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. இருப்பினும், அசாம் மாநிலத்தில் மட்டும் இந்த விதிமுறைக்கு மாறாக ஒரு தேசிய நெடுஞ்சாலைத் திட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே இதைக் குறிப்பிட்டே தமிழக அரசு மீண்டும் மைய அரசிடம் நமது கோரிக்கையை வற்புறுத்தியிருக்கிறது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : சென்னை—கும்பகோணம்—தஞ்சாவூர் சாலை இப்போதே தேசிய நெடுஞ்சாலைக்குரிய அனைத்துத் தகுதிகளையும் பெற்றிருக்கிறது என்பதை மாநில அரசு உணர்ந்திருக்கிறது; அந்த வகையில் தான் அதனை நிரூபித்து வருகிறது என்று நான் அறிகிறேன். இப்போது நடைமுறையில் தேசிய நெடுஞ்சாலையினைப் போல் அமைந்துள்ள இந்த நெடுஞ்சாலையை மத்திய அரசின் தேசிய நெடுஞ்சாலைப் பட்டியலில் எடுத்துக் கொள்வதுதான் மத்திய அரசு செய்ய வேண்டிய காரியமாகும். அப்படிச் செய்வதன் காரணமாக மாநில அரசு இந்தச் சாலையைப் பராமரிப்பதற்கான நிதிச் சுமை குறையும். எனவே இதை அரசு மீண்டும் வற்புறுத்துமா? அடுத்து சென்னை—கும்பகோணம்—தஞ்சாவூர் சாலையைப் பொறுத்தவரையில் சேத்தி

[1981 பிப்ரவரி 9]

யாததோப்புக்கு அருகே வெள்ளாற்றின் குறுக்கே கட்டப்பட்டுள்ள பாலம் மிகவும் குறுகலாகவும், போக்குவரத்திற்கு மிகவும் இடைஞ்சலாகவும் இருப்பதால் அப்பாலத்தை விரிவுபடுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாநில நெடுஞ்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையிலும், தேசிய நெடுஞ்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையும், பராமரிப்பது போலவேதான் இப்போது நமது அரசு பராமரித்து வருகிறது. அதே அளவு கண்காணிப்பதைத்தான் நமது மாநில அரசு இந்தச் சாலைகளின்மீது கொண்டிருக்கிறது. நமது மாநில நெடுஞ்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில், அவை அனைத்தும் தேசிய நெடுஞ்சாலைகளுக்கு கீழ் கொடுக்கிற அளவுக்குத் தான் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனவேதான் தமிழகத்தில் ஏறக்குறைய 16 சாலைகளைத் தேசிய நெடுஞ்சாலைகளாக மத்திய அரசு ஏற்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அனுப்பி வைத்தோம். அந்த 16 மாநில நெடுஞ்சாலைகளில் ஒன்றைக்கூட மைய அரசு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதனால்தான், இப்போது மீண்டும் நமது கோரிக்கையை வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தேசிய நெடுஞ்சாலைக்கான பராமரிப்புக்கு எத்தனை சதவீதம் பண ஒதுக்கீடு மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைத்து வந்தது. அதில் இப்போது மாறுதல் ஏற்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இத்தகைய மாறுதல் எத்தனை ஆண்டுகளாக இருக்கிறது? ஏன் ஏற்பட்டது? எப்போது அது தளிக்கப்படும் என்ற விவரங்களை அவைக்குத் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அதற்குரிய செயற்குறிப்பு என்னிடம் இல்லை. சமீப காலத்தில் எந்தச் சாலையையும் தேசிய நெடுஞ்சாலை யாக ஏற்பதில்லை என்று மைய அரசு இருக்கிறது என்ற கருத்தைத்தான் மாறுதல் என்று குறிப்பிட்டேன். அதாவது 1 கிலோ மீட்டர் அளவுக்குக்கூட புதிதாக எந்தச் சாலையையும் மைய அரசு தேசிய நெடுஞ்சாலையாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கிறது. ஆனால் அசாமில் உள்ள காரணங்களால் அங்கே மட்டும் ஒரு சாலையை தேசிய நெடுஞ்சாலையாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே இதைச் சுட்டிக்காட்டி மாநில அரசு இப்போது மீண்டும் மைய அரசை வற்புறுத்தி வருகிறது.

திரு. ப. மாணிக்கம் : சென்னை—கும்பகோணம்—தஞ்சை சாலை பண ரூட்டி, நெய்வேலி, கும்பகோணம் ஆகியவற்றின் வழியாகச் செல்லுகிறது. இந்தச் சாலை அண்மையில் ஏற்பட்ட வெள்ள அரிப்புக்குப் பிறகு சீர் செய்யப்பட்டாமலேயே இருக்கிறது. எனவே இந்தச் சாலையை சீர் செய்யும் உத்தேசம் அரசுக்கு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : வெள்ள அரிப்புக்குப் பிறகு அந்தச் சாலைக்கு ஏற்பட்ட விளைவைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குரிய செயற்குறிப்பு இங்கே என்னிடம் இல்லை என்றாலும், உறுப்பினரின் கருத்து கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : நமது மாநிலத்தில் எத்தனை கிலோ மீட்டர் நீளத்திற்கு தேசிய நெடுஞ்சாலை இருக்கிறது? மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடும்போது, இது எத்தனை சதவீதம் ஆகிறது? அண்மையில் கோளத்தில் தேசிய நெடுஞ்சாலையாக ஏற்பளிக்கப்பட்ட ஆலப்புழை—கொல்லம் நெடுஞ்சாலையில் வேலை நடைபெற்று வருகிறதே! இதை அரசு அறியுமா? நமது மாநிலத்தில் இருக்கிற தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் பழுதுபட்டிருப்பதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு அவைகளைச் சீர்செய்யும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமா?

(முற்பகல் 10-40)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இது குறித்து தனிக் கேள்வியாகக் கேட்டால், விவரமாகப் பதில் சொல்லுவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, may I know why the Government will not consider developing these roads at least as moderately good State Highways, instead of repeating the plea that they have recommended to the Government of India the inclusion of these roads in the Second Five-Year Plan, Third Five-Year Plan, etc.? What is the objection to the State Government developing these roads as being of great importance for the State economy?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், சாலைகளுக்காக அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். உத்தர ஆண்டைக் காட்டிலும், இந்த ஆண்டு அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதைத் தவிர அரசு வளர்ச்சித் துறையின் சாலைத் திட்டத்தின் கீழ் அதிகமான சாலைகளைத் தமிழகத்திலே போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஸ்ரீபதாரியம் கிலோமீட்டருக்கு மேல் உள்ள சாலைகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். எந்தெந்த கிராமங்களில் சாலைகள் இல்லையோ அங்கெல்லாம் சாலைகளைப் போட்டுக்கொண்டு வருகிறோம்.

[1981 பிப்ரவரி 9]

Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, the total length of National Highways in Tamil Nadu is only 1360 km., if I remember it correct. Now, we are going to spend Rs. 600 crores in Neyveli for the second mine-cut. At least from that point of view, will the State Government consider setting apart a larger amount for the development of this Cuddalore-Vriddhachalam-Salem road during the next year's Budget ?

Thiru G. VASANTHA PAI: On a point of order, Sir. The two clocks here show different times.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வலது பக்கத்திலே இருப்பது தான் சரி. இடது பக்கம் இருப்பது சரி செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : கடலூர்—விருத்தாசலம்—சேலம் சாலையைப் பற்றிக் குறிப்பாகக் கேட்கிறார்கள். அதனுடைய மொத்த நீளம் 192 கிலோ மீட்டர். இதை மாநில அரசே எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்றால், அதிகத் தொகை செலவாகும். ஆகவே இவைகளைக் குறிப்பிட்டு, கோடிட்டுக் காட்டி மைய அரசிடத்திலே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். தொடர்ந்து அவர்களை வற்புறுத்துவோம். கண்டிப்பாகக் கிடைக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

கன்னியாகுமரி நகரியத்தில் சுகாதார வசதிகள்.

* 60 ஆ. வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி நகரியப் பகுதிக்கு நாள்தோறும் வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளின் சராசரி எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(இ) அவர்களுக்குப் போதுமான சுகாதார வசதிகள் நகரியப் பகுதி களில் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளனவா?

(உ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) 2,000.

(இ) ஆம்.

(உ) நகரிய அலுவலக அருகாமையில் 6 இருக்கைகள் கொண்ட ஒரு கழிப்பிடம், மற்றும் குளியலறை நகரியத்தால் பராமரிக்கப்படுகிறது. 2 இருக்கைகள் கொண்ட இன்னொரு கழிப்பிடம் திருவள்ளூர் பேருந்து நிலையத்தின்

1981 பிப்ரவரி 9]

ரால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. நகரியப்பகுதியில் குடியிருக்கும் மக்களுக்கும், கன்னியாகுமரி பகுதிக்கு வருகை தரும் சுற்றுலா பயணிகளுக்கும் தேவையான சுதந்திரமான குடி தண்ணீர் நாகர்கோவில் நகரசபை குடிதண்ணீர் திட்டத்திலிருந்து விந்நரிக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகின்றது. மேலும், உணவு விடுதிகள், தங்கும் விடுதிகள் போன்றவற்றில் சுகாதார முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதைக் கண்காணிக்க உணவு 'கலப்பட சட்டம்' பொதுச் சுகாதாரச் சட்டம் ஆகியவைகள் இப்பகுதிக்கு விந்நரிக்கப்பட்டு நகரிய அலுவலர்களால் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : கன்னியாகுமரி நகரியத்திற்குத் தினந்தோறும் இரண்டாயிரம் பயணிகள் வந்து செல்லுகிறார்கள் என்றும், அங்கே இரண்டு பொதுக் கழிப்பிடங்கள் உள்ளன என்றும், அதில் ஒன்றில் 6 இருக்கைகள் உள்ளன என்றும், இன்னொன்றில் இரண்டு இருக்கைகள் இருக்கின்றன என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கழிப்பிடங்களில் கூட சரியாகத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே பணம் கொடுத்துப் பயன்படுத்துகிற கழிப்பிடங்களை, இரயில்வே நிலையம், பஸ் நிலையம் ஆகியவையையொட்டி ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா? கன்னியாகுமரிக்கு நாகர்கோவில் நகரிலிருந்து தான் தண்ணீர் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். நாகர்கோவில் நகரசபைக்கு வரும் நீர் நாகர்கோவிலுக்கே போதாமல் பற்றாக்குறை இருப்பதால், கன்னியாகுமரிக்குச் சரியாகத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே தண்ணீரின் கொள்ளளவை உயர்த்தி தண்ணீரைக் கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : கழிப்பிடத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கெனவே இரண்டு இருக்கின்றன. காந்தி மண்டபத்திற்கு அருகில் கடற்கரையையொட்டி மேற்கே இன்னொன்றை சுமார் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறோம். இதற்காக இந்த நிதியாண்டில் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது.

குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், நாகர்கோவிலில் இருந்து கன்னியாகுமரிக்குத் தண்ணீர் வருகிறது. இப்போது நாகர்கோவிலில் உள்ளவர்கள் "எங்களுக்கே தண்ணீர் போதவில்லை, ஆகவே கன்னியாகுமரிக்குத் தண்ணீரை அனுப்பக் கூடாது" என்று மனங்களை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் அரசு கவனத்திலே கொண்டு தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்குண்டான நிலைமையை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யும்.

[1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : காந்தி மண்டபத்தின் அருகில் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கழிப்பிட வசதியைச் செய்வதாக இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கடற்கரையோரத்தில் கழிப்பிடத்தை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக சற்று தள்ளி ஒரு பகுதியில் கழிப்பிடத்தை அமைத்து, கடற்கரைப் பகுதியை அழகு மிகுந்த பகுதியாக மாற்ற அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

அடுத்து, தண்ணீர் கொண்டு வர முயற்சி செய்யப்படுமென்று சொல்லப்பட்டது. இதற்காக இதுவரையில் திட்டம் எதுவும் தீட்டப்படவில்லை, நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் இனி திட்டமிட்டால், அதை நிறைவேற்ற முன்று ஆண்டுகளாகும். கன்னியாகுமரி நகரியத்திற்கு ஜூன் டாபிரம் மக்கள் தினத்தோறும் வந்து செல்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பகுதிக்கு உடனடியாகத் தண்ணீர் கொடுக்காவிட்டால், நகரியமாக உள்ள அந்தப் பகுதி நகரமாக மாறும். ஆகவே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : நகரியங்களாக இருப்பது நகரங்களாக மாற்றக்கூடாது என்பதுதான் அரசின் கொள்கை. இப்போது கிராமங்களை நகரமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை அரசு செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்த வரையில், சுற்றுலா மையமாக இருப்பதால், அங்கே கழிப்பிட வசதி அத்தியாவசியமாக இருக்கின்றது. அதே நேரத்தில் நிதி நிலைமைகளையும் பார்க்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி நகரியத்தின் நிதி நிலைமை போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே அரசாங்கத்தின் மூலமாகக் கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு, அல்லது மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டு, சில வேலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக காந்தி மண்டபத்திற்கு அருகில், கடற்கரையையொட்டியுள்ள பகுதியில் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கழிப்பிடம் ஒன்றை ஏற்படுத்தத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறோம். கடற்கரையை அசிக்கப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. கடற்கரையைச் சுத்தமாக வைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கடற்கரையையொட்டி கழிப்பிடம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் இது ஒரு “ஃஷ்-அவுட்” Flush-out கழிப்பிடம். ஆகவே கண்டிப்பாக அசிக்கம் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 9]

Graduate Allowance to Rural Welfare Officers.

* 60-C. Q.—Thiru G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Rural Welfare Officers (Gramasevaks) are not being paid Graduate Allowance, as in the case of other Government Employees ; and

(b) if so, whether the Government would consider granting the same to them?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) ஆம்.

(இ) இது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அரசுப் பணியில் உள்ள ஏனையோருக்கும் கிராமநல ஊழியர்களுக்கும் வேறுபாடு இருப்பதன் காரணம் என்ன? இதன் அடிப்படை தோக்கம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இதிலே வேறுபாடும், அடிப்படை நோக்கமும் எதுவும் இல்லை. குறிப்பாக கிராம அலுவலர்களாகச் சோகிரவர் களில் ஒரு சிலர் பட்டதாரிகளாக இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் தகுதிக்கேற்ப படிப்பு உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். வேறு வேறுபாடுகள் ஒன்றும் இல்லை. இவர்களுடைய பணி விதிகளைப் பற்றி இறுதி முடிவு எடுக்கிறபோது, இவைகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பேருந்து வசதி.

* ஈ. ஆ. வினா—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வழித்தடம் எண். 33-ல் 1954 ஆம் ஆண்டு முதல் தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டிருந்த பேருந்து, 1978, அக்டோபர் முதல் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்பது உண்மையா?

(இ) அதனால், அவ்வட்டாரப் பொதுமக்கள் பெருமளவில் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வரப்பட்டதா?

(உ) ஆம் எனில், மீண்டும் அந்த வழித்தடத்தில் பேருந்து விடுவதற்கு அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

[1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : 1978 அக்டோபர் மாதத்தில் நிறுத்தப் படவில்லை. ஆனால் 1978 நவம்பர் மாதத்தில் சில நாட்களுக்கு பேருந்து இயக்கம் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டது.

(இ) இல்லை.

(உ) 23—11—1978-ம் நாள் முதல் பேருந்து மீண்டும் தொடர்ந்து இயக்கப்படுகிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தடம் எண் 33 ஓடிக்கொண்டிருந்த ஒரு பகுதியில் சாலை உடைப்பு ஏற்பட்டதன் காரணமாக நிறுத்தப்பட்டு, சுமார் மூன்று நாளுக்கு மாதங்கள் ஓடாமல் இருந்தது. ஆனால் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு ஓடியதாக அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலில் சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் அங்கே நிறுத்தப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன? சாலை உடைப்பு ஏற்பட்டதென்றால், எப்போது செப்பனிடப்பட்டது என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்து பார்த்ததா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகின்ற தடம் எண் 33 இறைச்சுகுளத்திற்குச் செல்லுவது. இது 3—11—1978 அன்று நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதி சரி செய்யப்பட்ட பின்பு, 18—11—1978 அன்று மீண்டும் துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வீரநாராயண மங்கலம் என்ற ஊருக்குச் செலுத்தப்படவில்லை. அங்கிருந்த கன்மாய் சரி செய்யப்படாத காரணத்தால், அந்த ஊருக்குச் செலுத்தப்படவில்லை. அதற்குப் பின்பு 23—11—1978 அன்று சரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தத்தில் 20 நாட்களுக்கு மேல் நிறுத்தப்படவில்லை. சரி செய்யப்பட்ட பின்பு மீண்டும் துவக்கப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் இரா. சுவாமிநாதன் : இது போல், பல இடங்களில் புதிய வழித் தடங்களில் அதிகப் பேருந்துகளை விட வேண்டும் என்று பொதுமக்கள் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இந்த வினா வழித்தடம் 33 ஐப் பற்றியது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொதுவாக வழித்தடங்களைப் பற்றிக் கேட்கிறார்கள்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : நாகர்கோவில், இறைச்சுகுளம், வழியாக வீரநாராயணமங்கலம் போகிற வழித்தடம் இது. ஆனால் வீரநாராயண மங்கலத்தில் ஏற்பட்ட உடைப்பை தற்காலிகமாகத்தான் சரி செய்திருக்கிறார்

1981 பிப்ரவரி 9]

கள். இன்னும் திரந்தாமான முறையில் சரி செய்யவில்லை. வண்டி போய்க் கொண்டிருந்தாலும், ஆபத்து வருகின்ற நிலை இருக்கிறது. அதை அரசு பரிசீலனை செய்து அந்தச் சாலையை முறையாகச் செப்பனிட முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : இப்பொழுதுதான் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்கும்.

* திருத்துறைப்பூண்டியிலிருந்து தலைஞாயிறுக்கு கூடுதல் பேருந்து.

* உ. வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இடநெரிசலைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, திருத்துறைப்பூண்டியிலிருந்து தலைஞாயிறுக்கு கூடுதல் நகரப் பேருந்து ஒன்றை அனுமதிக்க அரசு எண்ணியுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போதிலிருந்து அப்பேருந்து விடப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : (அ) மற்றும் (இ) இந்த வழித்தடத்தில் கூடுதல் பேருந்து ஒன்று விடுவதற்கு தஞ்சை மண்டல போக்குவரத்து அதிகாரி முடிவு எடுத்துள்ளார். அதன்படி உரிமம் வழங்குவதற்கான விண்ணப்பங்கள் அவரின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பி நின்டகாலம் ஆகிறது. தஞ்சை மண்டலத் தலைவர், வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை விரைவாகச் செய்வதற்கு ஆவன செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : ஏற்கெனவே அந்த வழித்தடத்தில் அந்தப் பேருந்து 18 முறைகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. எங்கும் பேருந்துகள் விடவேண்டும் என்று தான் அரசு கருதுகிறது. அதிகமாக விடவேண்டும் என்று கேட்கின்ற இடங்களும் இருக்கின்றன. எத்தனையோ இடங்கள் இன்னும் பேருந்து வசதிகள் பெறாத நிலையில் இருக்கின்றன. அங்கத்தினர் குலிப்பிடும் பேருந்து 18 முறைகள் போகும் இடமாகப் பெற்று இருக்கிறார்கள். முதலில் இல்லாத இடங்களில் பேருந்துகள் விடவேண்டும் என்பதால்தான் இந்தக் காலதாமதம் இருக்கிறது. அரசு எங்கும் விடவேண்டும் என்றுதான்

[1981 டிப்ரவரி 9]

கருதுகிறது. இன்றைய தினம் மசல் என்னெய் பெறுவதில் பெரும் சங்கடம் களுக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இதை உறுப்பினர் அவர்களும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. சு. மீனாட்சிசுந்தரம் : திருத்துறைப்பூண்டியிலிருந்து தலைநாயுறுக்கு ஒரு மினி பஸ் விடப்பட்டு, அந்த மினி பஸ் பாதிமீலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஓடிக்கொண்டிருந்த அந்த பஸ், மாதக் கணக்கில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்ற அந்த மினி பஸ்ஸைத் தொடர்ந்து ஓட்ட அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : நான் சொல்லிய காரணங்களை உறுப்பினர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிதாகப் பேருந்துகளை விடுவதில், மசல் விலைகள் உயர்ந்திருப்பதால் சங்கடம் இருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கின்ற வழித்தடத்தில் 18 முறைகள் பேருந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. மசல் கிடைப்பதில் உள்ள சங்கடம் காரணமாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிற வண்டி எங்கிருந்தாலும், அதை மீண்டும் அரசு ஓட்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்கவிரும்பும் துணைக் கேள்வி, மூலக் கேள்விக்குச் சம்பந்தப்பட்டது தானே?

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : இட தெரிசல் என்பது பேருந்தில் உட்கார்ந்திருக்கின்ற பயணிகளின் எண்ணிக்கையைப் பொருத்துக் கணக்கிடப்படுகிறதா அல்லது நின்றுகொண்டு பயணம் செய்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பொருத்துக் கணக்கிடப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : உட்கார்ந்திருப்பவர்களைப் பொருத்து அல்ல. இடம் கிடைக்காமல் நிற்குகொண்டு போகின்ற பயணிகளைப் பொருத்துத்தான் கணக்கிடப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி தீவிர வளர்ச்சித் திட்டம்.

* 60-ஊ வினா.—**திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் :** மாண்புமிகு கைத்தறி-கதர்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாநில அரசால் கைத்தறி தீவிர வளர்ச்சித் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறதா?

[1981 டிப்ரவரி 9]

(இ) ஆமெனில், அதற்காக மத்திய அரசு உதவித்தொகை வழங்குகிறதா? அல்லது நிதி ஒதுக்கம் எதேனும் செய்கிறதா?

(உ) இத்திட்டம் எந்தனை இடங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : (அ) & (இ) ஆம்.

(உ) காஞ்சிபுரம், சேரோடு, சேலம், மதுரை, கூர் மற்றும் குறிஞ்சிப்பாடி ஆகிய ஆறு இடங்களில் தீவிர கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : இந்தத் திட்டத்தின் வரவு-செலவுக் கணக்கு அரசுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றதா? இது நஷ்டத்தில் இருக்கின்றதா அல்லது வரம்பில் இருக்கின்றதா?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : இது குறித்து நற்போது என்னிடம் குறிப்பு ஒன்றும் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடுப்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : இந்தத் தீவிர வளர்ச்சித் திட்டத்தின்படி ஒரு தொழிற்சாலை என்று நடத்தப்படுவதைக் கூட்டிலும், 'ஒருவருக்கு ஒரு விடு ஒரு தறி' என்ற முறையில் அமைக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : இந்தத் திட்டம் நெசவாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கான திட்டம். கைத்தறி நேசவுத் துணிகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு உதவியோடு விடுகட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. தனியாக, ஆறாவது திட்டத்தில் 5 ஆயிரம் விடுகள் கட்டுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI : Will the Hon. Minister enlighten us on whether the handloom and Khadi Products for which the intensive development project is initiated are meant for local consumption or for export? If the products are for export, will the Government ensure that the I.S.I. Standards Institution is asked to vouch for the quality of the products?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : தாமத துணிகளை உற்பத்தி செய்வதற்காகவே, இந்தக் கைத்தறித் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூர் மற்றும் குறிஞ்சிப்பாடி ஆகிய இரண்டு இடங்களில் மத்திய அரசு உதவியோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காக

[1981 பிப்ரவரி 9]

உயர்தரமான துணிகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன, வெளிநாடுகளிலே விரும்பு வாய்க்கக் கூடிய அளவிலே கரூர், குறிஞ்சிப்பாடி ஆகிய இடங்களிலே தரமான துணிகளைத் தயாரிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : இப்போது ஆறு இடங்களிலே தீவிர கைத்தறித் திட்டம் செயல்படுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டம் உட மாவட்டங்களிலே தான் செயல்படுகின்ற நிலைமிகுக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தைத் தென் மாவட்டங்களுக்கும் விரிவாக்க அரசிடம் சூழிப்பு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. சோ. நீ. இராசேந்திரன் : தென் மாவட்டங்களில் அதற்கான மூலக்கன அளவென்று நேசவாஸர்கள் ஆய்வுக் கூடங்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தீவிர கைத்தறித் திட்டத்தின் கீழ் நேசவு ஆய்வுக்கூடங்கள் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்தக் கைத்தறி தீவிர வளர்ச்சித் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே நேசவாஸர்கள் எந்த அளவுக்குப் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள்? அவர்களுடைய நேசவுத் தொழில் எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது? அவர்கள் ஊதியம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறதா? இவைகளைப்பற்றி, இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே அரசு கணக்கிட்டு வைத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சோ. நீ. இராசேந்திரன் : நேசவாஸர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற ஊதியம் மற்ற சேதம் சங்கங்களில் இருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற அளவு கிடைக்கின்றது. இதுவரை கினைச் சங்கங்களாக இயங்கி வந்தவைகள் இப்போது அரசு கோ-ஆப்டெக்ஸ் உடன் இணைக்கப்பெற்று, அதிலே தயாரிக்கப்படுகின்ற துணிகளில் 50 சதவிகிதத்தைக் கொள்முதல் செய்து, அதன் மூலம் நேசவாஸர்களுக்கு உதவி செய்கின்றது. ஊதியத்தைப் பொறுத்தவரை, பிரதம சங்கச்சரில் கொடுக்கின்ற ஊதியமே இவர்களுக்கும் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சுற்றுலா மானிகை முதலியவைகளில் அறை ஒதுக்கீடு.

* 60-ஏ வினா.—**திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்** மற்றும் செல்வி அ. வீலாவதி : மாண்புமிகு கைத்தறி-கதர்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்—

(அ) மாநில அரசின் பொறுப்பில் உள்ள சுற்றுலா மானிகை, ஆய்வாளர் மானிகை மற்றும் பயணியர் விடுதி ஆகியவற்றில் அறைகளை முன்னதாக ஒதுக்கீடு (RESERV) செய்வதில் யாருக்கேனும் முன்னுரிமை அளிக்கப் படுகிறதா?

[1981 பிப்ரவரி 9]

(இ) ஒரு சட்டமன்றப் பேரவை அல்லது மேலவை உறுப்பினருக்கு அறையை முன் ஒதுக்கீடு செய்தபிறகு, அந்த அறையை அரசு உயர் அதிகாரிகள் கேட்டால் அந்த முன் ஒதுக்கீட்டை இரத்து செய்யலாம் என்ற விதி உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. சோ. நீ. இராசேந்திரன் : (அ) ஆம்.

(இ) அரசு ஆய்வாளர் விடுதி மற்றும் விருத்தினர் விடுதிகளில் தங்க விரும்புவோர் முன்கூட்டியே இட ஒதுக்கீடு பெறவேண்டும். யாருக்கும் ஒதுக்கீடு செய்யாமல் காலியிடம் இருந்தால், ஒதுக்கீடு பெறாத ஒருவர் அங்கு தங்குவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அப்படிப்பட்டவர் தங்கும்போது இட ஒதுக்கீடு பெற்ற ஒருவர் (முன்னுரிமைப் பட்டியலில் எந்த இடத்தை சார்ந்தவர் அல்ல இல்லை) வர நேர்ந்தால் உடனே இடம் காலி செய்யப்பட வேண்டும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இந்த முன்னுரிமைப் பட்டியல் எந்த அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது? இதிலே எந்தெந்த நிலைகளிலே யுள்ளவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுகிறது? அதுபற்றிய விதிமுறைகள் பற்றித் தெரியாமல் இருக்கிறது. இதனை அரசு விளக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சோ. நீ. இராசேந்திரன் : முன்னுரிமைப் பட்டியலில், எங்கெனவே 30—7—1973-ல் அரசாணை எண் 1203-ல், பொதுவான அளவில், முன்னுரிமை பெறுபவர்களின் வரிசை வரைமுறை செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த மாண்புமிகு அமைச்சரின் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் அந்தந்த இடங்களிலேயுள்ள விடுதிகளிலேயே தெரிந்துகொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : பொதுவாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்படும் சங்கடங்களையும், அதையொட்டி எழுகின்ற பிரச்சினைகள் காரணமாகவும், இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறேன். நாங்கள் முன் கூட்டியே ஒதுக்கீடு பெற்றால்கூட, வேறு அதிகாரிகள் அதைக் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று எங்களுக்குச் சொல்லி அதன் காரணமாக சத்து செயல்படக் கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரிமை விதிகள் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலுள்ள சங்கடங்களைப் போக்க வேண்டுமென்றால், சுற்றுலா விடுதிகளில் எங்கெனவே 1 அறைகள் இருந்தால், அதில் 2 அறைகளாவது அங்கத்தினர்களுக்கு என்று நிர்ணயித்து முன்னுரிமையை அளிக்கின்ற தீர்மானம் ஏற்படுத்தலாம். அப்படி இல்லை யென்றால், மேலும் இரண்டு அறைகளைச் சட்ட அமைகளை உறுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கலாம். விடுதிகள் இல்லாத வட்டாரத் தலைநகரங்களில் விடுதிகளைக் கட்டலாம்.

[1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் இவைகளை யெல்லாம் கடிதத்தில் எழுதிக் கேட்டிருக்கலாம்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இப்படி இதில் சங்கடங்கள் இருப்பதால், இதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து தக்க முடிவு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் உணர்வுகளை இந்த அரசு மதிக்கிறது. இருந்தாலும் முன்னுரிமை என்ற அடிப்படையில் வரைமுறைகளைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வரைமுறைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அவர்கள் முன்கூட்டியே பதிவு செய்திருந்தால், மேலதிகாரிகள் வந்தால் நிச்சயமாக ரத்து செய்ய முடியாது என்றுதான் அந்தக் குறிப்பிலே இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அரசு விழாக்களாக இருந்தால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முன்னுரிமைப் படி அரசாங்கச் செயலாளர்களுக்கு மேலாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த இட ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்த வரையில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு என்பது அங்குள்ள டிண்டரிக்ட் அபிசியல்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய மாவட்ட அதிகாரிகளுக்குக் கீழாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே அந்த முன்னுரிமையை மாற்றுவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முன்னுரிமை மற்ற மாநிலங்களில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையிலே புதுச்சேரி மாநிலத்திலேயும் இப்படி முன்னுரிமை மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்க விழாக்களில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய முன்னுரிமை இங்கும் அளிக்கப்படுமா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றி இந்த அரசு பரிசீலித்து அவன செய்வதற்கு முயலும் என்ற வார்த்தையைத் தவிர, இப்போது உறுதியளிக்க இயலாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : சுற்றுலா மானிகைகளில் வாடகை அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமாவது வாடகையில் சலுகையளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : வாடகை அதிகமென்று இப்போதுதான் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அங்கே வாடகை அதிகமாக வசூலிக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கேள்வி, சுற்றுலா மானிகைகளில் முன்னுரிமை அளிப்பது பற்றியதாகும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இருக்கின்ற முன்னுரிமைப் பட்டியலை மாற்றா விட்டாலும், அந்த அறை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்ட பிறகு, மேலதிகாரிகள் வந்தால், ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதை ரத்து செய்யாமல் இருக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இதைப்பற்றி அரசு நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கும்.

Photographers of Forensic Science Laboratories.

* 60-H. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Handlooms and Khadi be pleased to state :

(a) whether any representation has been received by the Government, regarding anomalies in fixing the pay scales of Photographers working in the Forensic Science Laboratories attached to the Police Department, as recommended by the Third Tamil Nadu Pay Commission and with regard to the betterment of their service conditions ; and

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government thereon ?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : (அ) காவல் துறை மற்றும் தமிழ் நாடு குற்றஞ்சார்ந்த அறிவியல் ஆய்வுக்கூடங்களில் பணிபுரிகின்ற நிழற் படம் எடுப்பவர்களிடமிருந்து அவர்தம் சம்பள விகிதங்களை நிர்ணயம் செய்வதில் உள்ள பொருத்தபின்மைகளை நீக்குவதற்கான மனுக்கள் தனி நபர் குழுவினால் பெறப்பட்டுள்ளன. அவர்களது பணிமுறைமைகளை மேம்படுத்துதல் குறித்த மனுக்கள் ஏதும் இதுவரை பெறப்படவில்லை.

(இ) பெறப்பட்ட மனுக்கள் தனி நபர் குழுவினால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு அரசிற்கு அது அறிக்கையினை சமர்ப்பித்துள்ளது. அவ்விதத்தை அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வகுக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தனி நபர் குழுவின தலைவர் யார்? அந்தக் குழுவின அறிக்கை எப்போது வெளியிடப்படும்? எனென்றால் ஏற்கெனவே காலம் கடந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

[1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : தனி நபர் குழுவின தலைவர் யார் என்பது பற்றிய குறிப்பு இங்கில்லை. தனி நபர் குழுவின பரிந்துரைகள் மீது அரசு எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்கவில்லை.

THIRU G. SWAMINATHAN : Who is that One Man Commission?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : அது பற்றிய குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மினி பஸ்கள்.

* 19 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மினி பஸ் விட திட்டமிடப்பட்டுள்ள புதிய தடங்கள் எவை?

(இ) அத்தடங்களில் இதுவரை விடப்பட்டுள்ள மினி பஸ்கள் எத்தனை?

(உ) இனி விடப்பட உள்ள மினி பஸ்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : (அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பத்து புதிய வழித்தடங்களில் மினி பஸ் விட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அவையாவன :—

1. திருத்துறைப்பூண்டி—தலைஞாயிறு
2. வேதாரண்யம்—வேளாங்கண்ணி
3. சீர்காழி—முதலையேடு
- சீர்காழி—வானகிரி
4. பொதக்குடி—முன்னவால் கோட்டை
5. திருவாரூர்—கொடாச்சேரி
6. பட்டுக்கோட்டை—அத்திவேட்டி வடக்கு
7. பட்டுக்கோட்டை—மதுக்கூர்
8. சேம்பகராயநல்லூர்—வெல்லப்பள்ளம்
9. திருவாரூர்—வடக்கரை
10. மதுக்கூர்—மதுக்கூர்

(இ) நான்கு மினி பஸ்கள்.

(உ) ஆறு.

[1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தலைஞாயிறு—திருத்துறைப்பூண்டி வழித் தடத்தில் ஒன்று ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்குமேல் ஒரு மினி பஸ் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : ஏற்கெனவே ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பேருந்துதான் அது. அதற்குமேல் ஒரு பேருந்தை விடுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN : Will the fare structure of mini buses be the same as it is in the transport buses at present or will it be lower in view of the fact that mini buses are more economical to run?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : அதற்கும் இதற்கும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இல்லை. எந்த அளவிற்கு இவைகளை ஓட்டுவதிலே செலவு குறைந்த அளவிற்கு இருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு வருமானமும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்பதையும் கணக்கிட்டு பார்க்க வேண்டும்.

சாலை விபத்துக்கள்.

* 20 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1—1—1978 முதல் 15—6—1980 வரை, எத்தனை சாலை விபத்துக்கள், தமிழகத்தில் நடந்துள்ளன?

(இ) இவைகளில் எத்தனை பேர் உயிர் இழந்தார்கள்?

(உ) எத்தனை பேர் படுகாயம் அடைந்ததால், ஊனமுற்று, தொழிலை செய்ய இலாயக்கற்றவர்களாக உள்ளனர்?

(எ) அவர்களுக்கு அரசு நடவடிக்கை எதேனும் கொடுத்ததா?

(ஐ) ஆம் எனில், எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : (அ) 35,237.

(இ) 6,040.

(உ) 912.

(எ) முதல்வரின் விபத்து நிவாரண நிதியிலிருந்து நடவடிக்கை கொடுக்கப்பட்டது.

(ஐ) ரூ. 20.67,000 கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : கடந்த 2½ ஆண்டுகளிலே 35,000-க்கும் மேற்பட்ட விபத்துக்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, சுமார் 6,000-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் உயிரிழந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடும்பத்தாருக்கு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து 20 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டஈடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது புள்ளி விவரங்களை அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்படி நடைபெறும் விபத்துக்களைக் குறைக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் விபத்துக்களில் உயிரிழந்தவர்களின் குடும்பத்தினர் வழக்கு பொருவதற்கு முன்பு, அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு இவ்வளவு தர வேண்டுமென்று தீர்மானிப்பதற்கு முன்பு, இறந்தவரின் குடும்பத்திற்கு உடனடியாக அரசு உதவி செய்வதற்கு என்ன முறை கையாளப்படுகிற தென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : இப்போது விபத்துக்கள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் தமிழகத்திலுள்ள பேருந்துகளால், இதர வாகனங்களால் ஏற்படுவது மட்டுமல்ல, பக்கத்து மாநிலங்களிலிருந்து வரும் வாகனங்களினாலும் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட விபத்துக்களைக் குறைக்க தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு வாகனத்திலும் வேகக் கட்டுப்பாட்டுக் கருவியைப் பொருத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்காக நடவடிக்கைகளை தமிழக அரசு எடுத்திருக்கிறது. திருப்பதியிலே நடந்த தென்மாநிலப் போக்கு வரத்து அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டபோது, பக்கத்து மாநிலங்களைச் சேர்ந்த வாகனங்களிலும் வேகக் கட்டுப்பாட்டுக் கருவியைப் பொருத்தினால்தான் விபத்துக்களைக் குறைக்க முடியும் என்று சொல்லி, அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அதைச் செயல்படுத்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து எந்த முறையில் உதவி அளிக்கப்படுகிறதென்று கேட்டார்கள். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகுதான் விபத்துக்களில் இறந்தவர்களின் குடும்பத்தாருக்கு 1,000 ரூபாய் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தது. இந்த நிதி உதவிக்கும், மற்றவைகளுக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை. மனிதாபிமான அடிப்படையில் கொடுக்கப்படும் உதவியாகும் இது. இந்த உதவியைப் பெறுவதானால், எல்.ஐ.சி. பணம் போன்ற மற்ற நிதிகளைப் பெற எந்தவிதத் தடையும் ஏற்படாதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவை முறைப்படி கொடுக்கப்படும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : விபத்துக்கள் அதிகரிக்காமல், தடுப்பதற்காக வேகக் கட்டுப்பாட்டு இயந்திரத்தைப் பொருத்துவதென்று முடிவெடுத்திருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். சில நேரங்களில் வாகனங்களை

1981 பிப்ரவரி 9]

ஓட்டி வருபவர்கள் மது மயக்கத்தில் இருப்பதால், எந்த அளவிற்கு விபத்துக்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பது குறித்து அரசு கணக்கிட்டுள்ளதா? அந்த முறையில் வாகனம் விபத்துக்குள்ளாகின்றபோது, அதை ஓட்டி வருபவர்கள் மது அருந்தியிருந்தால், அவர்களுடைய லைசன்சை நிரந்தரமாக ரத்து செய்ய விதிமுறைகள் இருக்கின்றனவா? எனக்குத் தெரிந்தவையில், லைசன்சை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், தோவானையில் அரசுப் பேருந்து ஓர் இளைஞர் மீது ஏறியதன் காரணமாக, அவர் உடல் ஊனமுற்றவரானார். அவர் அரசுக்கு விண்ணப்பம் செய்தும், எந்தவித உதவியும் கிடைக்கவில்லை. அரசுப் பேருந்துத் துறையில் அட்டென்டர் வேலை கொடுத்தால் போதுமென்று அவரிடமிருந்து அரசுக்கு விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறது. அது மேனேஜிங் டைரக்டருக்கு அரசிடமிருந்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதன் விவரங்களைத் தனியாகத் தருகிறேன். இதுவரை எந்தவித உதவியும் அங்குக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனவே விபத்துக்களினால் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க கிட்டும் வகுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட சாலை விபத்துபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் கூறியது, நான் நினைப்பதாகத்தான் இருக்குமென்று கருதுகிறேன். ஓர் இளைஞர் காலிலே அடிபட்டு, மனம் கொடுத்திருக்கிறார். இந்த விபத்து நடந்தது 1972-75-க்குள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் எங்களுடைய கட்சி அரசு ஏற்பட்ட பின்புதான் சாலை விபத்துக்களின் மூலம் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க முடிவு எடுக்கப்பட்டு, அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். எப்போதோ நடந்த விபத்துக் களுக்கெல்லாம் இப்போது கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இருக்கின்ற மொத்த நிதியையும் கொடுத்தாக்கூடப் போதாது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : 1973-74-ல் ஏற்பட்ட விபத்தானாலும், இவர் இளைஞராக இருக்கிறார், ஊனமுற்றவராக இருக்கிறார். எனவே போக்கு வரத்துத் துறையிலே அவருக்கு அட்டென்டர் வேலை கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

(முற்பகல் 11-10)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : ஊனமுற்றவர்களுடைய அனுதாபத்தைப் பெறுவதற்காக, அவர்களிடத்தில் அனுதாபத்தைக் காண்பிக்கின்ற அளவுக்கு, அவர்களுக்காக நடத்தப்படுவதெல்ல. இந்த அரசு

[1981 பிப்ரவரி 9]

இதில் கவனம் செலுத்தும், அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்னொன்றையும் நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ஓட்டி வருகின்றவர்கள் மது அருந்தி அப்படிப்பட்ட தவறுகளை செய்திருந்தால் நிரந்தரமாக அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அனுமதி ரத்து செய்யப்படுமா என்று கேட்டார்கள். நிச்சயமாக அரசு இதில் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது. இனியும் செய்யவும் முன்வரும். இப்போது அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அல்லது வேறு மாநிலங்களிலிருந்து லைசன்ஸ் பெறுகிறார்கள். அதை மாற்றி அரசே தனியாக நிறுவனம் மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற விவரங்களிலிருந்து, சாலை விபத்துக்கள் பற்றிய விவரங்களை அறிந்து கொண்டோம். சில பகுதிகளில் அதிகமாக விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன, அடிக்கடி சாலை விபத்துக்கள் நடக்கிற சில பகுதிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகள் எவையெவை என்று கண்டுபிடிக்க இந்த அரசு முன்வருமா? அதிகமாக விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்ற இடங்கள் அல்லது அடிக்கடி குறிப்பிட்ட சாலை விபத்துக்கள் அதிகமாக ஏற்படுகின்ற இடங்கள் போன்றவற்றுக்குத் தனியாக கவனம் செலுத்தி விபத்துக்கள் எதிர்காலத்தில் ஏற்படாமல் தடுக்கும் வகையில் ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : உறுப்பினர் சொல்லிய கருத்து எங்கெனவே இந்த அரசின் கருத்தில் இருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் குறிப்பாக அடிக்கடி விபத்து ஏற்படுவதை எப்படி குறைக்கலாம் என்பதுபற்றி ஆராயும்படி கேட்டிருக்கிறோம். ஓட்டுநர் பயிற்சியைக் கொடுத்த பிறகு தான் லைசன்ஸ் பெற முடியும். லைசன்ஸ் பெறுவதைச் சில தனியார்கள் இப்பொழுது செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இனிமேல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அரசின் சார்பில் ஒரு நிர்வாகத்தின் மூலம் திறமை உள்ளவர்களுக்கு அந்த லைசன்ஸ் வழங்கும் உரிமம் வழங்கப்படும். அதைத்தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த நிறுவனம் இந்த இந்த இடங்களில், இப்படிப்பட்ட சாலை விபத்துக்கள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன என்பதைக் கண்டுபிடித்து அரசுக்குச் சொன்னால், அதை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, the assumption that accidents are caused only by vehicles driving at speed is completely mistaken. In Madras City, accidents are taking place not only because of the vehicles that are involved but also because of pedestrians, cattle, etc.

[1981 பிப்ரவரி 9]

May I know whether the Government have any proposal to have a Special Mobile Court in Madras City to prevent the numerous traffic accidents that are occurring in Madras City?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நடைபாதையில் நடந்து செல்ல வேண்டியவர்கள் நடைபாதையில் நடந்து செல்லாமல், கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முறைகளைக் கடைப்பிடிக்காமல், ரோட்டின் குறுக்கே நடந்து செல்வது, கீழே செல்வது போன்ற பழக்கங்களைக் குற்றம் என்று கருதாமல் வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் தான், இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. அதற்காக இந்த அரசு எந்தெந்த வகையில் சிந்திக்க வேண்டுமோ, அந்தந்த வகையில் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நடைபாதையில் நடந்து செல்கின்றவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதனால், நடமாடும் நீதிமன்றங்கள் போன்ற ஒரு முறை முன்பு இருந்தது. அதன் மூலம் தண்டனை வழங்கப்பட்டு வந்தது. அதை இந்த அரசு ஏற்கெனவே மாற்றியது. இதை நான் சொல்லக் காரணம் தீர்ப்பு வழங்கப்படும்போது, குற்றம் செய்தவர் என்று குற்றம் சாட்டப்படுகின்றவர், அல்லது குற்றவாளி என்று கருதப்படுகின்றவர் சில சந்தர்ப்பத்தில் நிரபராதியாக இருக்கிறார். சாதாரண எழைமையினியர்கள், எங்கோ அலுவலகத்திற்கு சைக்கிளில் செல்கின்றவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் தவறாகச் செல்லும்போது, நடமாடும் நீதிமன்றத்தின் மூலம், நடைமுறைகளை மீறினார்கள் அல்லது ரோடுகளில் சரியாகச் செல்லவில்லை என்பதற்காகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, தண்டிக்கப்பட்டு அபராதம் கட்டும் நிலைமைக்கு ஆளானார்கள். எல்லாக் கட்சியில் உள்ளவர்களிடமிருந்தும், பொது மக்களிடமிருந்தும் அது குறித்துப் புரார்கள் வந்ததைத் தொடர்ந்து தான் அந்த முறை நிறுத்தப்பட்டது. மீண்டும் அதைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால், இதையெல்லாம் பரிசீலித்துப் பார்த்துத்தான் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது.

Thiru A. R. DAMODARAN: My question was not only about Mobile Courts to take action against pedestrians. There are a lot of auto-rickshaws, scooters and taxis, which cross the yellow line and which do not give way to traffic. If non-officials are associated with the Mobile Courts like the Honorary Magistrates of the past and if on-the-spot fines are levied, the complaint that there is too much of strictness in these Mobile Courts may perhaps be avoided to a certain extent. It is very essential that Mobile Courts be resumed in Madras City at least. I would request the Government kindly to let us know whether they are actively considering this because of the increase in the number of traffic accidents.

[1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்த அரசு நிச்சயமாக இதைப்பற்றிச் சிந்திக்கும். ஆட்டோ ரிக்ஷா போன்றவைகள் பாதையில் சில நேரங்களில் நடுவிலே தடைச் சுவர்கள் இல்லாததினால் மஞ்சள் கோட்டைத் தாண்டிச் செல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையும் மாற்ற வேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சென்னை நகரில் 18 வயதுக்கு உட்பட்ட பஸ்பேர் ஆட்டோ ரிக்ஷா ஓட்டுகிறார்கள். அப்படி 18 வயதுக்குக் குறைந்த ஆட்டோ ரிக்ஷா ஓட்டுநர்கள் இருக்கிறார்களா? சில மாநிலங்களில் அல்லது வேளிநாடுகளில் இருப்பது போல், சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அல்லது சில ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை Refresher course என்கிற டுறையில் பயிற்சி யளிப்பதுபற்றி ஆராய அல்லது கவனிக்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. முத்துசாமி : இது போன்ற தவறுகள் நேரிடுகின்றன என்பதை அறிந்து நேற்றையதினம் மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஒப்புதலைப் பெற்று, புதிதாக சில அதிகாரிகளை நியமித்து, தவறு செய்கிறவர்களைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி ஓர் அமைப்பினை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று இருந்த, ஓட்டுகின்ற உரிமையை ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை என்று மாற்றி விட்டோம். அதற்குக் காரணம் லைசன்ஸ் தான் வருகிறதே தவிர ஆள் வருவதில்லை. ஆகவே இனிமேல் தான் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஒட்டிக் காணிக்க வேண்டுமென்பது பற்றி முடிவெடுக்க இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI. In answer to the question by the hon. Member Thiru Damodaran, the Hon. the Chief Minister said that people were walking along the roads instead of along the pavements. May I bring to his notice that very often it is not possible to walk along these pavements because they are often used as public conveniences and also because the pavements are cut open for giving pipe-connections to houses? The pavements are all uneven and it is impossible even to walk on them. I am bringing this to the notice of the Hon. the Chief Minister.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நாங்கள் நிச்சயமாக அதைக் கவனித்த பிறகு எங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அல்லது உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1981 பிப்ரவரி 9]

3. அறிவிப்புகள்.

(1) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்று நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் கீழ்க்கண்ட நிகழ்ச்சி விவரம் முடிவு செய்யப்பட்டது :—

10—1—1981 காலை 10.30 மணி 1980—81 ஆம் ஆண்டுக் கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

11—2—1981 காலை 10-30 மணி தமிழ்நாடு மின்சார மீண்டும் வாரிய நிதி நிலை மாலை 4 மணி அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

12—1—1981 காலை 10 30 மணி (1) நிதி ஒதுக்க சட்டமுன்வடிவினை ஆய்வு செய்தல்.

(2) தனி உறுப்பினர் அலுவல்கள்.

மாலை 4 மணி அரசின் சட்டமுன்வடிவுகளை ஆய்வு செய்தல்.

13—2—1981 காலை 10-30 மணி அரசின் சட்டமுன்வடிவுகளை ஆய்வு செய்தல் மாலை 4 மணி

14—2—981 காலை 10-30 மணி அரசின் சட்டமுன்வடிவுகளை ஆய்வு செய்தல்

15—2—981 ஞாயிற்றுக்கிழமை விடுமுறை.

16—2—1981 தேவைப்படின

D II C 101—4.

[1981 பிப்ரவரி 9]

4. தகவல் கோரல்.

வானொலியில் சட்டமன்ற மேலவை நிகழ்ச்சிகள் புறக்கணிக்கப்படுவது குறித்து.

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவர் அவர்களே, மேலவை யினுடைய நிகழ்ச்சிகள், விவாதங்கள் எல்லாம் வானொலியில் சரியான முறையில் அறிவிக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக இந்த நடப்புக் கூட்டத்தொடரின் நிகழ்ச்சிகள், விவாதங்கள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக 'மாநிலச் செய்திகள்', 'சட்டமன்றத்தில் இன்று' போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் மேலவை நிகழ்ச்சிகளை முன்பெல்லாம் சொல்வதுண்டு. ஆனால், இந்த நடப்புக் கூட்டத்தொடரைப் பொறுத்தவரை, சட்டமன்ற மேலவை நிகழ்ச்சிகள் பெரிதும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல நாட்களில் விடுபட்டுப் போயிருக்கின்றன. மேலவையில் தடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் மிகவும் முக்கியமானவை. வானொலியிலிருந்து முன்பெல்லாம் தனியாக ஒரு நிருபர் வருவது உண்டு. தற்போதும் அப்படி ஒருவர் தியமிக்கப் பட்டு வந்துகொண்டிருக்கிறாரா? அப்படி தியமிக்கப்பட்டிருந்தால், ஏன் செய்திகள் வருவதில்லை? அதுபற்றி தக்கமுறையில் வானொலிக்கு அறிவுறுத்த வேண்டுமென்று மேலவைத் தலைவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நானும் கவனித்தேன். இது அவர் களுடைய கவனத்திற்குச் செல்லும் என்று நினைக்கிறேன். 'சட்டமன்றத்தில் இன்று' நிகழ்ச்சியின்போது வானொலியில் மேலவை நிகழ்ச்சிகளை முன்பெல்லாம் சொல்வது சங்கடமாக இருந்திருக்கலாம். காரணம் முன்பெல்லாம் மாலையில் சட்டமன்ற மேலவை நடவடிக்கைகள் நடைபெற்றன. இப்போது மேலவை நடவடிக்கைகள் காலைநேரத்தில் நடைபெறுவதால், அவர் களுக்கு 'சட்டமன்றத்தில் இன்று' நிகழ்ச்சியின்போது மேலவை நிகழ்ச்சி களைச் சொல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். மேலவை நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடம் தர சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் எழுப்பியுள்ள பிரச்சினையை நான் வானொலி நிலையத்தாருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். வானொலி நிருபர் இங்கு இருக்கிறார் என்கிற தகவல் எனக்குக் கிடைத் திருக்கிறது. அவர்களும் இது குறித்து கவனிப்பார்கள், நானும் இதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

5. கவன ஈர்ப்பு.

அரசு ஊழியர்கட்கும், ஆசிரியர்கட்கும் வீடு கட்டுவதற்கான கடன் வழங்கல் நிறுத்தப்பட்டது குறித்து.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் (மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்களுக்காகவும்) : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

“அரசு ஊழியர்கட்கும், ஆசிரியர்கட்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப் பதற்காக அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்டு வந்த சலுகை ஒரு சிலருக்கு ஒரு பகுதி நிறுத்தப்பட்டதாலும், ஒரு சிலருக்கு ஒரு பகுதிக் கடனை வழங்கி, அவர்கள் வீடு கட்டும் பணி இடையில் நிற்கும் வேளையில் மேற்கொண்டு அனுமதிக்கப்பட்ட கடனை வழங்காமல் நிறுத்தப்பட்டதாலும் தொடர்புடைய அரசு ஊழியர்—ஆசிரியர்கள் படும் அல்லல் குறித்து”

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது (மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சார்பில்) : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கை @ இன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : சேன்னை பெரவளூர் பெரியார் நகரில் ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் பாதி வேலை முடிந்த அளவில் நிற்பதால், இரண்டாவது துணை மானியத்தில் 50 லட்சம் ரூபாய் நிதியொதுக்கிச் செய்து அவைகளுக்கு வழங்கி, இந்த நிதியாண்டிலேயே அந்த வீடுகளைக் கட்டி முடிப்பதற்கு வசதியாக அவைகளுக்கு நிதி வழங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : விவர அறிக்கையிலே, எந்தக் காரணத்தினால் இந்த உதவி தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெளிவாக இருக்கிறது. எந்த ஆண்டும் இல்லாத அளவுக்கு 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கு 500 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலான அளிக்க வேண்டும் என்று அரசு நிர்மாணித்து, அரசு ஊழியர்களுக்கு இந்த உதவி சிக்கிரம் சென்றடைய வேண்டும் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலம் பெற்றுக் கொள்ள அவர்களுக்கும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் டிசம்பர் மாதத்திற்குள்ளாகவே, 500 லட்சம் ரூபாய் என்பது 530 லட்சம் ரூபாயாகத் தேவை உயர்ந்துவிட்டது. ஆகவேதான் கடன் வழங்கல் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டது.

@ 63-64 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1981 பிப்ரவரி 9]

நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதியாண்டு பட்ஜெட் தாக்கல் செய்த
வுடன், உடனடியாக அவர்களுக்கு மீதிப் பணத்தை வழங்கச் சொல்லி
யிருக்கிறோம்.

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இப்படித் கடன் வாங்கி வீடுகள்
கட்டுவது சம்பந்தமாக அவர்கள் இரண்டு வகையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.
ஏற்கெனவே, கடன் அனுமதிக்கப்பட்டு, வீட்டு வேலைகளையெல்லாம் துவங்கி,
இப்போது அடுத்த தலையைப் பணம் வராததால், வீடுகள் தொடர்ந்து கட்டப்
படாமல் பாதியில் நின்றுவிட்டன. அடுத்தபடியாக, வீடுகள் கட்டுவதற்காக
வாங்கிய கிமெண்ட் போன்ற பொருட்கள் பயன்படுத்தப்படாமல் இருப்பதால்,
கேட்டுப் போய்விடும் நிலைமையும் இருக்கிறது. மேலும், புதிதாக மனுக்கள்
போடுபவர்களுக்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமையும் இருக்கிறது.
ஆகவே, ஏற்கெனவே கடன் வாங்கியவர்களுக்காவது, அவர்கள் தொடங்கிய
வேலை தொடர்ந்து நடைபெறும் ஒரு அவசர நடவடிக்கை மூலமாக
அரசு நிதியோதுக்கீடு செய்து அவர்களின் சங்கடத்தைப் போக்க அரசு
முன்வருமா? மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு இந்த அதிகாரம் வழங்கப்
பட்டிருப்பதை மாற்றி, இந்த அதிகாரத்தை இன்னும் பரவலாக்கும் வகையில்,
மாவட்ட அளவிலே இருக்கும் பல்வேறு துறைத் தலைமை அதிகாரிகளுக்கும்
இந்தப் பொறுப்பைப் பகிர்ந்தளிக்க அரசு முன்வருமா? அப்படிச் செய்தால்,
அரசு ஊழியர்களுக்கு புதிதாகக் கடன் அனுமதிப்பதிலும் தவணைகள்
அளிப்பதிலும் ஏற்படும் தாமதத்தை மேலும் போக்க முடியுமா என்பதால் அரசு
இந்தக் கருத்தைப் பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : 1979-80 ஆம் ஆண்டில்
இதற்கென்று 225 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. அப்போது இந்தத்
தொகைகள் வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பது அரசாங்கத்தின்
கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தது, அங்குக் காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்
பதற்காகத்தான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து
அவர்கள் மூலம் அனுமதி கொடுக்கலாம் என்று கொண்டு வந்தோம். இந்த
அதிகார மாற்றம் காரணமாக 1979-80 ஆம் ஆண்டு 225 லட்சம் ரூபாயாக
இருந்த இந்த மதிப்பீடு 1980-81 ஆம் ஆண்டு 500 லட்சம் ரூபாயாக உயர்ந்து
விட்டது. அந்த அதிகாரத்தை இன்னும் பரவலாக்கினால், இப்போது
500 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியும் பலர் பெற முடியாதது போல, எவ்வளவுதான்
நொகை ஒதுக்கினாலும், தேவை அதிகமாக எரிப்பீடு, அவைகளைப் பூர்த்தி
செய்ய இயலாத நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே, ரொம்பவும் வேகமாகப்

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

போவதும் தவறு. இப்போது தேவை ரூபாய் 530 லட்சமாக உயர்ந்ததுதான்
இந்தப் பிரச்சினைக்குக் காரணம். இதைத் தவிர்த்து அரசு விவரமில்ல
நடவடிக்கை எடுக்கும்.

6. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்க்கி.

* திரு. எஸ். ஆர். இராசா : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,
ஆளுநர் அவர்கள் உரை நிகழ்த்தியதற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் நிர்ப்பந்தம்
மீது நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு
கொடுத்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான்
அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டாலும், நீங்கள்
கொடுத்திருக்கும் நேரத்தை நான் கருத்தில் கொண்டு எந்த அளவிற்கு
விவரமாக முடிக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு விவரமாக முடிக்கிறேன்.
இந்த மாமன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகள், அந்தப்
பிரச்சினைகள் காரணமாக எழுந்திருக்கின்ற பல்வேறு நிலைமைகள் குறித்து
நான் என்னுடைய உணர்வுகளையும், கருத்துக்களையும் தெரிவிப்பது
என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியிலே
இருக்கிற நாங்கள், மாற்றங்களிலே பேசுகின்ற நேரத்திலே எங்களுக்கு
இருக்கின்ற கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்ல
முடியாத நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. வெளியிலே எதிர் கட்சிக்காரர்கள்
பேசுகின்ற பேச்சுக்கள் பத்திரிகைகளில் வரும்போது, அந்தச் செய்திகளுக்குத்
தரப்படும் முக்கியத்துவத்தைப் பார்க்கும்போது, ஆளும் கட்சியிலே இருப்பவர்
களுக்குப் பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை, அவர்களுக்குப் பேசத் தெரியாது
என்ற நிலைமையிலே வெளியிலே கருத்துக்கள் இருக்கின்றனவோ என்ற
அச்சம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே பல்வேறு பிரச்சினைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நான்
முதலிலே எடுத்துக் கொள்ள விரும்புவது, மதுரையிலே நடைபெற்ற உலகத்
தமிழ் மாநாடு பற்றியதாகும். அந்த மாநாடுபற்றி இங்கே பல்வேறு
கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டன. பொறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மாநாடு
நடத்தியதற்குப் பின்னால், தமிழகத்திலே ஒரு எழுச்சி ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு
ஒரு மாநாடு நடத்தி, தமிழகத்துப் பெருமை தேடித் தந்தது இன்றைக்கு
மாண்புமிகு மாட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடத்திய இந்த மாநாடுதான்.
மதுரையிலே இருக்கிற யானாக் கோட்டாலும் சரி, எந்தக் கட்சிக்காரனா
அழைத்துக் கேட்டாலும் சரி, அவர்கள் அத்தனை பேரும் அந்த மாநாட்டின்
முக்கியத்துவத்தை, அந்த மாநாட்டின் மூலமாக ஏற்பட்ட ஓர் எழுச்சியை,

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1981 பிப்ரவரி 9]

கிறப்பை மனம் விட்டுச் சொல்லும் நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். அதை யாரும் மறைக்கவோ, திசை திருப்பவோ முடியாது. கட்சி அடிப்படையிலே மறுக்கலாமே தவிர, “என்னைச் சிறப்பாக அழைக்கவில்லை, அழைக்கும் போது வெற்றிலை பாக்கு வைத்து அழைக்கவில்லை” என்று சொல்லலாமே தவிர, அந்த மாநாட்டிலே கிறப்பில்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அந்த மாநாட்டிலே ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எல்லாம் படிக்கவில்லை என்று எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் இங்கே சொன்னார். நான் அவருடைய பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. பெயர் சொல்கிற நிலைமையிலே அவர் இன்றைக்கு இல்லை. எனக்கு இருக்கிற சங்கடம் எல்லாம், அவர் மாநாட்டைப் பார்க்கவில்லை என்றாலும் பரவாயில்லை. மாநாட்டுச் சிறப்பை நூல் வாயிலாகப் படிக்கவில்லை என்றாலும் பரவாயில்லை. தமிழை வைத்து வளர்ந்தவர், தமிழர் என்ற முறையிலே, மதுரையிலே நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாடு பற்றிய வானொலி நிகழ்ச்சியையாவது கேட்டிருக்கலாம். இங்கே இருக்கிற சேன்னை வானொலி நிலையத்தை விட இலங்கை வானொலி நிலையம் மிகவும் சிறப்பான முறையிலே ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை ஒலிபரப்பியது. பல்வேறு அறிஞர்கள் எல்லாம் படித்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை ஒலிபரப்பியது. எனக்கு இருக்கிற மகிழ்ச்சியெல்லாம், மிகவும் சிறப்பான முறையிலே உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்திக் காட்டியிருக்கிறோம். ஒரு பெரும் புகழ் ஏற்படுகின்ற அளவுக்குத் திறமையாக நாம் மாநாட்டை நடத்தியிருக்கிறோம். இன்னொரு பெருமை திறமையாக நாம் மாநாட்டை நடத்தியிருக்கிறோம். இன்னொரு பெருமை அந்த மாநாட்டுக்கு என்னவென்றால், இந்திய நாட்டின் பிரதமர் அந்த மாநாட்டுக்கு வந்ததாகும். அந்தக் காரணத்தினால் பலருக்கு மகிழ்ச்சி, சில பேருக்கு வருத்தம். வருத்தப்படுகிறவர்களைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால், மகிழ்ச்சியடைபவர்களைப்பற்றிக் கூட கவலைப் படவில்லை. அவர்கள் வந்ததனால் தமிழுக்குக் கிடைத்த மிகப் பெரிய ஆதாயம், நீண்ட காலத்துக்குப் பின்னால் இப்போது பண்டித நேரு அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழி, அதாவது இந்தி திணிக்கப்பட மாட்டாது என்ற வாக்குறுதி மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதேயாகும். தமிழ் வளர்ச்சிக்குக் கிடைத்த சான்றாக நான் இந்த உறுதியை எடுத்துக் கொள்கிறேன். இப்படியொரு உறுதிமொழி கிடைப்பதற்கு எவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவானாலும், தமிழன் என்ற உணர்வோடு வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் அதை எற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

தமிழ் உயர்வை நாம் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், தமிழ் நாட்டிலே சில இடங்களிலே, சில பள்ளிக்கூடங்களிலே, இந்தி எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது

1981 பிப்ரவரி 9] (திரு. எஸ். ஆர். இராதா)

என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே இருக்கும் ஒரு சில நர்சரிப் பள்ளிகளிலே 3-4 வயதில் படிக்கும் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் இந்தி சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். விட்டிலே இருக்கும் பெற்றோர்கள் இதைப் பற்றியெல்லாம் ஒன்றும் கவனிப்பதில்லை. பிள்ளைகள் வீட்டை விட்டுப் போனால் போதும் என்ற நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகளை மாணவர்களிடம் சொன்னால், அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்வார்கள். மூப்பு ஒருமுறை இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பியபோது, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாதிரியான நிலைமைகளை அரசு கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இந்த நிலைமைகளைப் போக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-30)

இன்றைக்கு எந்த வகையிலாவது தமிழகத்தில் இந்தியை நுழைத்து விடலாம், எந்த வகையிலாவது இந்தியைப் புகுத்திவிடலாம், அதன் மூலம் தமிழுக்கு இருக்கிற பெருமையை அழித்துவிடலாம் என்று எண்ணுவார்களானால், அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே தமிழ் உணர்வோடு வாழ்கிற மக்கள் சமுதாயம் இருக்கிற வரையில், இங்கே இருப்பவர்கள் இந்தியை எற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதைத்தான் அண்மையில் நடந்து முடிந்த உலகத் தமிழ் மாநாடு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. இதுவரையில் வேறுபட்ட உணர்வுக்கு ஆட்பட்டிருந்தாலும், தற்போது தமிழ் உணர்வுக்கு வருகிற அளவுக்கு உலகத் தமிழ் மாநாடு மக்களிடையே ஒரு எழுச்சியை உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, அந்த மாநாட்டைப்பற்றிப் பேசியவர்கள் வேறொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள். “மாநாடு என்ற பெயரில் கோடும்புக்காரை பணத்தைச் செலவு செய்திருக்கிறீர்களே தவிர, உங்களாலே எந்த ஒரு பெரிய காரியத்தையாவது செய்ய முடிந்ததா? இதுவரை செய்திருக்கிறீர்களா?” என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். தமிழகத்தில் இதுவரை வேறு யாரும் செய்ய முடியாத, செய்ய நினைக்காத அல்லது செய்யவியலாத ஒரு காரியத்தை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. அதாவது புரட்சித் தலைவருடைய அரசு, தமிழகத்திலே ஒரு அமைதியான முறையில் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை நடத்தி முடித்திருக்கிறது என்பதை நான் அவர்களுடைய நினைவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

(திரு. எஸ். ஆர். இராதா)

[1981 பிப்ரவரி 9]

இத்தகைய எழுத்துச் சீர்திருத்தம் புரட்சித் தலைவர் காலத்தில் அல்லாமல் வேறு யார் காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தாலும் அது எந்த அளவுக்கு விமரிசனத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு மிக அமைதியான முறையில் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தமிழகத்திலே வந்திருக்கிறது. எந்தெந்தப் பத்திரிக்கைகளில்லாம் இத்தகைய எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்க மாட்டார்கள் என்று நினைத்தோமோ அந்தப் பத்திரிகைகளில்லாம் இன்றையதினம் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்று தங்களின் பத்திரிகைகளிலேயே எழுத்துக்களை மாற்றுகிற காட்சியை நாம் பார்க்கிறபோது, என்னைப் போன்ற நீண்ட நெடுங்காலமாக திராவிட இயக்கத்திலே பங்கு கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. காரணம் ஒரு காலத்தில் “விடுதலை” பத்திரிகையில் உள்ள “லை” எழுத்தைப் பார்த்து கேலி பேசுவார்கள். ‘இந்தப் பயல்களே இப்படித்தான், இந்தக் கட்சியே இப்படித்தான். இவர்கள் இப்படித்தான் எழுத்துக்களைப் போடுவார்கள்’ என்று கேலி பேசினார்கள். அவர்களெல்லாம் இன்றைய தினம் இந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்று, தங்களின் பத்திரிகைகளிலும் அத்தகைய சீர்திருத்திய எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் பார்த்த பிறமுகூட இத்தகையதோர் அமைதிப் புரட்சி எழுத்துப் புரட்சி, நமது புரட்சித் தலைவர் காலத்திலே ஏற்பட்டதே என்ற உணர்வு மற்ற யாருக்கு ஏற்படவில்லை என்றாலும், ஆசிரியர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்காவது எழுகிறதா என்றால், இல்லை என்று நான் வருத்தத்தோடு தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கூட கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிறார்களே தவிர அதைவிட்டு விட்டுப் பார்க்கிற நிலை இன்றைக்கு ஏற்படவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

அந்த வகையில் மிகப் பெரிய எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவர் காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஒன்றும் சாதாரண காரியமல்ல. அது மட்டுமல்ல, உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் விளைவாக மதுரையில் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் அமைய இருக்கிறது என்பது சாதாரண ஒன்றல்ல. இதெல்லாம் யார் வேண்டுமானாலும் செய்துவிடக்கூடிய காரியங்களல்ல. அந்த அளவுக்குப் பெருமை சேர்க்கிற நிலை இன்றைக்கு நமக்கு உருவாகியிருக்கிறது. இதைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் அரசின் கவனத்திற்கும் உருவாகியிருக்கிறது. இதைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் அரசின் கவனத்திற்கும் ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மதுரையில் ஒரு தமிழ்ச் சங்கத்தை அமைக்கும்போது, அதைப் போன்ற தஞ்சையில் ஒன்றை அமைக்க முடியாது தான். ஆனாலும் தஞ்சையிலே ஒரு அண்மனை இருக்கிறது. அங்கேதான் சரஸ்வதி மகால் இருக்கிறது. அதிலே மிகப் பழங்கால ஓலைச் சுவடிகள் எராளமாக இருக்கின்றன. அற்புதமான பல கருத்துக்கள் அந்த ஓலைச்

1981 பிப்ரவரி 9]

(திரு. எஸ். ஆர். இராதா)

சுவடிகளில் பொதிந்திருக்கின்றன. எழுத்து வடிவமாக அவைகளெல்லாம் அங்கே காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த மகாலைப் பயன்படுத்தி, அங்கேயுள்ள ஓலைச் சுவடிகளைப் பயன்படுத்தி, உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் ஆரம்பிக்கும் போது, மிகச் சிறப்பான முறையில் தமிழ்ப் பணியாற்ற வேண்டும் என்று நான் அரசை மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சையிலே இருக்கிற அந்தப் பெரிய அரண்மனை வினாக இருக்கிறது. உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் ஆரம்பிக்கும்போது, இந்த அரண்மனையை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த அரண்மனையையும், மகாலையும், அங்கே இருக்கிற தமிழ் ஓலைச் சுவடிகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் தலைமை)

இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், “எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ்” என்ற உணர்வோடு இந்த அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தமிழ் மீது பற்றும் பாசமும் கொண்டவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வத்தான் செய்வார்கள். அந்த வகையில் இந்த அரசின் மீது வேறு எத்தகைய குறைகள் இருந்தாலும், தமிழை வளர்ப்பதிலும் சரி, அதன் நிலையை உயர்த்துவதிலும் சரி, இந்த அரசு மேற்கொள்கிற காரியங்களைப்பற்றி, செயல்முறைகளைப் பற்றி எத்தனிதமான கருத்து வேற்றுமைகளும் எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்குக்கூட இருக்க முடியாது என்பதையும் நான் இங்கே பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க் கட்சியினர் எத்தனையோ குறைகளைச் சொன்னார்கள். நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவைகளும் உண்டு. அரசியல் ரீதியாக தேர்தல் நேரத்தில் வேடிக்கையாகக்கூடச் சொல்வார்கள். “தங்கத்தின் விலை தெரியுமா?” என்று ஆரம்பித்து, “வெங்காயத்தின் விலையைப் பாருங்கள்” என்று சொல்லி ஆரம்பிப்பார்கள். இப்போது வெங்காயத்தின் விலை குறைந்து விட்டதே, இனி என்ன செய்வது என்று வேடிக்கையாகக்கூட இந்த அவையிலே நடைகளுக்கு முன்பு ஓர் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார். இப்படியெல்லாம் கேட்கிற நிலை இருப்பது சாதாரணம். அப்படி நாங்களும் ஏதாவது பேசினால் அருமை நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தியைப் போன்றவர்கள் எங்களைக் கேலி செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள். கேட்டால் நீங்கள் கொள்கைகளை விட்டுவிட்டீர்கள் என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த மன்றத்தில் அவர் அதை அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். காரணம் நாங்கள் திராவிட நாடு திராவிடருக்கே என்று சொல்லிக்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1981 பிப்ரவரி 9]

கொண்டிருந்ததை விட்டுவிட்டதைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்தக் காரணத்தைக் காட்டி 'திராவிட நாடு திராவிடருக்கே' என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த கொள்கையை விட்டார் என்பதை இங்கே நான் அவருக்கு பதிலாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அன்றைக்குப் பதில் சொல்ல நேரமில்லை.

25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அருமை அண்ணன் திரு. சம்பத் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் அழகாகப் பேசினார். அவர் எந்த அளவுக்கு அழகாகப் பேசுவார் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கே தெரியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையை ஒரே வரியில் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டால், "திராவிட நாடு திராவிடருக்கே" என்று சொல்வோம்; "ஜாதி மத மற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்குவோம்" என்று சொல்வோம்; "சமதர்ம நிலையைக்கொண்டு வா வேண்டும்" என்று சொல்வோம். அதைப்போல, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பார்த்துக் கேட்டால் "உலகமெங்கும் பொதுவுடைமைத் தத்துவம் வரவேண்டும்" என்று சொல்வார்கள். சோஷலிஸ்ட்களைப் பார்த்துக் கேட்டால், "சோஷலிசத் தத்துவம் வர வேண்டும்" என்று சொல்வார்கள். அப்படி எல்லாக் கட்சியினரும் ஒரே வரியில் தங்களின் கட்சிக் கொள்கையைச் சொல்ல முடியும். அதைப்போல காங்கிரஸ் கட்சியைப் பார்த்து, "ஒரே வரியில் உங்கள் கட்சியின் கொள்கை என்ன என்று சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டால், என்ன பதில் சொல்வார்கள் என்றால் . . .

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் குறிப்பிட்டது உறுப்பினர் அவர்களுடைய கட்சி தன் அடிப்படைக் கொள்கைகளைக் கைவிட்டுக்கூடாது என்பதுதான். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதை விட்டுவிட்டு, வேறுவிதமான காரணங்களைக் கண்டுபிடிக்க முயல்வது சரியல்ல. அந்த வகையில்தான் "மதுவிலக்குக் கொள்கையில் ஏன் உங்களுக்கு மாற்றம் வந்தது?" என்று கேட்டேன் . . .

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் திடீரென்று அங்கே போவார் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. அப்படிப் போய்விட்டார் என்பதால், அதற்குப் பதில் சொல்லாமல் விடுவதாகவும் இல்லை. அன்றைக்கு 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கையை ஒரு வரியில் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டால் . . .

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அடிப்படைக் கொள்கைகளிலிருந்து அவர்கள் எப்படி மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட்டபோது, உதாரணத்திற்குத்தான் மதுவிலக்கைக் குறிப்பிட்டேன். அதற்கு பதில்

1981 பிப்ரவரி 9]

(திரு. க. இராமமூர்த்தி)

சொல்லாமல், மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேறு ஒரு கற்பனை செய்துகொண்டு ஒரே வரியில் கொள்கையைச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அடிப்படையில் கொள்கை மாற்றம் இருக்கிறது என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவதற்குக் காரணம், இதைச் சொல்லுவதால் இன்றைக்கு இவர்கள் 'திராவிட நாடு திராவிடருக்கே' என்று கூறுவோம் என்று நினைந்து, அதுகுறித்து இந்திரா காந்தி அம்மையாரிடம் மனுப் போட்டு எதையாவது சொல்லி, இதோடு இவர்களை அழித்துவிட்டால், நமக்கு இவியாவது வாழ்வு கிடைக்காதா என்ற எண்ணத்தில் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மனுப் போடுவது இங்கேயிருந்தா அல்லது அங்கேயிருந்தா என்பதுதான் பிரச்சினை. மனுப்போடுவதுபற்றி எனக்கும் தெரியும், மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கும் தெரியும்.

திரு. ஜேப்ரியார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பேசியதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தாரா என்பது தெரியவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அதற்கு நான் ஒவ்வொரு முறையும் விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறேன். பலமுறை இதற்கு நான் பதிலும் சொல்லியாகி விட்டது. விவரம் தெரியாமல் இதையே திரும்பத் திரும்பக் கேட்பது நியாயமுமில்லை. முறையுமில்லை என்பதை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்

(முற்பகல் 11:40)

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : "ஒரே வரியில் உங்கள் கொள்கை என்ன என்று சொல்லுங்கள்" என்று திரு. சம்பத் அவர்கள் கேட்டார்கள். தொடர்ந்து அவரே சொன்னவைகள் என்னுடைய நினைவில் பசுமையாக இருக்கின்றன. "ஊரிலே இருக்கிறவர்கள் நன்றாக இருக்க வேண்டும்" என்பதுதான் எங்கள் கொள்கை என்று சொல்லுவார்கள். திருப்பி அவர் சொல்லுவார், "இதைச் சொல்லுவதற்கு ஒரு கட்சி தேவையா? என்னுடைய

(திரு. எஸ். ஆர். இராதா) [1981 பிப்ரவரி 9]

விட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்திருக்கும் சாகப் போகும் கழுவியும் இதைத் தான் சொல்லுகிறான். இதைச் சொல்லுவதற்கு அகில இந்திய கட்சி தேவையா? என்று.

காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய அடிப்படைக் கொள்கையாக இருந்தது இந்த நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வேண்டும் என்பதுதான். ஆகவே இந்தக் கொள்கை நிறைவேற்றிவிட்ட பிறகும், காங்கிரஸ் கட்சியைக் கலைக்காமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று உலக உத்தமர் காந்தி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் சொன்னால் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்குக் கோபம் வரும் என்பதால்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : எனக்குக் கோபம் வரவில்லை. ஒரு கட்சியின் வளர்ச்சி எப்படி ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் உறுப்பினர் பேசுகிறார். காந்தியடிகள் அதைச் சொன்னபோது, அவர் காங்கிரஸ் கட்சியில் உறுப்பினராக இல்லை. கட்சியினுடைய நலன் கருதி சில கருத்துக் களைச் சொல்லுவது என்பது வேறு; கட்சியின் நடவடிக்கைகள், கொள்கைகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றை நடைமுறைப் படுத்துவது என்பது வேறு இவை இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் உறுப்பினர் குழம்பியிருக்கிறார்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மிகப் பெரிய உண்மையை உலகத்திற்கு உணர்த்துகிற வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காந்தியடிகள் காங்கிரஸ் கட்சியின் உறுப்பினர் இல்லையென்று.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இது சரித்திரம். இதுவே உறுப்பினருக்குப் புதிதாகத் தோன்றுகிறது. காங்கிரஸ் கட்சியின் உறுப்பினர் பதவியை விட்டுவிட்டு காந்தியடிகள் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். தெரிந்தவர்களுக்கு இதெல்லாம் தெரியும். மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரியவில்லையென்றால், நான் என்ன செய்வது?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். சரித்திரம் தெரியாது. அதிகமாகத் தெரியாது என்று ஒத்துக் கொள்ளுவதிலே தவறு இல்லையென்று நான் நினைக்கிறேன். தெரிந்தவர்கள் அதிகமாக இருக்கிற இந்தச் சபையில் எனக்கு அதிகம் தெரியாது என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் காந்தியடிகள் காங்கிரஸ் உறுப்பினராக இல்லையென்று சொல்லியிருப்பது இன்றைக்கு எனக்குப் புரிகிறது. காந்தியடிகள் காங்கிரஸ் கட்சியில் உறுப்பினராக இருந்தார் என்பது உலகத்திலுள்ள சாதாரண மனிதனுக்குக் கூட தெரியும். ஆனால் இன்றைக்கு, காந்திக்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்று.

1981 பிப்ரவரி 9]

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்தப் பேச்சை ஆங்கிலத்திலே சொல்ல தானால். . . * * *

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி : * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : * * *

• திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி : * * *

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : * * *

திரு. சி. இராமலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தமிழிலேயே பேசலாம். எங்களுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : ஆகவே அந்த அளவிற்கு தவறாகச் சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் நான் சொல்லவில்லை. விவரம் தெரிந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற நினைவில்தான் நான் அப்படிப் பேசியிருக்கிறேன். காந்தியடிகளைப்பற்றித் தவறாகத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதல்ல என்னுடைய நோக்கம். அவருடைய கருத்து அப்படி இருக்குமென்ற நிலையிலே சொன்னேன். காந்திக்கும் காங்கிரசுக்கும் இருந்த உறவு இந்த நாட்டுக்குத் தெரியும். இப்போது அதல்ல பிரச்சினை. காந்தியடிகள் அந்தக் கொள்கைக்காக அந்தக் கட்சியில் இருந்து வளர்த்து, அதை நிறைவேற்றிய பிறகு, அந்தக் கட்சி தேவையின்மை என்று சொன்னார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி : * * *

திரு. ஜேப்பியார் : * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி : * * *

திரு. எஸ். இராதா : பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், இந்தக் கொள்கையை விடுகிற நேரத்தில் சொன்னார். “இதற்கான அடிப்படைக் கொள்கை பொது அளவிலே மாறவில்லை. இது இருக்கிற வரையில் இந்த உணர்வு இருக்கும்.

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

(திரு. எஸ். ஆர். இராதா)

[1981 பிப்ரவரி 9]

என்றைக்கு மீறுகிறதோ அன்றைக்குத்தான் இந்த நிலைமை மாறும். ஆனால் இந்தியாவிலுடைய ஒற்றுமைக்காக, இந்தியா காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இதை ஒத்தி வைக்கிறோம்” என்றார். ஏதோ சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்காக நாங்கள் பீடிவாதமாக இருக்கிறோம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் நாங்கள் மாறிவிட்டோம் என்று அடிக்கடி சிலர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னைப் போன்றவர்களுக்கு மறுபடியும் திராவிட நாடு திராவிடருக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்க வேண்டும் என்ற நிலை வாக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். இந்தியா ஒன்று என்று ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னாலே, இந்தியா முழுவதும் ஒன்றாகத்தான் பார்க்க வேண்டும் இந்தியாவில் உள்ள மாநிலத்தைப் பிரிப்பதையும், இந்தியாவிலுள்ள மக்களைப் பிரிப்பதையும் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடிகிறதா என்றால் முடியாது. இந்தியா ஒன்று என்று ஏற்றுக்கொண்டால், எங்கே எது நடைபெற்றாலும், இந்தியாவிலே நடைபெற்றது என்று வருமே தவிர, தமிழ் நாட்டிலே நடந்ததாக வராது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அடிப்படைக் கொள்கையிலே மாற்றம் வந்திருக்கிறது என்பதை வைத்து நான் சொல்லாத ஒரு கருத்தை, “திராவிட நாடு பிரச்சினையைப்பற்றி” அப்படிச் கூறினார். ஆகவே எச்சரிக்கிறேன். மீண்டும் இந்திய ஐக்கியத்திற்கு என்று வரும் என்ற வாதத்திற்கு வருவது முறையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். வேண்டுமென்றே பேசுகிறாரா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், நான் என்னையும் நிச்சயமாக வேண்டுமென்றே செய்யமாட்டேன் என்று. அவர்களுடைய நினைவுக்காகச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன், திராவிட நாடு கொள்கையில் அடிப்படையிலே மாறியிருக்கிறார்கள் என்று. ஆனால் திராவிட நாடு பிரச்சினையைப்பற்றி நான் பேசவில்லை. நான் பேசாத ஒன்றைப் பேசியதாக உருவாக்கி, அதற்கு விளக்கம் தருவதாகச் சொல்லி, இந்திய ஐக்கியத்திற்கு மாறாகச் சில கருத்துக்களை வெளியிட இந்த அவையைப் பயன்படுத்துவது சரியா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : “கொள்கையை விட்டு விட்டார்கள்” என்று சொல்லும்போது இதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோன்றியபோது இதுவல்ல கொள்கை. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் திராவிட நாடு கொள்கையை வைக்கவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அதை அந்தக் கட்சி முடிவு செய்ய வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குத் துணை செய்ததற்காக நன்றி. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நல்லதொரு கருத்தை இப்போது சொன்னார்கள். உள்படியே அவரைப் பாராட்ட வேண்டும். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பிக்கும்போது, திராவிட நாடு கொள்கையை வைக்கவில்லை என்பதை அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அதையும் நான் சொல்லித்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : எனக்கு நினைவுபடுத்த வேண்டியதில்லை. இப்போது சில பேர் நாங்கள் மாறிவிட்டோம் என்று சொல்லுகிறபோது, மற்றது சொல்லுகிறார்களோ என்னவோ. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து வந்தவர்கள்தாம். இப்போது அதுவல்ல பிரச்சினை. இந்திய ஒற்றுமை என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் நிச்சயமாக யாருக்கும் சந்தேகம் வராது. இந்திய ஒற்றுமையிலே சந்தேகம் வந்தாலும்கூட, நிச்சயமாக என்னைப் போன்றவர்களுக்கு அதிலே சந்தேகம் வராது என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவிப்பேன். இந்தியா ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்றைக்குச் சொன்னார்களோ அன்றைக்கு அதை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னாலே நிச்சயமாக நாங்கள் அதிலிருந்து மாறாமல் உறுதியாக இருப்போம். ஒன்றை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற வரையில் எவ்விதக்கலாம், அதனுடைய காரணங்களைப்பற்றி வாதங்களை எழுப்பலாம், ஆனால் அதை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னாலே சந்தேகப்படுகிற நிலை நிச்சயமாக எங்களுக்கு வந்ததில்லை. மற்றவர்களைப்பற்றி நான் சொல்லமாட்டேன். எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் பல குற்றச் சாட்டுக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். ஆனால் இந்தியாவில் ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள், பல்வேறு மாநிலங்களை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறவர்கள், இன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்திலே வரிசையாகக் குற்றச்சாட்டுக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களையெல்லாம் நான் வைத்திருக்க

[திரு. எஸ். ஆர். இராசா]

[1931 பிப்ரவரி 9]

கிறேன். இந்தக் குறை என்னவாயிற்று, அந்தக் குறை என்னவாயிற்று என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கேட்கிற நேரத்தில் என்னுடைய உணர்வு எங்கே போகிறது என்றால், இந்தக் குறைகளைக் கேட்கிற நேரத்தில் “அவர்கள் பிகாரைப் பார்க்கவில்லையா?” இதைக் கேட்கிற நேரத்தில் “மில்லியைப் பார்க்கவில்லையா?”, இதைக் கேட்கிற நேரத்தில் “பம்பாயில் என்ன நடைபெற்றது என்று அவர்களுக்குத் தெரியாதா?” எனக் கேட்க வேண்டும் என்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால், நிச்சயமாக நியாயம் அநிலை இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்: அந்த மாநிலம் இந்த மாநிலம் என்று மற்ற மாநிலங்களைப்பற்றிச் சொல்வதை விட்டு இந்த மாநிலத்தைப்பற்றிப் பேச வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேசும்போது, இந்த மாநிலத்தைப்பற்றி மட்டும் பேச வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நாம் தமிழ் நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, இந்திய துணைக் கண்டம் முழுவதற்கும் சொந்தக்காரர்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இங்கே பேசும்போது, இந்த அரசைப்பற்றித்தான் விவாதிக்கலாமே தவிர, இங்கே நாம் உட்கார்ந்து கொண்டு மற்றவர்களைப் பற்றி விமர்சிக்கக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மற்றவர்களைப்பற்றிய விமர்சனம் என்பதல்ல. நாட்டிலே நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளில் நமக்கும் பங்குண்டு.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மற்ற நிகழ்ச்சிகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்வதால் மட்டும், இங்கே நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நியாயமானது என்று சொல்லிவிட முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அது இல்லை என்று சொல்வதற்காகத்தான் இந்த எடுத்துக்காட்டு.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி: * * *

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி: * * *

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[1931 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: * * *

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி: * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி: * * *

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி: * * *

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி: * * *

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி: * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி: * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: * * *

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: * * *

(நண்பகல் 12-00)

திரு. க. இராமமூர்த்தி: * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி: * * *

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: * * *

திரு. எஸ். முத்து: * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி:

*** தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி : * * *

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி : * * *

Thiru. G. SWAMINATHAN:

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி : * * *

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி : * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : * * *

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி : * * *

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : * * *

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : * * *

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி : * * *

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : * * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி : * * *

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தொடர்ந்து வந்த அனைத்து
தையும் அவைக் குறிப்பிடுகிறது நீக்கிவிடுகிறேன்.

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[1981 பிப்ரவரி 9]

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அகில இந்திய ரீதியில் நிலைமைகளைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. தமிழகத்தை ஆளுகின்ற கட்சியிலே நான் இருக்கிறேன். இந்த நிலைமையில், வேறொரு மாநிலத்தில் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் ஆளும் கட்சியின் மீது குற்றச்சாட்டு சொல்லும்போது, அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு நியாயம் கற்பித்து, எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறது. என்று நான் சொன்னால், ஒரு மாநிலத்தில் ஆளும் கட்சியில் நான் இருக்கிறேனா என்ற சந்தேகம் வருகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? ஆளும் கட்சி என்று சொல்லும்போது, என்னென்ன சங்கடங்கள் இருக்கும், எப்படியெல்லாம் நடைபெறும் என்பதெல்லாம் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கக்கூடும். தமிழ் நாட்டில் நடந்தால் தவறு, வேறு இடத்தில் அப்படி நடந்தால் சரி என்று சொல்லும்போது, அதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டை விட்டு வெளியே செல்லக்கூடாதென்றால் எப்படி? அகில இந்திய ரீதியில் சிந்திக்க முடியாமல் போனால், மாநில அளவில், ஒரு குறுகிய வட்டத் திற்குள் வந்துவிடுவோம். மற்ற மாநிலங்களில் என்ன நடைபெறுகிறதென்று பார்க்கின்ற உணர்வு எனக்கு வருகிறது. ஏனென்றால், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர், தமிழ் நாட்டில் இன்னின்ன நடைபெறுகின்றன என்று 9 குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். அடையாறு பிரேமா கொலை வழக்கிலிருந்து சொன்னார்கள். அவர் அப்படிச் சொன்னதற்குப் பின்னாலே, நான் கொஞ்சம் சிந்தித்து, அகில இந்திய ரீதியில் என்ன நடைபெறுகிறதென்று பார்த்து, ஏறத்தாழ 8, 9 பக்கங்கள் எழுதி வைத்திருக்கிறேன். மார்ச் 16 ஆம் தேதியிலிருந்து டிசம்பர் 31 வரை நடைபெற்றிருக்கிற பல்வேறு சம்பவங்கள் இருக்கின்றன. நான் அத்தனையும் சொல்ல ஆரம்பித்தால், நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று தெரியும். பிகாரில் குருடாக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி குறித்துப் பேச ஆரம்பித்தபோதே கோபம் வந்தது. அதைச் சொல்லக்கூடாது, யார் காலத்திலே நடந்தது, ஏன் நடந்தது எனச் சொல்லக் கூடாதென்று சொல்லப்பட்டது . . . ;

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு உறுப்பினர்வர்களின் உதவிக்காகக் கடுதல் விவரங்களைச் சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்வர்கள் சொல்கிறபடி, இங்கே நடப்பது நியாயமென்றால், அங்கே நடப்பதும் நியாயம் தான் . . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இவ்வளவு அழகாக திசை திருப்புவார்களென்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆகவே சொல்கிறேன் . . .

[1981-டிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 'பார்லிமென்டரி' வார்த்தைதான்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மற்ற மாநிலங்களில் நடப்பதை இங்கே நடத்திக் காண்பிக்க வேண்டுமென்றோ, அவற்றை வரவேற்க வேண்டுமென்றோ சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லை என்றுதான் சொல்லுகிறோம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் உதவி செய்வதைவிட, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் உதவியைவிட, தெரிந்தோ தெரியாமலோ மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களிடமிருந்து உதவி கிடைக்கும் நேரத்தில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தமிழ் மாநிலத்திலே ஒரு கொலைக்குக் காரணம் கற்பித்து, ஏன் நடைபெற்றது, எதற்காக நடைபெற்றது என்று கேட்கிற உணர்ச்சி வரும்போது, 250 குழுடர்கள் ஊர்வலம் போகிறார்கள், அவர்களை அடித்து நொறுக்குகிறார்கள், அவர்கள்மீது வழக்குப் போடுகிறார்கள் என்று பாராளுமன்றத்தில் பிச்சினை வரும்போது, அதுகுறித்து நம்முடைய உணர்வு என்னுகிறது. அவர்மீதுள்ள கோபத்தால் அல்ல . . .

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பாராளுமன்றத்திலே இதுபற்றிய பிச்சினை வந்தபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களின் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே அதைப்பற்றிப் பேசியிருப்பார்களென்று கருதுகிறேன். எனவே பாராளுமன்றத்தில் அதற்கான வாய்ப்பு இருந்ததால், இங்கேயும் அதைச் சொல்லக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நான் எல்லாவற்றையும் என்னுடைய அறையிலிருந்து கேட்டேன். இப்படி ஒருவரை ஒருவர் இடைமறித்துப் பேசினால் எப்படி? இன்னும் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் பேச வேண்டும், முதல்வரவர்கள் பேச வேண்டும். எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தொடர்ந்து பேச அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.10)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் அதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட காரணம் இங்கே நடைபெற்ற சம்பவங்களுக்கு நியாயம் கற்பிக்க அல்ல. உறுப்பினர் சொல்கிற குற்றச்சாட்டுகளில் ஆளும் கட்சி அல்லது அமைச்சர்கள் சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிற அளவுக்கு இன்றைக்கு புரட்சி தலைவர்

[1981-டிப்ரவரி 9] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

அவர்களுடைய ஆட்சியிலே ஏதாவது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய துணிவு இருக்கிறதா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் நடைபெற்றத ஒன்றையும் இங்கே சொல்ல வில்லை. 'துணிவு இருக்கிறதா?' என்று கேட்பது தவறு. தவறுகள் இன்னின்ன நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கருத்து வேற்றுமை என்று தான் உறுப்பினர் சொல்கிறார்.

(திரு. க. இராமமூர்த்தி எழுந்தார்)

உறுப்பினர் என்னையே பேச விடாமல் இருப்பது தவறு. எதிர்க் கட்சிக்கும் ஆளும் கட்சிக்கும் இடையே கருத்து வேற்றுமை இருப்பது இயல்பு. அதைத் தான் உறுப்பினர் குறிப்பிடுகிறார். நம்முடைய அவை நல்ல பாரம்பரியம் உடையது. எந்தெந்த சந்தர்ப்பங்களில் எழுந்து கொள்ளலாம் என்றெல்லாம் தெளிவாக விதி இருக்கிறது. உறுப்பினருக்கு அவமானம் ஏற்படும்படியோ, அல்லது பழி சொல்கிற முறையிலோ குற்றச்சாட்டு இருந்தால் மட்டும் தான் தன்னிலை விளக்கம் பேற அனுமதிக்கலாம் என்று தெளிவாக விதி இருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு முறையும் எழுந்து பேசினால், எப்போது விவாதம் முடியும்?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : "உறுப்பினருக்குச் சொல்லும் துணிவு உண்டா?" என்று சொன்னால் எப்படி?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தமிழகத்தில் இன்றையதினம் இது சகஜமாகி விட்டது.

திரு. எஸ். முத்து : அன்றைக்கு ஒரு மணி நேரம் உறுப்பினர் குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்லியதை நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். இப்போது இங்கே போதுப்படையாக உறுப்பினர் பேசுவதைக் கூட "என்னைத் தான்" சொல்கிறார் என்று அவர் நினைப்பது சரியல்ல. 'மூலம்' என்று சொன்னவுடன் காதைத் தட்டிப் பார்ப்பது மாதிரி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் என்ன உபயோகம் சொன்னார்?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இதிலே என்னைக் குறிப்பிட்டுத் தான் உறுப்பினர் சொன்னார்.

[1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: பொதுவாகக் கட்சியைத் தான் உறுப்பினர் சொன்னார். அவர் பொதுவாகக் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னால் உறுப்பினர் அவர்கள் ஏன் எழு வேண்டும்?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: என் பெயரைச் சொல்லியிருப்பதால் தான் நானும் பதில் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இங்கே என்ன நடைபெறுகிறது என்பதையே உறுப்பினர் அவர்கள் கோபத்தில் மறந்து விடுகிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் காரணம், பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்ல முடியும். இங்கே நான் ஒன்றைச் சொன்னால் உடனே அதற்குப் பதில் சொல்வதற்குத்தான் அது வாய்ப்பாக இருக்கும். நான் பல ஆண்டுகளாகப் பார்த்துக்கொண்டு நான் இருக்கிறேன். நான் சொல்வதாக இருந்தால், வரிசைப்படி பத்திரிகையில் வந்துள்ள அத்தனை விஷயங்களையும் சொல்ல முடியும். அன்றைக்கு என்ன நிலைமை என்பது பற்றிய விவரங்களையும் நான் வைத்திருக்கிறேன். நான் ஏதாவது ஒன்றைச் சொன்ன உடனேயே அவருக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய உணர்வு வருகிறது என்றால், உள்படியே நான் ஒன்றைப் புரிந்துகொள்கிறேன். எப்படி ஏதாவது ஒரு குற்றச்சாட்டை இங்கே சொன்னால், அது மத்திய அரசுக்குப் போய்விடும் என்கிற அச்ச உணர்வு அவருக்கு வருகிறதோ அதுபோல் நான் எங்களைப் பற்றி ஏதாவது ஒரு குற்றச்சாட்டை இங்கே உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னால், அதுபற்றிய உணர்வு எங்களுக்கு வரக்கூடாது? அன்றைக்கு நானும் இடையிடையே இதுபோல் பேசியிருந்தால் பேசிக்கொண்டே இருக்க முடியும். அப்போது பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலைமைக்கு நான் வரமாட்டேன். அவர் தான் சொல்லியிருக்க வேண்டும். அரசு மீது சொல்லுகிற குற்றச் சாட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில், அரசு அதைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை, இதைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்று சொல்லட்டும். இந்த அரசு இன்ன தவறு செய்தது, அல்லது இந்த அமைச்சர் இன்ன தவறு செய்தார் அல்லது இதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிற நிலைமை இன்று இல்லை. அதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறேன். எத்தனையோ தவறுகள் அகில இந்திய ரீதியில் நடைபெறவில்லையா? அதை மறுக்கிறார்களா? அது மாதிரியெல்லாம் தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்றதா? அதற்காக நான் இங்கே நடைபெற்றதெல்லாம் நியாயம் என்று ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன். யார் தவறு செய்தாலும், அதை உடனே எடுத்துச்சொல்ல வேண்டுமென்கிற அடிப்படையில் தான் நாங்களெல்லாம் புரட்சித் தலைவருடன் பழக்கப்பட்டிருக்கிறோமேயல்லாமல் ஹேல்ல. பெரிய இடத்தில் இருக்கிறவர்கள், ஆகவே ஒப்புக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால், அதை ஏற்றுக்

[1981 பிப்ரவரி 9]

(திரு. எஸ். ஆர். இராதா)

கொள்ளும் நிலையிலும் நாங்கள் இல்லை, நான் அத்தனை குற்றச்சாட்டுகளையும் வரிசையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றுதான் வந்தேன். என்மீது கூட ஏதாவது அவசரத்தில் உறுப்பினர் சொல்லி விடுவாரோ என்ற பயத்தால் அதை யெல்லாம் கூட விடவேண்டிய நிலையில் இப்போது நான் இருக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று காலையிலேயே பேசுகிறார்களா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் பேச்சு முடியட்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: சந்தேகத்தின் பேரில்தான் இங்கே குற்றச் சாட்டுகள் சொல்லப்படுகின்றன. குற்றச்சாட்டுகளைச் சிந்தித்துப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்களா என்றால், அப்படி இல்லை என்பதை நான் இங்கே மெத்த வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் இங்கே ஒன்றைச் சொன்னார். போராட்டங்களை எல்லாம் இந்த அரசு தனக்கு விரோதமாக நினைக்கிறது என்று சொன்னார். போராட்டங்களுக்கு இந்த அரசு விரோது என்பது சரியல்ல. தமிழ் நாட்டிலே எப்படி எப்படியெல்லாம், எந்தெந்த முறையில் எல்லாம் போராட்டங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது நன்றாகத் தெரியும். எங்கே போராட்டங்கள் ஆரம்பிக்கின்றன, எங்கே போராட்டங்களெல்லாம் செல்கின்றன என்பது கூட இந்த நாட்டு மக்களுக்கும், நாட்டுக்கும் மிக நன்றாகத் தெரியும். நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றை அவையினருக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: 'கடைசியாக' என்று சொல்ல வேண்டும். (சிரிப்பு). ஆகட்டும், ஆகட்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: நானும் தொழிற் சங்கப் போராட்டம் ஆரம்பித்திருக்கிறேன். அன்றைக்கு நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருந்த போது நேசவாளர்கள் போராட்ட ஊர்வலத்திலே முன்னால் சென்று கொண்டிருந்தேன். பின்னால் வந்துகொண்டிருந்தவர்கள் யாரோ தூண்டிய தால் 'முதல்வர் ஓழிக' என்று கோஷம் போட்டிருக்கிறார்கள். இது எனக்குத் தெரியாது. பின்னர் அன்றைய முதல்வருடன் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது, என் முன்னால் போலீஸ் ரிப்போர்ட்டை எடுத்துப் போட்டு "இந்த மாதிரி ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது, இதெல்லாம் என்ன?" என்று கேட்டார். "நான் ஊர்வலத்தின் முன்னால் சென்று கொண்டிருந்தேன், இதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது" என்றேன். அப்படியென்றால் "இதெல்லாம் தெரியாமல் என் போராட்டம் ஆரம்பிக்கிறாய்? போ" என்றார். ஆகவே அரசாங்கத்துக்கு விரோதமாகப் போராட்டம் நடத்துகிறவர்கள் இதை

(திரு. எஸ். ஆர். இராதா)

[1981 பிப்ரவரி 9]

யெல்லாம் மிகவும் உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு என்னென்ன பேசுகிறார்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுடைய போராட்டம் என்றால், அதன் அணுகுமுறையில் அவசியம் மாற்றம் வேண்டும். புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில், எந்த அரசிலும் இல்லாத அளவுக்கு தொழிலாளர்களுடன் அணுகுமுறை இருக்கிறது என்பதை நான் தைரியமாக, தலை நிமிர்ந்து சொல்கிறேன். ஆகவே, இந்த அரசு வந்த பிறகு, தொழிலாளர்களுடன் அரசுக்குள்ள அணுகு முறையில் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. போராட்டம் நடத்துகின்றவர்களை அடக்குகின்ற சூழ்நிலை இங்கே இல்லை. எத்தனையோ உதாரணங்களை நான் சொல்ல முடியும். முன்பெல்லாம் பட்டதாரிகளைக் கைது செய்தார்கள் என்றும், கர்ப்பிணிகளைச் சிறைக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள் என்றும் எத்தனையோ உதாரணங்களை நான் எடுத்துச்சொல்ல முடியும்.

திரு. சி. ரா. வெட்சுமிகாந்தன்: அந்த அளவுக்கு மீண்டும் நடக்கக் கூடாது என்ற நல்லுணர்வு காரணமாகத் தான் நான் அதைச் சொன்னேன். போராட்டம் என்பதை அரசு சவாலாக எடுத்துக்கொள்வாக் கூடாது என்பதைத் தான் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். அரசின் கவனத்தை ஈர்க்கும் அடிப்படையில்தான் போராட்டங்கள் வருகின்றன. போராட்டம் வருவது அரசுக்குச் சவாலாகவோ, அரசை எதிர்த்தோ செய்யப்படும் ஒன்று அல்ல. அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தின் அடிப்படையில் வருவதன்று. பழைய தவறுகள் மீண்டும் வரவே கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இதை நான் சொல்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: உறுப்பினருடைய கருத்துக்கு நன்றி. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை புரட்சித் தலைவர் 2-1/2 ஆண்டுக் காலம் ஆட்சி நடத்திய போதும் இல்லை. இப்போது ஆட்சி நடத்துகின்றபோதும் இல்லை என்பதை நான் ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் பழைய முதலமைச்சர் என்று சொன்னால், உடனே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரவேங்கம் எழுந்து எதாவது கேட்பார். அன்றையதினம் நெசவாளர் பிரச்சினை வரும்போது 'முதலமைச்சர் ஒழிக' என்று சொல்லும் நிலை இருந்தது. இன்றைக்கு அந்த நிலைமை இல்லை. நியாயமான எந்தக் கோரிக்கையை வைத்தாலும், எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் ஏற்றுக் கொள்வார். இந்த அரசால் செய்ய முடிந்ததை உடனே ஏற்றுக்கொள்கிறார். அதுபோல் இன்றைக்கு பி. அண்டு சி. மில் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை தமிழ் நாட்டுக்கு வேண்டாமென்று இந்த அரசு நினைக்கிறதா? இல்லை. அந்தத் தொழிலாளர்களிடத்தில் இந்த அரசுக்கு விரோதமா? இரண்டும் இல்லவே இல்லை. நாங்கள் அவர்கள் கோரிக்கையை

1981 பிப்ரவரி 9]

(திரு. எஸ். ஆர். இராதா)

வேகமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தான் இருக்கிறோம். இந்த அரசு அந்த ஆலையை எடுத்தால் ஏன் மாநில அரசு எடுத்தது என்று சொல்வார்கள். மத்திய அரசு மூலமாக வற்று நடத்துங்கள் என்று சொல்லுவார்கள். தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், எந்த அரசும் செய்யாத சாதனைகளை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது.

இன்றைக்கு 24,000 கிராம அதிகாரிகளை எடுத்து விட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி சட்டமன்றப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் சொல்கிறார்களே தவிர, கண்ணாடி முன்பு நின்று கிராம அதிகாரிகளை நீக்கியது சரிதானா என்று அவர்கள் தானே கேட்டுக்கொண்டால், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்தது நாட்டுக்குக் கிடைத்த ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதம் என்று அவர்களே நினைக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டாக

(பிற்பகல் 12-20)

வேண்டும். இப்போது இந்தக் கிராம அதிகாரிகளை ஒழித்தவுடனே அவர்களுக்குப் பிரச்சினைகள் கிடைத்து விட்டன. "பார்த்தீர்களா? பார்த்தீர்களா? இந்தக் கிராம அதிகாரிகளின் பதவிகளை எடுத்து விட்டார்கள், 24 ஆயிரம் குடும்பங்கள் இன்றைக்கு ரோட்டிலே நிழுகிறார்கள்" என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்வதெல்லாம் இந்த நாட்டிலே எத்தனை அக்கிரமங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன? கையெழுத்துக் கூட வாங்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், உண்மை நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். சட்டம் ஒழுங்கைப் பொறுத்த வரையில், அது தெட்டுவிட்டது என்று சொன்னார்கள். சட்டம் ஒழுங்கைப் பற்றிச் சொன்னவுடனே என்னுடைய நண்பர் திரு. சீத்தாபதி அவர்கள் நினைவுக்கு வருகிறார்கள். 'என்னுடைய வீட்டிலே புகுந்து அடித்தார்கள்' என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீத்தாபதி அவர்கள் இங்கே கூறினார்கள். இன்றைக்குச் சட்டம் ஒழுங்கு எப்படி இருக்கிறது என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். திரு. சீத்தாபதி அவர்கள் நிச்சயமாக நியாயத்தை எற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அன்றைக்குச் சட்டம் ஒழுங்கு எப்படி இருந்தது என்பதற்கு என்னுடைய அச்சம் ஒன்றே சாட்சி. அன்றையதினம், என்னுடைய அச்சம் நொறுக்கப்பட்டது, உடைக்கப்பட்டது. அது தவறில்லையா? இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீத்தாபதி அவர்களின் வீட்டிலே புகுந்து அடிக்கப் போகிறார்கள், தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை அனுமதிக்க மாட்டார்கள். அதுதான் அவருக்கு இருக்கிற நல்ல குணம். வேறு யாராவது இருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? அன்றைக்கு என்னுடைய அச்சம் நொறுக்கப்பட்ட போது என்ன நடந்தது? நொறுக்குங்கள், உடையுங்கள், நொறுக்கியதற்குப்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1981 பிப்ரவரி 9]

பிறகு போலீசை வைத்தும் நாம் சாட்சி சொல்ல வைக்கலாம் என்ற அளவிலே நிலைமைகள் இருந்தன. இந்தியாவிலே இருக்கும் வேறு எந்த மாநிலத்தை வேண்டுமானாலும் பாருங்கள், பார்ப்பதற்கு ஒரு குழுவை அமைத்துக் கொண்டு கூட பார்க்கலாம், தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற அமைதியான சூழ்நிலை வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லை. அந்த அளவிற்கு தமிழ் நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கைப் போதுத்தவரையில், ஒரு அமைதியான சூழ்நிலை நிலவுகிறது என்று நான் நெஞ்சை நிமிர்த்திச் சொல்வேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கும்பகோணத்திலே இருக்கிற இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரை அடித்தார் என்று கூறினார்கள். எங்கள் ஊரிலே இருக்கும் இன்ஸ்பெக்டரைப்பற்றிச் சொல்லுகிறாரே என்று நான் அப்போதே குறுக்கிட்டிருப்பேன், ஆனால் அப்போது உடனடியாகப் பதில் சொல்லாததற்குக் காரணம் நான் பேசும் போது என்னுடைய உரையிலே சொல்லலாம் என்று இருந்ததுதான். ஆதலால் இன்றைக்கு நான் சொல்கிறேன். கும்பகோணத்திலே ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். இன்றைக்கு ஒரு 6 மாத காலமாகத்தான் அங்கே அமைதியான சூழ்நிலை இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற அரசியல் ரௌடிகளின் கொட்டம் இப்போதுதான் அடக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சி என்ற பாரபட்சம் இல்லாமல் அவர் அங்கே பணிபுரிகிறார். * * * வேண்டியவரை அவர் அடித்தார் என்ற தகவல் வந்ததாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: வார்த்தைகள் சொன்னால் மிகவும் எஷ்டமாக இருக்கிறது. நான் 'அடித்தார்' என்று சொல்லவில்லை. விவசாயப் போராட்டத்தைக் காரணமாக வைத்து எப்படி சம்பந்தப்படாதவர்களைக் கைது செய்தார்கள் என்று உணர்த்துவதற்காகத்தான் நான் சொன்னேன். * * * 'வேண்டியவரை அடித்தார்' என்று நான் சொல்லாததைச் சொல்லி நிலைமைகளைத் திசை திருப்பும் நிலைமை இருக்கிறது. நான் இதைச் சொன்னால், 'அவர் உணர்ச்சி வசப்படுகிறார்' என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: உணர்ச்சியைப்படுவது மட்டுமல்ல, கோபம்கூட வருகிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் சொல்லாததையே சொன்னதாகச் சொன்னால் எப்படி...

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: * * * பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள் குறிப்பிட்டதை அவருடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டது, அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கப்படுகிறது.

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் சொல்லாததையே அவர் சொல்கிறார். You must understand my feeling... விவசாயப் போராட்டத்தில் பெயராலே, அந்தப் போராட்டத்துக்கு எந்தவிதத்திலும் சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். * * * சொந்தக்காரரை அடித்தார், அரசியல் ரௌடிகள் என்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வதுபோல நான் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ஒன்று உறுப்பினர் அவர்கள் பேசி இந்த அலையை நடத்தட்டும். இல்லையென்றால், என்னை நடத்த அனுமதிக்க வேண்டும். நீக்கப்பட்ட பகுதி எது என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லாததை அவர் சொல்லியதாகச் சொல்லிய பகுதிகள் நீக்கப்பட்டன. தயவுசெய்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. எஸ். முத்து: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது * * * சொந்தக்காரர்' என்று குறிப்பிட்டார்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நானும் சொல்கிறேன். * * * சொந்தக்காரர் என்று சொன்னதை நான் மறுக்கவில்லை. நான் சொன்னது விவசாயப் போராட்டத்திலே சம்பந்தப்படாதவர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான். * * * சொந்தக்காரரைக் கைது செய்தார்கள் என்பது தான். * * * சொந்தக்காரரை அடித்தார்கள் என்று நான் சொல்லாததை, வேறு ஏதோ ஒரு நோக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: முதலிலே * * * பெயரை நான் சொல்லவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார். இப்போது ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே * * * பெயர் அவைக்குறிப்பிலே இருப்பதிலே தவறில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: * * * என்று சொன்னது தவறில்லை. * * * என்ற பெயர் இருக்கட்டும். நான் பேசும்போது விவசாயப் போராட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். அதைப்பற்றிச் சொல்லாமல், வேறு ஏங்கோ போய் நான் சொல்லாததைச் சொல்வது தவறு. அது இந்த அவைக்கு நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அதுபற்றித் தான் நான் ஏற்கெனவே தீர்ப்பு கொடுத்தாகிவிட்டது.

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : என்னுடைய உணர்வுகளைச் சொல்ல நினைக்கும்போது, நிலைமைகள் வேறு எங்கோ போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே இருக்கின்ற ஒரு அதிகாரி மீது இங்கே குற்றச்சாட்டு சொல்கிறபோது, அந்த ஊரிலே உள்ள நான் உட்கார்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். பிரச்சினைகளுக்கு வெளியே சென்று வேறுவிதமாக அவருடைய உள்ளுணர்வைச் சொல்கிறார். நான் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அந்த அதிகாரி அப்படிச் செய்தார் என்று சொன்னது இங்கே குறிப்பிலே இருக்கிறது. நான் இரண்டு தடவை படித்தேன்.

மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் : அதுதான் முடிந்த விஷயமாயிற்றே. இனி மேலே உறுப்பினர் அவர்கள் போகலாம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : இப்படிப்பட்ட நேர்மையான அதிகாரிகள் கிடைக்கமாட்டார்களா என்று பார்க்கவேண்டிய நிலைமைதான் இப்போது நாட்டிலே இருக்கிறதே தவிர வேறல்ல. சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினை பற்றிச் சொல்லும்போது, அவர் அப்படிச் செய்தார்; இவர் இப்படிச் செய்தார், அதிகாரி அப்படிச் செய்தார், அவர்கள் வீட்டிலே புகுந்து அடித்தார்கள் இப்படியெல்லாம் சொல்லும்போது நான்கு வரிசையாகச் சொல்லலாம். திருப்பி நான் அவரையே கேட்பேன், திரு. மனோகரன் அவர்கள் விமான நிலையத்திற்குச் செல்லும்போது அவரை அடித்தார்கள். நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அவருடைய சட்டை கிழிந்து விட்டது. அவர் சென்று பாயர்ஸ் மன்றத்திலே முறையிட்டார். அந்த நிகழ்ச்சிகள் இன்றைக்கும் பகலையாக என்னுடைய நினைவிலே இருக்கிறது. அன்றைக்கு அவர் பகிங்குமாகச் சொன்னார். “தமிழ்நாட்டிலே ஒரு ஆட்சி நடக்கிறதா? தமிழ் நாட்டிலே ஒரு கொடுங்கோலன் நாட்டை ஆளுகிறான், நீங்கள் கவனிக்கக் கூடாதா?” என்று அன்றைக்கு அவர் நாடாளுமன்றத்திலே முறையிட்டார். கிழிந்த சட்டையை அங்கு கொடுத்ததை இன்னும் திரும்ப வாங்கவில்லை.

திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி : அதற்கு இது பரிகாரமா என்று, தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நண்பர் திரு. சீத்தாபதி அவர்கள் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாகக் கேட்டதனால் நான் தங்கள் மூலமாகச் சொல்கிறேன், நிச்சயமாக இது பரிகாரம் அல்ல.

மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்குள்ளே என்ன நடந்தாலும் அது என் மூலம் நடைபெறுவதாகத்தான் அர்த்தம் இங்கே.

[1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நண்பர் திரு. சீத்தாபதி அவர்கள் வருத்தப் படுகிறாரோ இல்லையோ, அவர் அடிக்கப்படுகிறார் என்று சொன்னால், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான் முதலாவதாக வருத்தப்படுவார்கள். வேறு முதலமைச்சர்கள் அப்படியா இருந்தார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். ‘இன்றைக்குத்தான் இராதா அச்சம் உடைக்கப் பட்டிருக்கிறது, கொண்டா’ பாயசம்’ என்று பாயசம் சாப்பிட்டவர்கள் இந்த நாட்டை ஆளவில்லையா? ஆகவே, நான் சொல்கிறேன், எந்தக் குற்றச் சாட்டுக்களை வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள், சொல்லும்போது அதில் இருக்கிற உண்மையைப் பாருங்கள். விவசாயிகள் பிரச்சினையிலே பல்வேறு விதமான கருத்துக்கள் இந்த அவையிலே பேசப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே விளக்கமாக நான் போகவில்லை. ஒரு விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில், நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். போராட்டத்தை எந்த வகையிலே சந்திக்க வேண்டுமோ அந்த வகையிலே சந்தித்ததன் விளைவாகத்தான் இன்றைக்கு விவசாயப் போராட்டம் எந்த இடத்திலே வைக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த இடத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘நாங்கள் நிலங்களைத் தரிசாகப் போடுவோம்’ என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு மிகவும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. தரிசாக இருக்கும் நிலங்களையெல்லாம் எடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுப்போம் என்று இந்த அரசு தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்கு இந்த அரசு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்கிறது, ஆனால் அவைகளின் பலன் வெளியிலே தெரியக்கூடாது என்ற வகையிலே இன்றைக்குப் போராட்டங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. உதார

(பிற்பகல் 12-30)

ணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இந்த அரசாங்கத்தால் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகளும், அவர்களுக்குத் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட கடன் தொகைகளும், ஊரிலே பல பேருக்குத் தெரியாது. அவைகளையெல்லாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் வேறு இடங்களிலும் போட்டு எழுதிப் போட்டு இன்னாருக்கு இவ்வளவு கடன் தொகை தள்ளுபடி செய்யப் பட்டது என்று சொன்னால், ஊரில் இருப்பவர்கள் அதைப் பார்த்துவிட்டு “இவ்வளவுவும் வாங்கிக் கொண்டானா இவர்கள் இன்னும் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள்” என்று சொல்லுகிற நிலைமை ஏற்படும். அப்படி இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் எழை விவசாயிகளுக்கும் நெசவாளர்களுக்கும் இந்த அரசு செய்திருக்கிற நல்ல காரியங்களைப் பார்க்கிறபோது, நல்ல மனம் உள்ளவர்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

(திரு. எஸ். ஆர். இராதா)

[1981 பிப்ரவரி 8]

இந்த அபிவிருத்தி பல குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் இந்த அரசு செய்திருக்கிற நல்ல காரியங்களைப் பாராட்டுகிறார்களா என்றால், இல்லை. பாராட்டுகிறவர்கள் ஒருவரைக்கூடக் காணோம். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேதகு ஆளுநர் உரையில் ஒரு நல்ல திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது பாரி முனையிலிருந்து லஸ் கார்கா வரையில் ஒரு விரைவுப் போக்கு வரத்து ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அதற்காக ரூபாய் 60 கோடி செலவு செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத் தைப்பற்றி இங்கே வாழ்கிற பெருங்கா மக்கள் உன்மையிலேயே பாராட்ட வேண்டும். பாரி முனையிலிருந்து லஸ் கார்காக்கு ஒரு விரைவுப் போக்கு வரத்துத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படும்போது, அந்தத் திட்டம் எந்த அளவுக்கு வரவேற்பை உண்டாக்க வேண்டும் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி இங்கே எதிரிக் கட்சியில் உள்ள ஒருவராவது பாராட்டி வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இந்தத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டதன் காரணமாக இந்தப் பகுதிகளில் இருக்கிற நிலங்களுக்கெல்லாம் ஒரு புதிய நிலைமை வந்துவிட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிடுவதைப்போல், “ஒரு கிராக்கி” வந்து விட்டது. இந்த மாநகரத்தின் ஒரு பகுதியிலே ஒரு 60 கிரவுண்டு நிலத்தை ஒருவர் காலியாகக் கையிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். கேட்டால் அதிலே விவசாயம் செய்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த நிலத்தைச் சுற்றி சுமார் 60 கடைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த 60 கடைகளோடு அந்த நிலத்திற்கு ஒரு நான் சொல்லப்பட்ட விலை 33 லட்சம் ரூபாய். ஆனால் திடீரென்று அவர் அந்த நிலத்தை ரூபாய் 36 லட்சத்திற்கு விற்பனைக்கொண்டிருக்கிறார். 60 கடைக்காரர்களையும் இப்போது அப்போ என்று விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார். வயல் என்ற பெயரில் 60 கிரவுண்டு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் அந்த நபர். லஸ் கார்காவில் விவசாயம் நடைபெறுகிறது என்பதை நான் இப்போதுதான் கேள்விப்படுகிறேன். தஞ்சையில்தான் விவசாயம் நடைபெறுகிறது என்று நான் இதுவரை நம்பி வந்தேன். இப்போது லஸ் கார்காவில்கூட விவசாயம் நடைபெறுகிறது. அவருடைய பெயரை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. காரணம்...

திரு. சி. இராமலிங்கம்: அவருடையப் பெயரைக் குறிப்பிடாமல் பேசினால் எப்படித் தெரிந்துகொள்வது?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: தனிப்பட்டவர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடாமல் இருப்பது கடுமையான வரை நல்லது. ஏதோ ஆசையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமலிங்கம் பெயரைக் கேட்டுவிட்டார் என்று நினைக்கிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கடேசன் அவர்கள் பெயரைக் கேட்டிருந்தாலாவது ஏதோ அங்கே வாரியத்தின் சார்பில் வீடுகட்டடக் கேட்கிறார் என்று நினைக்கலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமலிங்கம் அவர்களோ அவர் கையில் கைத்தறியைத்தான் வைத்துக் கொண்டு கைத்தறியைத் துலியிய விற்பனைக்கொண்டிருக்கிறார். இவர் அங்கே போய் என்ன செய்யப் போகிறார் என்று தெரியவில்லை. முடிந்தால் ஒரு கடைகட்டி அனிகளை அங்கே விற்கலாம். ஆனால் அந்த நிலமும் ஏற்கெனவே அதிகமான விலைக்குப் போய்விட்டது.

இப்படி ஒரு நல்ல திட்டம் வருகிறபோது, சென்னையில் இருப்பவர்களுக்கு நல்ல திட்டம் வருகிறபோது, இங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாவு் உஷாராகி வீடுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கவே நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். இதை யெல்லாம் இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தலைவர் அவர்கள் நேரம் அதிகமாகிவிட்டது என்று அவசரப்படுத்துவதால், விரைவில் முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ஏற்கெனவே ஒன்றும் குறைவாகப் பேசவில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: இன்றைக்கு நான் பேசியது மிகக் குறைவான நேரம்தான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: நேரம் போவதே தெரியாமல் உணர்ச்சி பூர்வமாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பதால்தான் இந்த நிலை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் தாம் பேசும்போது எங்கள் கட்சியைப்பற்றி ஒரு கருத்தை வெளிப்பிட்டார். அவர் இன்றைக்கு அவையில் இல்லை. அவர் பேசும்போது இன்றையதினம் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைப் பார்த்து பயப்படுகிறது என்று கட்சி ரீதியாக, அரசியல் விமர்சனம் செய்தார். அது அவருக்கு இருக்கிற உரிமை. அவர் அவ்வாறு பேசியது பத்திரிகைகளில் பெரிய எழுத்துக்களில் வந்திருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தில் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதிலே இந்தியாவை ஆளுகிற பொறுப்பில் இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சி குறித்து எந்த நிலையை மேற்கொள்கிறது என்பது தமிழக மக்கள் அறிந்த ஒன்றாகும். ஆனால் நான் அவரைப் பார்த்து ஒன்றை மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தே திரு. நல்லசிவன் அவர்களின் கட்சியால் ஒரு முடிவு செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கும் போது, நாங்கள் எப்படி ஒரு அகில இந்திய கட்சியின் நிலையைப்பற்றி முடிவு

(திரு. எஸ். ஆர். இராதா) [1981-1982 பிப்ரவரி 9]

செய்ய முடியும்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கு தமிழகத்தில் ஆளும் கட்சியாக இருந்து, பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளாகி, எவ்வளவோ விசாரணைக்கு ஆட்பட்டு இருக்கிற கட்சி. அந்தக் கட்சியே ஒரு நாளைக்கு தோழமைக் கட்சியாகவும், ஒரு நாளைக்கு எதிர்க் கட்சியாகவும், இன்னொரு நாளைக்கு மீண்டும் தோழமைக் கட்சியாகவும் திரு. நல்லசிவன் அவர்களின் கட்டுக்குத் தோன்றுகிறது. அவர்களுக்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் குறித்த நிலைமையில் தடுமாற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அகில உலகத்தில் இருக்கிற பெரிய கட்சி அவர் சார்ந்திருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி. அவர்களின் கட்சிக்கே அத்தகைய நிலை என்றால், ஒரு மாநிலத்தில் இருக்கிற எங்கள் கட்சிக்கு இது ஒன்றும் பெரிதல்ல. என்றாலும் எந்த நிலையிலும் எங்கள் கட்சி தனது கொள்கையை மாற்றிக்கொள்கிற அவசியமே இல்லை.

திரு. ப. மாணிக்கம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் அளவையில் இல்லை என்றாலும், அவர் ஒரு அரசியல் ரீதியான கருத்தைச் சொன்னதால், நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு கட்சி இன்னொரு கட்சியுடன் உறவு கொள்வது என்பது அரசியல் வரலாற்றில், சூழிப்பாக இந்திய அரசியல் வரலாற்றில் தொடர்ச்சியாக நடைபெறும் ஒன்றாகும். திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் நேரத்தில் அக்கட்சி எடுத்த கொள்கையின் முடிவிலிருந்து மாறுவது என்பதாகும். அது ஒரு அரசியல் ரீதியான விமரிசனமாகும். எனவே தயவுசெய்து அதை மாற்றிக் குறை கூறுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: நான் அரசியல் நிலையினை மாற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என்று ஆசைப்படவில்லை. அன்றைய தினம் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொண்டு எங்கள் கட்சியைப்பற்றி விமரிசனம் செய்தார். அவர் இப்போது இங்கே இல்லை என்பதால் அதோடு விட்டுவிடுகிறேன். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் கட்சிக் கொள்கையில் உறுதியாக இருக்கிறோம், எதையும் விட்டுவிடவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள் பேசுவார் என்று தெரிந்திருந்தால், திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் அவைக்கு வந்திருப்பார்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: எனவேதான் சொல்லிக்கொள்கிறேன், எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் யாருக்கும் பயந்துபோய் எந்தக் கொள்கையையும் விட்டுவிடவில்லை. இதையே நான் வேறு விதமாகச் சொன்னால், கோப்படுவார்கள் என்பதால் சொல்லவில்லை.

1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இன்னும் கோபம் வருகிறமாதிரி எதையும் சொல்லவேண்டாம். இப்போதே நேரம் அதிகமாகிவிட்டது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: அரசியல் ரீதியாக விமரிசனம் செய்வதைத் தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் நாங்கள் கொள்கையிலிருந்து மாறி விட்டோமா என்றால் இல்லை. இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரை. எங்கள் கட்சி என்ன நிலை எடுக்கிறது என்பதைக் குறித்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. மாணிக்கம் அவர்களும் திரு. நல்லசிவன் அவர்களும் வாதாடுகிற நிலைமையை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இதற்காகத்தான் கடந்த முறை திண்டுக்கல் தேர்தலின்போது நாங்கள் மிகப் பெரிய முயற்சியை மேற்கொண்டோம். அது அகில இந்திய ரீதியில் எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குக் கிடைத்த பெருமையும் வெற்றியுமாகும் அது. இரண்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் ஒன்று சேரமுடியாது என்ற நிலையில் இருந்தபோது, அந்தத் தேர்தலின்போது இரண்டு கட்சிகளையும் சேர்த்துக் காட்டிய பெருமை இந்தியாவிலேயே புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத்தான் உண்டு. அந்த உணர்வோடுதான் இப்போதும் நான் பேசுகிறேன். அதனால்தான் சொல்லுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

நிச்சயமாக நாங்கள் தவற மாட்டோம். யாராவது எங்களைத் தவறான வழிக்கு இழுக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால், அவர்கள்தான் தவறுவார்கள். நாங்கள் தவறமாட்டோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் அவையில் இருப்பார் என்று எதிர்பார்த்தேன், போய்விட்டார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்த அவர் இப்போது * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதிகமான நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவதற்காக தந்திரமரக மற்ற உறுப்பினர்களை இணைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் போலும். சீக்கிரமாக முடிக்க வேண்டும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: திரு. வீராசாமி இப்போதும் எங்கள் பக்கம்தான் இருக்கிறார். அவர் * * * என்று சொல்வதால் செய்தித்தாள்களில் தவறாக வெளி வந்துவிட்டும், ஆகவே அவர் இங்கேதான் இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவையிலே இல்லையென்று சொன்னார்.

திரு. ப. மாணிக்கம்: தலைவர் அவர்களே ஒருவர் ஒரு கட்சியில் இருக்கிற போது அவர் * * * என்று சொன்னால், அது தவறாக வெளியே வெளியிடப்படும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அது அகற்றப்படுகிறது.

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவர் அவர்களே, என்னை மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய முழுக் கருத்தையும் கேட்காமல் அவசர அவசரமாகப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று வருகிறார்கள். அவர் ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பிக்கிறார், நடுநிலைமைப் பத்திரிகையை ஆரம்பிக்கிறார் என்பதை நான் சொல்ல வந்தேன். ஆனால் அவர் இன்னும் தி. மு. க. வில் இருக்கிறார்கள் என்று உறுதிமொழி கொடுத்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, எனக்கேகூட சந்தேகம் வருகிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : பத்திரிகையை ஆரம்பிக்கிறார் என்ற செய்தியை முதலிலே சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் அவர் தவறாகச் செய்தியைச் சொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சொல்லவில்லை என்றாலும்கூட, ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் * * * என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஒரு கட்சி சார்புடையவர் நடுநிலைமைப் பத்திரிகையையும் நடத்தலாம். கட்சிப் பத்திரிகையையும் நடத்தலாம். ஆனால் அரசியல் மேடைப் பேச்சுக்கும் இந்த அண்மையிலே பேசும் பேச்சுக்கும் வித்தியாசம் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுவது இந்த அவையின் பாரம்பரியத்தைக் கட்டிக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறாரா அல்லது உடைத்துக் கொண்டிருக்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : * * * என்ற வாசகம் நீக்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் முடிவுக்கு வர வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் அதை நான் விளக்க விரும்பவில்லை. இன்றைக்குள்ள அரசியல் சூழ்நிலையில் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், பல்வேறு நல்ல காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் காரியங்கள் அத்தனையையும் எதிர்க் கட்சியால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்றாலும், இந்த அரசின் மீது களங்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சியினர் எப்படி முயற்சிக்குகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் எனக்கு வந்திருக்கிற தகவல்களின் மூலமாகச் சொல்லிவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். நிச்சயமாக அதையெல்லாம் தங்க ளிடம் கொடுத்து அனுமதி வாங்கிக்கொண்டு சொல்வேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்னும் என்ன இருக்கிறது?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : இன்றைக்கு எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேருகிற நேரத்தில் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதி சொல்லிச் சேர்ந்ததற்குப் பின்னாலே என்னென்ன மாற்றங்கள் வருகின்றன என்பதைப்

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

1981 பிப்ரவரி 9]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுகளின் மூலமாகச் சொல்வேன். ஆனாலும் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், நல்ல திட்டங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று மிகப் பெரிய அளவில் இயங்கி வருகிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் ஊழலற்ற அரசாங்கம், நேர்மையான அரசாங்கம். நியாயங்களை வலியுறுத்த மிகப் பெரிய அளவில் போராடக் கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் என்று கூறி, ஆளுநர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கண்ணப்பன் அவர்கள் கொண்டுவந்த நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(2) 10-2-1981-க்கான நிகழ்ச்சி நிரல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மேலவையின் நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்தன. திரு. ம. சங்கரலிங்கம் அவர்களின் உரையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் பதில் உரையும் நாளை 10-2-1981 மாலை 4 மணிக்கு நடைபெறும். நாளைக் காலை நிகழ்ச்சிகள் ஏற்கெனவே அறிவித்தபடி நடைபெறும். அவை இத்துடன் முடிவடைந்து நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-45)

7. அவை முன் வைக்கப் பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

176. Notification issued with G.O. Ms. No 2909, Home, dated the 3rd November 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940 [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939)].

177. Notification issued with G.O. Ms. No. 1224, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 15th December 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, in Volume I of the Tamil Nadu Services Manual, 1977. (Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India).

[1981 பிப்ரவரி 9]

178. Notification issued with G.O. Ms. No. 892, Revenue, dated the 7th April 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Pawn-brokers Rules, 1944. (Laid on the table of the House under section 22 (4) of the Tamil Nadu Pawn-brokers Act, 1943 (Tamil Nadu Act XXIII of 1943)).

179. Notification issued with G.O. Ms. No. 2316, Revenue, dated the 4th October 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu Land Reforms (Disposal of Surplus Land) Rules, 1965. (Laid on the table of the House under section 112 (2) of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961)).

180. Notification issued with G.O. Ms. No. 49, Housing and Urban Development, dated the 11th January 1980 in regard to approval of the Detailed Development Plan for Gangadareswarar Koil Area Planning Unit 6.8, Madras by the Madras Metropolitan Development Authority and approved by him under section 28 of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil and English). (Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972)).

181. Audit Report on the Annual Accounts of the Tamil Nadu Electricity Board for the year 1978-79 and Balance Sheet as on 31st March 1979. (Laid on the table of the House under section 69 (5) (a) of the Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act 54 of 1948)).

182. Notification issued with G.O. Ms. No. 2955, Home, (Transport-I), dated the 11th November 1980 in regard to an amendment to the Home Department Notification No. II (2) HO/5093/77, dated the 28th September 1977, published at page 618 of Part II—Section 2 of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 19th October 1977. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974)].

183. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2181, Agriculture, dated the 5th November 1980, in regard to the nomination of certain Members to the Tamil Nadu Veterinary Council. (Laid on the table of the House under section 16 (7) of the Tamil Nadu Registration of Veterinary Practitioners Act, 1957 (Tamil Nadu Act XXI of 1957)).

[1981 பிப்ரவரி 9]

184. Notification issued with G.O. Ms. No. 926, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 23rd September 1980 in regard to amendments to Schedules I and II to the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939. (Tamil Nadu Act X of 1939)].

185. Notification issued with G.O. Ms. No. 1156, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 3rd November 1980 in regard to exemption from levy of Sales Tax payable by the Madras Refineries Limited, Madras under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, on the sale of transformer oil feed stock to Madras Petro-Chem Limited, Madras required for the manufacture of 450 Kilo Litre transformer oil and on the sale of 450 Kilo Litre of transformer oil by the Madras Petro-Chem Limited, Madras to the Tamil Nadu Electricity Board. Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

186. Notification issued with G.O. Ms. No. 1114, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 28th October 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

187. Notification issued with G.O. Ms. No. 2175, Agriculture, dated the 5th November 1980 declaring that Tirupathur, Chengam, Tiruvannamalai and Polur taluks in North Arcot district shall be notified area for the purposes of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act in respect of Cotton [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

[1981 பிப்ரவரி 9]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

20. Speech of Hon. Thiru S. Ramachandran, Minister for Electricity, initiating the discussions on the Annual Financial Statement for 1980-81 and the Supplementary Financial Statement for 1979-80 of the Tamil Nadu Electricity Board. (Tamil and English).

21. Statement of action taken on the suggestions made by the Members of the Tamil Nadu Legislature during the discussions on the Annual Financial Statement of the Tamil Nadu Electricity Board for the years 1978-79 and 1979-80. (Tamil and English).

* 22. First Report of the Committee on Public Accounts (1980-81) on the Excesses over Voted Grants and Charged Appropriations for the year 1974-75. (Tamil).

* 23. Second Report of the Committee on Public Accounts (1980-81) on the Report of the Comptroller and Auditor-General of India for the years 1974-75 and 1975-76 (Revenue Receipts). (Tamil).

1981 பிப்ரவரி 9]

இணைப்பு

(28 ஆம் பக்கத்தில் இனம், 5-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

அரசு அலுவலர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கான முன்பணம் வழங்கும் திட்டம் 1960 ஆம் ஆண்டு முதல் செயலாற்றப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு நிதியாண்டிலும் இதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 150 இலட்சமாக இருந்த ஒதுக்கீடு 1979-80-ல் ரூபாய் 225 இலட்சமாகவும், நடப்பு நிதியாண்டு 1980-81-ல் ரூபாய் 500 இலட்சமாகவும் உயர்த்தப்பட்டது. தலைமைச் செயலகத்தில் ஒருமுகப் பட்டதாக இத்திட்டம் 1-7-1979 வரை இருந்தது. இதனால் கடன் மனுக்களின்மீது ஒப்புதல் அளிப்பதில் ஏற்படும் காலதாமதம் காரணமாக 1-7-1979 முதல் இவ்வாறு கடன் வழங்கும் அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு திட்டம் விரிவாக்கப்பட்டது. இதற்கென வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி அனைத்து மாவட்ட ஆட்சியருக்கும் பிரித்து அளிக்கப்பட்டது. இவ்வாறான அதிகார மாற்றம் ஏற்பட்ட பின்னர் 1979-80 நிதி ஆண்டில் முதல் சில மாதங்களில் ஒப்புதல் அளிப்பது சற்று தாமதமானதின் காரணமாக செலவினமும் குறைவாக இருந்தது. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி ரூபாய் 225 இலட்சம் முழுவதும் செலவிடப்படாமல் அரசுக் கணக்கில் திருப்பச் செலுத்தி விடப்படலாம் என்ற நிலை உருவான காரணத்தினால், அந்த நிதியாண்டில் அனைத்து மாவட்ட ஆட்சியரும் வீடு கட்டுவதற்கான முன்பணம் அளிக்கும் திட்டத்திற்கு தனிக்கவனம் செலுத்த அறிவுறுத்தப்பட்டனர். அவர்களும் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தியதன் காரணமாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட நிதியை செலவிட முடிந்தது.

மேற்சொன்ன நடவடிக்கையினால் ஏற்பட்ட அனுபவம் காரணமாக நடப்பு நிதியாண்டு 1980-81-ல் மேலும் அதிகமான அலுவலர்கள் இவ்வாறான கடனுதவி பெறுவார்கள். அதனால் அதிக நிதி தேவைப்படும் என்ற காரணத்தால் இந்நிதியாண்டின் துவக்கத்தில் வரவு செலவுத் திட்டத்தில், இத்திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்பெற்ற, ரூபாய் 325 இலட்சம் தொகை ரூபாய் 500 இலட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது. இத்தொகையும் போதுமானதாக இருக்காது என்ற நிலை இருந்தபோதிலும் அரசின் ஒட்டுமொத்தமான நிதி நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு இதனை மேலும் உயர்த்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. சென்ற ஆண்டைவிட, 1980-81-ல் ரூபாய் 2.75 கோடி அரசு ஊழியர்களின் நலனைக் கருதி கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இத்திட்டத்தின்கீழ் ஒப்புதல் பெறும் அலுவலர்கள் அனைவரும் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட நிதியாண்டிலேயே முழுத் தொகையையும் பெறுவதில்லை என்பதோடு, முந்தைய ஆண்டுகளில் கடனுதவி பெற்றோர் பலர், சில தவணைகளைப் பிந்தைய நிதியாண்டுகளில் பெறுவதாலும், மாவட்ட நீதியில் கடன்

[1981 பிப்ரவரி 9]

மனுக்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு வருவதாலும், தேவைப்படும் நிதி அளவையோ அல்லது இவ்வளவு செலவாகும் என்பதையோ முன்கூட்டி நிர்ணயிக்க முடியவில்லை.

இந்நிலையில் நடப்பு நிதியாண்டில் ஒதுக்கப்பெற்ற நிதி (ரூபாய் 500 இலட்சம்)-க்கும் மேலாக செலவினம், டிசம்பர் மாத இடைப்பகுதியிலேயே உயர்ந்து விட்டது. ஆகையால், அரசின் ஒட்டுமொத்த நிதி நிலையைக் கருதி, இத்திட்டத்தின்கீழ் தொடர்ந்து செலவினம் செய்வது தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. வரும் நிதியாண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டவுடன், மேற்கண்ட தடையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்களுக்கு முன்னுரிமை அடிப்படையில் விரைந்து கடனுதவி அளிக்கத் தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

அனைத்திந்திய பணி (All India Services) -ஐப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசு இத்திட்டத்தின்கீழ் நிதி உதவி அளிப்பதால், அவர்களுக்கு அளிக்கும் கடன்ரீது தடை உத்தரவு விதிக்கப்படவில்லை.

[Issued]

18-6-1981

373

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

TUESDAY 10th FEBRUARY 1981

Volume CLXXIII No. 2

29௫ கி 1981

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1981Legislative Council Department
For St. George, Madras-600 009

[PRICE 2 Rupees.]

32

பொருளடக்கம்.

பக்கங்கள்.

1. வினாக்கள்-விடைகள் 65-97
2. உரிமைப் பிரச்சினை—
குதிரைப் பந்தய வரியையும் விற்பனை வரிமீது மேல்வரி
யையும் உயர்த்துவது குறித்த செயற்குறிப்பு குறித்து
'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' நாளிதழில் வந்த செய்தி
குறித்து. 97-106
3. கவன ஈர்ப்பு—
(1) கன்னியாகுமரி மாவட்டம், குலசேகரம் போலீஸ்
நிலையத்தில் விசாரணைக்காகக் காவல் நிலையத்திற்கு
அழைத்துச் செல்லப்பட்ட திரு. ராஜா காவல் நிலை
யத்திலேயே மர்மமாக மரணமுற்றது குறித்து. 106-109
(2) இராமேஸ்வரம் கடற்கரையில் மீன் பிடிக்கச் சென்ற
வர்களில் மூவர் புயலில் சிக்கி இறந்து விட்டது
குறித்து. 109-111
4. அரசின் தீர்மானம்—
பொதுக் கணக்குக் குழுவிற்கு மேலவை உறுப்பினர்
தேர்தல் குறித்து. 111
5. 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை
விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம். 111-155
6. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி. 156-227
7. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள். 227-228

D

143871

V211,32/1181

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

செவ்வாய்க்கிழமை, 1981 பிப்ரவரி 10.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10-30 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம.பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

நகரவை உயர்நிலைப் பள்ளிகள்.

* 61 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நகரவை உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் ஆசிரியர் ஊதியத்திற்கான செலவில், எத்தனை சதவிகிதத்தை அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது?

(இ) நகரவை உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அனைத்தையும் அரசே மேற்கொள்ளும் செயற் குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(உ) ஆம் எனில், அது தற்பொழுது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) நகரவை உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் ஊதியம், பஞ்சப்படி இவற்றுக்காகும் செலவில் 66.2/3 விழுக்காட்டை அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது.

(இ) இல்லை.

(உ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 2/3 பகுதியை அரசே உள்ளாட்சித் துறையின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கின்ற கல்வி நிறுவனங்களுக்கு மானியமாகக் கொடுக்கிறது. ஆக மீதம் உள்ள மூன்றில் ஒரு பகுதி அங்கே வருகின்ற வருமானம் மூலம் சரிக்கட்டப்படுகின்றது. எப்படிப் பார்த்தாலும் மக்களுடைய வரிப் பணத்தில்தான் நகரவைப் பள்ளிகள் நடக்கின்றன. ஆகவே ஒரு சீரான நிர்வாகம் ஏற்பட

[1981 பிப்ரவரி 10]

வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில், நகரவைப் பள்ளிகளையும், மாநகராட்சிப் பள்ளிகளையும் கல்வித் துறையின் கீழ் கொண்டு வருவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலே தான் இந்தக் கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. இப்போது அதைச் செய்யும் எண்ணம் இல்லாவிட்டாலும், பிற்பாடாவது இந்தக் கருத்தை அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இது குறித்து இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கப் பள்ளிகளாக இருப்பதைவிட, நகரவைப் பள்ளிகளாக இருப்பதால், அந்தப் பள்ளிகள் நகரவையின் நிர்வாகத்தில் நேரடிப் பார்வையில் இருக்கின்றன. அந்தக் காரணத்தால் அப்பள்ளிகள் சிறந்த முறையில் நடக்கும் என்ற அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. ஆகவே ஒரேவிதமான அபிப்பிராயம் இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு நாம் பேச முடியாது. இரண்டுவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருந்தாலும்கூட, இப்போது நகரவைகள் நடத்திக்கொண்டு வருகின்ற பள்ளிகளை எடுத்து நடத்துகின்ற உத்தேசம் அரசுக்கு இல்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, may I request the Hon. Minister at least to increase the grant from 66.2/3 per cent to 90 per cent because elementary education is looked after by the Municipalities and that is the main source of expenditure. Would the Government find it possible at least to increase the grant from 66.2/3 per cent to 90 per cent?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அதிலே இன்னொன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முனிசிபாலிட்டியின் அதிகார வரம்பு என்று பார்க்கின்றபோது, அவர்கள் எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் வரைதான் நடத்த வேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இவைகளை நடத்துவதற்கான அதிகாரம் அவர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்ற அதிகார வரம்பிற்குள் இல்லை. தொடக்கப் பள்ளியை நகரவை நிர்வாகம் நிர்வகிப்பதற்கான வகையிலே அதன் நிதியைப் பயன்படுத்திவிட்டு, மீதிக்கு முழு மானியம் கேட்கின்ற நிலைமைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இருக்கின்ற நிதியைக் கொண்டு நடத்த முடியாது என்று சொல்லி 17 பள்ளிகளை அரசாங்கத்திடம் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த 17 பள்ளிகளைத் தனியாக ஏற்று அரசே நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர இப்போதுள்ள நிலைமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 10]

திரு. சி. சா. லெட்சுமிநாதன்: நடத்த முடியாது என்று சொல்லி 17 பள்ளிகளை ஏற்கெனவே கல்வித் துறை எடுத்து நடத்தி வருகிறது. வேறு சில நகரவைகள் கூட பள்ளிகளை நடத்த முடியாது என்று நிர்மானம் போட்டு அரசுக்கு அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அது உண்மை தானா? இப்படி ஒவ்வொரு நகரவையும் நடத்த முடியவில்லை என்று சொல்லும்போது, கல்வித் துறை எடுத்துக் கொள்வது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு சீரான நிர்வாகம் நடப்பதற்கும் அந்தப் பள்ளிகளை உள்ளாட்சித் துறையிலிருந்து கல்வித் துறைக்கு மாற்ற வேண்டும். அப்படி நடந்தால் பிரச்சினையே இல்லை. அந்த அடிப்படையிலே உள்ளாட்சித் துறையிலே உள்ள ஆசிரியர்களையும், பள்ளிக்கூடங்களையும் கல்வித் துறையின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருகின்ற ஒரு செயற்குறிப்பை அரசு அறிவித்து இதையும் சேர்த்துப் பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தங்களாலே குறிப்பிட்ட பள்ளிகளை நடத்த முடியவில்லை என்று அரசுக்கு எழுதி அனுப்பினார்கள் என்றால், அதை அரசு நிச்சயம் பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: உள்ளாட்சித் துறையினுடைய அதிகாரவரம்பிற்குள் ஆரம்பக் கல்வி வருகிறது. அந்த ஆரம்பக் கல்வி நிறுவனங்களில் பணி புரிகின்ற ஆசிரியர்களை அரசு ஆசிரியர்களாக ஆக்க செயற்குறிப்பு அமுல்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில், அந்தப் பள்ளிகளை உள்ளாட்சித் துறையின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் உட்படுத்தினால், நிர்வாகம் சீராக அமையாது. அந்த நகராட்சிப் பள்ளிகளையும், மேல்நிலைப் பள்ளிகளையும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் அரசே எடுத்து நடத்துவதற்குரிய ஆய்வு முறைகளை அரசு மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: எனக்குத் தெரிந்த அளவில், கோவை, சேலம், திருப்பூர், பொள்ளாச்சி போன்ற சில இடங்களில் நடத்தப் படுகின்ற பள்ளிகள் சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே தான் அதிலே நாம் சிறிது யோசனை செய்து முடிவெடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இப்போது அரசே ஏற்றுக் கொள்கின்ற நிலையில் கொடைக்காணல் டவுன்சிப் பள்ளி இருக்கிறது என்ப

[1981 பிப்ரவரி 10]

தால், அந்தப் பள்ளியை நடத்துகின்றவர்கள் அதை அரசு நடத்த வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அதைப்பற்றி அரசு ஆய்வு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்போது கொடைக்கானல் பள்ளியை அரசு எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று விரும்புவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதை அரசு நிச்சயம் பரிசீலிக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் ஆசிரியர்களைக் கொடைக்கானலுக்குப் போய் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால், அங்கே யாரும் போக விரும்புவதில்லை. வால்பாறைக்கும் அதே கதிதான் இருக்கிறது. ஏற்காட்டிற்கும் அதே கதிதான். ஆகவே இதுபோன்ற இடங்களிலே இருக்கின்ற பள்ளிகளை அரசின் முழு நிர்வாகத்தில் வைத்தால், அந்தப் பள்ளிகளுக்கு ஆசிரியர்களைப் போடுகின்ற போது அங்கு போவதைத் தவிர்க்க உடுமானவரையில் அவர்கள் விடுமுறை எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் அங்கே படித்துக் கொண்டிருக்கின்ற பிள்ளைகள் படிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பள்ளிகள் தனியார் நிர்வாகத்திலே இருந்தால், அந்த மாதத்தில் பிரச்சினை அந்த நிர்வாகத்தினருக்குப் போய்ச் சேரும். அவர்கள் அங்கு பணி புரிபவர்களை வைத்து நடத்திக்கொள்வார்கள். இருந்தாலும் அவர்களிடமிருந்து அப்படி ஒரு கோரிக்கை வருமானால், அதைப் பரிசீலனை செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

திரு. செ. முத்துசாமி : உள்ளாட்சித் துறை நிறுவனங்களின் அதிகாரம் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் இருக்கிறது. அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு வரக்கூடியவர்கள், அங்குள்ளவர்களின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு உட்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதிலே குறுக்கீடுகள் வருகின்றன. அந்த நிர்வாகத்தில் அரசியல் தலையீடுகள், பிரதேசத் தலையீடுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் உடனடியாகத் தவிர்க்கக்கூடிய அளவில், உள்ளாட்சித் துறையில் உள்ள பள்ளிகளை ஏற்றுக்கொள்கின்ற கொள்கையை ஏற்று, இந்த நகரவைப் பள்ளிகளையும் அரசே ஏற்று ஒரே சீரான கல்வியை உருவாக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒரேவிதமான கேள்வியைச் சுற்றிச் சுற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இந்தப் பிரச்சினையை இரண்டு கோணங்களில் பார்க்கலாம். ஒன்று ஆசிரியர்கள் நிலை. இன்னொன்று மாணவர்களின் நிலை. ஆக இரண்டுக்கும் பொதுவாக வைத்துத்தான் அரசு முடிவு எடுக்க வேண்டியிருக்கும். ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் நன்மையா தீமையா என்று நாம் பார்க்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : உள்ளாட்சித் துறையிலே இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளை இந்த அரசு ஏற்று நடத்துவதற்கு செயற்குறிப்பு தயாராக இருக்கிறது. வருங்காலத்தில் அவைகள் கல்வித் துறை நிர்வாகத்தில் வருகின்ற குழந்தைகள் இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள். இந்த நிலைமையிலே, கோவை, சேலம் போன்ற பகுதியில் உள்ள பள்ளிகள் மிகச் சிறப்பாக நடக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். நான் ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். தஞ்சைப் பகுதியிலே உள்ள சில நகரவைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளமே மாத இறுதியிலே தாமதமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அந்த நகராட்சிகள் நோய்வாய்ப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த நகராட்சிப் பள்ளிகளை இப்போது இல்லாவிட்டாலும் வருங்காலத்திலேயாவது அரசு எடுத்துக்கொள்ளுமா? நகரவைப் பள்ளிகளை அரசு ஏற்று நடத்த நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரும்பவும் அதே கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள். அவையில் நேரம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஒரு நியாயம் வேண்டாமா? ஒரே கேள்வியை ஒவ்வொருவரும் திரும்பத் திரும்பக் கேட்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஒரு நகரவை பள்ளிக்கூடத்தை நடத்த முடியாமல் இருக்குமானால், அதைக் குறித்து அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுவார்களானால், அதை நிச்சயமாக அரசு பரிசீலிக்கும்.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : ஏற்கெனவே அரசு மேற்கொண்டுள்ள 17 பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களுக்கும், அலுவலர்களுக்கும் சில பாதிப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக அவர்கள் முன்னுரிமைப் பட்டியலைக் குறித்து குறைபாடு இருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. அது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

[1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அவர்களுக்குள்ள பிரச்சினைகளை அரசு முறையாகப் பரிசீலித்து, நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. எஸ். முத்து : மதுரை மாநகராட்சி 20 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்துகின்றது. அந்தப் பள்ளிகளில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்குக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே மாநகராட்சியே கல்லூரி நடத்த அரசு அனுமதிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : கடந்த 3 ஆண்டுகளாக யாருக்குமே கல்லூரி நடத்த அனுமதி தரவில்லை. கல்லூரி ஆரம்பிக்கலாமா, வேண்டாமா என்பது குறித்து அரசு முடிவெடுக்கவில்லை. முடிவெடுத்த பிறகு, யாருக்கு அனுமதி தரலாமென்பதைப் பற்றி முடிவெடுக்கப்படும்.

தொழில் பிரிவு மாணவர்களுக்கு மாத மானியம்.

* 62 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் பிரிவுகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு, மாத மானியம் (Stipend) வழங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்பொழுது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்கள், தொழிற் பிரிவில் அதிகமாகச் சேருவதில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. தொழிற் பிரிவை ஊக்குவிப்பதுதான் மேல்நிலைக் கல்வியின் முக்கிய நோக்கமாகும். எனவே, தொழிற் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கு ஸ்டைபென்ட் கொடுப்பதன் மூலம், அகடெமிக் ஸ்டீபிண்ட் அதிகமான மாணவர்கள் சேருவதைத் தவிர்த்து, தொழிற் பிரிவில் மாணவர்கள் அதிகமாகச் சேருவதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தொழிற் பிரிவில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு ஸ்டைபென்ட் கொடுக்கிற உத்தேசம் அரசுக்கில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும், ஒரு மாணவரை மானிடர் என்ற முறையில் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களுக்கு 20 ரூபாய் வீதம் 10 மாதங்களுக்குக் கொடுக்கும் ஒரு

[1981 பிப்ரவரி 10]

திட்டத்தை இப்போது அமல்படுத்துகிறோம். அதுபோக, இலவசமாகக் கல்வியைத் தந்துகொண்டிருக்கிறோம். அரசு இன்னொரு முயற்சியும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. தொழிற் கல்வியை மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பெற்ற பிறகு, அந்த மாணவர்களுக்கு 'அப்ரென்டிஸ் ஆக்ட்'-ல் இருக்கும் நன்மைகள் கிடைக்கவும், அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இது தான் தொழிற் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்குச் சிறந்த ஊக்கம் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தொழிற் பிரிவில் மாணவர்கள் அதிகமாகச் சேருவதற்கான ஊக்கத்தைத் தர வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியின் முக்கியமான நோக்கமாகும். எனவே மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் முதலாண்டு படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை அளிக்காவிட்டாலும், இரண்டாம் ஆண்டில் அவர்களை ஏதாவது ஒரு தொழிற்சாலைக்கு, அப்ரென்டிஸ் போல அனுப்பி, அங்கு அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியத்தை, ஸ்டைபென்ட் போன்று மாதாமாதம் கொடுக்கும் முறையில், ஒரு திட்டத்தை அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பணத்தைத் தந்து ஊக்கத்தை அளிப்பதென்பது மிக மிகச் சாதாரண நிலையிலிருந்து காரியங்களை ஆற்றுவதாகும். தொழிற் பிரிவு என்பது ஒரு தொழிலை மட்டும் கற்பிக்கும் பிரிவில்லை. அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட தொழிற் பிரிவுகளை நாம் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு பிரிவில் சேரும் மாணவர்களும், அதற்கேற்ற ஊக்கத்தைப் பெற்று, அதில் சேர வேண்டும். அப்படியில்லாமல், தொழிற் கல்வி படிக்கும் எல்லோருக்கும் பணத்தைத் தந்தால் மற்ற எல்லாவற்றுக்குமே ஊக்கத்தைத் தர, பணம் தரும் நிலையை ஏற்படுத்தும். எனவே இப்போது இது சாத்தியமானதல்ல.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : தொழிற் பிரிவில் படிக்கும் மாணவர்கள் சிறப்புக் கட்டணம் கட்டத் தேவையில்லை என்ற சலுகையையாவது அரசு வழங்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட ஆதித் திராவிடப் பிரிவைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் ஆகியோர்களுக்குரிய சலுகைகளைத் தவிர வேறு சலுகைகள் அளிக்கும் உத்தேசமில்லை. இப்போது இருப்பதே போதுமானதாகும்.

[1981 பிப்ரவரி 10]

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: தொழிற் பிரிவில் மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும், தமிழகத்தில்தான் அதிகமான மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள் என்பது உண்மையா? இதில் தமிழகத்தின் வழியை மற்ற மாநிலங்கள் பின்பற்ற முயற்சி எடுப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அதுவும்கூட ஒரு காரணம்தான். நம்முடைய தமிழகத்தில்தான் அதிகமான மாணவர்கள் தொழிற் பிரிவை எடுத்துப் படிக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், 10-வது படித்தவர்கள் சேர வேண்டிய சில பிரிவுகளுக்கு எம்.எஸ்சி., பி.எஸ்சி. படித்தவர்களும் விண்ணப்பம் செய்யும் அளவிற்கு இமான் இடுக்கிறது. இந்த அளவிற்கு மாணவர்கள் ஊக்கத்தோடு படிக்க வருவதைப் பயன்படுத்தி, நல்ல முறையிலே தொழிற் கல்வியை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே தொழிற் பிரிவு நல்லபடியாக நடக்கிறது, அதனால் பயனுண்டு என்று கருதி மாணவர்கள் தாங்களாகவே வருமளவிற்கு அரசு தன்னால் ஆனதைச் செய்யும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மேல் நிலைக் கல்வியை மாநிலத்தில் கொண்டு வந்தபோது, மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழிற் பிரிவில் பயிலக்கூடியவர்கள் தாங்களாகவே வேலை தேடிக்கொள்ளும் சக்தியைப் பெறுவார்களென்று சொல்லப்பட்டது. அந்த முறையிலே மேல் நிலைக் கல்வி படித்து வெளியே வந்தவர்களுள் எத்தனை பேர்கள் தாங்களாகவே வேலை தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் அவர்கள் மேல்படிப்பிற்குச் செல்லும்போது, எந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு இடமளிக்கப்படுகிறது என்ற விவரத்தை அமைச்சரவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் நல்ல கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். தனிக் கேள்வியாகக் கேட்டால், விளக்கம் கூற முடியும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: தொழிற் பிரிவை உயர் நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கும் விரிவுபடுத்தவேண்டுமென்ற கருத்தையும், எல்லா மாணவர்களும் தொழிற் தல்வி படிக்கின்ற வகையிலே வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்ற கருத்தையும் செய்துக்கொண்ட படித்தேன். மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் அப்படிப் பேசியதாகப் படித்தேன். அப்படிப்பட்ட கருத்து தமிழக அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா? எல்லா மாணவர்களும் தொழிற் கல்வி படிக்கும் வகையில் ஒரு திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் கருத்து அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: எல்லா மாணவர்களும் கீழ்நிலை யிலிருந்து ஏதாவது ஒரு தொழிலைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்தாகும். அதற்கான வாய்ப்பைத் தந்துகொண்டிருக்கிறோம். மாணவர்கள் புத்தகக் கல்வி பெற்று, அதனால் சமுதாயத் திற்குப் பயன்படாமல் போகக்கூடாதென்ற அளவில், எல்லா மாணவர்களும் தொழிற் கல்வி பயில வேண்டுமென்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். கார்த்தியடிகள்கூட அதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டுக்கு ஏற்றபடி நல்லமுறையில் அதை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறதென்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிற் கல்வியை நாம் கற்றுத் தருகிறபோது, அவர்களுக்கு உண்மையான அறிவு முதிர்ச்சி ஏற்படுகிறதென்பதையும், அதனால் அவர்கள் பாடங்களை நல்லமுறையில் படிக்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கிறோம். இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற கருத்துதான். இப்போது இதை முழுமையாகச் செயல்படுத்த முடியாததற்குக் காரணம், போதிய நிதி வசதி இல்லாததுதான்.

ஆங்கில போதனை பிரிவு.

* 63 வினா—**திரு. செ. முத்துசாமி:** மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) தமிழ் நாட்டில் உள்ள எல்லா உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலும், மற்றும் மேல் நிலைப் பள்ளிகளிலும், 6 ஆம் வகுப்பு முதல், எல்லாப் பாடங்களையும் ஆங்கிலத்தில் போதிக்கும் ஒரு பிரிவை உண்டாக்க வகை செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) இல்லையெனில், இது குறித்து அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) மற்றும் (இ) எல்லா உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலும் மற்றும் மேல் நிலைப் பள்ளிகளிலும் எல்லாப் பாடங்களையும் ஆங்கிலத்தில் போதிக்கும் பிரிவு துவக்க அனுமதி அளிப்பது, தாய் மொழி மூலம் கல்வி கற்பிக்க வேண்டும் என்ற நமது அரசின் கல்விக் கொள்கைக்கு மாறானது ஆகும். இது போன்ற செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. செ. முத்துசாமி: தமிழக அரசின் பதவிகளானாலும், மத்திய அரசின் பதவிகளானாலும் ஆங்கிலத்தைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு படித்தவர்களுக்குத்தான் அதிகமான வாய்ப்பும், மரியாதையும் அளிக்கப்படுகிறது என்பதால்தான் இந்தக் கேள்வி எழுகிறது. நகரங்களில் தனியார் பள்ளிகளில்

[1981 பிப்ரவரி 10]

ஆங்கிலத்தைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு படிக்கக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி, ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் சில பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராம மக்களுக்கு ஆங்கிலத்தைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு படிக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. இது என்ன நியாயமென்று கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் பிரச்சினையைக் கிளப்புகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில், அரசின் கொள்கை எல்லா இடங்களிலும் ஒன்றுதான் என்றிருந்தால், அதை நான் பாராட்டுவேன். ஆனால் நகரங்களில் ஒரு கொள்கை என்றும் கிராமங்களில் ஒரு கொள்கை என்றும் இல்லாமல், கிராமங்களில் உள்ள பள்ளிகளிலும் ஆங்கிலத்தைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு படிக்கத் தக்க அளவில் பிரிவுகளைத் துவக்க அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஆங்கிலம் தெரிய வேண்டும், படிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான், ஆங்கிலத்தைக் கட்டாயமாகச் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் முன்னாலேயே தெரிவித்துள்ளதுபோல, ஆங்கிலம் ஒன்றுதான் கட்டாயப் பாடமாக இருக்கிறது. ஆங்கிலம் படிக்காமல் யாரும் பட்டம்பெற முடியாது. தமிழ் படிக்காமல் பட்டம் பெற முடியும். இந்த முறையில் ஆங்கிலத்திற்கு நாம் மரியாதை தந்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது 3-வது வகுப்பிலிருந்து சொல்லிக் கொடுக்கும் ஆங்கிலத்தை ஆசிரியர்கள் நல்ல முறையில் சொல்லிக் கொடுத்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லும் குறைபாடு சமுதாயத்தில் இராது. எனவே குறைபாடு அங்கேதான் இருக்கிறதே தவிர, வேறு எங்குமல்ல. ஆங்கிலம், மொழி அறிவு பெறத்தான் இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் பாடங்களைப் படிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. பிசிக்ஸ், கெமிஸ்ட்ரி போன்ற பாடங்களில் அறிவுத் திறன் பெறுவதற்கு தாய் மொழிதான் சிறந்தது, ஆங்கில மொழியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தலைவர் கேள்வி கேட்கக் கூடாது.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. செ. முத்துசாமி : தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், மேல் நிலைப் பள்ளிகளிலும், எல்லாப் பாடங்களையும் ஆங்கிலத்தில் போதிக்கும் ஒரு பிரிவை உண்டாக்க வேண்டும் என்பது தான் மூலக் கேள்வியின் நோக்கமேயல்லாமல், ஆங்கிலத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது கேள்வியின் நோக்கமல்ல. நகரத்தில் இப்போது ஆங்கிலத்தில் பாடங்களைப் படிக்க அதிகமாக வாய்ப்பிருக்கிறது. அல்லது நகரத்தில் அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தக் கூடிய சூழ்நிலைகளை அரசு அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கிராமத்திலும் எந்த விதமான வித்தியாசமு

[1981 பிப்ரவரி 10]

மின்றி இத்தகைய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. இப்போது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கொள்கையை நான் வரவேற்கிறேன். தமிழ் எல்லா இடங்களிலும் இருக்க வேண்டுமென்ற அரசின் கொள்கையை நான் வரவேற்கிறேன். நான் சொல்ல வருவதெல்லாம் நகரத்துக்கும் கிராமத்திற்கும் அது போல் தனியார் பள்ளிக்கும் அரசுப் பள்ளிக்கும் இந்த விஷயத்தில் இப்போது அதிகமாக வேறுபாடு இருக்கிறது. இந்த வேறுபாடு இல்லாமல் சமீபதி வழங்க அரசு முன்வருமா? குறிப்பாக உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றிருக்கும் இந்தச் சமயத்திலாவது சமீபதி வழங்க அரசு தயாரா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தமிழக மாணவர்களுக்கு என்ன நீதியை அரசு வழங்க வேண்டுமோ அதை இப்போதே வழங்கியிருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் தமிழ் பயிற்று மொழி மூலம் படிக்கின்ற மாணவர்கள் சிறந்த முறையில் அறிவு வளர்ச்சி பெறுபவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று தலை சிறந்த அறிஞர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி அறிஞர்கள் கூறியிருக்கின்ற கூற்று உண்மையாக இருக்குமானால், நிச்சயமாக தமிழ் பயிற்று மொழி மூலம் படித்து வருகின்ற மாணவர்கள் தான் மிகச் சிறந்த நிலைக்கு வருவார்கள் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நகரங்களில் இன்றையதினம் ஆங்கில போதனா மொழிப் பள்ளிகள் நிறையாரால் நிறைய நடத்தப்படுகின்றன. அந்தகைய பள்ளிகளில் வசதியும் வாய்ப்பும் உள்ளவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அரசினுடைய மொழிக் கொள்கையை முழுமையாக நிறைவேற்ற முடியவில்லை. அது ஒருபுறம் இருக்க, ஆங்கிலத்தில் படிப்பவர்களுக்குத் தான் நிறைய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்ற ஒரு உணர்வு இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தான் அகில இந்திய ரீதியில் நடைபெறக் கூடிய பல்வேறு வேலைகளுக்கான வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்ற நிலையும் இருக்கிறது. இத்தகைய நிலையைப் போக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அப்படிப்பட்ட ஓர் உணர்வு உண்மையிலேயே இருக்குமானால், ஆங்கிலப் பாட வகுப்புகளையெல்லாம் மூடுகின்ற முயற்சியில் உறுப்பினர்கள் ஈடுபட வேண்டியிருக்கும்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, in Sweden, in five years, the students learn to speak English as a second language. May I know from the Hon. Minister whether, in view of the real demand for a knowledge of English which he himself has accepted, if not as medium,

[1981 பிப்ரவரி 10]

it would be possible to prescribe from the 6th Class to the 10th Class that English should be taught only by Branch XII Specialists of English Language? If this reform could be introduced much of the controversy over the medium would die. May I know whether the Government will actively consider this proposal?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஆங்கில மொழியைச் சொல்லிக் கருகின்ற நாம் அதைச் சரியாகச் சொல்லித் தர வேண்டுமென்ற கருத்தின் அடிப்படையிலே தான் இந்தக் கேள்வி பிறப்பிக்கப்படுகிறது. இதில் நாங்கள் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். நல்ல ஆசிரியர்களைப் போட்டு அவர்களுக்குத் தனியாகப் பயிற்சி தருகிறோம். இன்னும் சொல்லப்போனால், ஒரு மொழியைப் படிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் அதிலுள்ள முதல் கவர்ச்சியை அதைப் பேசுவதில் தான் இருக்கிறது. பொதுவாக நாம் இப்போது ஆங்கிலம் சொல்லிக் கருகிறோம். நல்ல முறையில் ஆங்கிலத்தில் பேசுவது எப்படி என்பதுபற்றி ஒரு டெஸ்ட் அல்லது சோதனையை நாம் வைக்கவில்லை. இப்போது பேசுவதற்கான வாய்ப்பு மாணவர்களுக்கு இல்லாததால், அதில் அவர்களுக்கு ஈடுபாடும் அவ்வளவாக இல்லை. ஆகவே எல்லாவற்றையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதோடு கூட, புதிதாக மொழியைச் சொல்லிக் கருவதற்கு இப்போது 'லாங்குவேஜ் லேபரேட்டரி' என்று ஒன்று வந்திருக்கிறது, அதையும் நாம் பயன்படுத்தலாம். இதற்குச் செலவு அதிகமாகும். என்றாலும், இந்த யோசனையையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பல யோசனைகளைச் சீர்தாக்கிப் பார்த்து எந்த நல்ல முறையைப் பயன்படுத்தினால் நல்ல முறையில் மாணவர்களது திறனை வளர்க்க முடியும் என்பதையெல்லாம் பரிசீலித்துப் பார்த்து, அந்த வாய்ப்பைத் தர வேண்டும் என்பது தான் அரசின் எண்ணம். ஆகவே அது குறித்து அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : ஆங்கிலம் படிப்பது வேறு. ஆங்கிலம் வழி பயிலுவது வேறு. ஆங்கிலத்தைப் பயிலுவதைப் பொறுத்தவரையில், தனியார்கள் வியாபார ரீதியில் அரசின் அனுமதியைப்பெற்று ஆங்கிலம் அறியாத பகுதிகளில் மிகுதியாக அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது தடை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அத்தகைய தனியார் பள்ளிகளைத் தடை செய்வது மிகச் சலபமான காரியம். ஆனால் பெரும்பான்மை மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு எதிராக, ஆங்கிலம் பேசத் தெரிந்த மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு எதிராக நாம் ஒரு காரியத்தைச் செய்தால், அதன் காரணமாக நாம் பல்வேறு தொல்லைகளை அடைய வேண்டியிருக்கும். இதையெல்லாம்

[1981 பிப்ரவரி 10]

நாம் முதலில் மக்களிடம் சொல்லக்கூடாது பட்டிருக்கிறோம். பொது மக்களுக்கு இதுபற்றிப் போதுமான விளக்கங்களையெல்லாம் சொன்ன பிறகு, மக்களுடைய உள்ளத்தில் இதுகுறித்து ஒரு நல்ல எண்ணம் உண்டான பிறகு, இத்தகைய முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : முன்பெல்லாம் ஆங்கிலோ-இந்தியன்ஸ் இருக்கும் இடங்களில் மட்டும் தான் ஆங்கிலப் பள்ளிகள் கொடுப்பது என்றும் மற்ற இடங்களுக்கு அரசு அனுமதி தராது என்றும் தடை விதித்திருந்தது. இப்போது எல்லா இடங்களிலும் அத்தகைய பள்ளிகள் வளர்ந்து பணம் படைத் தவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய பிள்ளைகளை அங்கு படிக்க வைக்கின்ற நிலையும், ஆங்கிலத்தின் மீது மோகம் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே இத்தகைய நிலையை மாற்றி தமிழ் வளர, வருங்காலச் சமுதாயம் தமிழில் படிக்க, தமிழைப் பாதுகாக்க இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தாய்மொழி மூலம் படிக்கின்ற மாணவர்கள், உள்ளபடியே நல்ல முறையில் அறிவு வளர்ச்சி பெற்றவர்களாக ஆவார்கள் என்று அறிஞர்கள் சொல்லியிருக்கின்ற கருத்து உண்மையாக இருக்கும் என்கிற அடிப்படையில் தான், தமிழ் மூலம் மாணவர்கள் படிக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது கூட 12-வது வகுப்புவரை தமிழில் மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். இப்படித் தமிழில் படித்துத் தேர்ச்சி பெற்று வந்த பிறகு, அனுபவத்தில் பார்க்கிறபோது, தமிழில் படித்து வருபவர்களுக்கு என்சினியரிங் கல்லூரிகளிலும், மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் நிறைய இடம் கிடைக்கிறது என்கிற ஒரு நிலை வருமேயானால், உள்ளபடியே இதில் உண்மையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். ஆகவே நாம் இந்தக் காரியத்தை வற்புறுத்துவோமானால், பொது மக்கள் எதிரான காரியங்களில் தான் ஈடுபடுவார்கள்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : ஆங்கிலத்திலே முழுமையாகப் படிக்கின்ற பள்ளிகளுக்குத் தடை விதிக்க முடியாது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆங்கிலத்தோடு தமிழ் அறிவையும் போதிய அளவு கொடுக்க அரசு முன்வருமா? தமிழ் மூலம் பயிற்சி பெறுகின்ற வாய்ப்பு விரிவுபடுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பி.யு.சி.-யை ஒழித்து விட்டு 11-வது 12-வது வகுப்புகளை பள்ளிக்கூடத்திலேயே நாம் கொண்டு வந்து சேர்த்துள்ளோம். இப்போது அதிகமான பேர் தமிழ் மொழி மூலம் 12-வது வகுப்பு வரை படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் மேலும் நாம் இப்படிச்

[1981 பிப்ரவரி 10]

கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. பொது மக்களிடம் இருக்கும் எதிர்ப்பையும் தாங்கிக்கொண்டு இதைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு கிடைத்தால், நாம் இதை வெற்றிகரமாக இன்னும் நல்ல முறையில் செய்ய முடியும்.

திரு. க. அருணாசலம் : தாய்மொழி மூலம் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு அதிக அறிவு வளரும் என்பது உலக அறிஞர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. வேறு மொழிகளில் படிக்கிறவர்கள் மற்றவர்களைப் பின்பற்றுவார்களாகத்தான் இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கிளராக் வேலை செய்ய மட்டும் தான் தெரியும். அந்த அடிப்படையில் தாய்மொழி மூலம் படித்து வருபவர்களுக்குத் தேர்வுகளிலும், அரசு அலுவலகங்களிலும் முதலிடம் தரப்படும் என்கிற முறையில் அரசு இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : வேலை சம்பந்தப்பட்டவரை அந்தத் துறை அமைச்சரிடம் தான் கேட்க வேண்டும். தாய்மொழி மூலம் படிக்கின்றவர்கள் மற்றவர்களை விட அதிகமான மதிப்பெண்களைப் பெற முடியும், அந்த முறையில் அதிகமான வாய்ப்புக்களைப் பெற முடியும் என்று கல்வி அமைச்சர் என்ற முறையில் இக்கருத்தை நான் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறேன்.

B.T. Teachers Promoted to Government Colleges.

* 64. Q.—THIRU D. SANTOSHAM and THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether B.T. Teachers of the former 'B' Wing Schools with Post-Graduate qualification, who were promoted to Government Colleges even eight or nine years ago, still remain with their services not regularised; and

(b) if so., the steps proposed to be taken by the Government to regularise their services?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : விவர அறிக்கை அலைக்கப்பட்டுள்ளது.

@ 9 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1981 பிப்ரவரி 10]

திரு. ப. ச. நாயகம் : 1978 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட அரசு ஆணையின்படி இணைப்பு பூர்த்தியான உடனேயே இவர்கள் பணி வரன்முறைப் படுத்தப்படுவார்கள் என்று சொல்லியிருந்தும் 9 ஆண்டுகளாக அவர்களுக்கு உதவிய உயர்வு வழங்கப்படவில்லை. அதேபோல் டிபூட்டர்கள், டெமாண்ட்டிபோட்டர்கள் 3 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றியிருந்தால், அவர்கள் உதவிப் பேராசிரியர்களாக மாற்றப்படலாம் என்றிருந்தும், அதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இது குறித்து ஆணை பிறப்பித்து உதவிபுரிவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இணைப்பு உத்தரவிட்ட பிறகு, பள்ளிக் கல்வித் துறையிலே இவர்களை வரன்முறைப்படுத்த வேண்டும். பிறகு கல்லூரிக் கல்வித் துறையிலே வரன்முறைப்படுத்த வேண்டும். அதற்குப் பிறகு தான் உத்தரவு போட வேண்டியிருக்கும். இதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பது தான் மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய உணர்வாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்கும் வகையில் அரசு வினாவில் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : 'பி' பிரிவு பள்ளியும், 'எ' பிரிவு பள்ளியும் இணைப்பு பற்றிய ஆணை பிறப்பிப்பதற்குக் காலதாமதம் ஏற்பட்டது. 'பி' பிரிவு பள்ளிகளை அரசுப் பள்ளிகளாக ஏற்றது 1970-லே நடைபெற்றது. ஆசிரியர்களிடையே அவர் கருடைய சீனியரிட்டி. பட்டியல் தயாரிப்பதற்காகத் தான் இவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்பட்டது. 'எ' பிரிவு பள்ளிகளிலிருந்து அரசுக் கல்லூரிக்கு வருகிறவர்களை 39-(எ)-ல் எடுத்து regularise பண்ணுகிறார்கள். 'பி' பிரிவு பள்ளிகளிலிருந்து வருகின்ற ஆசிரியர்களை 16-(எ) (1) என்ற விதிப்படி எடுத்து அவர்களை regularise செய்வதில்லை. ஆகவே, கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குள்ள விதிமுறைகளின்படி அவர்களின் பணியையும் அரசு வரன்முறைப்படுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 'பி' பிரிவு பள்ளிகளிலேயிருந்து கல்லூரிக்கு வருபவர்கள் அந்த அடிப்படையிலேதான் கல்லூரிக்கு வருகிறார்கள். 'எ' பிரிவு, 'பி' பிரிவு இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்து, 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்களுடைய பணி வரன்முறைப்படுத்தப்பட்ட பிறகுதான், கல்லூரியில் அவர்களுடைய பணி வரன்முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். இப்போது 'உ'

D H C/102-3

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1981 பிப்ரவரி 10]

பிரிவு, 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்களின் இணைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் அந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர்களின் பணி வரன்முறைப் படுத்தப்பட்டு அதை விவரப்படுத்த அரசு போதிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : அவர்கள் 'பி' பிரிவு பள்ளிகளிலிருந்து சீனியா ரிட்டிபடி கல்லூரிக்கு வருவதில்லை, யார் எம்.ஏ. தகுதி பெற்றிருந்தார்களோ அவர்களை எடுத்தோம். 'எ' பிரிவைப் பொறுத்தவரையிலும் அப்படித்தான். அவர்களும் சீனியாரிட்டிபடி கல்லூரிக்கு வருவதில்லை. தகுதி அடிப்படையில்தான் அவர்களும் கல்லூரிகளில் நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஆகவே, இப்போது கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் அந்த ஆசிரியர்களுடைய பணியை வரன்முறை செய்து அவர்களின் கல்லூரி சீனியாரிட்டியை நிர்ணயம் செய்வதிலே தடை இல்லையென்று நான் கருதுகிறேன். அரசு மீண்டும் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்து புரிகிறது. ஆனால் என்னதான் இருந்தாலும், மற்ற 10-ஏ (1) போல இவர்கள் வருவதில்லை. அவர்கள் முதலிலே அரகப் பள்ளிகளுக்கு வந்துதான் பின்னர் கல்லூரிகளுக்குள்ளே வர முடிகிறது. இருந்தாலும், இந்த நிலைமையையெல்லாம் அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : 'பி' பிரிவிலிருந்து வந்திருப்பவர்கள் கூட பல ஆண்டுகாலமாக பணிபுரிந்திருக்கிறார்கள். ஒரு நிர்வாகத்திற்குள் வந்தால், அவர்களை பணியை 2 வருடங்களுக்குள் வரன்முறைப் படுத்தவேண்டும். 'எ' பிரிவிலிருந்து வந்த ஆசிரியர்களின் பணி வரன்முறைப் படுத்தப்படுகிறது என்று சொன்னால், 'பி' பிரிவிலிருந்து வந்திருக்கும் ஆசிரியர்களின் நிலைமையும் அதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும். சீனியாரிட்டியை நிர்ணயிப்பது தான் இப்போதுக்குக் சிக்கல். ஆகவே, ஏற்கெனவே வந்திருப்பவர்களுக்கு, பணி வரன்முறைப் படுத்தப்படாமல் இருந்தாலும், அவர்களுக்கு பரபேர ஷன் கிடைத்தால் என்ன சம்பளம் கிடைக்குமோ அந்தத் தொகையை அரசு அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பணி வரன்முறைப் படுத்தப்பட்ட பிறகுதான் அவர்கள் முழுமையற்ற ஊழியர்களாக ஆகிறார்கள். இப்போது இரண்டு பிரிவினர்க்கும் இடையே இணைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய விவரங்கள் கல்லூரிக் கல்வித் துறைக்கு வரவேண்டும்.

[1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

காலதாமதத்திற்கான காரணங்களைப் பல முறை இந்த மன்றத்திலே விளக்கியிருக்கிறேன். இப்போது அந்த வேலைகள் முடிந்திருக்கின்றன. இனிமேலும், கால தாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்த்து, அவர்களுடைய பணியை முறைப்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இந்தப் பிரச்சினைக்கு முக்கியமான அடிப்படைக் காரணமே, பள்ளிக் கல்வித் துறையிலிருந்து இடைநிலை ஆசிரியர்கள், பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், தலைமையாசிரியர்கள், தமிழாசிரியர்கள் என்று 4 பிரிவினர் பதவி உயர்வு பெற்று கல்லூரிக் கல்வித் துறைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த 4 பிரிவுகளிலிருந்தும், வெவ்வேறு தேதிகளில் ஆசிரியர்கள் பதவி உயர்வு பெற்று வந்திருப்பதால், அவர்களுடைய பணி மூப்பினை நிர்ணயிக்குமாறு பள்ளிக் கல்வித் துறை, கல்லூரிக் கல்வித் துறையைக் கேட்டும், கல்லூரிக் கல்வித் துறை இன்னும் சரியான நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிறது. பள்ளிக் கல்வித் துறை, கல்லூரிக் கல்வித் துறை ஆகிய இந்த இரண்டு துறைகளின் மூத்த அதிகாரிகளைக் கூட்டிவைத்துப் பேசி முடிவெடுத்தால், இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முடியும் என்ற அடிப்படையிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : காலதாமதமாகிறது என்ற ஒரு குறைபாட்டைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர்க்க அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

(திரு. செ. முத்துசாமி அவர்கள் துணைக் கேள்வி கேட்க எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே அரை மணி நேரத்திற்கு மேலாகிவிட்டது. இனி, நயவு செய்து, அடுத்த கேள்விக்குப் போகலாம். கம்மா போட்டி போட்டுக்கொண்டு கேள்விகள் கேட்டால் எப்படி? எல்லா நேரத்தையும் இதற்காகவே எடுத்துக்கொண்டால் எப்படி?

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள்தான் நேரத்தை வலுக்கீழ் தர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்திலேதான் இது வந்த கேள்விகளைக் கேட்க முடிகிறது.

[1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வெளிப்படையாகவே நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆசிரியர் குறித்த பிரச்சினைபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் ஒரு கேள்வி கேட்டால், அந்தக் கேள்வி பற்றிய துணைக் கேள்விகளை எல்லோரும் கேட்கிறார்கள். அதுவும் ஏற்குறைய ஒருமாதிரியான கேள்விகளையே கேட்கிறார்கள். தினமும் இப்படியே நடக்கிறது. இப்படியென்றால் எப்படி அனுமதிக்க முடியும்?

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு கோணங்களில், பல்வேறு இஷ்டங்கள் . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பல்வேறு கோணமாகத்தான் இருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி : ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் வெவ்வேறு கேள்விகளைத்தான் கேட்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நான் சொன்னது இல்லையென்று மறுக்கிறார்கள். . .

திரு. செ. முத்துசாமி : என்ன. . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒரு ஆசிரியர் பிரதிநிதி ஒரு கேள்வியைக் கேட்டால், உடனே மற்றவர்களும் அதேக் கேள்வியைத் திருப்பிக் கேட்கிறார்கள். ஆகவே தான். . .

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இப்படிப்பட்ட எண்ணம் தலைவர் அவர்களுக்கு இருந்தால், அது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சொல்ப நல்லது.

திரு. செ. முத்துசாமி : இந்தப் பிரச்சினை நீண்டகாலமாக இருந்து வருகின்ற பிரச்சினை. 10 வருஷத்துக்கும் மேலாக இருக்கும் பிரச்சினை இது இப்போது இருக்கின்ற வாகப் பட்டத்திலே இப்பிரச்சினை சிக்கித் தீர்வுக்கு வர இயலாதென்றால் இதற்கென்று எவ்வளவாக ஒரு பெய்ரிட்டி டைரக்டரையும் ஐயிட் டைரக்டரையும் போட்டு ஒரு குழிப்பிட்ட கால வரையறைகள் சித்திரமாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இதிலே பல்வேறு சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இந்த இணைப்புப் பிரச்சினையே 18 வருடங்களாகத் தீர்க்காமல் இருந்தா, இப்போது நாங்கள் வந்த பிரதான நிதிக்குக்கிறோம். இதற்காக என்று தனி அதிகாரிகளைப் போட்டால் எப்படி? இருக்கும் நிலைமை களை ஆராய்ந்து அரசு விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

(மீண்டும் உறுப்பினர் திரு. செ. முத்துசாமி அவர்கள் எழுந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : விதிகளின்படி ஒரு கேள்வி கேட்டால், அந்தக் கேள்வி கேட்ட உறுப்பினர் 2 துணைக் கேள்விகளைக் கேட்கலாம் என்று இருக்கிறது. அசல் கேள்வி உறுப்பினர் அவர்களுடையதல்ல. ஏற்கெனவே ஒரு துணைக் கேள்விக்கு உறுப்பினர் அவர்களை அனுமதித்தேன் இப்படியே கேட்டால் எப்படி? உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அனுமதிக்காதது போல கேட்டார்களே, நான் தலைவராக இருப்பதால் இப்படியெல்லாம் கேட்க வேண்டுமா?

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்பவம் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர் தொகுதி உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் கேட்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கேட்கிறார்கள். மறுக்கும்போது என்னவென்று மரியாதைக்கும், நேராவதற்கும் உரிய பிரச்சினையாக வருகிறது. மேலும், பல்வேறு கேள்விகளைக் கேட்பதன் மூலம் அவைகளுக்கு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, எங்களுக்குப் போதிய வினக்கங்கள் கிடைக்கின்றன. தயவுசெய்து தவறாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இது ஒரு சூழ்நிலை. தவறாகப் புரிந்துகொள்ளும் அளவுக்கு நான் அனுபவம் இல்லாதவன் அல்ல.

திரு. செ. முத்துசாமி : எங்களைக் குறைவுபடுத்த வேண்டும் என்ற அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Appointment of Judicial Officers.

* 65. Q.—THIRU P. R. THOMAS (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Co-operation and Law be pleased to state:

[1981 பிப்ரவரி 10]

(a) whether the Government are appointing Assistant Public Prosecutors-I both in Madras City and Mofussil, as Public Prosecutors and Additional Public Prosecutors;

(b) whether it is a fact that most of the Bar Associations in the State have objected to this step; and

(c) if so, the action proposed to be taken by the Government thereon?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) கி.பி.கோ. 24 (6) பிரிவில் திருத்தப்பட்ட விதித்துறைகளின்படி, மிகவும் பணி மூப்பு நிலையிலுள்ள அரசு உதவி வழக்கு நடத்துபர்களிடையே இருந்து (நிலை), அரசு வழக்கு நடத்துநர்/அரசு கூடுதல் வழக்கு நடத்துநர் சிலரைச் சென்னை மாநகரிலும், வேளூரிலும் தற்காலிக அடிப்படையில் அரசு நியமனம் செய்தது.

(இ) ஆம்.

(உ) வழக்கறிஞர் சங்க உறுப்பினர்களிடையே இருந்து, அரசு வழக்கு நடத்துநர்/அரசு கூடுதல் வழக்கு நடத்துநரை நியமிக்க இயலும் வகையில், அரசு, கி.பி.கோ. 24 ஆம் பிரிவைத் திருத்தியுள்ளது.

கிராமக் கூட்டுறவு சங்க செயலாளர்கள்.

* 66 வினா.—திரு. ஓ. எஸ். துரைசாமி : மாண்புமிகு கூட்டுறவு, சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாவட்டங்களின் கிராமக் கூட்டுறவு சங்கங்களில் பணிபுரியும் சம்பள செயலாளர்களை, சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், தங்களின் ஊழியர்களாக ஏற்றுக்கொண்டதுபோல, பெரியார், கோயம்புத்தூர், நீலகிரி மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், இதுவரை அத்தகைய சங்கச் செயலாளர்களை தங்கள் ஊழியர்களாக ஏற்றுக்கொள்வாமல் இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) ஆம் எனில், இவர்களை மேற்படி மூன்று மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளும் காலநாமதரின்றி தங்கள் ஊழியர்களாக ஏற்றுக்கொள்ள, அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

[1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நியமிக்கப்பட்ட காரியதரிசிகளை எந்த ஒரு மத்திய கூட்டுறவு வங்கியும் அதன் ஊழியர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

கலப்புத் திருமணத் தம்பதியர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு சலுகைகள்.

* 67 வினா.—திரு. செ. முத்துசாமி & திரு. க. மீனாட்சிசுத்தரம் : மாண்புமிகு ஆதி திராவிட நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்—

(அ) கலப்புத் திருமணத் தம்பதியர்களுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி வசதி, வேலை வாய்ப்பு ஆகியவைகளில், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளை வழங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) இல்லை எனில், இதை அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : (அ) & (இ) பெரியார் தூற்றாண்டு விழா நிறைவு சொற்பொழிவில் 18—9—1978 அன்று மாலை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த திட்டங்களில் 'தாழ்த்தப்பட்ட மலைவாழ் மக்களுக்கு அளிக்கப்படுவதுபோன்று கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களின் குழந்தைகளுக்கும் கல்வி இடம் சலுகைகள் அளிப்பதில் முன்னுரிமை வழங்கப்படும்' என்பதும் ஒன்றாகும்.

கலப்புமணம் புரிந்தவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளை தந்தையின் சாதியைக் கோட்பாடு அல்லது தாயின் சாதியைக் கோட்பாடு ஆகியவற்றில் எதைப் பின்பற்றி அக்குழந்தை வளர்க்கப்படுவதாக பெற்றோரால் உறுதி செய்து தாப்பிடுகிறதோ அதன் அடிப்படையில் குழந்தையின் சாதி நிர்ணயம் செய்யப்படும் என்றும் மேலும் ஒரு குழந்தைக்கு அளிக்கப்படும் உறுதிமொழி மற்ற எல்லா குழந்தைகளுக்கும் பொருந்தும் என்றும் ஆலனை உள்ளது. எனவே கலப்புமணம் புரிந்தவர்களுக்கும் பிறக்கும் குழந்தைகள் எந்த சாதி என உறுதி அளிக்கப்பட்டதோ (பிற்பட்ட வகுப்பு/தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு/முற்பட்ட வகுப்பு) அதன் அடிப்படையில் அரசு வழங்கும் கல்வி மற்றும் உபகாரச் சம்பளச் சலுகைகளைப் பெற தகுதியுடையவராவர்.

[1981 பிப்ரவரி 10]

(இ) ஆம் எனில், பாடப்புத்தகங்கள் விரைவில் வழங்கப்பட அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : (அ) மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடம் இருந்து தேவைப் பட்டியல் தாமதமாகக் கிடைக்கப் பெற்றதால் இலவசப் பாடப் புத்தகங்கள் வழங்குவதற்குக் கால தாமதம் ஏற்பட்டது.

(இ) பாடப்புத்தகங்கள் வழங்குவதில் ஏற்பட்ட தாமதம் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட உடனேயே மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடம் இருந்து தேவைப் பட்டியல் பெறப்பட்டு எல்லாக் கல்வி நிலையங்களுக்கும் இலவசப் பாடப் புத்தகங்கள் வழங்கப்பட்டுவிட்டன.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இக்கேள்வி கேட்கப்பட்டு நீண்ட காலமாகிறது. இப்போதுதான் அதற்கான விடை கிடைத்திருந்தால், மிகவும் பயனுடையதாக இருந்திருக்கும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வினாவிற்குப் பதிலளிக்கும்போது, இத்தகைய காலதாமதம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் கல்வி அலுவலர்களிடமிருந்து பெற வேண்டிய தேவைப்பட்டியல்கள் உரிய நேரத்தில் கிடைக்காமல் காலதாமதமாக வந்து சேர்ந்ததுதான் என்று சொல்லப்பட்டது. எனவே இத்தகைய கால தாமதங்களைத் தவிர்ப்பதற்கும் வகையில் இனி எதிர் காலத்தில் கோடை விடுமுறைக் காலத்தின் இறுதியிலேயே அதாவது விடுமுறை கழிந்து ஜூன் முதல் தேதியே கல்வி அதிகாரிகள் தேவைப் பட்டியலை அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்று அரசு அவர்களுக்குக் கண்டிப்பான ஆணை பிறப்பித்து விரைவில் பாடப்புத்தகங்களை வழங்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : இது சம்பந்தமாக அனைத்து மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்களும் 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்குத் தேவையான தேவையப்பட்டியலை ஏற்கனடியே அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று அண்மையில் கல்வித் துறைச் செயலாளர் கூட்டிய கூட்டத்தில் முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக உரிய காலத்தில் பாடப்புத்தகங்கள் வழங்கப் பெறாதவாறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : ஆதி திராவிட நலத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், குறுப் பகுதியிலுள்ள மொழி சிறப்பிப்பவர்கள்—குறிப்பாக தேயிலை மொழி பேசுபவர்கள் குழந்தைகளுக்கு ஆண்டு அடிப்படையில்

1981 பிப்ரவரி 10]

அவர்கள் மொழியில் பாடப்புத்தகம் வழங்கப்படவில்லை என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதன் காரணமாக என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள அந்தச் சிறப்பிப்பவர்களின் தாங்கள் ஒதுக்கப்படுவது போன்று எண்ணுகிறார்கள். எனவே இத்தகைய உணர்வுகள் மொழி வானாடிமீனரிடம் வளராமல் இருப்பதற்குரிய வகையில் உரிய நேரத்திலேயே பாடப் புத்தகங்களை வழங்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்ற குற்றச்சாட்டுகள் ஏதும் இதுவரை அரசின் கவனத்திற்கு வரவில்லை. இருந்தபோதிலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதைக் கருத்தில் கொண்டு அந்தப் பகுதியில் பாடப்புத்தகங்களை உரிய காலத்தில் வழங்குவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : இவ்வினாவில் ஆதிதிராவிடர் மற்றும் வீழ்க்க சாதி மானவ மாணவியர் என்று வார்த்தைகள் காணப்படுகின்றன. அநேக சாதி, “Denotified” என்ற வகுப்பினரை “முத்தி பெறுகிற லாதி மூத்தி பெறாத லாதி” என்று புராண காலத்தில் உள்ளதைப்போல் இங்கே மொழி பேயர்த்திருக்கிறார்களோ என்று ஐயப்படுகிறேன். எனவே ஆதிதிராவிடர் மற்றும் “அறிவிக்கப்பட்ட சாதி” என்று திருத்துவதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : இதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 29—1—1981 அன்றைய வினாப் பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப்பட்ட வினாக்கள். வினா எண் 42.

Advocates' Chamber in Madurai.

* 42 Q.—THIRU P. R. THOMAS (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Co-operation and Law be pleased to state with reference to the answer given to Question No. 13 on the Floor of the Council on 1st September 1978:

(a) whether the present financial conditions permit the construction of Advocates' Chamber within the campus of the New Court Buildings, Madurai;

[1981 பிப்ரவரி 10]

(b) if so, when the construction work will be taken up and completed; and

(c) if not, whether there is any possibility of the construction in the near future?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இச் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : வழக்குறைஞர்கள் தற்காலிகமாகத் தங்குவதற்கான இந்த வழக்குறைஞர்கள் மன்றம் கட்டுவதற்குரிய செயற்குறிப்பில் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? இந்த வழக்குறைஞர்கள் மன்றம் எப்போது—அதாவது எந்த ஆண்டில் முடிவடையும் என்று அரசு எதிர்பார்க்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இக்கட்டிடம் கட்டுவதற்கு என்று தனியாக நிதி ஒதுக்கீடு ஏதும் செய்யப்படவில்லை. ஆனால் அங்கே வழக்குறைஞர்களுக்கான மன்றம் மிகவும் அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது என்று அரசு உணர்த்தியிருப்பதன் அடிப்படையில் இப்பிரச்சினை பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. நிதி நிலைக்கேற்பப் படிப்படியாக இது மேற்கொள்ளப்படும். மதுரையிலிருந்து வந்திருக்கும் இந்த மேலாண்மைக் குழுவின்மை கொடுத்த உரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பா. சா. நாமன் : நிதிபற்றக் கட்டிட வளரத்திற்குள் வழக்குறைஞர்கள் சரியான இடவாதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நிதி வசதி அதிகமாக ஒதுக்க முடியாத காரணம் இருந்தாலும்கூட, அக்கட்டிடத்திற்கு மேலேயே மாடிக் இந்த மன்றத்தைக் கட்டி அதில் வசதிகளைச் செய்து தர அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இதற்கு நிதியாதாரத்தை ஏற்படுத்தி செய்வதற்காக “அட்கோ”வின் மூலமாகக் கடனுதவியைப் பெறலாம் என்று இருக்கிறோம். அரசாங்கத்திடமிருந்து சிறிது உதவி தந்து, மீதமுள்ள “அட்கோ” விடமிருந்து கடனுதவியாகப் பெற்று இதற்குச் செயலாம் என்றிருக்கிறோம். எனினால் மாதா மாதம் வாடகையாக வசூலித்தல் கமிட்டியிருந்து பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதால், பல்வேறு மாவட்டங்களில் இது போன்ற நடவடிக்கையை எடுக்க அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

[1981 பிப்ரவரி 10]

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, will the Government consider, because some of these advocates have plenty of money with them and they can give the same as deposits, inviting deposits from the Advocates, so that it may be adjusted in the rental which they would later on pay for the chambers? In view of the financial difficulties faced by the Government, this may also be considered.

THE HON. THIRU C. PONNAIYAN: I am very much doubtful whether the brilliant advocates would be willing to come forward with deposits. Anyhow I will consider this proposal.

Judicial Officers under Suspension.

* 43. THIRU E. S. VENKATESAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation and Law be pleased to state:

(a) the number of District Judges, Sub-Judges, District Munsifs, Additional First Class Magistrates and Judicial Second Class Magistrates who are under suspension, pending departmental enquiry; and

(b) the period they have been under suspension?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) ஆணை நிற்பதில் இருவர் தற்காலிகப் பணி நீக்கத்தில் உள்ளனர்.

(ஆ) ஒருவர் 23—11—1976-ல் இருந்தும், மற்றொருவர் 14—10—77-ல் இருந்தும் தற்காலிகப் பணி நீக்கத்தில் உள்ளனர்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : 1976 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே ஒருவர் தற்காலிகப் பணி நீக்கத்தில் இருக்கிறார். இவ்வளவு காலம் ஏன் அவர் பணி நீக்கத்தில் இருக்கிறார்? அவர் மீது உள்ள விசாரணையைச் சீக்கிரம் முடிக்க அரசால் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட பிறகு விசாரணை நடந்து வருகிறது. இப்போது விசாரணை துரிதப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : நிதித் துறை இரண்டாவது வசூப்பு மாதிரியே நடப்படுமா? * * * என்பவர்கள் ராஜ்யங்களை வந்த பெண்

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[1981 பிப்ரவரி 10]

கனிடம் முறைக்கெடாக நடந்து கொண்டார்கள் என்ற புகார் அரசுக்கு வந்துள்ளதா? அப்படியானால் அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : ஜனாதிபதியிடம் உள்ள ஒருவர் பெயரை 'மேன்ஷன்' பண்ணலாமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய அந்தப் பகுதி அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது. அதைத் திருத்தி மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்கலாம்.

திரு. எ. எஸ். வெங்கடேசன் : சாட்சியங்களாக வந்த பெண்களிடம் சில மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கள் தவறுதலாக நடந்துகொண்டார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டு அரசுக்கு வந்திருக்கிறதா? வந்திருக்கிறதென்றால் அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அரசுக்கு இது பற்றிய புகார் மனு ஒன்று வந்து அது உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு, உயர்நீதி மன்றத்தின் கீழ் செயல்படுகிற டைரக்டொரேட் ஆஃப் விஜிலென்ஸ் அன்ட் ஆண்டிகர்ப்ஷன் பிரிவைச் சேர்ந்த விஜிலென்ஸ் செல் மூலமாக விசாரணை செய்யப்பட்டு அவர்கள் பெயர் பிணை டிபேசி கேஸ் இருக்கிறதென்று கண்டறிந்த பிறகு, அவர்கள் இருவரும் தற்காலிகப் பணிநீக்கம் செய்யப் பட்டு, பிறகு அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ரிவர்ட் செய்யப்பட்டு விட்டார்கள் என்பதால் பெயரைச் சொல்லுவதில் தவறு இல்லையென்று கருதுகிறேன். நாகர்கோவில் பணியாற்றிய இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் * * * என்பவரும் சேலத்தில் பணியாற்றிய * * * என்பவரும் சாட்சியம் அளிக்க வந்த பெண்களிடம் தவறாக நடந்து கொண்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு அரசுக்கு வந்தவுடனே, உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, if these Sub-Magistrates have been sent out from Magistracy because they have been misbehaving with the women witnesses, may I know how the problem is going to be solved by reverting them to other departments where equal opportunities will exist for molesting women?

தலைவரின் ஆணையிடி நடக்கப்பட்டது.

[1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அவர்கள் தற்காலிகமாக சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்களாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற விதியின் அடிப்படையிலே அவர்கள் பேரண்ட் டிபார்ட்மெண்டுக்கு ரிவர்ட் செய்யப்பட்டு, பிறகு உடனடியாக சப்-பன்ட் செய்யப்பட்டு, வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டு வருகிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இது போன்ற விவரங்களுக்கு ஆளான நிதியின் எத்தனை பேர் குற்றம் செய்யவில்லை என்று திருடிக்கப்பட்டு மீண்டும் லைசென்ஸ் சென்றிருக்கிறார்கள்? எத்தனை பேர் குற்றத்திற்கு ஆளாகி பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அது பற்றிய தகவல் தற்போது இல்லை. சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் போன்றவைகளில் திரு. சங்கரநாதன், திரு. கனகபதி ஆகிய இருவர் மீது உயர்நீதி மன்றம் முறையே இலஞ்சம் வாங்கியமை "இன் விசியன்சி" என்று குற்றம் சாட்டி அவர்களைப் பணிநீக்கித் தீர்த்துக் கொண்டென்று பரிந்துரை செய்திருந்தால், நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கெதிரடியாக சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இருவர், நாகர்கோவில் சேர்ந்த திரு. * * * என்பவரும், சேலத்தைச் சேர்ந்த திரு. * * * என்பவரும் சாட்சி அளிக்க வந்த பெண்களிடம் தவறாக நடந்துகொண்டார்கள் என்று அரசுக்கு வந்த புகாரின் அடிப்படையில், விஜிலென்ஸ் விசாரணை செய்து பிணை டிபேசி கேஸ் இருக்கிறதென்று தெரிந்த பிறகு, பணிநீக்கம் செய்யப் பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உயர்ந்த நிலையில் இருக்க வேண்டிய நீதிபதிகளில் பவர் பஸ் தவறாகவைச் செய்திருக்கிறார்கள். பணம் பெற்றுக்கொண்டு பணம் கொடுப்பவர்களுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்புகளை வழங்குகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் வருகிறபோது, அதைக் கடுமையாக விசாரணை செய்து கடுமையான தண்டனையைக் கொடுத்த நீதிபதி சந்தேகிய நெப்பி நத்தைக் காப்பாற்ற அரசு தக்க நடவடிக்கையை எடுத்து, காவல்துறை இல்லாமல் தீர்ப்பு வழங்கும் முறையை அரசு ஏற்படுத்தமா? தற்காலிகமாகப் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டு விசாரணை செய்யப்பட்ட நீதிபதிகளில் எத்தனை பேர் மீண்டும் பணியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்?

* * * தலைவரின் ஆணையிடி நீக்கப்பட்டது.

[1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இது போன்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் வருகின்றபோது கடுமையான முறையில் அணுக வேண்டுமென்றும், கடுமையான நடவடிக்கைக்கு அவர்களை உட்படுத்த வேண்டுமென்றும் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அரசு கூறியிருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றமே இது குறித்து விசாரணை செய்ய வேண்டியிருப்பதால், அரசு நேரிடையாகத் தலையீடு முடியாது. ஆகவே போது மக்களிடமிருந்து குற்றச்சாட்டு வருகிறபோது, அதை உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அரசு அனுப்பி, கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்றும், அதுவும் விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் அரசு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் விசாரணை முடிவதற்கு முன்னால் பணியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்களா என்ற தகவல் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதைச் சுட்டிக்காட்டினால், உயர்நீதி மன்றத்திடம் அதுபற்றிக் கேட்டறிந்து தெரிவிக்கிறேன்.

கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்கள்.

* 44. வினா—**திரு. செ. முத்துசாமி :** மாண்புமிகு கூட்டுறவு-சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) ஊராட்சி ஒன்றிய ஊழியர்கள் கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்களில், கடன் வாங்கிய கடன் தவணைகளை அவர்களின் ஊதியத்திலேயே பிடித்தம் செய்து சம்பந்தப்பட்ட கடன் சங்கங்களுக்கு திரும்பக் கட்டும் நடைமுறையை கொண்டுவரும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்போது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) & (இ) 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டத்தின் 40-வது பிரிவின்படியும் மற்றும் 1963 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கூட்டுறவு சங்கங்கள் விதிகளின் 53-வது பிரிவின்படியும் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் அங்கத்தினராக இருப்பவர் தான் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் வாங்கிய கடனுக்குத் தன்னுடைய ஊதியத்திலிருந்து மாதாமாதம் பிடித்தம் செய்து அந்தந்த சங்கத்திற்கு கொடுத்துவிட நனக்கு ஊதியம் வழங்கும் அதிகாரிக்கு அதிகாரம் அளித்து எழுத்தின் மூலம் ஒப்புதல் அளிக்கலாம். அவ்வாறு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டால் அந்த உறுப்பினர் மாதாமாதம் அச்சங்கத்திற்கு எவ்வளவு கட்டவேண்டும் என கூட்டுறவுச் சங்கம் தெரிவிக்கின்றதோ அந்தத் தொகையினை சம்பந்தப்பட்ட ஊதியம் வழங்கும் அதிகாரி, அந்த உறுப்பினர் ஊதியத்தில் பிடித்தம் செய்து, பிடித்தம் செய்த நாள்விலிருந்து 14 நாட்களுக்குள் அச்சங்கத்தில் செலுத்தி விடவேண்டும்.

[1981 பிப்ரவரி 10]

ஊழியர்களின் கூட்டுறவு நாயைச் சங்கத்தினை பொறுத்தவரை ஒருவர் அச்சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருப்பதே, மேற்கூறிய ஒப்புதல் பத்திரம் வாங்கிக் கொள்ளப்படும். மேற்கூறிய விதிகளின்படி, ஊராட்சி ஒன்றிய ஊழியர்களின் கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்களில் கடன் வாங்கிய கடன் தவணைகளை அவர்களின் ஊதியத்திலேயே பிடித்தம் செய்து, சம்பந்தப்பட்ட சங்கம் களுக்குத் திரும்பக் கட்ட வழிவகை உள்ளது.

திரு. செ. முத்துசாமி : சட்டத்திலே வழிவகை இருக்கிறதென்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால், என்னாட்சித் துறைச் சட்டத்திலே அதற்கு இடமில்லை. பிடிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று சொன்ன காரணத்தினாலே, சேந்தாமங்கலம் கூட்டுறவு சங்கம் நாயைச் சங்கத்தில் ஒப்புதலாயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு ஊழல் நடந்திருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் எழுதிக் கொடுத்த பிறப்பு, பிடித்தம் செய்ய மறுத்த காரணத்தால்தான், ஊழல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஊழல் சங்கங்கள் இன்னும் நிறைய இருக்கின்றன. ஆகவே இதைத் தவிர்த்த இந்தச் சட்டத்தை மேலும் கடுமையாக்க என்னாட்சித் துறைக்கு அறிவுரைகளை வழங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : வாங்கிய கடனை தவணை தவறாமல் ஊராட்சி ஒன்றிய ஊழியர்கள் மட்டமாக இருப்பதால், அதை ஊழல் என்று எப்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிறார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. கூட்டுறவுச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், வழிவகை இருக்கிறது. சட்டத்திற்குப்பட்டு செம்மையாக நடைமுறைப்படுத்த முடியும். என்னாட்சித் துறைப் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்பது தன்னாதிக்கம் பெற்ற அமைப்பு. ஆகவே இருக்கின்ற சட்டத்தை வைத்தே நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் எந்தெந்த சங்கத்தில் கடனைத் திரும்பத் தாமஸ் இருக்கிறார்கள் என்று ஆதாரத்தோடு சொன்னால், கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : ஆசிரியர்கள் கொடுத்தக்கூடிய பணத்தைச் சொன்னார் வசூலித்து மோசடி நடத்தியிருக்கிறார். செஞ்சுக் குழல் மூலம் பணத்தை வாங்கி கூட்டுறவு வங்கிக் கணக்குக்கு அனுப்பினால் இந்தப் பிரச்சினை வராது. ஆகவே சேந்தாமங்கலம் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இப்போது ஆசிரியர்களிடமிருந்து பணமாக வாங்கும் முறையை மாற்றியமைத்து செக்காக வாங்கி கூட்டுறவு வங்கியிலே கட்டக்கூடிய வகையிலே வழிவகை செய்ய அரசு முன்வருமா?

[1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : ஆசிரியர்கள் கைப்பணம் வாங்குகிற முறையில் தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால், அதற்கு ஆசிரியர்களும் உடத்தை எடுத்துநாள் நாள் கருதுகிறேன். இது வருத்தத்தக்க ஒன்று. விதிமுறைகளை மாற்றியமைத்து நேரிடையாகக் கொடுக்காமல் காசோலை மூலமாகக் கொடுக்க பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : ஊராட்சி ஒன்றிய கூட்டுறவுக் கடன் சங்கத்தில் ex-officio பிரசிடென்டாக ஆணையாளர் இருக்க வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. இதை ஏற்று, சில ஆணையாளர்கள் சொல்படுகிறார்கள். சில ஆணையாளர்கள் இது எங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது, ஆகவே நாங்கள் இருக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் செயலாளராக ஆசிரியர் இருக்கிறார். ஆகவே அவர்தான் எக்ஸ் அலீபியோ பிரசிடென்டாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே இதைப் போக்குவதற்கு ஏற்ற முறையில் அரசு ஆணையைப் பிறப்பிக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய ஆணையாளர் தான் எக்ஸ் அலீபியோ பிரசிடென்ட் ஆக இருக்க வேண்டுமென்பது தடைமுறையாகும். அதுதான் விதி முறை. எங்கெல்லாம் அந்த விதிமுறை தடைமுறைப்படுத்தப் படவில்லையோ அங்கெல்லாம் தடைமுறைப்படுத்த தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Pay Scales of Sub-Judges and District Judges

* 45 Q.—THIRU P. R. THOMAS (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Co-operation and Law be pleased to state with reference to the answer given to No. 364 on the Floor of the Council on 27th April 1979:

(a) whether the Government have arrived at any decision on raising the pay scales of Sub-Judges and District Judges; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) ஆம், ஐயா.

[1981 பிப்ரவரி 10]

(இ) உதவி நிதிபதிகவின் சம்பள விகிதத்தை உயர்த்துவது பற்றிய கோரிக்கை அரசின் பரிசீலனைக்குப்பின் நிராகரிக்கப்பட்டது, மாவட்ட நிதிபதிகள் சம்பளவிகிதத்தை உயர்த்துதல் பற்றிய கோரிக்கை “தனி நபர்க்கு” விற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உபாயம் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அல்லா உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(முற்பகல் 11-30)

2. உரிமைப் பிரச்சினை.

குறிவைப் பந்தய வரியையும் விற்பனை வரி மீது மேல்வரியையும் உயர்த்துவது குறித்த செயற்குறிப்பு குறித்து ‘இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்’ நாளிதழில் வந்த செய்தி குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள், மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மீது ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அது எவ்வாறு உரிமைப் பிரச்சினைக்குட்பட்டு வருகிறது என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் கருக்கமாய் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, under rule 157 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, I seek your permission to raise a matter of breach of Privilege of the House caused by the premature publication of certain taxation proposals relating to increase in Betting Tax and Surcharge on Sales Tax proposed by the Government. The information containing taxation proposals which has been published in the Press constitutes a serious breach of privilege of this House since the proposals have emanated from the Department of Revenue and from the Department of Finance. I beg leave to move a motion in the House raising this matter of privilege against the Hon. the Minister for Revenue and Commercial Taxes and the Hon. the Minister for Finance for premature leakage of Budget proposals.

Sir, the breach of privilege arises from the facts which I shall now state. The House has previously considered that when the House is in session, if a policy statement is made by a Minister, it would constitute a breach of privilege. One of the most sacred

(Thiru A. R. Damodaran) [1981 டிப்ரவரி 10]

privileges of the Legislature is the secrecy of taxation proposals and revenue proposals intended to raise taxes. On the 29th December 1980, a report was published in the "Indian Express" that the Tamil Nadu Government were contemplating to increase the Betting Tax on Horse-racing as part of its resource-mobilisation programme and that, according to indications present then, the tax might be hiked by 10 per cent to fetch an annual income of Rs. 1 crore or more. The report goes on to publish various details from the note that has ostensibly been put up by the Revenue Department to raise the Betting Tax. On 26th December, there has been another report in the "Indian Express", in bold headlines on the front page, wherein a proposal to raise the Surcharge on Sales Tax from five per cent to 15 per cent has also been published.

Now, if this was merely an intelligent speculation on the part of the Press, no question of privilege or contempt would arise. Normally, before a Budget, newspapers predict that the personal taxes may be raised or that the sales-tax may be raised. But, in my opinion, both these observations that have been printed in the Press have clearly been derived from authoritative notes prepared by the Revenue and the Finance Departments. My claim is that this constitutes a very serious breach of privilege because, apart from policy statements, taxation proposals are held even more sacred by the Legislature. I would like to remind the hon. Members of this House that Dr. Hugh Dalton, Chancellor of the Exchequer, when he went to present the Budget proposals before the House of Commons, inadvertently, ten minutes before he went to the House, leaked out certain information regarding the Budget which was considered so serious that the Chancellor of the Exchequer had to resign from his post. Sir, I am not for a moment suggesting that my good Friend, the Hon. the Minister for Finance or my equally good Friend, the Hon. the Minister for Revenue should resign from their posts. But, I feel that it is causing contempt of both Houses of the Legislature because after the report was published in the "Indian Express", the Hon. the Minister for Revenue came out, on the 5th January 1981, with a notification under the Tamil Nadu Betting Tax Act raising the rate of tax to 25 per cent on inter-venue betting, etc. Sir, I realise that according to the Betting Tax Act, the Government have the power of notification whereby they may raise taxes. I am not criticising the notification because it has raised the betting tax.

[1981 பிப்ரவரி 10] [Thiru A. R. Damodaran]

That is well within the power of the Hon. Minister and the Government. But, what I am objecting to is that the press should have known about this proposal to raise the Betting tax even before the Legislature was apprised of this measure. In my opinion, there has been a breach of privilege, there is contempt of the House and the Official Secrets Act has been violated. If this is the position regarding Budget proposals of the Government of Tamil Nadu, enormous funds could be generated and secreted if sales tax proposals are published in this manner in the newspaper. I, therefore, felt that this is a matter where there is a *prima facie* case for referring the matter to the Committee of Privileges. Such leakage of taxation proposals and revenue proposals is not only dangerous but places the House itself in a very awkward position because we are expected not only to approve such proposals but also to offer our comments on such taxation proposals. I hope that you will consider that a *prima facie* case exists and, if so, elicit the views of the hon. Members of the Parties here who may also like to offer their views on the matter. I believe that in the interest of upholding the dignity of both the Houses, such leakages should not occur because this is probably an indication of what might happen in the future if the Legislature does not take due cognizance of the matter. Thank you.

THE HON. DR. H. V. HANDE: I rise on a point of order, with the permission of the Chair, since I think I should bring to the attention of the Hon. Chairman an important point, before the Chair gives a ruling. It is about the definition of 'Budget proposals'. The leakage of Budget proposals is a very important thing, according to May's Parliamentary Practice. My information is that the Budget proposals are supposed to be sacred and a question of leakage of the same will arise only after a date is fixed for the presentation of the Budget. Since I had an inkling that the hon. Member Thiru A. R. Damodaran might bring in a privilege motion, out of sheer curiosity, I looked up May's Parliamentary Practice. Then I discovered that only if the leakage occurred, after the date was fixed for presentation of the Budget, it would amount to a breach of privilege of the House. I am not going into the question whether there is, in fact, leakage and my hon. Colleague Thiru Somasudaram will go into it. My point is that there has been no breach of privilege, inasmuch as no date has yet been fixed for presentation of the Budget. Even in the case of Dr. Hugh Dalton, which the hon. Member mentioned, ten minutes before the presentation of the

10 : குதிரைப் பந்தய வரியையும் விற்பனை வரி மீது மேல் வரியையும்
உயர்த்துவது குறித்த செயற்குறிப்பு குறித்து
'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' நாளிதழில் வந்த செய்தி குறித்து

[Dr. H. V. Hande] [1981 பிப்ரவரி 10]

Budget, he inadvertently mentioned something and that was considered to be leakage of Budget proposals. I would only request the Hon. Chairman to consider this aspect also, before giving his ruling. If what Thiru Damodaran alleges is accepted, by applying the principle of 'Reductio ad absurdum', it would only mean that even in the month of June or July, the Ministers will not be in a position to mention anything or to give any inkling about the policies of the Government. In such circumstances, it will be very difficult for the Government and it will be impossible for the Government to elucidate its views at any point of time. I, therefore, request the Hon. Chairman to consider whether the motion of privilege is in order, in view of the fact that Thiru Damodaran had not exactly defined the leakage of Budget proposals. Only after the date is fixed for presentation of the Budget, there could be any leakage and if such a leakage takes place, then Thiru Damodaran would have a right to raise a privilege issue. My submission is that the Chairman may find out whether there is any *prima facie* case in this motion.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I do not think the Hon. Minister can raise a point of order regarding the Privilege Motion as the matter has been allowed to be raised by the Hon. Chairman. The Chair has already given permission and I think Dr. Hande's point of order is absolutely without point. I, therefore, request your ruling in this matter.

(முற்பகல் 11-40)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு மக்கள் நம்புவதற்கு ஆற்ற அமைச்சர்கள் எழுப்பிய ஒழுங்குப் பிரச்சினை காலத்திற்கு ஒத்ததாக இல்லை. ஓர் உறுப்பினர் தனக்குள்ள உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதைப்பற்றி அமைச்சர்கள் என்ன சொல்லுகிறார் என்பது மாந்திரமல்ல, இந்த உரிமைப் பிரச்சினையில் இதற்கும் — 'மோரடி பிரிங்' என்பதற்குத் தேற்றம் என்ற வாய்த்து நிரூபித்த சரியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன், இதை எதிரிக் கூட்டித் தலைவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்களென்று நினைக்கிறேன் — இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி வருவாய்த் துறை அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பிறகுதான் முடிவிற்கு வர முடியும். இதற்கிடையில் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழாதென்று நினைக்கிறேன்.

குதிரைப் பந்தய வரியையும் விற்பனை வரி மீது மேல் வரியையும் 101
உயர்த்துவது குறித்த செயற்குறிப்பு குறித்து
'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' நாளிதழில் வந்த செய்தி குறித்து

1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. பொன்னுமலை : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் உரிமைப் பிரச்சினை ஒன்றைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தீவிர நாட்களாக இந்த அவையிலே உறுப்பினராக இருந்து வருபவர் என்பது மட்டுமல்ல, பல விஷயங்களைத் தெரிந்து, ஆற்றல் மிக்கவராக இருந்து, பணியாற்றுவவர்கள் என்பது அவைக்கும்கூட தெரியும். அப்படிப்பட்ட ஆற்றல் மிக்க ஓர் உறுப்பினர் கொண்டு வந்த உரிமைப் பிரச்சினை நியாயமானதாக இருக்குமோ என்று வெளியில் இருக்கக் கூடியவர்கள்கூட நினைக்கக் கூடிய அளவிற்கு அவர் திறமை வாய்ந்தவர் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். எந்த எதிரிலேயே உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்து, தன்னையும் அறியாமல் 'பட்ஜெட் லீக்கேஜ்' என்று சொல்லிவிட்டு, பட்ஜெட்டுக்கு முன்னாலே 5-1-1981-ல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். 5 ஆம் தேதி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது என்று சொன்னார்கள். இதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 5 ஆம் தேதியே, Notification எண் 1981-ல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது என்று சொன்னார்கள். எனவே இதில் பட்ஜெட் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, செய்தித் தாள்களில் எவ்வளவோ வருகின்றன. செய்தித் தாள்களில் ஒரு செய்தி வருகிறபோது, அந்தச் செய்திக்கும் அரசுக்கு இருக்கிற தொடர்பு என்ன என்பதைப் பற்றித் தெரிவித்துக் கொள்ளும் அமைச்சரோ, அமைச்சரோ அல்லது சம்பந்தப்பட்டவர்களோ, அந்தச் செய்தியை வெளியிட்டிருக்கிறார்களா என்பதைப் பற்றிக் வேண்டும். ஆனால் வந்திருக்கிற செய்தி அரசால் சொல்லப்படவில்லை, அமைச்சராலும் சொல்லப்படவில்லை, அரசு அதிகாரிகளாலும் சொல்லப்படவில்லை. வந்திருக்கிற செய்தி என்னவாகவாவது இருக்கிறதா? செய்தியாளர்கள் தங்களுக்குள்ள திறமையை வைத்து, அந்தத் தகவலைப் பெற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் பெற்றதைக் கொண்டுவிட்டால் அதைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பும் அரசுக்கு இருக்கிறதென்பதை நான் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பது குறிக்கிறேன். ஆனால் செய்தியாளர்கள் சுற்பனையாக

102 குதிரைப் பந்தய வாயையும் விற்பனை வரி மீது மேல் வரியையும்
உயர்த்துவது குறித்த செயற்குறிப்பு குறித்து
'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' நாளிதழில் வந்த செய்தி குறித்து

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1981 பிப்ரவரி 10]

எழுதியதற்கும், நாங்கள் செய்த மாற்றத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிற
தேன்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியுமென்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குக் கூட 'இந்து' பத்திரிகையில் ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன்.
பகுதி நேர கிராம அதிகாரிகளுக்கு 1-1/2 மாதக் கணக்கில் சர்ப்பம் கொடுக்க
அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்ற செய்தியை 'இந்து' பத்திரி
கையில் பார்த்தேன். அதையும் அரசு சொல்லி விட்டதாக, உரிமை மீறல்
பிரச்சினை வந்தாலும் வருமென்று மருதுகிறேன். ஆனால் அதற்கு
முன்னாலேயே போரையில் அதற்கு வேண்டிய சட்டமுள்ளதாக வைத்து
விட்டேன். எனவே அது குறித்து உரிமைப் பிரச்சினை வராதென்று
நினைக்கிறேன். ஆனால் செய்தி சட்ட முன்னெய்தியிருந்தால் வந்திருக்
கிறது. செய்தித் தாள்களில் வருவதைப்போலம் வாய்ப்பு எதிர்க்கொள்ள
வேண்டுமென்று இந்த அவைக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ எதிர்ப்புச் சொல்லக்
தேவையில்லை. அதுவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. ஆர். தாமோதரன்
அவர்கள் நிரம்ப விஷயம் தெரிந்தவரையாகவால், அதைப்பற்றிச் சொல்லக்
கூடாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் அந்த
விதியைச் சொல்லி விட்டார்கள்.

1935-ஆம் ஆண்டு, தமிழ்நாடு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டத்தின்படி
25 சதவிகிதம் வரை வரி போட, தேய்டிபிகேஷன் போட அரசுக்கு அதிகாரம்
இருக்கிறது. முதலிலே 30 ஆக இருந்ததை 25 ஆகப் போட்டிருக்கிறோம்.
தேய்டிபிகேஷன் மூலம் போட்டிருக்கிறோம். பட்லெட்டிக்கு முன்னாலே
அதைப் போட்டுவிட்டோம். பட்லெட்டிக்கும், அதற்கும் சம்பந்தமில்லை
என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். போட்ட பாக்ஷா 20 சதவிகிதத்
தவிர்த்து 25 சதவிகிதமாக இருக்கிறோம். அதற்கும், பட்லெட்டிக்கும்
சம்பந்தமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் முதலிலேயே
சொன்னது போன்று, அப்போ அல்லது அரசு சார்ச்சோ மூலம் செய்தித்
தாள்களுக்கு விவரம் கொடுக்கவில்லை என்பதாலே இது உரிமை மீறல் பிரச்
சினையின்மை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் செய்தித் தாளில் வந்த செய்தி உண்மைக்கு மாறானது. செய்தித்
தாளில் என்ன வந்திருக்கிறது? 10 சதவிகிதம் அதிகரிக்க இருக்கிறார்கள்
என்று செய்தித் தாளில் வந்திருக்கிறது. வாய்ப்புமே வரைய அநிகரிக்க

குதிரைப் பந்தய வரியையும் விற்பனை வரி மீது மேல் வரியையும், 103.
உயர்த்துவது குறித்த செயற்குறிப்பு குறித்து
'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' நாளிதழில் வந்த செய்தி குறித்து

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

இருக்கிறோமென்பதை அவர்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். அதைக்
காப்பாற்றுகிற திறமை எங்களுக்கில்லை என்பதை ஒத்துக்கொள்ளக் கடமைப்
பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அப்படியல்ல. இண்டியில் 20 சதவிகிதமாக
இருந்ததை 25 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். வித்தியாசம் 5 சத
விகிதம்தான். ஊட்டியில் 10 சதவிகிதமாக இருந்ததை 25 சதவிகிதமாக
உயர்த்தியிருக்கிறோம். வித்தியாசம் 15 சதவிகிதம். இன்டர்-வென்யூ
பெட்டிங் வரி 10 சதவிகிதமாக இருந்ததை 25 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கி
றோம். வித்தியாசம் 15 சதவிகிதம். செய்தித் தாளில் 10 சதவிகிதம்
எற்றப்போகிறார்கள் என்று வந்திருக்கிறது. அவர்கள் கற்பனையாக எழுதி
யிருக்கிறார்கள். ஆனால், என்ன செய்யப் போகிறோமென்பதை அவர்கள்
தெரிவித்துவிட்டாலும், யார் சொன்னார்கள், எப்போது சொன்னார்கள் என்று
எழுதவில்லை. எத்தனையோ விஷயங்கள் பத்திரிகைகளில் வருகின்றன.
அதைப்போல இதுவும் வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.
சர் சார்ஜ் பற்றிச் சொன்னார்கள். 15 சதவிகிதம் என்று செய்தித் தாளில்
'வேக்' ஆக, கற்பனையாக எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலப் பத்திரிகையில்
வந்துவிட்டால், அது கதையாக இராது என்று நினைக்கிறார்கள்.
எனினாலும் விஷயம் தெரிந்தவர்கள் எழுதுகிறார்கள்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆக மொழிப் பிரச்சினை என்று
சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே
ஒரு தவறான கருத்து இருக்கிறது. ஆங்கிலம் தெரிந்தால், விவரம் தெரிந்து
வர்கள் என்று என்னிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் தெரிந்து
விவரம் தெரிந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆங்கிலம் தெரிந்து விவரம் தெரியாத
வர்களும் இருக்கிறார்கள். அதே போன்று தமிழ் தெரிந்து விவரம் தெரிந்
தவர்கள் இருக்கிறார்கள், விவரம் தெரியாதவர்களும் இருக்கிறார்கள்.
ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டும் தெரிந்து விவரம் தெரிந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள்,
விவரம் தெரியாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு 'இந்து' பத்திரி
கையில் வந்துவிட்டது அல்லது இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் வந்து
விட்டது என்றால், அவை எவ்வளவு பெரிய பத்திரிகை என்று எண்ணி, அதை
ஏற்றுக்கொள்வதால்தான் சொல்லுகிறேன். விவரம் தெரிந்தவர்கள் . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை
எவ்வளவோ பாராட்ட வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. ஆனால் சொல்லக்
கூடாது.

104. குதிரைப் பந்தய வரியையும் விற்பனை வரி மீது மேல் வரியையும் உயர்த்துவது குறித்த செயற்குறிப்பு குறித்து 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' நாளிதழில் வந்த செய்தி குறித்து

[1981 பிப்ரவரி 10]

(முற்பகல் 11-50)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இதில் கற்பனை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் உண்மை இல்லை. 15 சதவிகிதம் கொண்டு வருவது பற்றி அரசு யோசிக்கக் கூட இல்லை. ஆகவே இது யோசிக்காத ஒன்று. எவ்வே இதில் உரிமைப் பிரச்சினை ஒன்றும் இல்லை என்பதை நான் அரசின் சார்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the Hon. the Minister for Revenue has referred to the fact that there is no Budget-leak in so far as the Betting Tax is concerned. I agree and I have already said that he has the power of notification. Under sections 4 and 5 of the Betting Tax Act, it is for him to raise the tax. But, my point is that this is clearly a revenue measure which is going to fetch the Tamil Nadu Government more than possibly—I do not have the estimate—Rs. 1-1½ crores. Therefore, I view it as a virtual taxation measure and it has appeared in previous Budgets also.

Regarding the second matter, it is not because of the reports in "The Hindu" or the "Indian Express" that I place greater reliance on English newspapers. But, that is the only paper I read. I do not read the papers published by some hon. Member and, therefore, I do not know whether other Budget proposals have been published in such papers. But, generally, the English newspapers are reliable. One must remember that the "Indian Express" has indulged in a lot of investigative reporting and I do place reliance on it. Regarding the proposal, if the Hon. Minister says that there is no proposal at all to raise the sales tax and that he has not even thought about it, well, the motion itself is in two parts—one relating to the Betting Tax and the other relating to the Budget proposal—and I would like the Hon. Chairman to allow the second part of the Privilege motion to lie over till the Budget is placed because only then will we know whether this constitutes a part of the Budget proposal. It is not enough if the Hon. the Minister for Revenue says it. I would, therefore, request that it be divided into two parts.

(The Hon. Thiru S. D. Somasundaram rose.)

I have not sat down. I have not yielded.

குதிரைப் பந்தய வரியையும் விற்பனை வரி மீது மேல் வரியையும் உயர்த்துவது குறித்த செயற்குறிப்பு குறித்து 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' நாளிதழில் வந்த செய்தி குறித்து

1981 பிப்ரவரி 10]

[Thiru A. R. Damodaram]

I am continuing my submission, Sir. I, therefore, wish that the latter part against the Hon. the Minister for Finance may be kept over till the Budget proposals are published because only then will we know whether the Hon. Minister's denial is correct or not. We can deal with the first portion. Sir, again the Hon. Minister is trying to get up. I, therefore, request that the first part may be taken up now and the second part may be allowed to lie over till the Budget is published.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: நான் முதலிலேயே சொல்கிற போது, பெட்டிங் டாக்ஸ் பற்றிச் சொன்னேன். அவர்கள் தவறாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு கோடி ரூபாய் என்று கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உள்ளபடியே வருவது 13¼ கோடி என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதையும் அவர்கள் சரியாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் இங்கே உரிமைப் பிரச்சினை கொடுத்து விட்டார்கள். நிச்சயதாம்பூலம் நடக்கிறது. இன்னும் கல்யாணமே நடக்கவில்லை. அதற்குள் நிச்சயதாம்பூலம் நடக்கும்போதே பென் குழந்தை பிறந்தால் என் பையனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணலாம். ஆன் குழந்தை பிறந்தால் என் பெண்ணை உன் பையனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணலாம் என்று பேசுவதுபோல், பட்டுஜெட் வருவதற்கு முன்பே பட்டுஜெட் குறித்து உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வருவது இதுதான் முதல் நடவடிக்கை இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இது தான் முதல் எடுத்துக்காட்டாக இந்த மேலவையில் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டைக் கொண்டு வருவது நல்லது தான். ஆனால் நல்ல எடுத்துக்காட்டாக இல்லாததை இவ்வாறு கொண்டுவருவது நல்லதல்ல. இதுவரை யோசிக்காத ஒன்று என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் சொல்லியிருப்பது உண்மையும் அல்ல என்பதால், இதில் உரிமை மீறல் பிரச்சினை எதுவும் இல்லை. மேலும் இனிமேல் கூட 14 சதவிகிதம் என்றோ அல்லது 16 சதவிகிதம் என்றோ நாங்கள் அதை மாற்றிவிட முடியுமா? அப்படி நாங்கள் செய்தால், லீக்கேஜுக்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அதுபோல் 15 சதவிகிதம் என்று இருப்பதை 10 சதவிகிதம் என்று கொண்டு வந்தாலும், லீக்கேஜ் இல்லாமல் ஆகிவிடுகிறது. லீக்கேஜே இல்லாமல் கொண்டு வருவதற்கு அரசுக்கு வாய்ப்புகள் இருக்கும்போது, எதை வைத்துக்கொண்டு இப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்பது எனக்கு புரியவில்லை. நிதியமைச்சர் அவர்கள் எனக்கு வேண்டியவர், நல்லவர், ஆனால் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எதையும் செய்ய வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல்

106 குதிரைப் பந்தய வரியையும் கிறிபஸன் வரி மீது மேல் வரியையும் உயர்த்துவது குறித்த செயற்குறிப்பு குறித்து இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளிதழில் வந்த செய்தி குறித்து

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1981-டிப்ரவரி-10]

யாரோ ஒருவர் ரிசைன் செய்து விட்டார் என்று கூட இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள். எடுத்துக்காட்டியது எவ்வளவு பெரிய ஆள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் யாருக்கும் நாங்கள் குறைந்தவர்கள் அல்ல என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதுகுறித்து என்னுடைய தீர்ப்பைப் பிறகு அறிவிக்கிறேன்.

3. கவன ஈர்ப்பு.

(1) கன்னியாகுமரி மாவட்டம், குலசேகரம் போலீஸ் நிலையத்தில் விசாரணைக்காகக் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட திரு. ராஜு காவல் நிலையத்திலேயே மர்மமாக மாணமுற்றது குறித்து.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, தீர்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் :—

“கன்னியாகுமரி மாவட்டம், குலசேகரம் போலீஸ் நிலையத்தில், விசாரணைக்காக அழைத்துச் செல்லப்பட்ட இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் அரிசனப் பிரிவுத் தலைவர் திரு. இராஜு அவர்கள், காவல் நிலையத்தில் தாக்கப்பட்டு, காவல் நிலையத்திலேயே மர்மமாக மாணமுற்றது குறித்தும், அதன் காரணமாக அந்தப் பகுதி மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்தும்”.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது (மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சார்பில்) : விவர அறிக்கை 10 அவைமூன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : விவர அறிக்கையிலே திரு. இராஜு அவர்கள் 18—1—1981 அன்று இரவு 9-30 மணிக்கு போலீசாரால் காவல் நிலையத்திற்கு கிராமத்திலிருந்து அழைத்துச் செல்லப்பட்டார் என்கிற விவரம் இருக்கிறது. திரு. இராஜு அவர்கள் அந்த ஊரிலேயுள்ள ஒரு வழிபாட்டு முறையை எதிர்த்திருக்கிறார். அவர் நேரிடையாகத் தலைமை ஏற்றோ, வேறு விதத்திலோ அங்கு போகவில்லை. இரவிலே கைது செய்யப்பட்டு அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார். எனக்கு வந்த விவரங்கள்படி அந்த நேரத்திலே இராஜு அவர்கள் உடல் நலமில்லாமல் இருந்திருக்கிறார். ஆகவே அவரை காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டாம் என்று கிராம மக்கள் திரும்பத்

கன்னியாகுமரி மாவட்டம், குலசேகரம் போலீஸ் நிலையத்தில் விசாரணைக்காகக் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட திரு. ராஜு காவல் நிலையத்திலேயே மர்மமாக மாணமுற்றது குறித்து

1981-டிப்ரவரி 10] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

திரும்பத் கேட்டுக்கொண்ட பிறகும், போலீசார் அவரை காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவருக்கு இருதய நோய் இருந்திருக்கிறது என்பது உண்மைதான் என்றாலும்கூட, இருதய நோய் உள்ளவர்களை நன்றாக வைத்து பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் மறுக்க முடியாது. அதற்கு மாறாக அவருடைய உடலில் எந்த வித காயமும் ஏற்படுத்தாமல், வயிற்றில் சூத்துவதன் மூலம் சாகடிப்பதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. அது போன்று காவல் நிலையத்தில் நடந்ததால், அவர் இறந்திருக்கிறார். அரிஜனத் தலைவரான அவர் சுயமரியாதை சபாபாடோடு எதையும் எடுத்துப் பேசினார். குற்றம் நடந்தபோது அந்த இடத்தில் இல்லாதவர். இதையும் அரசு கவனத்தில் கொண்டிருக்கிறதா? இதன் அடிப்படையிலும் அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : விவர அறிக்கையிலே இதுகுறித்து தெளிவாக விவரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. 17—1—1981 அன்று அந்தக் கிராமத்தில் பொது இடத்திலே கலவரம் நடந்ததாக காவல் நிலையத்திற்குத் தகவல் வந்ததால், காவல் நிலைய நதவி ஆய்வாளர் சம்பவம் நடந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு எழு நபர்களை 18—1—1981 அன்று காலை காவல் நிலையத்தில் ஆஜராகும்படி கூறிவிட்டு வந்திருக்கிறார். அவ்வாறு அவர்கள் அன்று காவல் நிலையத்திற்குச் செல்லாததால், அவர்கள் மீது குற்ற ஏன் 17/81-ல் இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 160-வது பிரிவின்பிற் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 18—1—1981 இரவு 8-00 மணி அளவில் மறு படியும் அக்கிராமத்தில் கலவரம் நடந்ததையொட்டி உதவி ஆய்வாளரும் அவர் பார்ப்படியும் சம்பவம் நடந்த இடத்திற்குச் சென்று ராஜுவையும் மற்றும் எட்டு பேரையும் இரவு 9-30 மணிக்குக் காவல் நிலையத்துக்குக் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். உடம்பில் காயம் எதுவும் காணப்படவில்லை என்றாலும் கூட வயிற்றில் குத்தியிருக்கலாம் என்று இங்கே உறுப்பினரும் சொன்னார். அதுபோல் சாட்சிகளும் கூறியுள்ளார்கள். இதுகுறித்து வழக்கு இருக்கிறது. விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அவரின் வயிற்றில் குத்தியதாகச் சாட்சிகள் கூறியதாக அறிக்கையிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விசாரணை யின்போது இறந்துபோன இராஜுவை தலைமை காவலர் 865, மேனுவல் வயிற்றில் குத்தியதாகச் சாட்சிகள் கூறியதால், அவர் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இது இப்போது வருவாய்த் துறை கோட்ட அலுவலரின் விசாரணையில் இருக்கிறது. விசாரணை அறிக்கை வந்த பிறகு, நிச்சயமாக உறுதியாக நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்க முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

@ 229-231 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு 11 ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

108 கன்னியாகுமரி மாவட்டம், குலசேகரம் போலீஸ் நிலையத்தில் விசாரணைக்காகக் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்ட திரு. ராஜு காவல் நிலையத்திலேயே மர்மமாக மாணமுற்றது குறித்து

[1981. பிப்ரவரி 10]

(தற்பகல் 12-00)

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதைப் போல, முதல்நாள் சம்பந்தப்பட்ட காவல் துறை அதிகாரிகள் அந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்று இன்னின்னார் ஸ்டேஷனுக்கு வரவேண்டும் என்று சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஸ்டேஷனுக்குச் செல்லாததால் அடுத்த நாளே கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவரைக் கைது செய்ய வேண்டும் என்றாலே, சட்டப்படி சில நிபந்தனைகள், முறைகள் இருக்கின்றன. அவர்களை ஸ்டேஷனுக்கு வரவேண்டும் என்று எந்த அடிப்படையிலே அழைத்தார்கள்? அழைத்தவுடனே ஸ்டேஷனுக்குச் செல்ல முடியாமல் போவது என்பது சர்வசாதாரணம். அதற்காக அவர்களை அடுத்த நாளே கைது செய்ய வேண்டிய அவசியம், கைது செய்வதற்குக் காவல் துறையினர் இவ்வளவு வேகம் காட்ட வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று அரசு பரிசீலித்ததா? கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே மூன்று டெப்யூட்டி சூப்பிரண்டண்ட்கள் மூன்று டிவிஷன்களுக்குப் பொறுப்பாக இருக்கிறார்கள். கடந்த ஏழு மாத காலமாக ஒரு டெப்யூட்டி சூப்பிரண்டண்ட் பதவி காலியாக இருக்கிறது. இன்னொரு பதவி கடந்த ஒரு ஆண்டுக்கும் மேலாகக் காலியாக இருக்கிறது. இப்போது ஒரு டெப்யூட்டி சூப்பிரண்டண்ட்தான் மூன்று டெப்யூட்டி சூப்பிரண்டண்ட்களுடைய வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார். அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கும் சூப்பிரண்டண்ட் ஆஃப் போலீஸ் அவர்களுக்குத் தமிழ் தெரியாது. ஆகவே, அவர் எந்தத் தகவலுக்கும் அவருடைய துணை அதிகாரிகளை நம்பவேண்டியிருக்கிறது. மேலும், வேலைப்பளுவின் காரணமாக, இருக்கின்ற வேலைகளை வேகமாகக் கவனிக்க முடியாமல் கீழே இருப்பவர்களை நம்பித்தான் செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே கீழேயுள்ளவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டம் என்கிற அளவில் அங்கே காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்தச் சம்பவம் அதை மிகத் தெளிவாகக் காட்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமைகளை மனதில்கொண்டு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, நிலைமைகளைச் சீர்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இரண்டுவித பிரச்சினைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த வழக்கைப் பொறுத்தவரையில், வழக்கின் தொடர் நடவடிக்கையாக விசாரணையின் அறிக்கை அரசுக்குக் கிடைத்தவுடன் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும், ஆகவே அதற்குள்ளே நான் இப்போது போகவில்லை. நிர்வாகம் சம்பந்தமாக,

கன்னியாகுமரி மாவட்டம், குலசேகரம் போலீஸ் நிலையத்தில் 109 விசாரணைக்காகக் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்ட திரு. ராஜு காவல் நிலையத்திலேயே மர்மமாக மாணமுற்றது குறித்து

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. கா. இராசா முகமது]

மூன்று டெப்யூட்டி சூப்பிரண்டண்ட்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையை ஒருவர் செய்வதனால் முறையாக நிர்வாகம் செய்ய இயலவில்லை என்ற கருத்து இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை அரசு நிச்சயமாகக் கவனிக்கும். மேலும், அங்கு இருக்கும் சூப்பிரண்டண்ட் ஆஃப் போலீஸ் அவர்களுக்கு தமிழ் மொழியில் சிறந்த தேர்ச்சி இல்லை என்ற பிரச்சினையும் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் நிச்சயமாக அரசு கவனத்தில் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கும். வழக்கு சம்பந்தப் பட்டவரையில், விசாரணை முடிந்த பிறகு, முறையான நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ளும்.

(2) இராமேஸ்வரம் கடற்கரையில் மீன்பிடிக்கச் சென்றவர்களில் மூவர் புயலில் சிக்கி இறந்துவிட்டது குறித்து.

* திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்:

“1980 டிசம்பர் திங்களில் இராமேஸ்வரம் கடற்கரையில் மீன் பிடிக்கச் சென்றவர்களில் மூவர் புயலில் சிக்கி இறந்துவிட்டது குறித்தும், அதன் காரணமாக அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு ஏற்பட்டுள்ள அவல நிலை குறித்தும்”

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கையிலே 16-12-1980 அன்று இராமேஸ்வரம் பகுதியிலிருந்து மீன் பிடிக்கச் சென்ற விசைப்படகு 29-12-1980 அன்றுதான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதென்றும், அதுவும் ஒரு ரஷ்யக் கப்பல்தான் அதைக் கண்டுபிடித்ததென்றும், அதில் சென்ற ஐந்து பேர்களில் மூன்று பேர்கள்தான் அந்தப் படகு கண்டுபிடிக்கப் பட்டபோது குற்றவிராக இருந்தார்கள் என்றும், அந்த மூன்று பேர்களில் ஒருவர் சிகிச்சை அளித்தும் பலனளிக்காமல் இறந்துவிட்டதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மீன் பிடிக்கச் செல்பவர்கள் நமது நாட்டின் உணவுப் பிரச்சினையில் ஒரு பெரும் பகுதியைப் பூர்த்தி செய்கிறார்கள். இவர்கள் கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கும்போது, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பது நமது

110 இராமேஸ்வரம் கடற்கரையில் மீன் பிடிக்கச் சென்றவர்களில் மூவர்
புயலில் சிக்கி இறந்துவிட்டது குறித்து

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்] [1981 பிப்ரவரி 10]

கடமையாதலால், அந்த வகையில் அவர்களுக்கு உதவுவதற்காக கடற்கரையில் பாதுகாப்பு நிலையம் அமைத்து எந்தெந்த விசைப்படகுகள் கடலுக்குச் செல் கின்றன என்று கணக்கெடுத்து அவர்கள் விசைப்படகுகளில் எந்தெந்தப் பகுதி களில் இருக்கிறார்கள், எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று கண்காணிக்கும் ஒரு அமைப்பு நிலையை ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதுபோன்ற முன்னெற்பாடான நடவடிக்கை நல்லதுதான். என்றாலும் அது எந்த அளவுக்குச் சாத்தியம் என்பது தெரியவில்லை. இப்போது நாம் நெலிகாட்டர் மூலமாகவோ அல்லது கப்பல் படைப்பினரின் உதவி மூலமாகவோ அவர்களுக்கு உதவியளிக்கிறோம். இந்த விசைப் படகில் இரண்டு பேர்கள் இறந்துபோனதற்குக் காரணம் போதுமான அளவுக்கு உணவு இல்லாததுதான். எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொண்டால் அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் பாதுகாப்புக்களை நாம் தர முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து அதற்கான முயற்சிகளிலே நாம் ஈடுபடலாம். இதில் எந்த அள வுக்கு மத்திய அரசு பங்குக்கொள்ளும், மாநில அரசு பங்குக்கொள்ளும் என்றெல் லாம் பார்த்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகின்ற கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அரசு பரிசீலிக்கும்.

* திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: விசைப் படகுகள் கடலுக்குள் ஐந்து மைல் வரையில் போகலாம் என்றும், நாட்டுப் படகு இரண்டு மைல் தூரம் வரையில் போகலாம் என்றும் விதி இருக்கிறது. இந்த தூரத்திற்கும் அப்பால் அவர்கள் மீன்பிடிக்கப் போகிறார்கள். ஆகவே, மீன் பிடிக்கின்ற துறை முகங்கள் எந்தெந்தப் பகுதி என்று நிர்ணயம் செய்து, அவர்களைக் கண்கா னிக்கும் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்தவும், அவர்களுக்கே ஒரு-நெலிகாட்டர் வழங்கி அவர்களைத் தங்களைக் கண்காணிப்பது மிகவும் தேவை என்று கருதுவதால் அரசு இதைப் பரிசீலனை செய்யுமா? இறந்த வர்களுடைய குடும்பத்திற்கு இரண்டு ஆயிரம் ரூபாய் மொத்தமாகவும், பிறகு 3,000 ரூபாயும் கொடுக்கப்படும் என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு இறந்துபோகின்ற மீனவர் குடும்பத்தில் வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய தகுதி உள்ளவர்கள் இருந்தால், அவர்களுக்கு மீன் துறையின் மூலமாக வேலையளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பாதுகாப்புத் தருகின்ற அள வுக்கு நடவடிக்கை எந்தெந்த வகையில் எடுக்கலாம் என்று அரசு ஆராயலாம். இறந்த மீனவர் குடும்பங்களுக்கு 5,000 ரூபாய் கருணை மானியம் வழங்கப் படுகிறது. 2,000 ரூபாய் மொத்தமாகவும், மீதி 3,000 ரூபாய் மாதம்

இராமேஸ்வரம் கடற்கரையில் மீன் பிடிக்கச் சென்றவர்களில் மூவர் 111
புயலில் சிக்கி இறந்துவிட்டது குறித்து

1981 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் வீதம் 30 மாதங்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறது. மேலும், அவர்களின் குழந்தைகள் வாழ்க்கைத் தொழில் கல்வியை மேற்கொள்ள இயலும் வகையில் கூடுதலாக 5,000 ரூபாய் வழங்கப்படுகிறது. மேலும், அவர்களில் போதுமான அளவுக்குப் படித்து வேலைபார்க்கும் அளவுக்குத் தகுதி உள்ள வர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பில் முன்னுரிமை வழங்க அரசு பரிசீலிக்கும்.

4. அரசின் தீர்மானம்.

பொதுக் கணக்குக் குழுவிற்கு மேலவை உறுப்பினர் தேர்தல் குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

“1980-81 ஆம் ஆண்டிற்குரிய பொதுக் கணக்குக் குழுவில் ஏற்பட்டுள்ள வெற்றிடத்திற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பா. ரா. தாமஸ் அவர்கள் உறுப்பினராகப் பணியாற்ற வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“1980-81 ஆம் ஆண்டிற்குரிய பொதுக் கணக்குக் குழுவில் ஏற்பட்டுள்ள வெற்றிடத்திற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பா. ரா. தாமஸ் அவர்கள் உறுப்பினராகப் பணியாற்ற வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

5. 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இருக்கிற நேரத்தைப் பயன்படுத்தி காலையிலேயே துணை விவர அறிக்கையின்மீது உள்ள விவாதத்தை முடித் தால், மாலையிலே மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் பேசுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் சிக்கிரம் பேசி முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

* THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, in view of the very brief time at any disposal, I request to be pardoned if I refer to some important aspects of the Supplementary Estimates that have been placed for our approval.

D 2 C 102—7

[Thiru A. R. Damodaran] [1981 பிப்ரவரி 10]

I would like to compliment the Government on the many measures proposed under the new Services that have been provided. The Supplementary Estimates are for over Rs. 50 crores and under Demand No. 17 substantial grants have been given to the Department of Education.

Sir, my first appeal, which I mentioned during the discussion on the last Budget also, is regarding a decision that was taken in 1979 to transfer the schools for the physically handicapped such as the blind, deaf and dumb, from the Education Department to the Social Welfare Department. I do not know why this decision was taken in 1979. Traditionally, these schools were being looked after by the Education Department and, really, they should not have been handed over to the Social Welfare Department which does not have the experience to run these schools. We have Schools for the Blind at Cuddalore and Poonamallee and we have so many other schools for the physically handicapped where expert personnel are required. My first request to the Government is that they should seriously consider whether all these schools which have been transferred to the Social Welfare Department should not be transferred back to the Education Department because, in my opinion, many of the students studying in these institutions would get better guidance and education if these institutions were managed by the Education Department.

Sir, my next submission is this. The Hon. the Minister for Education has mentioned that he proposes to start a number of pre-primary nursery schools attached to various elementary schools in the villages in our State. My appeal would be that he should also take over the Balwadis, which are about 4,000 in number and which are being run by the Department of Social Welfare because these are really pre-primary nursery schools. They would be excellent centres for giving the nursery education in Tamil which the Hon. Minister wants to implement during the coming year.

(பிற்பகல் 12-10)

Sir, as far as University education is concerned, may I express our great unhappiness with the situation that exists in the educational field at the present moment? I realise that every section involved in education seems to be dissatisfied. The students are dissatisfied for some reason or other and they do not want semester examination and internal assessment. The teaching staff and non-teaching staff seem to have their own grievances. The Managements

1981 பிப்ரவரி 10] [Thiru A. R. Damodaran]

both public and private, seem to be in trouble and the Education Department, which acts as Supervisor for all these agencies, seems to be even more confused about the present situation. I would particularly like to refer to the recent call which was made by the Joint Council of Action of the University Teachers wherein they have decided to go on strike on the issue of the amendment of the Anna-malai University Act. Many adjournment motions have been moved in this regard and the Government have also made their position clear and I would make an earnest appeal to them that although the teachers in Chaidambaram had infringed the prohibitory orders and were arrested because of such infringement of prohibitory orders to keep University-Professors and Assistant Professors for 10 days in jail may not improve their mentality nor would it help them in any way, when they come back to their institutions for teaching the students. Now that the Joint Council of University Teachers has stated that it has postponed its agitation and that it is prepared to discuss the matter with the Government, my appeal to the Government is that they should announce their release from jails. The sooner the announcement is made the greater will be the relief to the student community. The teachers who have infringed the prohibitory orders and who have been arrested and put in jails should be released immediately so that normally may be restored to some degree in our educational institutions.

While referring to University education, may I say that the Government are not strict where they should be very strict in certain matters and where strict disciplinary rules have to be enforced? One thing where such discipline is lacking in most of our colleges and Universities is the system of ragging that exists and which the Government have not been able to control. To my knowledge, there have been two suicides in Tamil Nadu after the admission of students in 1980-81. One was in Karaikudi where a young student committed suicide. The other was in the Government Arts College in Kumbakonam where another student committed suicide. The Government's view is that the suicides were not because of ragging but due to other factors. I realise the Government will be bound to say like this; otherwise they will have to accept responsibility. My point is: Why should a young student who joins a College commit suicide? What is the reason for him to commit suicide? I have gone into the case history of both those students and I have discussed it with the other students who have been in those institutions. I may inform the Government, with all the credibility

[Thiru A. R. Damodaran] [1981 பிப்ரவரி 10]

at my command, that these boys were definitely driven to the point of committing suicide because of the unhealthy ragging that had been taking place in those institutions. I will be the first person to support the Government if they are able to identify the guilty people who indulge in ragging in a very immoral manner and I will be the first person to support the Government if they are prepared to rusticate those students for 3 years, if they are found indulging in unhealthy ragging. I have been a student in a College and I have myself stayed in Hostels. In those days, ragging took the custom of giving a dip in the school pond and it was a very healthy form of ragging. Nowadays it is extremely immoral and unhealthy, and sadistic and cruel. I would request the Government to take strict action to do away with this malady.

In hostels, may I voice the concern of parents that some degree of security will have to be provided for those students who want to study? I am the last person to advocate the entry of Police in the student campuses. In fact, if I may express my personal view, I think that it will produce greater harm than good. But the time has come for the Government to identify certain troublesome spots—I shall not name them and I will mention the troublesome spots to the Hon. Minister—where some sort of security guards may have to be provided by the College authorities themselves. Let us have in those troublesome hostels, perhaps three or four security guards appointed by the Principal of the College or the management of the College itself so that some degree of protection may be given to the boys when they are unduly harassed by anti-social elements that exist in hostels. Sir, in such hostels, alcohol and drugs are available and other vicious habits are also being practised. Such habits are being practised by a very small minority of the students and the majority has to obey these people because, otherwise, they will be harassed in those hostels. Therefore, I would plead with the Government to take very strict action in the coming year at least to prevent ragging in the educational institutions in Tamil Nadu.

Sir, regarding Civil Supplies—and I am glad that the Hon. the Minister for Civil Supplies is here—may I point out that the 40 per cent levy that the Government propose to obtain in paddy is paralysing the paddy trade? In fact, shortages are increasing in our State and we will soon reach a stage where all the stocks are exhausted and people will be driven from pillar to post to obtain

[1981 பிப்ரவரி 10] [Thiru A. R. Damodaran]

their requirements of rice. I agree that it may have been inevitable because we have had drought in Tamil Nadu in many districts which were good producers of paddy. The Central pool has also depleted and has become very slender. But, I would request the Government to consider whether the levy could not be cut down to a more moderate figure of 15 per cent or 20 per cent so that the remaining 80 per cent could be marketed as surplus in those areas. Otherwise, I am really worried whether we would not ourselves be accelerating a difficult food situation.

The Hon. the Minister for Labour, during the intervening period between August 1980 and January 1981, introduced a very revolutionary G.O. under the Minimum Wages Act whereby he fixed minimum wages for over two lakhs of shops and establishments in Tamil Nadu. He sought to fix minimum wages for employees of shops and establishments in areas comprised in Municipalities, Panchayats, etc. But, there is one serious lacuna which the Chamber of Commerce have also pointed out to the Hon. Minister. Unlike the Kerala Act where provision has been made for fixing three-fourths of the minimum wage for adolescents between the ages of 14 and 18, in the Tamil Nadu G.O. no such provision has been made. I would reiterate my plea to the Hon. the Minister for Labour that he should seek to amend the Minimum Wages Order so that small boys who are employed in grocery shops, etc., who are all affected by this order and who are between the ages of 14 and 18 will be promised a wage which is three-fourths of the minimum wage that has been fixed. Otherwise, Government will be causing only greater unemployment in the shops and establishments sector because many of these young boys are now being sent out because of the high wages that have been fixed.

One word more and I have done, Sir, I realise that I have almost finished the time allotted to me. My next point is with reference to the idea of the Hon. the Minister for Transport of fixing speed regulators on lorries. There is only one company which manufactures these speed regulators and the price of that speed regulator is Rs. 5,500. I think that it would be very unwise for the Government to pass an order stating that all the 25,000 lorries and all the 12,000 or 13,000 buses in our State should immediately fix speed regulators, because they are not available in the market. My suggestion to the Government would be that, if they want these speed regulators to be fixed, then the speed regulators should be

[Thiru A. R. Damodaran] [1981 பிப்ரவரி 10]

fixed as part of the original equipment of the lorries when they are sold by concerns like Ashok Leyland, Tata-Mercedes-Benz, etc. The only difficulty is that Tata-Mercedes-Benz are having their factory outside Tamil Nadu and I do not know how such a rule can be enforced. Probably, the Government may discuss this with the Government of India before having these regulatory controls fixed because it would be impossible, administratively speaking, to have these implemented by the issue of a G.O. I believe such a G.O. was issued and time and again its implementation has been postponed. Therefore, I would request the Government to reconsider this matter.

Sir, I have only one more point to make and that is about Mobile Courts. I know that there were a lot of complaints against the Mobile Courts, about corruption, etc. when they were in Madras City. But the time has come for us in Madras City to re-institute those Mobile Courts. In fact, I would request the Government to consider whether retired Government officers who have held very responsible positions and retired as Deputy Secretaries, etc. could not be put as Honorary Magistrates in charge of these Mobile Courts. We will require only eight or nine of them. I would request the Government, in view of the large number of traffic accidents, kindly to consider this plea and see whether these Courts cannot be installed. Thank you.

(பிற்பகல் 2-20)

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசினுடைய துணை மானியக் கோரிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிற நேரத்தில் அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் மேலும் சிறப்பாக அமைய வேண்டுமென்ற நம்பிக்கையோடு, எண்ணத்தோடு சில கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் கேட்டிருக்கின்ற தொகைக்காக பல காரணங்களைக் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு சிலவற்றை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் காவல் நிலையங்களை வலுப்படுத்துவதற்காகவும் தற்காலிகக் கடுதல் பணியாளர்களை நியமிக்கவும் மேற்கொண்டு அதன் தொடர்பான செலவுகளுக்காகவும் ஒரு தொகையைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். இது தொடர்பாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற மட்டும், ஒழுங்குப் பிரச்சினை நக்சலைட்டோடு இணைந்த பிரச்சினை என்ற நிலையிலே, சில தேவையான நடவடிக்கைகளை விரைவாக எடுக்க வேண்டிய அவசியம் அரசுக்கு எற்பட்டது என்பதை

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

நான் மறுக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் நாம் சில சலுகைகளை, அதிகாரங்களை, காவல் துறையினருக்கு, அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிற பணியின் காரணமாக அளிக்கின்றபோது, அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற அந்தப் பாகுபாடு காவல் துறையினர் தவறாகப் பயன்படுத்தாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அரசின் முக்கியமான கடமையாகும். அந்தப் பகுதியிலே இருந்த பயங்கர இயக்கத்தை ஒடுக்கியதிலே, அடக்கியதிலே காவல் துறையினர் எடுத்த நடவடிக்கைகளும், பட்ட சிரமங்களும் உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டியது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. நானும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அரசாங்க அதிகாரிகளாக இருக்கும் காவல் துறையினர் சில இடங்களில் அரசியலை துழைத்து தாங்கள் அரசு ஊழியர்கள் என்பதை மறந்து செயல்பட்ட சம்பவங்களும் சில நிகழ்ந்துள்ளன என்பதை வேதனையோடு அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தப் பகுதியிலே பதட்டம் இருந்தபோது, காவல் துறையினர் தங்களுடைய பணிகளுக்கு இடைபூறு இருக்கக் கூடாதென்று எண்ணி, சில பேருக்கு அனுமதி அளித்து அங்கே உலாவ விட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பகுதியிலே என்ன நடைபெற்றது என்று அறிந்து வரச்சென்ற வேறு சிலர் தடைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய பாகுபாடு தரவில்லை. சில பத்திரிகை நிருபர்கள் கூட தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், வட நாட்டிலிருந்து வெளியாகும் சில பத்திரிகைகளின் நிருபர்கள் இங்கே என்ன நடைபெற்றது, இதை எப்படி அரசு சமாளிக்கிறது என்று கண்டறிவதற்காக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நிருபர் சந்திரசேகர் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். இதையெல்லாம் பொது மக்களே செய்தார்கள் என்ற ஒரு நிலையை உருவாக்குவது காவல் துறைக்கும் நல்லதல்ல, அரசுக்கும் நல்லதல்ல. இது மட்டுமல்ல. கைது செய்யப்பட்ட நக்சலைட்டிகள் சிறைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பத்திரிய சிறைச்சாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சிறையில் இருப்பவர்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், விதி எப்படியிருக்கிறது என்பது எனக்கும் தெரியும். ஆனால் அந்த விதிகளையெல்லாம் மீறி ஒரு சில அரசியல்வாதிகள் அவர்களைச் சந்திக்க முடிகிறது. அவர்களோடு பேச முடிகிறது. பேசிய பிறகு வெளியே வந்து அதிகாரபூர்வமாக அறிக்கையும் விட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் காவல் துறையும், இந்த அரசாங்கமும் எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்ற சந்தேகம் வருகிறது. ஒரு வேளை அவர்கள் அனுமதியைக் கேட்டார்கள், கொடுத்தோம், மற்றவர்கள் மேடையில்லை என்று சொல்லலாம். ஆனால் உண்மையிலேயே நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதைப் பரிட்சார்த்தமாக அரசின் கவனத்திற்குக்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1981 பிப்ரவரி 10]

கொண்டிருவது எண்ணுடைய பொறுப்பு. இந்தச் சம்பவங்கள் எல்லாம் நடந்த பல நாட்களுக்குப் பிறகு நான் கூட அந்தக் கைதிகளைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று விரும்பி அரசுக்குக் கடிதம் ஒன்றை எழுதினேன். அரசு னுடைய உள்துறைச் செயலாளர் ஒருவர்தான் எனக்குப் பதில் எழுதினார். மற்ற அதிகாரிகள் யாரும் எனக்குப் பதில் அனுப்பவில்லை. காவல் துறை ஐ.ஜி. க்கும் I.G. of Prisons- க்கும் மற்றவர்களுக்கும் நான் கடிதம் எழுதினேன். ஆனால் உள்துறைச் செயலாளரிடமிருந்து மட்டும் பதில் கடிதம் வந்து சேர்ந்தது. அந்தக் கடிதத்தில் “அனுப்புநர்

திரு. கே. சொக்கலிங்கம், ஐ.ஏ.எஸ்., ஆணையாளர் மற்றும் அரசு செயலர், பெறுநர்

திரு. கே. இராமமூர்த்தி,

பொருள் : மத்திய சிறையில் உள்ள தீவிர கைதிகளைப் பார்வை யிடுவது சம்பந்தமாக.

பார்வை : மாநிலத் தலைமைச் செயலாளருக்கு அனுப்பியுள்ள 25-10-80 தேதியிட்ட கடிதம்.

மத்திய சிறைச்சாலையில் உள்ள தீவிரக் கைதிகளைப் பார்த்து விசாரணை செய்ய அனுமதி வழங்க அரசின் இயலாமையை தங்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.”

என்று எழுதியிருக்கிறார். இதை நியாயம் என்று ஏற்றுக்கொண்டால், இந்த நியாயம் எல்லோருக்கும் பொருந்தும். ஆனால் சம்பவங்கள் கடுமையாக நடந்து கொண்டிருந்தபோது, மற்றவர்களுக்கு அனுமதி அளித்துவிட்டு வேகம் குறைந்த பிறகு மேலும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அரசு எண்ணுகிறபோது, என்னைப் போன்றோர் அனுமதி கேட்கும்போது மறுக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறதென்றால், சில நடவடிக்கைகள் அரசியல் நோக்கத்தோடு எடுக்கப்படுகின்றன என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எதைச் செய்தாலும் காவல் துறையினருக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறதென்ற உணர்வு இருப்பதால், நியாயமாகக் கேள்வி கேட்டால் கூட, அவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. காவல் துறையினர் ஒருவரைக் காவல் நிலையத்திற்கு வரச் சொன்னால், அவர் வேறு வேலை காரணமாக வராமல் இருந்துவிட்டால், அடுத்த நாளே கைது செய்யப்படுகிறார். பல இடங்களில் கைதானவர்களை

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்போது, செத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அடிபட்டுச் செத்தார்களா, அல்லது இருதய நோய் காரணமாகச் செத்தார்களா என்பது வேறு விஷயம். இப்படி ஒவ்வொருவர் சாகும்போதும் ஏதாவது காரணம் சொல்லப்படும். ஆகவே இப்படியெல்லாம் காவல் துறையினர் அரசியலைச் சேர்த்துச் செயல்படுகிறார்கள் என்ற உணர்வு நமக்கு ஏற்படுவதை மறுக்க முடியவில்லை என்பதை மான்முக்கு நிதி யமைச்சர் அவர்களுக்கு நிதி ஒதுக்கும்போது, காவல் துறை பொறுப்போடு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதை இடித்துரைக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, புது டில்லியிலே இருக்கின்ற “தமிழக இல்லத்தில்” உள்ள பழைய உணவு அறையை “தமிழ்ப் பண்பாட்டு இல்லமாக” மாற்றுவதற்காக பணியாளர் சிலரை வேலைக்கு அமர்த்த நிதியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே இந்த அவையிலே குறிப்பிட்ட தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் மையம் இதிலே உள்ளடங்கியிருக்கிறதா என்பது புரியவில்லை. தமிழ்நாடு இல்லம் முறையாக நடைபெறவில்லை. அங்கே போடுகிற உணவை எப்படித்தான் அரசியல்வாதிகளும் அதிகாரிகளும் சாப்பிடுகிறார்களோ! இதைப்பற்றி பல நேரங்களில் சொல்லிவிட்டேன். அந்த இல்லத்திலே உள்ள பழைய உண வறையை தமிழ்ப் பண்பாட்டு இல்லமாக மாற்ற என்ன அவசியம் வந்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. தமிழ்நாடு இல்லம் சரிவர இயங்க வில்லை, தமிழ் பணியீட்டு மையமும் முறையாகச் செயல்படவில்லை என்பதை உணர்ந்திருக்கிற அரசு மேலும் கடுதலாக இந்தப் பணியை அவர்களிடம் கொடுத்தால், அது நல்லதாக இருக்காது. தவறாகப் பயன்படுத்த இடம் கொடுத்துவிடும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

மூன்றாவதாக, மதுரைத் தமிழ்மாநாட்டைப் பற்றி ஒன்றும் அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் அங்கு நடைபெற்றுள்ள சில குறைபாடு களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில கோடிகளை அல்லது லட்சங்களை மதுரையில் கழிப்பறைகள் கட்டுவதற்காக என்று ஒதுக்கிச் செலவழித்திருக் கிறார்கள். அவைகளைக் கட்டியது எந்த முறையிலே என்று தெரியவில்லை. எப்படிச் செய்தார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. சமீபத்தில் 5-2-1981-ல் நான் மதுரைக்குச் சென்ற போது நேரில் பார்க்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அங்கே கட்டிய அந்தக் கழிப்பறைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி மூடப்பட்டு “under lock and key” என்ற அளவில் உபயோகப்படுத்தப் படாமல் இருக்கின்றன. அதற்கு என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அவைகளை யாருடைய அனுமதியோடு காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்போது, செத்திருக்கிறார்கள்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1981 பிப்ரவரி 10]

கட்டினார்கள் என்பது தெரியவில்லை. பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிப்பார்ட்மென்ட் கட்டியதாகத் தெரியவில்லை. மதுரை கார்ப்பரேஷனைக் கேட்டால் எங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைகளை வீட்டு வசதி வாரியத்தைச் (Housing Board) சேர்ந்தவர்கள்தான் கட்டியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கார்ப்பரேஷன் அனுமதியில்லாமல் கட்டியிருந்தால் தண்ணீர் சப்ளை, சூவேஜ் வசதிகள் எல்லாம் எப்படி கிடைக்கும்? அந்தக் கழிப்பறைகள் எல்லாம் தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எக்ஸிசிஷன் மைதானத்திலே இருந்த கழிப்பறைகள் இப்போதே விழுந்துவிட்டன என்ற தகவல் வந்திருக்கின்றது. நான் அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கத்தைக் குறை சொல்ல விரும்பவில்லை. அந்த நோக்கம் எப்படித் தவறாக நிறைவேறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே தண்ணீர் வசதியில்லாத கழிப்பறைகள் இருக்கின்றன. பல்கழிப்பறைகள் கட்டி முடித்து ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாகவே இடிந்து விழுகின்றன. இப்படி சம்பந்தப்பட்ட துறைகளோடு தொடர்பு இல்லாமலேயே வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி வேக வேகமாகக் காரியங்கள் செய்யப்பட்ட காரணத்தினால் நமது நல்ல நோக்கத்திற்கு மாறாக வீண் விரயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் அங்குள்ள நிலைமைகளைப் பார்த்தவன் என்ற அளவில், எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசுப் பணியாளர்கள் வீடு கட்டுவதற்குத் தேவைப்படும் கட்டுதல் நிதிக்காக இதில் நிதி ஒதுக்கீடு கேட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கின்றபோது, எவ்வளவு பொறுப்போடு நடவடிக்கைகளை எடுத்தாக வேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்க வேண்டும். அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வீடு கட்டப் பணம் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக என்று நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறோம். அப்படி நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, விண்ணப்பம் செய்திருப்பவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கின்றபோது, சங்கடம் ஏற்படத் தேவையில்லை. அனுமதி பெற்று கடன் பெறுகிறார்கள். ஒரு முறை, இரண்டு முறை என்று தவணை முறையில் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இடையில் அவர்களுடைய கடன் ரத்து செய்யப்படுகிறது என்று சொல்வதனால், அரசு ஏன் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும், எதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு என்று ஒன்றைச் செய்யவேண்டும்? அந்தக் கடன் கொடுப்பதை முறைப்படுத்திச் செயல்படுத்தாத காரணத்தினாலே, கடன் பெற்றவர்கள் தண்டிக்கப்படுகின்ற நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அரசு முறைப்படுத்திச் செய்யாத காரணத்தினால், அரசுப் பணியாளர்கள் கஷ்டத்திற்குள்ளாவது என்பது எப்படி நியாயம்? அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்குப் புதிதாக பட்ஜெட்டிலே அதற்கென நிதி ஒதுக்கீடு செய்துதான் அந்தப் பணத்தைக்

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

கடனாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலையில், அந்தத் துறையினர் எதிர் பார்த்துக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஒரு முறை, இரு முறை கடன் தவணைகள் கிடைத்தவர்கள் அதற்கு மேல் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தக் காலதாமதத்தினால், அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இடையில் சிமென்ட் விலை உயர்கின்றது. மற்ற பொருள்களின் விலைகளும் உயர்கின்றன. இதனால் வாங்கி இருப்பு வைத்திருப்பதும் கெட்டுப் போகின்றது. ஏற்கெனவே வாங்கவேண்டியதை வாங்காத காரணத்தினால், விலை உயர்வை அவர்கள் ஏற்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் அரசுப் பணியாளர்கள் கட்டிட வேலையை நிறைவேற்ற மேலும் வேறு இடங்களில் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டிய நேரத்தில் நிதித் துறையிலேயும், மற்ற சம்பந்தப்பட்ட துறையிலேயும் எடுக்காமல், முறையாகத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தாமல் விட்டதால் இந்த சங்கடங்கள் அரசுப் பணியாளர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதற்கான திட்டங்களை வகுப்பது மட்டும் முக்கியமானதல்ல, அந்தத் திட்டங்களை மிகுந்த பொறுப்போடு செயல்படுத்துவதும் முக்கியமானது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1980-81 ஆம் ஆண்டு முதல் துணை மதிப்பீட்டின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே கட்டுறவுச் சங்கங்கள், ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கியது பற்றியெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நானும் தஞ்சையைச் சேர்ந்தவன்; ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். அந்த வகையிலே நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதிலே 5 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு, குறிப்பாக புயலால், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட 5 ஏக்கர் நிலம் உள்ள விவசாயிகளுக்கு, சூத்தகைதாரர்களுக்குக் கடன் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. 5 ஏக்கர்களுக்கு மேல் ஒரு சென்ட் வைத்திருந்தால்கூட, அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை கிடையாது. ஒரு சென்ட்டுக்கு ரூ. 60 செலவு செய்து விளைந்தால், அதிகபட்சம் ரூ. 15 கிடைக்கும். மற்றவர்கள் 5 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு லாபம் பெறுகிறார்கள். 5 ஏக்கருக்கு மேல் ஒரு துளி நிலம் இருந்தாலும், அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் இல்லை என்று சொன்னால், அது சரியில்லை.

122 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1981 பிப்ரவரி 10]

அங்கே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கது. சாதாரணமாக ஒரு 5 ஏக்கர் என்பதை எண்ணிக்கையிலே, நடைமுறையிலே பார்த்தால் 5 ஏக்கருடன் ஒரு பாதிக்குக் குறைந்து இருந்தால், அதாவது 5.49 ஏக்கர் என்று இருந்தால், அதையும் 5 ஏக்கர் என்று தான் கருத வேண்டும். ஆகவே அப்படி கொஞ்சம் விஸ்தாரமாக இருந்தால் கூட, அதை 5 ஏக்கர் என்று கொள்ளக்கூடிய வகையிலே வழி செய்யலாம். 5 ஏக்கருக்கு மேல், 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் என்று நிலம் உள்ளவர்கள் பெரிய மிராசதாரர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 10 ஏக்கர் நிலம் 90 ஆயிரம் ரூபாய் தான் மதிப்பு இருக்கும். அதற்கு மேல் இருக்காது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள நிலத்தின் மதிப்புகளைப்பற்றிச் சொல்ல முடியாது. ஆனால், பல லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பங்களாக்கள், மாளிகைகள், சினிமா கோட்டைகள் எல்லாம் வைத்திருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிறைய வருவாய் வருகின்றது. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் இருப்பவர்களுக்கு எந்தத் தொல்லையும் வருவதில்லை. ஆனால் 10, 15 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு விவசாயம் பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் நஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். எனவே முதல் 5 ஏக்கர் நிலம் என்று நிர்ணயிப்பதை 5.49 ஏக்கர் என்ற அளவிலேயாவது மாற்ற வேண்டும். அதே நேரத்திலே பெரிய விவசாயிகள் என்று அரசு சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருப்பவர்களுக்கும் பெரிய விவசாயிகள் அல்ல. 10, 15 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் பெரிய விவசாயி என்று சொல்லிவிட்டிருக்கிறது. இந்த முதல் 5 ஏக்கரை குறைத்துக் கணக்கிட்டு அவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகைகளைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னர் பேசிய நண்பர் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஊழியர்கள் விடு கட்டுதலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது பற்றி நேற்றைய தினம் கூட இந்த அவையிலே வாதம் செய்தோம். விடு கட்டுவதற்கென்று அரசு ஊழியர்களுக்கும், அரசு ஆசிரியர்களுக்கும் கடன் தந்துகொண்டிருக்கும் போது, இடையிலே நிறுத்தப்பட்டு பட்டஜெட்டிலேதான் நிதி ஒதுக்கப்படும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது அவர்களுடைய தவறு அல்ல. அரசு கடன் தருவதை நிறுத்திவிட்டதனால், அவர்கள் கட்டடத்தைத் தொடர்ந்து கட்ட முடியவில்லை. அதனால் கடன் வழங்குவது நிறுத்தப்பட்ட காலத்திற்கு வட்டியையாவது அரசு தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். அரசு கடனைத் தொடர்ந்து தந்த பிறகு, அதைச் செயல்படுத்திய பின்பு வட்டி தரக் கூடிய நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கூட மைப்பட்டிருக்கிறேன். மற்றொன்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பாதிபில்

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர 123 அறிக்கையின் மீது விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

நிற்கின்ற விடுகளைக் கட்டுவதற்காவது உடனடியாக துணை மானியத்தில் ரூ. 50 லட்சம் ஒதுக்க வேண்டும். நிதி ஒதுக்கியபின் உடனடியாக அவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மான்யுமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மான்யுமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள், சென்ற முறை மத்திய அரசு நிர்ணயித்த அளவுக்கு அதே தேதியில் அகவிலைப் படி கொடுத்ததற்காகப் பாராட்டியிருக்கிறேன். இந்த முறை 1—9—1980, 1—12—1980 தேதியி் விருந்து மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு அகவிலைப்படி உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அதைப்பற்றி வாய் திறக்காமல் நிதியமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அகவிலைப் படியை அதே தேதியிலிருந்து நமது மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் அளிக்க நம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு நபர் குழு என்று ஒரு குழு நியமித்து அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் ஊதிய விடுதல்களில் உள்ள முரண்பாடுகளைப்பற்றி ஆய்ந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழு தன் அறிக்கையை அரசுக்குத் தந்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கையைத் தந்து மாதக் கணக்கில் ஆகின்றது. அந்த அறிக்கையை முடிவாகமாக எற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றாலும், சிறுசிறு அளவுக்காவது நிறைவேற்ற முயற்சிக்கலாம் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது என் இடையிலே மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. அதனை வெளியிட்டு அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் குறைகள் போக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்லூரிகளில் இருக்கக்கூடிய கண்டிஷனேண்ட் ஊழியர்கள், அரசுப் பள்ளிகளில் இருக்கக்கூடிய கண்டிஷனேண்ட் ஊழியர்கள் 'கன்பம்' செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடையல்லாம் நிரந்தரம் செய்து விட்டார்கள். ஆனால் தனியார் பள்ளிகளிலே இருக்கக்கூடிய கண்டிஷனேண்ட் ஊழியர்கள் இதுவரை நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து தொழில் ஆசிரியர்கள் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த ஆசிரியர்களில் பலர் பகுதி நேரத் தொழில் ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 100 ரூபாய் தான் கொடுத்து வருகிறார்கள். பகுதி நேரத் தொழில் ஆசிரியர்களை முழு நேர ஆசிரியர்களாக மாற்ற வேண்டும்.

12 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[திரு. க. மீனாட்சிசுத்தரம்] [1981 பிப்ரவரி 10]

அவர்களுக்கு குறுகியகாலப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். அவர்கள் ஊதியத்தை அதற்கு முன்னால் ரூ. 100 என்று இருப்பதை ரூ. 250 என்று தற்காலிகமாக வரவது உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர்தலைப் பள்ளிகளிலே பணிபுரிகின்ற கைத்தொழில் ஆசிரியர்களும், நடுநிலைப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றுகின்ற கைத்தொழில் ஆசிரியர்களும் ஒரே தகுதியான பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அவர்களின் ஊதிய விகிதத்திலே வேறுபாடு இருக்கிறது. அந்த வேறுபாட்டை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அநாவால் அரசுக்கு மிகப் பெரிய பொருள் செலவு இல்லை. ஆகவே அதைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

நடுநிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக மாதம் 10 ரூபாய் வீதமே அல்லது ஆண்டு ஒன்றுக்கு 100 ரூபாயோ தருகிறார்கள். அது போதவில்லை. அதை மாதத்திற்கு 30 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நடுநிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் கைத்தொழில் ஆசிரியர்களை பி. வி. ஐ. என்ற அழைக்கிறார்கள். ஆனால் உயர்தலைப் பள்ளிகளிலே பணிபுரியும் தொழிலாசிரியர்கள் “கிராப்ட் இன்ஸ்டிரக்டர்” என்று அழைக்கப் படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வேறுபாட்டைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டாமல், மூன்றாவது ஊதியக் குழு “கிராப்ட் இன்ஸ்டிரக்டர்” என்றே குறிப்பிட்டுள்ளது. இதனை பி. வி. ஐ. யும், கிராப்ட் இன்ஸ்டிரக்டரும் ஒன்றையே அறிவிக்க வேண்டும். ஒரே தகுதி பெற்று ஒரே பணி புரிபவர்களுக்கு ஒரே ஊதியம் தரப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே நடுநிலைப் பள்ளியில் பணி புரியும் கைத்தொழில் ஆசிரியர்களுக்கும் உயர்தலைப் பள்ளியில் பணிபுரியும் கைத் தொழில் ஆசிரியர்களின் ஊதியம் தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்திற்கு ஆக்கமளிகளும் வகையில் ‘இன் செண்டிங்’ தந்து வந்தார்கள். அது 1—4—1981 முதல் நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்ட சலுகை அது, இப்போது அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. புதிய சலுகைகளை வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதற்கு நேரத்தில் இருக்கிற சலுகைகளைப் பறிக்கக்கூடாதென்பதை அல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். எனவே இருந்த அந்தச் சலுகையை நீண்டும் தாருங்கொண்டு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர 125 அறிக்கையின் மீது விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. மீனாட்சிசுத்தரம்]

அடுத்த, நடுநிலைப் பள்ளிகளில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாகும்போது பணிப்படி அவர்களுக்கு வழங்கப் படுவதில்லை. ஆனால் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு அவர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாகும்போது 15 ரூபாய் மாதத்திற்கு பணிப்படி உண்டு. பட்டதாரி தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு அது வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1—1—1971 முதல் தேர்வு நிலை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நிலை வாரியாகப் பார்க்கும்போது, ஒவ்வொரு நிலையினருக்கும் ஒவ்வொரு ஆண்டில் தேர்வு நிலை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லோருக்கும் 1—1—1971 முதல் தேர்வு நிலை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 20 ஆண்டுக் காலப் பணிக்குப் பிறகு நிலை வழங்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. மொத்த ஊழியக் காலத்தையும் கணக்கில் எடுத்து, நிலைவேறுபாடு பாராமல் 20 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டால் சிறப்பு நிலை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவும் 1—10—1978 முதலே சிறப்புநிலை வழங்க வேண்டும். அரசு ஆணைப்படி 1—9—1981-ல் வழங்க வேண்டிய சிறப்பு நிலைக்குரிய ஆணை இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை. உடனடியாக அந்த ஆணையை வெளியிடுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகர சுட்டுப்படி, வீட்டு வாடகைப்படி என்பது அரசால் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டவைகளாகும். ஆனால் பல பகுதிகளில் இவை வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட இடங்களிலே இவற்றை வழங்குவதற்குத் தடையாக இருக்கும் நிலைமைகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் முதலகலைப் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு எஸ்பி. ஆர். 22-பி பிரகாரம் ஊதிய நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டுமென்பதும், அவர்களுக்கான ‘சர்வீஸ் ரூல்ஸ்’ கொண்டு வரப்பட வேண்டுமென்பதும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுவரை அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. மேல் நிலைப் பள்ளிகள் துவங்கி 3 ஆண்டுகளாகியும், அவர்கள் பழைய ஊதியத்தையே பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வொகேஷனல் இன்ஸ்டிரக்டர்ஸ் என்று பகுதி நேர ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலர் முதலகலைப் பட்டம் பெற்றவர்களாகக்கூட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 150 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அவர்களை யெல்லாம் முழுநேர அரசு ஊழியர்களாக்கி, அவர்கள் ஊதியத்தையும் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

126 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1981 பிப்ரவரி 10]

கோடைக்கானல், ஏற்காடு, குற்றாலம், நீலகிரி போன்ற பகுதிகளில் பருவ காலங்களிலே அதாவது கோடைக் காலங்களிலே விலைவாசிகள் ஏறிவிடுகின்றன, பொதுமக்கள் கோடைக் காலங்களில் அந்த இடங்களுக்கு அதிகமாக வருவதால், விலைவாசி ஏறி விடுகின்றது. எனவே அந்தக் காலத்திற்கு “பருவ காலப்படி” என்று வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் அங்கு பணி புரிபவர்கள் அந்த இடங்களிலிருந்து மாறுதல் பெற விரும்பமாட்டார்கள். அவர்களால் சீசன் காலத்திலே அங்கே வாழ்க்கை நடத்த முடியவில்லை. எனவே பருவகாலப் படி என்ற ஒன்றை அங்கு பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும், அரசு ஊழியர்களுக்கும் வழங்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

செல்வி அ. வீலாவதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் செலவிற்கான துணை மானியக் கோரிக்கைகளையும், விரிவான துணை மதிப்பீடுகளையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

முன்றாவது ஊதியக் குழுவின் அறிக்கையிலுள்ள முரண்பாடுகளைக் களைய அமைக்கப்பட்ட ஒரு நபர் குழு அறிக்கையை அரசு உடனடியாக வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு நபர் குழு தன்னுடைய அறிக்கையை அரசுக்குச் சமர்ப்பித்துவிட்டது. ஆனால் அந்த அறிக்கையை அரசு இன்னும் வெளியிடாததற்கு என்ன காரணமென்று தெரியவில்லை. பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள், அலுவலர்கள் ஊதிய முரண்பாடு குறித்து ஆராய அமைக்கப்பட்ட ஒரு நபர் குழு இன்னும் தன்னுடைய அறிக்கையைத் தரவில்லை. அறிக்கை தர வேண்டிய காலக்கெடு முடிந்து விட்டது. அந்த அறிக்கையையும் அரசு விரைவில் வெளியிடுமென்று நம்புகிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் கண்டிண்டென்சி ஸ்டாஃப் இன்னமும் நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊதியம் ரூ. 18. அதை மாற்றியமைக்க இந்த மன்றத்தில் அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் காலத்தில் அவர்களை நிரந்தரம் செய்வதில் காலதாமதம் செய்யப்படுகிறது. அவர்களை நிரந்தராப்படுத்தி எல்லாவிதச் சலுகைகளையும் அளிக்க வேண்டும். அவர்கள் பணியை நிரந்தராப்படுத்தினால், அவர்களுக்குப் பென்ஷன் முதலிய சலுகைகள் கிடைக்கும். எனவே இதில் இன்னும் கால தாமதம் செய்யாமல், அவர்களை நிரந்தரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் பகுதி நேர ஆசிரியர்களாக இன்னமும் பணி புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 100 ரூபாய் மட்டுமே ஊதியமாகப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவை நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

1981 பிப்ரவரி 10] [செல்வி அ. வீலாவதி]

இந்தக் காலத்திலே 100 ரூபாய் மாதச் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டு எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியுமென்பதை உணர்ந்து, அவர்கள் ஊதியத்தை மாற்ற வேண்டும். அவர்களுக்கு இப்போது பென்ஷன் பெறக்கூடிய வசதியில்லை. எந்தவித விடுமுறையும் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அரசு உடனடியாக இதைக் கவனித்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு விரைவுப் பேருந்துகளில் இலவசப் பயணச் சலுகை அளிப்பது குறித்து மேலவையில் வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டும், இது நாளவரை அது அளிக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்து, அதை அமுலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சி 12 பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. வேளச்சேரி, திருவான்மியூர் போன்ற சென்னையைச் சுற்றியுள்ள 13 பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. அங்கு வாழும் மக்கள் மாநகராட்சிக்கு வரி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குத் தேவையான சாலை, விளக்கு, குடிநீர் போன்ற அடிப்படை வசதிகளைக்கூட இன்னும் அளிக்கவில்லை. இந்த அடிப்படை வசதிகளை அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலை நிர்வாகத்தை தரம் உயர்த்த அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதை வரவேற்கிறேன். சிறைச்சாலையிலுள்ள கைதிகளை மற்றவர்கள் போய்ப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் கம்பிகளுக்கு ஊடே இருந்துதான் பேச வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவ்வாறு இல்லாமல் பாதுகாவல் உள்ள அறையில் அவர்களைக் காண வரும் நபர்கள் பார்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையினருக்கு இன்றியமையாத உணவுப் பொருள்களை வழங்குவதுபோல, ஏனைய 7½ லட்சம் ஆசிரியர் உட்பட அரசு ஊழியர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் கல்வி தொடங்கி 3 ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் ஆசிரியர்களுக்கான சர்வீஸ் லாட்ஸ் உருவாக்கப்படவில்லை. ‘இன்டக்டட்’ ஆசிரியர்களுக்கு குறுகிய காலப் பயிற்சி அளித்து, அவர்களை நிரந்தர ஆசிரியர்களாக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவில்லை. ஆசிரியர்கள் அல்லாத அலுவலர்களுக்கு அங்கு வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே ஒவ்வொரு மேல் நிலைப் பள்ளியிலும் ஒரு அலுவலரை நியமித்து அவர்கள் வேலைப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

D 2 C 102—4

1-28 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[செல்வி அ. ஜீலாவதி]

[1981 பிப்ரவரி 10]

அரசுப் பணியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வீழாக் கால் முன் பணச் சலுகையை தனியார் பள்ளிகளில் பணி புரியும் அலுவலர்களுக்கும் கொடுக்க வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும். தனியார் பள்ளிகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கு அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் ஸ்கூட்டர் வாங்குவதற்குக் கடன், குழந்தைகள் கல்வி சுற்கக் கடன், திருமணக் கடன் உதவி, வீடு கட்டுவதற்குக் கடன் உதவி முதலியவற்றை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கிய காவல் நிலையங்களில் மக்னிரைக் காவலர்களாக அமர்த்த அனுமதித்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஏனைய அரசு அலுவல்கள்களிலும் மக்னிருக்கு அதிகமாக வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். பாது கார்மென்ட்ஸ் என்ற நிறுவனத்திலிருந்து 800 பெண்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அம்பத்தூர் கார்மென்ட்ஸ் என்ற நிறுவனத்திலிருந்து 500 பெண்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

அரசு ஊழியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக முன்பு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலிட இப்போது கூடுதலாகப் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏற்கெனவே வீடு கட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உதவி விதமான இடைஞ்சலும் வராமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அவர்களுக்கு வழங்கும் கடனைத் துரிதமாக வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 33-1/2 ஆண்டுக் காலம் பணி புரிந்தவர்களுக்குத் தான் ஒய்வு பெற்ற பிறகு 50 சதவிகிதம் பென்ஷன் என்று இருப்பதற்கு பதிலாக 25 வருடம் பணியாற்றியிருந்தாலே 50 சதவிகிதம் பென்ஷன் பெறத் தகுதியுள்ளவர்கள் என்று அரசு அறிவிக்க வேண்டும். அரசு ஊழியர்களுக்கு ஏற்கெனவே வழங்கப்பட வேண்டிய இரண்டு அகவிலைப் படி உயர்வையும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு, 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த துணை விவர அறிக்கையின் மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி 10 நிமிடங்களில் பேச்சை முடிக்க வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையை இங்கே மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். கோரிக்கைகளை

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர 129 அறிக்கையின் மீது விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

நான் வரவேற்கிறேன். நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 17 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 2-ல் தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கத்திற்கு ரூபாய் 70 ஆயிரம் ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று இருக்கிறது. தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம் இதுவரை என்ன பணி செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அது என்ன பணி செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பது ஒரு கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது என்பதை நான் முதலில் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஏன் அப்படி ஒரு சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது என்றால், நான் கேட்பதெல்லாம், எங்கே தமிழ் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தான். அரசுத் துறையிலே இருக்கிற தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம் தமிழ் வளர்ச்சி பெறுவதற்காக இதுவரை என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? அரசு ஆணைகள் கூடத் தமிழில் வருவதில்லை என்பதை நான் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே தமிழ் எம்.எ., அந்தக் காலத்திலேயே படித்து பட்டம் பெற்றவர். நாடு முழுமையும் சுற்றி தமிழில் பேசியுள்ளார்கள். ஆதலாலே அவர்களின் கவனத்திற்கு இதை நான் கொண்டு வருகிறேன். அவர் ஆட்சிக்கு வந்து இத்தனை ஆண்டுகள் ஆகின்றன. பேரறிஞர் அண்ணா ஆட்சிப் பொறுப்பேற்று இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்தி, இத்தனை ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதோடு தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி அலுவலர்கள் சம்பளமும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் தமிழ் வளர்ச்சி ஒன்றையும் காண முடியவில்லை. தமிழுக்கு, தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம் இதுவரை என்ன செய்திருக்கிறது என்பதை நான் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார்: தமிழைச் சார்ந்த தமிழ் ஆசிரியர் சொல்கிறார் “தமிழ் வளரவில்லை” என்று. தமிழ் வளரவில்லையென்று உறுப்பினர் ஒப்புதல் சொல்கிறாரா?

திரு. செ. முத்துசாமி: தமிழுக்காக பல பேர் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைக் கொண்டு தமிழ் மாநாடு நடத்தியிருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் நான் இங்கே சொல்ல வந்தது ஆட்சி இயக்குதல்திலே தமிழ் வளர்ச்சியடையவில்லை என்பதைத் தான். அது குறைந்திருக்கிறது. தமிழ் வளர்ச்சியடைய ஆவன செய்ய வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே மேடைகளிலே, கருத்தரங்குகளிலே, பட்டி மன்றங்களிலே தமிழ்ப் பேச்சு வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் தலைமைச் செயலகத்திலே “தலைமைச் செயலகம்” என்ற போர்டு

130 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[திரு. செ. முத்துசாமி] [1981 பிப்ரவரி 10]

உட்கும்தான் தமிழில் இருக்கிறதே தவிர, உள்ளபடியே தமிழ் வளர்ச்சியடைய வில்லை. எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று சொல்லுகிறோம். அரசாங்கத்தின் தலைமை இயந்திரமாக இருக்கிற தலைமைச் செயலகத்திலேயிருந்து பிறப்பிக்கப்படுகிற ஆணைகள் இன்னமும் முழுமையாகத் தமிழில் வெளியிடப்படவில்லை, தமிழ்நாட்டிலே பிறந்தவர்கள், பிறக்கும்போதே அம்மா அப்பா என்று பேசி மொழியைக் கற்றவர்கள் தான் அதிகாரிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தமிழைச் சரியாக அழுல்படுத்தவில்லை. விரைவிலே எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்கிற ஒரு நிலையை அரசு உருவாக்க வேண்டும். தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின்கீழ் எவ்வளவு நிதி வேண்டுமானாலும் ஒதுக்குங்கள். நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் உண்மை யிலேயே அது தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும். தேசியப் படிப்புக்காக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற பள்ளிகளில் 8-ஆம் வகுப்பில் ஒரு தேர்வை வைத்து வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு டேலண்டெட் மானவன் என்பதற்காக தேசியப் படிப்புக்கு உதவித் தொகை வழங்குகிறார்கள். இப்போது ஹெயர் செகண்டரி படிப்பு வரை கொடுக்கக் கூடிய அந்தச் சலுகையை இனிமேல் கல்லூரிப் படிப்பு வரை நீடிக்கச் செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும். எட்டாவது வகுப்பில் நடைபெற்ற தேர்வில் திறமை யாகத் தேறக்கூடியவர்கள் வேறு ஒரு பள்ளியில் படித்தால்தான் அவர்களுக்கு உதவித் தொகை தருவோம் என்று சொல்வதும், 150 ரூபாய் தருவோம் என்று சொல்வதும் தவறான கோள்கை. அந்த உதவித் தொகையை ஒரே மாதிரி யாகத் தர வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் உள்ள எந்தப் பள்ளியில் படித்தாலும், அவர்கள் இந்த உதவிக்குத் தகுதியுடையவர்கள் என்று அறிவிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, விடுதியில் தங்கியிருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு, காவல் துறையினருக்கு வழங்குவது போல், சலுகை விலையில் உணவுப் பொருள்களை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காவல் துறையினருக்கு வழங்குவது “கருணையின் அடிப்படையில்” என்றால், உள்ளபடியே நான் ஒன்றை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இந்த உலகத்திலேயே சலுகை விலையில் உணவுப் பண்டங்களைப் பெறத் தகுதியுடையவர்கள் இரண்டு பிரிவினர்தான், அவர்களுக்குத் தான் அந்த உரிமையுண்டு. அவர்கள் வயதானவர்களும் மாணவர்களும் தான். மாணவர்கள் விடுதிகளுக்கெல்லாம், அரிசன விடுதி, திற்பட்டோர் நல விடுதி இவைகளுக்கெல்லாம் விலைவாசி ஏற்றத்தை முன்னிட்டு சலுகை விலையில் உணவுப் பண்டங்களை அரசாங்கம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம் 131

1981 பிப்ரவரி 10]

திரு. ஜேப்பியார்: அரிசன மாணவர்கள் விடுதி இல்லை, அரிசினர் விடுதி தான் இருக்கிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி: அரிசன நல விடுதி என்ற பெயர் மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. ஆதி திராவிடர் நல விடுதி என்று மாற்றிவிட்டார்கள். ஆகவே பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும், ஆதி திராவிட மாணவர்களுக்கும் விடுதி இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அவர்களுக்குச் சலுகை விலையில் உணவுப் பண்டங்களை அரசு வழங்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குச் சந்தேகம் வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்களுக்கு முதலமைச்சரிடத்தில் பிடிப்பு உண்டு. அவர்கள் விரைவாக இந்தச் சலுகையைக் கொண்டுவர உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீலகிரியில் உள்ளவர்களுக்கு வெம்மை உடை முன்பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அரசுத் துறையிலே பணி யாற்றுகின்ற அரசு ஊழியர்களுக்கெல்லாம் அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பக்கத்தில் இருக்கிற முனிசிப்பாலிட்டியில் இருப்பவர்களுக்குக் குளிர் வில்லையா? அதனால் தான் அவர்களுக்கு அட்வான்ஸ் இல்லையா? அவர்களுக்கு மட்டும் முன்பணம் இல்லையென்று சொல்வது என்ன கொள்கை? இன்றைக்கு நிதியமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு கல்வி அமைச்சராக இருந்தபோதே அரசு ஊழியர்களுக்குள்ள அனைத்துச் சலுகைகளும் மற்றவர்களுக்கும் தந்தாக வேண்டுமென்று சொன்னார்களே. இன்றைக்கு அதற்குரிய அதிகாரம் அவர்களுக்கு வந்திருக்கிறதே, இப்போது செய்யலாமே, பட்ஜெட் வரவிருப்பதால் தயவு செய்து நீல கிரியில் உள்ளவர்களுக்கு வெம்மை உடை முன்பணம் வழங்குவதற்கான உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாணவர்கள் உயர் நிலைப் பள்ளியை, ஹெயர் செகண்டரி பள்ளியை, கல்லூரியை விட்டு வெளியே வந்தவுடன் அவர்களுடைய உடல் நலம், மன உறுதி கருதி, கடுமையான வனப் பயிற்சி தர வேண்டும். செல் வந்தவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும், மாட மாணிக்கனிலிருந்து வரக்கூடிய பிள்ளைகளுக்கும் பள்ளிகளிலிருந்து, கல்லூரிகளிலிருந்து வந்து போது போது மான உடல் நலனும், மன உறுதியும் இருப்பதில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் பெரிய உத்தியோகத்திற்கு வந்தால்கூட, அவர்களுக்கு ஏழையெளிய மக்களைப் பற்றிய விவரங்கள் தெரிவதில்லை. அவர்களுக்கு இராணுவப் பயிற்சியை அளிக்க வேண்டுமென்று நான் சொன்னால், அந்தப் பயிற்சியை இந்த அரசு

133 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர
அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[திரு. செ. முத்துசாமி] [1981 பிப்ரவரி 10]

செய்து கொடுக்க முடியாது. ஆனால் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற வனங்களிலே ஓராண்டு கடுமையான பயிற்சி கொடுக்கின்ற ஒரு திட்டத்தினை இந்த அரசு உடனே கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் நான், அவர்களுக்கு உடல் நலம், மன உறுதிப்பாடு போன்றவை ஏற்படும்.

அடுத்து, டென்மார்க்கிலிருந்து வரக்கூடிய மாணவர்களுக்கு விளையாட்டுப் பொருட்கள் பெறுவதற்காக 1 லட்சத்து 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த நாட்டிலிருந்து வருகின்ற 25 பேர்களுக்காக இந்த அரசால் 1 லட்சத்து 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்க முடிகிறது என்றால் நான் சொல்கிறேன் நம்முடைய மாணவர்களை ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு வெற்றி பெறும் அளவுக்குப் பயிற்சியளிக்க வேண்டும். அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் போன்றவர்களைப் போட்டு விளையாட்டு வாரியம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் மாணவர் அல்ல.

திரு. செ. முத்துசாமி : அவரைப் போல் சிறந்த ஒருவரை அங்கே போட்டு, அதற்கென்று அதிகமாக நிதியை ஒதுக்கீடு செய்து, நம்முடைய மாணவர்கள் ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் கூட பங்கேற்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 25 பேரை வரவேற்க 1 லட்சத்து 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது நியாயம்தானா என்பதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும் இத்தருணத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிரிக்கெட்டுக்கு ஆல் இன்டியா ரேடியோவில் அதிகமாக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. அது ஒரு 'நேஷனல் வேஸ்ட்' என்பது என்னுடைய கருத்து. உலகத் தமிழ் மாநாடு மதுரையிலே நடைபெற்றது. உலகமெங்கிலுள்ள தமிழ் அறிஞர்கள் அங்கே கூடியிருக்கிறார்கள். அத்தோடுகூட பாதகப் பிரதமர் அவர்கள் கூட அங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அந்த மிக முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளை நேரடியாக வானொலியில் சொல்லவில்லை. ஆனால் சங்கீதக் கச்சேரி, கிரிக்கெட் போன்றவைகளை நேரடியாக ஒலிபரப்பி போஷுக்கிறார்கள். உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு அவர்கள் சரியாக மரியாதை தரவில்லை. பிரதமர் கலந்துகொண்ட நிகழ்ச்சியே நேரடியாக வானொலியில் சொல்லப்படாதது மிக வருந்தத்தக்க விஷயம். ஆகவே, மாநில அரசு வானொலியைக் கண்டிக்க வேண்டுமென்ற உணர்வை நான் இங்கே வெளிப்படுத்துகிறேன். கிரிக்கெட்டுக்காகச் செலவு செலவழித்து விட புட்பால், வாலிபால் போன்ற விளையாட்டுகளுக்கு அதிகமாக அரசு செலவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிரிக்கெட்டு விளையாட்டுக்கு ஸ்டேடியத்திலே

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. செ. முத்துசாமி]

இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல் கைப்பந்து விளையாட்டுக்கும் இடம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று அதனுடைய அசோசியேஷன் கேட்டிருக்கிறார்கள். கைப்பந்து விளையாட்டுக்கும் இந்த அரசு இடம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றி மட்டும் நான் சொல்லுவதற்கு மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று

(பிற்பகல் 1.00)

கொள்கிறேன். வருமான வரியைப் பொறுத்தவரையில், வருமானத்தைப் பெருக்க ஒரு வழியைச் சொல்கிறேன். ஒரு விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தை டிரான்ஸ்போர் பண்ணினால், அல்லது தன்னுடைய நிலத்தை விற்றால், அதற்கு அவன் தனியாக லிபிஸ் கட்ட வேண்டும். அதற்கான பத்திரத்தை வாங்கி அதன்மூலம் தான் அவன் மாற்ற முடியும். ஆனால், ஒரு தொழிற்சாலை, ஒரு டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ், ஒரு லாரி போன்று வருமானம் வரக்கூடிய ஒன்றை மாற்றும்போதும், விற்கும்போதும் பெயரளவில் ஒரு அக்ரிமென்ட் போட்டால் போதும். பெரிய நிதி ஒன்றும், பிஸ் ஒன்றும் அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தில்லை. விவசாயி ஒரு 10 ஏக்கர் நிலத்தை மாற்றுகிறான் என்று சொன்னால், அவனுக்கு அந்த நிலத்திலிருந்து எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்பதையும், ஒரு லாரி, டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ், அல்லது தொழிற்சாலை போன்றவற்றை மாற்றும்போது அவைகள் எவ்வளவு வருமானம் வரக்கூடியதாக இருக்கின்றன என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். மூவபில் டிரான்ஸ் போர்ட்டும், தொழிற்சாலைகளும் ஒவ்வொரு நாளும் வருமானம் கொடுக்கக் கூடியவை. அவைகளை மாற்றும்போதும் ஒரு கட்டணம் போட்டால், அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான வருமானம் வரும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே அரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

நிலகிரி மாவட்டத்திலே பணி புரியும் ஆகிரியர்களுக்கு வெம்மை ஆடை முன்பணமும் அளிக்க வேண்டும்.

இப்போது மத்திய அரசு இரண்டு D.A.-க்களை மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறது. முன்பு மத்திய அரசு தனது ஊழியர்களுக்கு D.A. கொடுத்தவுடன், மாநில அரசும் கொடுத்து அலுவலர்கள் மத்தியிலே பெரும் சிறப்பைப் பெற்றது. அவ்வாறு முன்னணியிலே இருந்த இந்த அரசு இப்போது பின்தங்குவது நல்லதல்ல. இரண்டு D.A. இப்போது

134 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1981 பிப்ரவரி 10]

கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொடுப்பதாக அறிவிக்க வேண்டும். விஷ வட்டம் என்று சொல்லி மக்களைத் திருப்திப்படுத்த முடியாது. திரு. சி. எம். பணிக்கர் அவர்களின் கலைமையில், சம்பளக் கமிஷனின் பரிந்துரைகளில் ஏற்பட்ட குறைபாடுகளைக் கண்டறியச் சொல்லி இந்த அரசு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களை முதலமைச்சராகக் கொண்ட இந்த அரசு, ஒரு கமிஷனை நியமித்தது. அந்தக் கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையைக் கொடுத்துப் பல மாதங்கள் ஆகின்றன. அந்த அறிக்கை இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை. இதுவரையில் அந்த அறிக்கையின் மீது ஆராய்ச்சி நடந்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. இன்னும் அதன் மீது என்ன ஆராய்ச்சி? அந்த அறிக்கையை வெளியிட வேண்டியதுதான். கமிஷன் போடுவது என்று சொன்னாலே, அதனுடைய அறிக்கை வர, பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன; இன்றைக்கு பரிசீலனை என்று சொல்லி மேலும் பல ஆண்டுகள் எடுப்பது நியாயம் அல்ல. ஆகவே, அந்த அறிக்கையையும் விரைவிலே வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன். அதிக நிதியைக் கோருகிற இந்த நேரத்திலே, நாட்டினுடைய நலன் கருதி அரசு இயந்திரத்தை இயக்குகின்ற அரசுக்கு, நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய அவல நிலையைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். விலைவாசி, எல்லாப் பொருள்களைப் பொறுத்த வரையிலும், ஏறிக்கொண்டே செல்கிறது என்ற நிலையை நான் சுட்டிக்காட்டுகின்றபோது, சில மத்திய அரசின் நடவடிக்கைகளால் எதுகின்றன. சில உலகத்தின் பொருளாதாரத்தோடு ஒட்டி உயர்கின்றன என்றெல்லாம் தத்துவங்கள் சொல்கிறார்கள் இன்றைக்கு இன்பியனாயாத உரைவுப் பொருளாதார வங்கிகள் சொல்கிறார்கள் இன்றைக்கு இன்பியனாயாத உரைவுப் பொருளாதார அரிசியின் விலை என்ன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக, நிதித் துறையையும், பொது விநியோகத் துறையையும் வைத்திருக்கின்ற மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இவைகளைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு கிலோ அரிசிக்கு 1 ரூபாய் இப்போது விலை ஏறியிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் தஞ்சாவூரிலும் மற்றும் நெல் விளையும் இடங்களிலேயும் நெல்லின் விலையை எடுத்துப் பார்த்தால், சூனியிலுக்கு பத்து ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது. உற்பத்தியைச் செய்கிறவனுக்கு—விவசாயியாக இருந்து இரவு பகலாக உழைத்து உற்பத்தி செய்கிறவனுக்கு—இந்த விலை உயர்வின் பலன் எட்டவில்லை பயன்படுத்துகின்ற கன்ஸ்யூமர்களுக்கு

1580-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

ஒரு கிலோ அரிசியிலே ஒரு ரூபாய் விலை ஏறியிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டு அதைச் சரிசெய்ய வேண்டியது அரசின் கடமை. இதற்கெல்லாம் காரணம் அரசினுடைய செயல்முறைகள் தான். இப்போது ஸ்லி முறையைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். இதனால், கொள்முதல் செய்வதிலே 40 சதவீதத்தை அரசு நிர்ணயித்த விலைக்குத் தரவேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அரசு நிர்ணயித்த விலைக்கு வெளியே நெல் வாங்க முடியாது. அரசு நிர்ணயம் செய்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால், எல்லா வியாபாரிகளும் நெல் வாங்குவதைக் குறைத்துவிட்டார்கள். இப்போது நெல்லுக்கு மார்க்கெட் இல்லை. தேவையான நெல்லை வாங்கி மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு வராததால், சாதாரண மக்கள் அரிசிக் கடைக்கு வந்தால், 1 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் எதற்காகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், நான் சந்தேகப்படுகிறேன்; அதிகாரிகளுடைய அதிகார வட்டத்திற்குள் அகப்பட்டு தப்பித்துக் கொள்ள முடியாத ஒரு அரசாக இந்த அரசு இருக்கிறதோ என்று நான் ஐயப்படுகிறேன். கொஞ்சகாலம் “ஃபரி மார்க்கெட்” இருந்தது. ஒருவேளை அரசு நிர்ணயிக்கும் விலைக்குக் கொஞ்சம் கூடுதலாகவும் விற்கலாம், குறைவாகவும் விற்கலாம். அந்த நிலை இருந்தபோது எந்தவிதமான இன்னலும் இல்லாமல் விவசாயிகள் நெல்லை விற்கார்கள். அப்போதே கூட நெல்லுக்குக் கொடுக்கப்படும் விலை காணாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போதெல்லாம்கூட இந்த அளவுக்கு விலை உயரவில்லை. இப்போது 100 சாக்கு அரிசியை வாங்கி வியாபாரம் செய்பவர்கள், 20 சாக்கு வாங்குவதாகக் கணக்கு வைத்து, அதற்கு 40 பெர்சென்ட் கொடுத்துவிட்டு 80 சாக்கு பிளாக் மார்க்கெட்டில் விற்பனை செய்கிறார்கள். இதற்கு உத்தரையாக இருக்கிற அதிகாரிகளின் பை திரம்புகிறது. அந்தப் பணம் அதிகாரிகள் மத்தியிலே மேல் மட்டம் வரையிலும் போகிறது. அமைச்சர் மட்டத்தில் இந்த முறையை மாற்றினால், ‘பார்த்துக்கொள்ளலாம்’ என்ற நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இதனால் ஏழை மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உற்பத்தி செய்து விற்பவர்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த பொருட்களை விற்க முடியாமல் திண்டாடிக்கொண்டு, தன்னுடைய வீட்டில் உள்ள நகை நட்டுகளை பாங்குகளில் கொண்டு அடமானம் வைக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் வறட்சி இருக்கிறது, நெல் விளைச்சல் குறைவாக இருக்கும், பற்றாக்குறை வந்துவிடுமோ என்று அரசு கருதினால், முன்கூட்டியே அரிசியை வாங்கி ஸ்டாக் செய்துகொள்ள வேண்டும். ‘சினில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன்’ மூலமாக பிற மாநிலங்களிலிருந்து அரிசியைக் கொள்முதல் செய்து ஸ்டாக் வைத்துக்கொண்டு எப்போது விலை ஏறுகிறதோ அப்போது அதை

136 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 10]

விநியோகிக்கலாம். இப்போது சிவில் சப்ளைஸ் இலாக்காவிலே இருக்கக் கூடிய உயர்ந்த அதிகாரிகள் ஒரு தத்துவத்தைக் கடைப்பிடித்து நடைமுறைப் படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். நான் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருக்கிறேன். கோளாவிலே அரிசியின் விலை ஏறுகிறது என்று சொன்னால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து அங்கே போகிறது; ஆகவே, அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்கு இவர்கள் ஒரு புது தத்துவத்தைச் சொல்கிறார்கள். அந்தத் தத்துவம் என்னவென்றால், கோளாவில் அரிசியின் விலை எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதே அளவு விலையைக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். கோளாவில் இருக்கும் விலைக்கு ஒப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரிசியின் விலையை வைத்துவிட்டால், இங்கிருந்து அரிசி அங்கே போகாது என்று சொல்கிறார்கள். இது என்ன தத்துவம்? ஆகவே, இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைக் கூறும் அதிகார வட்டத்திற்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டு அரசு தத்தளிச்சுக்கூடாது என்று நான் அரசை எச்சரிக்கிறேன்.

நமது மாநிலத்திலே திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி இருப்புப்பாதை போடப்பட்டு, அந்தப் பணி முடிந்து கிட்டத்தட்ட 6 மாத காலமாகிறது. இப்போது அந்தப் பாதையில் சரக்கு ரயில்கள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், அந்த இரயில் பாதை இன்று வரையிலும் திறக்கப்படவில்லை. அது மத்திய அரசைச் சார்ந்தது என்று நாம் சொல்லலாம். இருந்தாலும், வேலை முடிந்து இவ்வளவு நாட்களாகியும், இன்றுவரையிலும் என் அதைத் திறக்காமல் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க வேண்டிய பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு உண்டு. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு சேர வேண்டும் என்று 1946 முதல் போராட்டங்களை நடத்தி, பல தியாகங்களை மேற்கொண்டு, பல உயிர்களைப் பலிகொடுத்து, 1956-லே தமிழகத்தோடு வந்து சேர்ந்தோம். அந்தப் பகுதியைக் கொண்டுவந்து தமிழகத்தோடு சேர்ப்பதற்கு, நாங்கள் பட்ட கஷ்டத்திற்குக் கணக்கு வழக்கில்லை. இப்போது, நாகர்கோவிலிலிருந்து திருநெல்வேலி வரையில் இருக்கும் இருப்புப் பாதையை திருவனந்தபுரம் டிவிஷனோடு சேர்த்திருக்கிறார்கள். அது மதுரை மையத்தோடு சேர்த்திருக்கவேண்டியது. திருவனந்தபுரம் மையத்தோடு அதைச் சேர்க்கக்கூடாது என்று போராட்டம் நடப்பெற்றது. இதற்காக இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? இந்தப் பகுதி திருவனந்தபுரம் மையத்துடன் சேர்க்கப்படாமல் இருந்தால், நாங்கள் போராடுவோம் என்று கோர முகலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இந்த அரசு அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? திருநெல்வேலியிலே இரயில்வே ஸுறை இயங்காமல், இரயில்கள் போக்குவரத்திலாமல் 4 நாட்களாகப் போராட்டம்

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர 137 அறிக்கையின் மீது விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

நடைபெற்ற பிறகும், இந்த அரசு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இப்போது அந்தப் பகுதி திருவனந்தபுரம் மையத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களைப் போராட்டத்திற்கு ஆளாக்கக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் கோள மாநில அமைச்சர்களுடன் இதுபற்றிப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி, இந்தப் பிரச்சினைக்குப் பரிசாரம் காண வேண்டும். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே, நாகர்கோவில்-திருநெல்வேலி இருப்புப்பாதை திருவனந்தபுரம் மையத்தோடு இருந்தால் என்ன அல்லது மதுரை மையத்தோடு இருந்தால் என்ன என்று நினைக்கலாம். நாகர்கோவில்-திருநெல்வேலி இரயில்வே பாதை அமைக்கப்படும்போது, அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் டெம்பரரி ஓர்க்கர்களாக உழைத்தார்கள். இப்போது அவர்கள் வெளி

(பிற்பகல் 1-10)

யேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது திருவனந்தபுரம் மையத்தோடு இதை இணைத்துவிட்டதன் காரணமாக கோளப் பகுதியான எர்னாகுளம் கொச்சி, ஆலப்புழை போன்ற பகுதிகளில் டெம்பரரியாக வேலை செய்து கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களையெல்லாம் இங்கே கொண்டு வந்து அவர்களை பெர்மனென்ட் செய்து வருகிறார்கள். இப்படி கோளப் பகுதியில் டெம்பரரியாக, மற்றும் கேஷுவல் லேபராக இருப்பவர்களை சீனியாரிட்டிபடி. இங்கே கொண்டு வந்து நிரந்தரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரயில் பாதைப் பகுதி மதுரை மையத்தோடு இணைத்திருக்குமானால், தமிழகத்தில் இந்தப் பகுதியில் உள்ள கேஷுவல் லேபருக்கு சீனியாரிட்டிபடி. நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கும். இப்போது இந்த நிலைமை இல்லாத காரணத்தால், ஆயிரக் கணக்கான தமிழர்கள், தமிழ் நாட்டு மக்கள் வேலை வாய்ப்பை இழக்கிறார்கள். இதை எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்தப் பகுதி மக்கள் வேலை வாய்ப்பை இழந்து, பிற பகுதி மக்கள் இங்கே வந்து நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்பைப் பெறுகிற நிலையை இந்த நாட்டில் நாம் உருவாக்கக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்தத்தான். அரசு அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

துணை மாணியக் கோரிக்கைகள் மூலம் நிதியைக் கேட்கிறார்கள். இந்த அவையும் அதற்குரிய நிதிக்கு ஒப்புதல் அளிக்கிறது. ஆனால் அதோடு வீதியையும் தீர்வெிக்க வேண்டியது இந்த அரசின் பொறுப்பு என்பதை

138 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[திரு. டி. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 10]

உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். எனவே தமிழகத்தோடு, மதுரை மையத் தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய திருநெல்வேலி—நாகர்கோவில் இருப்புப் பாதைப் பிரிவு, நீதியின் அடிப்படையில் தமிழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய அந்தப் பிரிவு, இன்றையதினம் திருவனந்தபுரத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு காரணத்தைச் சொல்லலாம். திருநெல்வேலி—நாகர்கோவில் இரயில் பாதை பிராட்கேஜ் ஆகப் போடப்பட்டது. மதுரை டிவிஷனில் எல்லாம் மீட்டர் கேஜ் பிரிவுகள்தாம் இருக்கின்றன. எனவே பிராட்கேஜ் பிரிவுகளையெல்லாம் ஒன்றாக இணைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இதைச் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் திருவனந்தபுரம் மையத்தில் உள்ள கோட்டயம் பகுதியிலேயே மீட்டர் கேஜ் பிரிவும் இருக்கிறது. வட இந்தியாவில் பல இடங்களில் பிராட்கேஜும் மீட்டர்கேஜும் கலந்தே இருக்கின்றன. எனவே இந்தக் காரணத்திலும் நியாயமில்லை. அல்லது திருநெல்வேலியிலிருந்து சென்னைவரை எந்தவாறு அண்டுகளானாலும் மீட்டர் கேஜே இருக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசு என்னிடம் கொண்டிருக்கிறதா? கோளத்தில் இப்படிப் பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. கோட்டையத்திற்கு அருகில் மலையைக் குடைந்து பிராட் கேஜில் ரயில் பாதை போடுகிறார்கள். காயர் பாலம் கட்டி அங்கே மீட்டர் கேஜ் இருப்பப்பாதை போடுகிறார்கள். காயர் பாலம் கட்டி அங்கே மீட்டர் கேஜ் இருப்பப்பாதை போடுகிறார்கள். இப்படி இரண்டு லைன்களும் அங்கெல்லாம் இருக்கின்றன. மீட்டர் கேஜ் போட்டதால், சென்னைக்கு வருவதென்றால் இப்போது ஒன்றரை நாட்களா என்றன. பிராட் கேஜிலே வந்தால், 8 மணி நேரத்தில் சென்னையை வந்து அடைந்துவிட முடியும். இப்படி நாட்டின் தலைநகரையே அலட்சியப் படுத்துகிற நிலைக்கு இந்த அரசு என் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. தெரியாமல் விட்டுவிட்டார்களா, அல்லது உரிமையைத் தெரிந்தே இப்போது விட்டார்களா என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. எனவே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் நாகர்கோவிலிருந்து திருநெல்வேலி வரையான இருப்புப்பாதைப் பிரிவை மதுரை மையத்தோடு இணைக்க நக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோரிக்கைகள் மூலம் இது நடைபெறாது என்றால், அமைச்சர் பெருமக்கள் அத்தனை பேரும் டெல்லிக்குச் சென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் அங்கே ஓர் ஊர்வலமே நடந்தி இரயிலே அமைச்சரைச் சந்தித்து எங்களின் கோரிக்கை வெற்றி பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம் 139

1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டு முதல் துணை மதிப்பீடுகள் குறித்த விவாதத்தை இந்த அவை ஏற்றுக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களையெல்லாம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த முதல் துணை மதிப்பீட்டில் தரப்பட்ட விவரத்தில் எந்தெந்த இனத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே அளிக்கப்பட்ட ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு மேல் எந்தெந்த இனங்களுக்கு எந்தெந்த காரணங்களால் மேற்கொண்டு கூடுதலான செலவாயிற்று என்பது பற்றியும், எவையெவை புதிய இனங்கள் என்பதுபற்றியும், அவைகள் எந்தெந்த வகையின் காரணமாக வந்தன என்பதுபற்றியும், அதிக நிதி ஒதுக்கீடு எப்படி செலவழிக்கப்பட்டது என்பதுபற்றியும் எல்லா விவரங்களும் இந்த அறிக்கையில் தரப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அந்த அளவோடு நின்றிருப்பார்களானால், நானும் அதற்குள்ளாகவே நின்று பதிலளித்திருக்க முடியும். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் முதல் துணை நிதிநிலை மதிப்பீட்டுக் குள்ளேயும் நின்று பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கு வெளியும் தாராளமாக உலவிவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சென்ற இடங்களுக்கெல்லாம் உலவிவிட்டு, வந்த இடங்களுக்கெல்லாம் நான் சென்றுவிட்டு வருவதென்றால், 2, 3 நாட்களாவது பதிலுரைக்க எனக்குத் தேவைப்படும்.

இங்கே துணை மதிப்பீடுகள் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வழங்கிய கருத்துக்கள் வழங்கப்பட வேண்டிய கருத்துக்கள்தாம், கேட்கப்பட வேண்டிய கருத்துக்கள்தாம், அவர்கள் குறிப்பிட்ட குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டு நிறைவு செய்யப்பட வேண்டியவைகள்தாம் என்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன்.

ஆனால் பல்வேறு கருத்துக்களையும் கேட்ட பிறகு நான் ஒருவனாகவே இங்கே இருந்து பல துறைகளுக்குமான விளக்கத்தை வைக்க முடியும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்க வேண்டாம். என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு எற்ற இடம் இதுவல்ல. பொதுவாகத்தான் நான் இங்கே பேச முடியும். பல்வேறு உறுப்பினர்களும் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கோரிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களுக்கு முழுமையான விளக்கம் தருவதற்கு வேறு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அடுத்து, 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை காரும்போது, ஒவ்வொரு மானியமாக அவை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்கிற வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்போது எல்லாவற்றைப்பற்றியும் விரிவாகப் பேசி உரிய அமைச்சர்களிட

140 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

மிருந்து உரிய விளக்கங்களைப் பெறவும், அறிய வேண்டியவைகளை அறியவும், ஐய வினாக்களையும், அறியா வினாக்களையும் கேட்டுத் தெளிவு பெறவும் வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இடையில் வினாக்களை எழுப்பி, அதன் மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைமை என்னவாயிற்று என்று கேட்கவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆக, இங்கே பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்ன அனைத்துக் கருத்துக்களுக்கும் இணக்கமான முறையில் விளக்கம் தருகிற நிலையில் நான் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நானும் அந்த வகையில் பலவற்றைக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் மூடப்பட்டிருக்கிற பிரச்சினை குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். நாமோதரன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றி அவையில் இருக்கிற பல்வேறு உறுப்பினர்களும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகம் மூடப்படாமல் தன்னுடைய பணியைச் செய்ய வேண்டுமென்றும், நாட்டின் மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பெற வேண்டிய பயனை முழுவதுமாகப் பெற வேண்டும் என்றும், அதன் மூலம் அவர்களுடைய அறிவுத் திறனும் ஆற்றலும் வேண்டும் என்றும், அதன் மூலம் அனைத்து நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறதனும் சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களின் பேச்சிலிருந்து நமக்குத் தெளிவாகிறது. இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆசிரியர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிற போராட்டத்தின் தன்மைகளைப்பற்றி விளக்கமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதோடு மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களும் அவ்வப்போது அதுகுறித்து விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த விளக்கத்தையொட்டி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், இப்போது அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிற போராட்டத்திற்கான காரணம் வேறு. ஏற்கெனவே அவர்கள் தங்களின் குறைபாடுகள் குறித்தும், சம்பளம் தீர்ணயிப்பது குறித்தும் நிலையான வேலைவாய்ப்பு குறித்தும் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அதையொட்டி பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, அந்தப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்ட நிலையில் மீண்டும் இப்போது புதியதோர் போராட்டத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். அதாவது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கோரியும், அரசு அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை எந்த வேண்டும் என்று கோரியும், போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர 141 அறிக்கையின் மீது விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மிகத் தெளிவாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை அரசு ஏற்று நடத்துவது என்பது முடியாத காரியம் என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை அரசு தன்பொறுப்பில் ஏற்று நடத்துவதன் மூலமாக, அங்கே இருக்கிற பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண முடியும் என்று நாம் கருதுவதற்கில்லை. ஆனால் தற்போதைய சிக்கல்களுக்குக் காரணமாக இருக்கிற அந்தப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தைத் திருத்த அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தைத் திருத்த இந்த அரசு என்ன வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்ததோ அந்த வாக்குறுதிகளிலிருந்து அரசு பின்வாங்காது என்றும் அந்த வாக்குறுதிகளை அரசு நிறைவேற்றும் என்றும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களும் உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதனடிப்படையில் போராட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு ஆசிரியர்கள் தங்கள் கடமையை ஆற்றுவதற்கு முன்வந்தால், கொடுத்த வாக்குறுதிகளை இந்த அரசு நிறைவேற்றுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதால், மீண்டும் அதை நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இன்றையதினம் அவர்கள் பல நிபந்தனைகளைப் போடுகிறார்கள். பல்வேறு நிபந்தனைகளைப் போட்டு அரசு அவற்றைச் செய்ய வேண்டும் என்கிறார்கள். அரசைச் சார்ந்த நாம்கள் அவர்களுக்கு ஒரு நிபந்தனையைத்தான் போட்டோம். “போராட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு பேச்சுவார்த்தைக்கு வாராங்கள். சட்டத்தைத் திருத்துவதா இல்லையா, திருத்துவது என்றால் எந்த வகையில் திருத்துவது என்பதெல்லாம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது” என்று எடுத்துச் சொன்னோம். பரிசீலனைக்குப் பிறகு இறுதி முடிவு எடுக்கலாம் என்று சொன்னோம். அந்த அடிப்படையில் ஆசிரியர்கள் தங்கள் போராட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு அரசின் நிபந்தனையை ஏற்று பேச்சு வார்த்தைக்கு முன்வருவார்களானால்

* செல்வி அ. லீலாவதி : இப்போது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் தங்கள் போராட்டத்தை திறுதிருக்கொண்டு விட்டதால், அரசு அவர்களுடைய பிரச்சினைக்கு விரைவில் தீர்வு காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதைத்தான் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ரா. லெட்சுமிகாத்தன் அவர்களும் மற்ற ஆசிரியப் பிரதிநிதிகளும் என்னைச் சந்தித்தபோது எடுத்துச் சொன்னேன்.

142 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

அன்றைக்குச் செய்யத் தயாராக இல்லை. போராட்டத்தை 'சுல்பெண்டு' செய்கிறோம் என்றுதான் சொன்னார்கள். அதாவது, அதை ஒத்தி வைக்கிறோம் என்றார்கள். ஒத்தி வைக்கிறோம் என்றால், மீண்டும் 4 நாட்கள் கழித்து நிறைவற்று மறுபடியும் திரும்ப வரும் என்ற நிலை இருக்கிறது. எனவே, போராட்டத்தைக் கை விட்டுவிட்டோம் என்று சொல்லி, அவர்கள் பேச்சு வார்த்தைக்குத் தயாராக வருவார்களானால், நாம் அவர்களைக் கூப்பிட்டு வைத்துக்கொண்டு, சிறையில் உள்ள ஆசிரியர்களையும் வெளியே விடச் செய்து பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும். பல்கலைக் கழகம் சுமுகமாக நடைபெறுவதற்கான வழிமுறைகளையும் காண இயலும்.

(முற்பகல் 1-20)

அதைத்தான் அன்றைக்கே சொன்னோம். ஆனால் தெளிவான நிலை நேற்று தான் தெரிந்தது.

திரு. செ. முத்துசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய போசனை, "தள்ளி வைப்பது" என்பது நீண்ட காலமாகவே சங்கங்களிடத்திலே இருந்துவரும் பொதுவான நிலைமை "தள்ளிவைத்திருக்கிறோம்" என்பதைத் தவறாகக் கருதாமல், கைவிட்டுவிட்டதாகக் கருதி இதை ஒரு கௌரவப் பிரச்சினையாக அரசு கருதாமல் அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசி, பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நடைமுறையிலே என்ன நடைபெற்று வருகிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னேன். நேற்று வந்த ஒரு அறிக்கை தெளிவுபடுத்திவிட்டது. ஆகவே மீண்டும் பல்கலைக் கழகம் சுமுகமாக நடைபெற, மாணவர்கள் பாதிக்கப்படாமலிருக்க ஆசிரியர்கள் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும். மாணவர்களும் ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டும். அரசும் கொடுத்த வாக்குறுதியைச் சிறப்பாக நிறைவேற்ற ஒத்துழைப்பு தரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: இந்த மேலவையிலும், சட்டமன்றப் பேரவையிலும் அரசின் சார்பாகக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளின் மீது ஆசிரியர்களுக்கும், அலுவலர்களுக்கும் முழு நம்பிக்கை இருக்கிறது. இதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் வேலைக்கு சுமுகமாகத் திரும்பும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு, அவர்களை விடுதலை செய்துவிட்டு, ஜூலை மாதத்தில் நடந்த பேச்சுவார்த்தை உடன்படிக்கையை இடைவிலை நிர்வாகம்

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

முறியடித்ததன் காரணமாக, நின்றுவிட்டதை மீண்டும் அவர்களுக்கு நினைவு படுத்தி, அதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று அரசுத் தரப்பில் நிர்வாகத் திக்குச் சொல்லால்தான் நிர்வாகம் செயல்படுத்தும். அந்த ஒரே அம்சத்தைத்தான் நாங்கள் கோருகிறோம். அப்படிச் செய்தால், போராட்டங் களை விட்டுவிட்டு ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேரும் பல்கலைக் கழகங்களுக்குச் செல்லும் பொறுப்பை இங்கே உள்ள ஆசிரியர்களாகிய நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆகவே ஆசிரியர்களை விடுதலை செய்துவிட்டு, அவர்களை அழைத்து ஜூலை மாதத்தில் ஏற்பட்ட முத்தரப்புப் பேச்சு உடன்படிக்கையை அனைத்து நினைவுபடுத்தி, அதை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று அரசுத் தரப்பில் அறிவுரை வழங்க வேண்டிய வேலையை அரசு செய்தால், பிரச்சினையை ஒரே நாளில் முடித்து விடலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதைப்போல, அவையில் உள்ள உறுப்பினர்கள் பொறுப்பேற்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரோடு, முடிந்தால் முதலமைச்சரோடும் மேற் கொண்டு நிலைமைகளைச் சரி செய்ய என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று பேச்சுவார்த்தை நடத்தினால், அதன் மூலமாக ஏற்படும் முடிவு மாண்புமிகு உறுப்பினர் விரும்புகிற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த உதவும். வேண்டுமானால் அவர்களே வரலாம், அல்லது அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் வரலாம், அல்லது அவர்கள் சார்பாக இங்குள்ள ஆசிரியப் பிரதிநிதிகள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, அதனுடைய பின் விளைவுகளுக்குத் தங்களைக் கட்டுப்படுத்துகிற அளவுக்குத் தன்மையை ஏற்றுக்கொண்டு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதன் மூலமாக இன்றோ, நாளைவோ கூட முடிவுக்கு வரலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது "ராகிங்" பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. எல்லாக் கல்வி நிலையங்களிலும் இது கூடாதென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். இது உள்ளபடியே அநாகரீகமான செயல்தான். மிக நெருங்கியவர்கள் ஒருவருக் கொருவர் கிண்டல் செய்துகொள்வதில் தவறில்லை. ஆனால் ஒரு தொடர்பும் இல்லாத மாணவரை, தொடர்பில்லாத பல மாணவர்கள் சேர்ந்துகொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் சொல்லியமாதிரி, அவமானப் படுத்துகிறபோது, அந்த அவமானத்தைத் தாங்க முடியாமல், சில பல இடங் களில் தற்கொலை செய்துகொள்ளுகிற நிலைக்குச் சில மாணவர்கள் தள்ளப் படுகிறார்கள். ஆகவே கல்லூரி முதல்வர் இது குறித்து மிகக் கடுமையாக இருக்க வேண்டும். நான் கல்வியமைச்சராக இருந்தபோது, என்ஜினியரிங்

144 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

கல்லூரியில் இருந்த நான்கு பேரை வேளியே அனுப்ப வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு, அவர்களை மீண்டும் சேர்க்கக்கூடாது என்று சொல்லிச் சேர்க்கவில்லை. இது அநாகரிகமான செயல்தான். இதை கல்லூரி முதல்வரும், மற்றவர்களும் உணர்ந்து கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பொதுவாக இதற்கு மாணவர்களும் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையினர் கல்லூரிக்குள் வராமல் தடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. காவல் துறையினர் கூடுமான அளவிற்குத் தாங்களாகவே கல்லூரிக்குள் போவதில்லை. கல்லூரி முதல்வரோ, மற்றவர்களோ வா வேண்டுமென்று விரும்பி கேட்டுக்கொண்டிருந்தாலொழிய, காவல் துறையினர் தாங்களாகக் கல்லூரிக்குள்ளே போக வேண்டுமென்று உத்தரவிடவில்லை. சில இடங்களில் கட்டுக்கடங்கா நிலைமை ஏற்படுகிறபோது, வன்முறை ஏற்படுகிற போது, விபரீத நிலை ஏற்படுகிறபோது, காவல் துறையைக் கூப்பிட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியதைப்போல, காவல் துறையினருக்கும் சாதாரணமானவர்களுக்கும் இடையிலே 'செக்ஸுரிட்டி போர்ஸ்' என்பதை ஆக்ஸிபோர்ட் பல்கலைக் கழகத்திலே வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு "புல்டாக்" என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒடிப் பிடிக்க வேண்டுமென்று இப்படி வைத்திருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகம் சார்பாகவும் வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் செலவு ஏற்படுமே என்று நம் நாட்டில் கருதக் கூடும். இருந்தாலும் சாதாரண மக்களுக்கும் போலீசாருக்கும் இடையிலே 'செக்ஸுரிட்டி போர்ஸ்' என்ற அளவிற்கு சில இடங்களில் நிறுவுவதற்கு முயற்சி செய்தால் பலன் கிடைக்குமா என்று பார்க்கலாம். இது நல்ல யோசனைய்தான். அதைப்பற்றி ஆராயலாம்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், திரு. தாமோதரன் அவர்களும் மற்றவர்களும் 40 சதவீதம் லெவியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். 1976-77 ஆம் ஆண்டிலே லேவி இருந்தது. 1977 ஆம் ஆண்டில் 40 சதவீதம் லேவி இருந்தது. பிறகு அது எடுக்கப்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டிலே நான்கு மாத காலம் 50 சதவீத லேவி இருந்தது. பிறகு அதை எடுக்க வேண்டிய வந்தது. இது நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டிய ஒன்றல்ல. கூடுமானவரையில் லேவி விதிக்க வேண்டாமென்றுதான் பார்த்தோம். வியாபாரிகளுக்குத்தான் லேவியைப் போட்டோம். அரிசி ஆலை உரிமையாளர்களுக்கு லேவி போடக் கூடாது, அதனால் பல்வேறு சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதால், அவர்களுக்குப் போடாமல் மொத்த வியாபாரிகளுக்கு மட்டும் லேவி போட வேண்டுமென்று சொன்னோம்.

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர 145 அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[1981 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மென்று சொன்னோம். இதை நாங்கள் போடக் காரணம் மத்திய அரசு. மத்திய அரசு இதை வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. நமக்குத் தேவையான அளவிற்கு நாம் உணவு உற்பத்தி செய்தாலும், அகில இந்தியாவில் பல இடங்களில் கோதுமை, அரிசி ஆகியவைகளுக்கு இந்த ஆண்டு ஆங்காங்கு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலை இருப்பதன் காரணமாக ஒவ்வொரு மாநிலமும் சேமிப்பு இருப்பை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்றும். வருகின்ற ரூன், ரூலை, ஆகஸ்ட் திங்கள்களில், கடுமையான அளவிற்குச் சமாளிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறதென்றும் எச்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது ஆந்திர மாநிலம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து தாழ்த்தித்திற்கும். கேரளாவிற்கும் அனுப்புகின்ற அளவில் இருந்தாலும், லேவி போட்டு சேமித்து வைப்பதற்காக அரிசிக்கு அங்கே லேவி போட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் நமக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறபோது, நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக, ரேஷன் கார்டுகள் மூலமாகக் குறைந்த விலையில் அரிசியைத் தருவது என்று வைத்திருக்கிறோம். மார்க்கெட் விலையைவிட குறைந்த விலையில் அரிப்பதால், கிட்டத்தட்ட 10 கோடி ரூபாய் அளவில் நஷ்டமாக, சப்சிடி என்று வைத்துக்கொண்டு, குறைந்த விலையில் கொடுக்கிற அமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவேதான் எழையெலிய மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. வெளிச் சந்தையில் குறைந்த விலைக்குக் கிடைத்தால், ரேஷன் கடையில் மக்கள் அரிசி வாங்க விரும்பாமட்டார்கள். ஆனால் வெளிச் சந்தையில் விலை அதிகமாகிவிட்டால், மக்கள் ரேஷன் கடைகளில்தான் அரிசி வாங்க வருவார்கள். அப்படி வருகிறபோது அதை மக்களுக்குத் தர வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் பதிலுரை மூலமாக வரை அமைவின் நோம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாக அரிசி வழங்கும் திட்டத்தை நீட்டிக்க வேண்டிய அவசியம் வருகின்றபோது சேமிப்பு அதிகமாக இருக்க வேண்டிய நிலை வருகிறது. பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறபோது மத்திய அரசாங்கத்தின் பேரிடமக் கிடங்கு களிலிருந்து நமக்குத் தேவையானவற்றை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய துணை அமைச்சர் அவர்கள், "நாங்கள் லேவி போடச் சொல்லியும் நீங்கள் லேவி போடாமல் இருக்கிறீர்கள். லேவி போட்டுச் சேமித்து வைத்துக்கொள்ளாமல் பற்றாக்குறை என்று சொல்லிக் கேட்டால், "நாங்கள் எங்கள் கிடங்குகளிலிருந்து தர மாட்டோம்" என்று திட்டவாட்டமாகச் சொன்னதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு நாம் லேவியைப் போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆகவே நாமும் சேமிப்பது என்று வைத்திருக்கிறோம்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

தோம். 40 சதவீதம் லெவி போட்டு கிட்டத்தட்ட இருபது நாட்கள்தான் ஆகின்றன. இருக்கின்ற சூழ்நிலையையும், அரிசியின் நடமாட்டத்தையும் மாவட்டங்களில் அறியச் சொல்லி எந்த அளவிற்குச் செய்ய முடியுமோ, அந்த அளவிற்குச் செய்ய இந்த அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது. லெவியைக் கொண்டு வந்த ஐந்தாறு நாட்களுக்குள் நிலைமை புரியாது. ஏழு, எட்டு நாட்களில்கூட நிலைமை புரியாது. இருபது நாட்களுக்குப் பிறகுதான் ஓரளவுக்குப் பிடிபட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஐந்தாறு நாட்களில் தெளிவு பெற முடியும். எந்தக் காரணம் கொண்டு அந்திராவிடமிருந்து அரிசியும், நெல்லும், தாராளமாக வந்து கொண்டிருந்தனவோ, அதேபோல மீண்டும் வந்து கொண்டிருக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் ஆராய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதனுடைய நடமாட்டத்தையெல்லாம் பத்து நாட்களுக்குள் கண்டு பிடிக்க முடியாது. லெவி போட்டவுடனே இன்றைக்கே தானியங்களை விற்க மாட்டார்கள். வியாபாரிகள் வாங்கி வைத்துநான் விற்பார்கள். ஒரு தேக்க நிலை ஒரு பத்துப் பதினைந்து நாட்களுக்கு ஏற்படும்.

(பிற்பகல் 1.30)

அத்திராபிலே லேஷி போடுவதில்லை. 'நம் தமிழ்நாட்டினுடைய எல்லைக்குள் அழைக்கிறபோது அத்திரு லேஷி கிடையாது' என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், மொத்த வியாபாரிகள் 40 நாம் லேஷி தர வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்கள் அதை வாங்கி வந்து இங்கே விற்பதிலேயும் 40 நாம் லேஷி தர வேண்டுமென்று சொல்கிறேன் 'லேஷி போடுவதற்கு முன்னால் அத்திராபிலிருந்து எவ்வளவு நெல் வந்தது, இப்போது எவ்வளவு வரக்கூறு. இப்போது எவ்வளவு தடைப்படுகிறது, தினி எவ்வளவு வரக்கூடும் எவ்வளவு வர முடியும் என்று கணக்கிடுங்கள்' என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலே வைத்துத்தான் நாம் நிலைமையைப் பார்த்த வேண்டும். தாமிரத்திற்குத் தடைப்படாமல் வருகின்ற அளவுக்கு, பற்றாக்குறை ஏற்படாமல் இருக்கின்ற அளவுக்கு நாம் பார்த்துகொள்ள வேண்டும். தாமிரத்திற்கு தாராளமாக வருவதற்கு நாம் வாயுவைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

சுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்பற்றி திரு. சந்திரலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் ஏறாம் நாளை சொன் றதில் செய்ய வேண்டும் என்றார்கள். சுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தினர் அங்கு அனுப்பப்பட்டு, அவர்கள் அதையும் ஒரு பக்கம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் அப்படி வாங்குவது என்பது மட்டும் அல்லாமல் வியாபாரிகள்

1981 பிப்ரவரி 10] டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மூலமாகவும் வாங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். நாளும் அங்கே வாங்குவதற்கு முயற்சி செய்கிறோம். ஆனால், அதற்குப் போதுமான அளவுக்கு வேகங்கள் கிடைக்கவில்லை. அதைப்பற்றி இரயில்வே துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் கூட நான் பேசியிருக்கிறேன். அவர்கள் எராளமான வேகங்களைக் கொள்கின்றது அனுப்புகிறார்கள். அதிகமாக அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான்கைந்து முறைகள் அனுப்புகிறார்கள். ஆனால், அதில் ஒரு தடவைகூட நமக்குத் தருவதில்லை. அந்தவே அவர்களுக்கு ஒரு தடவை அனுப்பும்போது எங்களுக்கும் ஒரு தடவை அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே வாங்கி வைக்கின்ற நெல், அரிசியைக் கொண்டு வருவதற்குத் தேவையான வேகங்கள் கிடைக்காததால், தடை ஏற்படுகிறது. அதுவும் ஒரு நேரணமாக இருக்கிறது. அது கவிர, போக்குவரத்து வரிகளின் மூலமாகவும் கொண்டுவர முயற்சி செய்கிறோம். இரயில்வே போக்குவரத்தின் மூலமாகக் கொண்டு வருவதற்குரிய வரிகளின் மூலம் கொண்டு வருவதில் செலவு அதிகமாகத்தான் அதிகம். அங்குத் தன்மைகளைப் பொறுத்தும், லேனி 40 சதம் என்று வைத்திருக்கிறோம். தங்களுடைய தகுத்துக்களை மாண்புமிகு அங்குக்கினர்கள் சொல்லிறார்கள். அங்குக்கினர்கள் எடுத்துக் கருவதுபோல், விரைபாகவும் எடுத்துக் கருவிறார்கள். மற்றவர்களுக்கும் எடுத்துக் கருவிறார்கள். நாம் பங்காபிலிக்கும் அரிசி கொண்டுவர முடியும். ஆந்திராவிலே பிறக்கும் கொண்டு வரமுடியும். அவர்கள் லேனியைப் பொறுத்த வரையில், கொண்டும் தவிர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். 40 சதம் அதிகம், அதைக் கொண்டும் கிடைக்கொண்டு வா வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படித் கொண்டுவந்தால், கொள்கியாக இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அவைத்தொகுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த லேனி முறையை எடுக்கதல், கம்மையாக மாதிக்கிணையாக தேவைகள் நிறைவேறுமா என்பதை நாம் அரிய வேண்டும். நுகர்ப்பொருள் வரணியக் கமாகக் கொண்டு வரும் என்று சொல்லும்பொருள் மத்திய அரசு ஒரு கமிட்டி அலுக்கு என். 105 என்று விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. அப்படி, விலை வகுத்திருக்கும் போது, நாம் என். 115, 120, 125 ஆகிய என்று வகுத்திருக்கிறோம். அப்படி, பிறக்காவும் உரியபாபிகள் என். 135, 140, 145 என்று வகுத்துக்கொண்டு வரக்கூடியார்கள். அந்த விலைக்கு விரைபாபிகள் வாங்கும்போது, விவராயி என் நமக்கு தெரிவாக் கருவதில்லை. அவர்கள் 140, 145 ஆகிய விலைக்கே விரைபாபிகள் வகுத்துக் கொடுக்கிறார்கள். அதுதான் இயல்பு. அகவே, அரசு நிர்ணயித்த விலைக்கு நம்முடைய பம்பேர்ஸ் ராக்குக்கு அவர்கள் நமக்குத் தர முடியாத விலைகள் இரூப்புகால், லேனியைப் போட்டு அரிசியைச் சேமிக்க

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறோம். ஒபன் மார்க்கெட்டிலே கிடைக்கும் என்றால் சங்கடமில்லை. நம்முடைய தேவைக்கு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மூலம் வாங்குவதற்கு அவர்கள் சம்மதித்துக் கொடுத்தால், நாம் வாங்கியிருக்க முடியும். மத்திய அரசு விலை நிர்ணயித்திருப்பது ரூ. 105. நாம் கொடுப்பது ரூ. 115. வியாபாரிகள் கொடுப்பது 135 ரூபாய் என்ற அளவில் இருக்கிறது. அந்த நிலையில் விவசாயிகள் ரூ. 135-க்குத்தான் விற்கிறார்கள். அப்படி வியாபாரிகள் வாங்குவதால் நமக்குக் கிடைக்க வில்லை. அங்கேயிருந்து வாங்கி வந்து விற்கின்ற வியாபாரிகளிடமிருந்து தான் நாம் வாங்க வேண்டும். இதனால்தான் 40 சதம் லெவி டூலம் அவர்களிடமிருந்து வாங்கி வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஓரளவுக்கு விலை ஏறியிருக்கிறது. சில இடங்களிலே விலை இறங்கியிருக்கிறது. ஆனால் நாம் அந்த விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், வரும் சூன், சூலை மாதங்களில், ரூ. 5, 5½, 6 என்ற அளவுக்கு விலைகள் ஏறிவிடும். ஆகவேதான் மன்னேற்பாடு செய்கிறோம். அப்படி ஏறிவிட்டால், என் மன்னேற்பாடு செய்யாமல் விட்டோம் என்ற குறை வரும். இப்படி முன்னேற்பாடு என்று ஏதாவது செய்யாவிட்டால், அதைப் பின்னால் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. மத்திய அரசு கணக்குப்படி, தாராளமாகக் கிடைக்கக் கூடிய சூழ்நிலைகள் வரும். இன்றைய சூழ்நிலையிலே, பஞ்சாபிலிருந்து வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆந்திராவிலிருந்து வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அரசு, வரத்துத் தடைபடாமல் இருக்கின்ற அளவுக்கு என்ன செய்யலாம் என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்குப் போகாமலிருக்க என்ன செய்ய முடியும் என்றும் நாம் கணக்கிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் கூறியிருக்கின்ற யோசனையின்படி, 5, 6 நாட்களில் ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படலாம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் நக்சலைட்டுகள் பிரச்சினைபற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி அவ்வப்போது விளக்கங்கள் பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் செய்திகள் மூலமாகவும் மக்களிடையே சொல்லப்பட்டு வருகிறது. நக்சலைட்டுகள் இன்றைக்கு பயங்கரமாக வளர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நம் மாநிலத்தில் அவர்கள் அடக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு உணவறை அமைச்சர் அவர்களும், மற்றவர்களும் நம்மைப் பாராட்டிகின்ற அளவுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறோம். நக்சலைட்டுத் தொல்லை இங்கு தலையெடுக்காமல் இருக்கிறது. வேறு மாநிலங்களைப் பார்க்கிறபோது, அது நமக்குத் தெரி

1981 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கிறது. நக்சலைட்டு இயக்கம் இங்கு முளை கண்டு அது இலைவிட ஆரம்பித்த நேரத்திலேயே, அதைத் தடுப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அது பல மாவட்டங்களுக்குப் பராமல், குறிப்பிட்ட இரண்டொரு மாவட்டங்களிலே இரண்டொரு இடங்களிலே மட்டும்தான் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கான முயற்சியிலே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் கூறியதுபோல, காவல் துறையினர் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். தங்களுடைய உயிரையும் பணயம் வைத்து அந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே சிலர் இறந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் சொல்லியதுமாதிரி, அரசியல் உணர்வோடு அவர்கள் செயல்பட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி, காவல் துறையினருக்கு அங்கே வருவதற்கு வாய்ப்பில்லை. காவல் துறையில் இருப்பவர்களில் சிலருக்குத் தனித்தனியே ஒருவேளை இருக்கலாமே தவிர . . .

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : சட்ட விதிமுறைகளுக்குப் புறம்பாக, கைதியாக இருக்கின்றவர்களை, சிறையிலே இருக்கின்ற கைதிகளைப் பார்ப்பதற்கு சில அரசியல் தலைவர்களுக்கு, ஆளும் கட்சி தொடர்புடையவர்களுக்கு, அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அந்தச் சங்கடங்கள் எல்லாம் தீர்ந்த பிறகு கட ம்ற்றவர்களுக்கு, பிற கட்சியினருக்குத் தரப்படவில்லை. எந்தவிதத்திலே தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் தெரியவில்லை. ஆகவேதான் இதில் அரசியல் உணர்வோடு காவல்துறை செயல்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நக்சலைட்டுகளை அடக்குவதற்கு அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கூறுவதுபோன்று அதிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளைப்பற்றி நேரடியாகப் பதில் சொல்வதற்கு என்னிடம் தற்போது விவரங்கள் இல்லை. அதுபற்றித் தகவல்கள் தெரிந்துகொள்ளத் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் அல்லது வேறு வகையில் கேட்டால் சொல்லலாம். அந்த அனுமதி ஏன் தந்தார்கள், எப்படித் தந்தார்கள், எப்படி அந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது என்பதைச் சொல்லலாம். எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப்பற்றி நான் எடுத்துச் சொன்னேன். அவர்கள் தனியாகக் கேள்வி போட்டுக் கேட்டால், தகவல்களைச் சேகரித்து எந்தச் சூழ்நிலையில் எந்த நோக்கத்தோடு அனுமதிக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லலாம். காவல் துறையினர் அந்த நோக்கத்தோடு செயல்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

15 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் பேசும் போது, 5 ஏக்கர் ஒரு சென்ட் என்று இருந்தால்கூட, உதவி மறுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். எந்த நிலையிலும் அந்த நிலை வரத்தான் செய்யும். அவர்கள் சொன்னதுபோல, 5.49 சென்ட் என்று வைத்தால், 5.50 சென்ட் காரணம் அந்தச் சலுகையைக் கேட்பான். ஆகவே அந்த நிலை வந்துதான் திரும்பும். இப்படி 5 ஏக்கர் நிலம் என்று நிர்ணயித்திருப்பது, ரிசர்வ் பாங்க் வைத்திருக்கின்ற ஒரு திட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் செய்திருக்கிறோம். ஐந்து ஏக்கருக்குக் கீழே இருப்பவர்கள் சிறு விவசாயிகள் என்று இருப்பதன் காரணமாகத்தான் அந்தச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதுவும் அந்த சிறு விவசாயிகள் புயலால், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, அதனால் கஷ்டப்பட்டு, அவர்களால் எந்தக் கடனையும், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் கொடுக்க முடியாது என்ற அளவுக்கு பாழ்பட்டுப் போனால்தான், குடிசைகளை இழந்திருந்தால்தான், வசதிகளை இழந்திருந்தால்தான், பயிர்களை இழந்திருந்தால்தான், அந்தச் சலுகைகளைத் தரவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே 42 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாம் சலுகைகள் கொடுக்கிறோம். அதுவும் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, கிட்டத்தட்ட 50 கோடி ரூபாய்க்கு வந்துவிடும். அது தவிர, சிறு விவசாயிகளில் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் கடனைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுச் செலுத்தியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் செலுத்தியது கிட்டத்தட்ட, 20, 21 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரும். அதையும் அவர்கள் அடுத்த ஆண்டு பணம் கட்டும்போது கழித்துக்கொண்டு கட்டலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தத் தொகையை நாம் 48 செய்தால், அந்தத் தொகை கிட்டத்தட்ட 72 அல்லது 73 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டுவதற்காகக் கடன் தந்து அதை திறுத்தியிருக்கின்றதைப் பற்றி மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் இரண்டொருவர் எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றிய நிலைமை என்னவென்று எனக்கு இப்போது தெரியவில்லை. அதுபற்றித் தனியாகக் கேட்டால், அதைப்பற்றி விளக்கம் கொடுக்கிறேன். தற்போது அதுபற்றி என்னிடம் விவரக்குறிப்பு இல்லை. - அநிலே ஏதாவது முறைகேடுகள் இருந்தால், அதைத் தடுக்கலாம். வசதி வாய்ப்புகள் ஏற்படுமானால் அதைச் செய்யலாம். முதலில் தந்துவிட்டு, பிறகு ஏன் தராமல் விட்டார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அதற்கென்று ஒதுக்கிய அளவுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல், ஒதுக்கித் தந்ததற்கு மேல் தந்திருந்தால்தான், அந்த நிலையைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். நாம் 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி அவர்கள் ஐந்து

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம் 16

1981 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கோடி ரூபாய் சாங்ஷன் செய்திருந்தால்தான், இந்த நிலை ஏற்படும். ஆகவே நான் இப்போது பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதைப்பற்றித் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், விவரமாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். இப்போது திருக்கின்ற நிலைமைகளைத்தான் நான் இப்போது சொல்ல முடியும்.

அடுத்து, அகவிலைப்படி பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய அரசு இரண்டு தவணை அகவிலைப்படியைக் கொடுத்திருக்கிறது. எட்டு புள்ளிகள் உயர்ந்தால் கணக்கிட்டு ஒரு தவணை தரவேண்டும் என்று ஒரு முறை இருக்கிறது. அதை அரசு ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்றால், நிதிநிலை எல்லாம் எப்படி இருக்கிறது என்று ஆராய வேண்டும் என்பதுதான். அவ்வப்போது ஆராய்ந்து ஆராய்ந்துதான் அதைத் தந்து கொண்டிருக்கிறோம். போன நடவை ஆராய்ந்து நாளே முன் தேதியிட்டுத் தந்தேன். அப்படி இப்போதும் ஆராய்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறோம். அந்த வகையிலே நிதி ஆதாரங்களைத் தேட வேண்டும். அது அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற ஒன்று என்ற முறையில், அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து அதை எப்படித் தருவது என்பதுபற்றி முடிவு எடுக்கும். அந்தத் தன்மையிலேதான் தயக்கமாக இருக்கிறதே தவிர வேறல்ல. அதைப்பற்றி விரைவிலே அரசு முடிவெடுக்கும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1.40.)

பெரும்பாலும் ஆசிரியர்களின் குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி, அவற்றைப் போக்க வேண்டுமென்றும் நிறைபாடுகளாகக் வேண்டும் என்றும் பல்வேறு போசனைகளை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவைகள் அனைத்தும் தனித் தனியாக ஆராய வேண்டிய ஒன்று. தனித் தனியாக அவைகளைப்பற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், கல்வி அமைச்சர் வரக்கூடும், அவற்றை முறைப்படி தீர்க்க முயலுவார்கள். மேலும் நான் முதலிலே சொன்னது போன்று, விளக்கக் குறிப்புகளோடு நாங்கள் வரக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நல்ல முறையிலே பதிலளிக்க முடியும்.

தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம், ஆட்சித் துறையிலே தமிழை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும், தமிழ் நூல்கள், வாலாற்று நூல்கள் மற்றவைகளைக் கொண்டு வாஷும், சிலபல திட்டங்களை அடிப்படையாக வைத்து ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது என்னென்ன பணிகளை நடத்தியிருக்கிறது, என்னென்ன பணிகளைச் செய்யவிரும்புகிறதென்ற விளக்கக் குறிப்பு இப்போது இல்லையென்றாலும், தனியாக மானியக் கோரிக்கை வரும்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

போது அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் தருவார்கள். 'எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ், என்றும் தமிழ்' என்ற கொள்கையை நாம் கொண்டாலும், அது முழுவதும் நிறைவேறவில்லை என்று சொல்லலாமே தவிர, நிறைவேறவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. வளர்ந்த தமிழ் கீழே போய்விட்டதென்று சொல்வார்கள். தமிழ் வளர்ந்துகொண்டுதான் வருகிறது. சென்ற ஆண்டைவிட, 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்ததைவிட, நாளுக்கு நாள் தமிழ் வளர்ந்து கொண்டுதான் வருகிறது. ஆனால் வளர வேண்டிய அளவிற்கு வளரவில்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். நானும் அந்த ஆதங்கத்திலேதான் இருக்கிறேன். வளர வேண்டிய அளவிற்கு வளரவில்லை, எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் இருக்க வேண்டிய அளவிற்கு இல்லாமல் இருக்கிறதே என்ற ஆதங்கம் இருக்கிறது. கூடுமானவரையில் அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது. அதுபற்றிய விவர அறிக்கையை பின்னால் தருவார்கள்.

பிற்பட்டோர் விடுதி, ஆதி திராவிடர் வீடுதி ஆகியவற்றைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பிற்பட்டோருக்கும், ஆதி திராவிட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்க, உதவித் தொகை தருகிறோம். அந்தத் தொகைக்கு மேலே கட்டணம் வரும்போது, அவர்கள் அதைத் தர வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அந்த உதவித் தொகையை உணவிற்காகத் தருவதாகத் தான் கருத வேண்டும். நாம் ஆதி திராவிட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் பொறுத்தவரையில், முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்கிறோம். பிற்படுத்தப்பட்டவர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஓரளவிற்குப் பொறுப்பேற்கிறோம். அந்த உதவித் தொகையைக் கூட்ட வேண்டுமென்று, அந்தக் காப்பகங்களை நடத்துபவர்கள் முறையிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அரசு ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்போதிருக்கும் விலைவாசிகளின் காரணமாக செலவினத்தைத் தாங்க முடியாதவர்கள் இருப்பதால், உதவித் தொகையின் அளவைக் கூட்ட வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து வருகிறது. அதைப்பற்றி நல்லதொரு முடிவை அரசு எடுக்கும்.

தீலகிரியில் இருப்பவர்களுக்குப் படி, மற்ற வசதிகளெல்லாம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறதென்பது பற்றி என்னிடம் விவரக் குறிப்புகளில்லை. என்னிடம் வந்திருக்கிறதென்று உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். என்னுடைய இலாகாவிற்கு வந்திருப்பது ஒருவேளை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். ஆனால் என்னுடைய கைக்கு அது வந்து சேரவில்லை. என்னுடைய கைக்கு வந்தால் அதில் என்ன நியாயமிருக்கிறது என்று பார்த்து, ஆவன செய்யவியலும்.

1981 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆகவே எதிலும் ஓரளவிற்கு வரவு செலவைப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும்.

"ஆகாறு அளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை"

என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். அந்த இலக்கண அடிப்படையில்தான் நிதியமைச்சர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகாறு அளவிட்டிதாயினும்—வருகிற வழி சுருங்கிப் போனாலும் பரவாயில்லை; போகாறு அகலாக் கடை—செலவினம் பெருகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில்தான் நிதியமைச்சராக இருக்கிற நான் ஓரளவிற்குப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய தன்மை இருக்கிறது. கணக்குப் போட்டு, எந்த அளவிற்கு எதையெதைச் செய்ய முடியுமோ, எதையெது முடியுமோ, அவைகளைச் செய்யும் அளவிற்கு நாம் பல்வேறு பணிகளை ஆற்றிக்கொண்டு வருகிறோம்.

ஒரு நபர் குழு அறிக்கைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு நபர் குழுவின் அறிக்கை வந்துவிட்டது. அது நிதித் துறையின் ஆய்வினா இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை விரைவிலே வெளியிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். எவ்வளவு விரைவிலே அதை தடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமோ, அவ்வளவு விரைவிலே செய்யப்படும். தினமும் 4 பேர்கள் கேட்கிறார்கள், என்ன ஆயிற்று, என்ன ஆயிற்று என்று. இது பல நபர்க் குழுவாக இருக்காலும்கூட கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கும். (சிரிப்பு) இது ஒரு நபர் குழுவாக இருப்பதால், அதிக கஷ்டமில்லை. விரைவிலே அதை ஆய்ந்து, என்னிடம் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். முடியும், முடியாது; ஆகும், ஆகாது என்று தெரிய வேண்டும். இரண்டிலே ஒன்று சொல்லிவிட்டால், அதை நான் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிவிடுவேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை நான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். விரைவிலே அதைச் செய்வேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சங்கரலிங்கம் அவர்கள் ஸெலி முறைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் முதலிலேயே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். பல்வேறு குழுவிலைகளைப் பொறுத்த நாம் ஒரு சட்டம்: மாட்டைக் கொண்டுவரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிக் கொண்டு வருவதற்கு, எல்லா வகையிலேயும் எல்லோருடைய ஷாண்டிப்பும் இருந்தால்தான், மேல் மாட்டத்தினின்று அடிமட்டம் வரை அது போகும். சட்டங்களை நாம் கடுமையாக்க, கடுமையாக்க, நாம் கடுமையாக்கிச் சுட்டுப்படுத்த, சுட்டுப்படுத்த, அதைப் பிசியோகிக்கிறவர்கள் போகிற இடங்களுக்கு நாம் எல்லாம் போக முடியாது என்பதால், அந்தக் சுட்டுப்படுத்துகிற சட்டம் லஞ்சம் வாங்க, ஊழல் செய்ய இடம்தான்

154 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

தரும். கூடுமானவரையில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதைக் குறைக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நல்லதுதான். கட்டுப்பாடு ஏற்பட, ஏற்பட, கட்டுப்பாட்டை ஒருவர் கையிலே கொடுத்தவுடன், அதை வைத்துக்கொண்டு ஒருவன் போய் நிற்கும்போது, அதைப் பயன்படுத்தி எந்த அளவிற்குத் தன் சொந்த ஆதாயத்தைப் பெருக்கிக்கொள்கிறான் என்ற குறைபாடு மனித சமுதாயத்தில் அதிகமாக வந்துவிடுகிறது. அதனால் கூடுமானவரையில் கட்டுப்பாடாக இல்லாமல், பண்புக்கு இடம் கொடுத்து நடக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் மிக மிக நல்லது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னது போன்று, தவறே செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் எல்லா அதிகாரிகளும், அலுவலர்களும் தவறு செய்கிறார்கள் என்றும் நான் சொல்ல மாட்டேன். நானாயமாய், நேர்மையாய், கட்டுப்பாட்டு, மனச்சாட்சிப்படி நடக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். கண்டுபிடிக்க மாட்டார்கள். எப்படியாவது தப்பித்துக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க சமுதாயமும் மற்றவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அப்படிக்கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்தாலும், கடைசியில் 'கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆனது' என்று சொல்லுவார்கள், அது போன்று தண்டனை எல்லாம் குறைந்து சர்வ சாதாரணமாகிவிடுகிறது. நடவடிக்கை எடுக்கும்போது சாட்சி சொல்ல வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஒரு சிறிய இடுக்கு இருந்தால், அதை வைத்துக்கொண்டு Benefit of doubt goes to the accused சந்தேகத்தை சாதகமாக்கிக்கொண்டு, அவர்களை வெளியே விட்டு விடுகிறார்கள். இவைகள் இல்லாமல் இருந்தால், குறைபாடுகள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளலாம். நாம் சட்டங்களை இயற்றுகிறோம். சட்டமன்றப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் அனுமதி பெற்று, சில சட்டங்களை உருவாக்குகிறோம். அவற்றை, நிர்வாகத்தினரை நம்பி விடவேண்டியிருக்கிறது. அதில் சிலர் தவறு செய்கிறார்கள். அது சமுதாயத்தைப் பாழ்படுத்துகிறது. நிர்வாகிகளுக்குக் கேடு உண்டாக்குகிறது. அது கூடாது என்பதில்தான் நாம் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்கும் கேள்விகளில் சில சமயங்களில் எங்களுக்குச் சாதகமாகத்தான் அமையும். இங்கே கேட்டால்தான் அவற்றுக்குப் பதில் சொல்ல முடியும். இங்கே உறுப்பினர்கள் கேட்டால்தான் விழிப்போடு இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். அதற்குமேல் தவறுகள் செய்யக்கூடாதென்று நிர்வாகத் துறை விழிப்போடு இருக்கும். சட்டமன்ற மேலவை, பேரவையில் கேட்கப்படும் வினாக்கள்தான் எங்களுடைய நிர்வாகத் திற்குப் பேருதவி செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதனால்தான் என்னைப் போன்றவர்கள் அவற்றை வரவேற்கிறோம். கேள்விகள் கேட்கும்போது

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை விவர 155 அறிக்கையின் மீது விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தெரிந்ததைச் சொல்கிறோம். கிடைத்த தகவல்கள் இவ்வளவுதான் என்று சொல்லுகிறோம். எல்லாவற்றுக்கும் உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால்தான் எங்களுக்கும் சாதகம், அதிகாரிகளுக்கும் சாதகம், மற்றவர் களுக்கும் சாதகம்.

இந்த மன்றத்திலே மேலும் பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. நாகர் கோவில்-திருவனந்தபுரம் இருப்புப்பாதை இணைப்பு பற்றியும், அதன் தலைமையிடம் மதுரையிலிருந்து திருவனந்தபுரத்திற்கு மாற்றியதைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். இதில் எல்லோருக்கும் ஒரே கருத்துதான் இருக்கும். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய செயற்குழுக் கூட்டத்தில், தலைமையிடம் மதுரையில் இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றுவதில் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் விரும்பவில்லை. மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசின் கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், மத்திய அரசு ஏதோ ஒரு காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்த முடிவை எடுத்திருக்கிறது. அந்த முடிவை அவர்கள் மாற்றிக் கொள்வதற்கு, எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னதுபோன்று, எல்லோரும் கருத்து வேறுபாடின்றி, கட்சி வேறுபாடின்றி, இதில் நியாயம் இருக்கிறது, நீதி இருக்கிறது என்று எண்ணி, ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும். இதில் கட்சிப் பிரச்சினை வேண்டாம். இது உள்ள நியாயத்தை மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசு எடுத்துச் சொல்லுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மேலும் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருந்தாலும், அந்தக் கருத்துக்கள் குறித்து அந்தந்தத் துறையினரால் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமென்று சொல்லி, நல்ல பல கருத்துக்களை வழங்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மேலவையின் திகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

[1981 பிப்ரவரி 10]

(பிற்பகல் 1-50)

(மீண்டும் பிற்பகல் 4 மணியளவில் அவை கூடியது)

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

6. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் எனது கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விழைகிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை என்பதே ஒரு அரசினுடைய கடந்த காலச் சாதனைகளைச் சுட்டிக்காட்டி இனிமேல் வருகிற ஆண்டில் என்னென்ன செய்ய இருக்கிறோம் என்கிற கொள்கைகளையும், விளக்கங்களையும் சுட்டிக்காட்டி, அதன் மீது உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அரசு வகுக்கின்ற நிதித் திட்டத்திலே உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவற்றை ஏற்று, அமுல்படுத்த வேண்டிய நிர்வாகத் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வாய்ப்பாக, அரசினுடைய கொள்கைகள் விமர்சிக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைகின்ற ஒரு மரபாகும்.

நமது ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் தொடக்கத்திலேயே உலகத் தமிழ் மாநாட்டினுடைய சிறப்புகளும், அது நடந்த சீரிய விதமும் மிக விரிவாக, விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் மாநாடு நடைபெறுகிறது என்றால் அதைத் தமிழர்கள் அனைவரும் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். மதுரையிலே நடந்த 5 வது உலகத் தமிழ் மாநாடு உண்மையில் தமிழ் நாட்டுக்கு, தமிழ் மொழிக்கு எந்த அளவுக்கு சிறப்புகளைச் செய்திருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அதை நாம் எல்லோரும் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய அரசியல் கட்சிகளில் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்த நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்லுவதாக இருந்தால், அது ஒருவேளை கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு இணைந்திருக்கிறது என்று நினைக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதால், எனது கருத்துக்களைச் சொல்லாமல் அந்த மாநாட்டிலே கலந்துகொண்ட தமிழ் நாட்டுக்கு அப்பாற்பட்ட நாட்டைச் சேர்ந்த தமிழ் அறிஞர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை இந்த அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட ஐப்பாளியாக நாட்டைச் சேர்ந்த வாலாற்று அரசியலும், தமிழ் அறிஞருமான டாக்டர் கோபாலு ராமசாமிராமன் என்பவர் சொன்ன கருத்தை நான் இங்கே எடுத்து வைப்பதால், விரிப்பு வேறுபுக்கு அப்பாற்பட்ட அரசியல் சார்புணர்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்ட கருத்தாக இருக்கும் என்று நான் சொல்வதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

"I am disappointed. It has turned out to be a political festival" என்று சொல்லியிருக்கிறார். "நான் ஏமாற்றம் அடைந்தேன். மாநாடு ஒரு அரசியல் திருவிழாவாக மாறிவிட்டது" என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஒரு அரசியல் திருவிழாவாக மாறிவிட்டது என்று அவரே சொன்ன பிறகு, அது எந்தக் கட்சி அரசியல் திருவிழாவாக நடத்திருக்கும் என்று நான் விளக்கத் தேவையில்லையென்பதால் இத்துடன் விட்டுவிடுகிறேன்.

அடுத்து, மாநாட்டைப் பொறுத்தவரை அல்லது ஒரு மொழியைச் சேர்ந்த மாநாட்டைப் பொறுத்தவரை, அந்த மொழி சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிப் பிரிவுதான் மிக மிகச் சிறப்பாக அமைகின்றது. ஒரு காலத்தில் மன்னர்கள் மத்தியில் தமிழ் வளர்ந்த காலத்தில் சில குறிப்பிட்ட தமிழறிஞர்களை ஓர் அறையிலே உட்கார வைப்பார்கள். மன்னரும் அருகிலே அமர்ந்து ஆராய்ச்சிப் பணியைச் செய்து கொண்டே இருப்பார்கள். ஆனால் அது மக்கள் மத்தியில் வராமலிருந்த நிலை ஒரு காலத்தில் இருந்ததுண்டு. அதை மாற்றி, மக்கள் மத்தியிலும் அது வர வேண்டுமென்கிற நிலையில் மக்களே கலந்துகொண்ட மாநாட்டை நடத்துவது நல்லதுதான். ஆனால் எந்த அளவு ஆராய்ச்சி நடைபெறவேண்டுமோ அந்த அளவு நடக்காமல் புறக்கணிக்கப்பட்டால் அது பயனுடையதாக இருக்காது என்பதையும், நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். ஆற அமர கட்சிக் காழ்ப்புணர்ச்சியின்றி இதை அனைவரும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் கூறிய கருத்து 10 நாள் மாநாட்டிலே கலந்துகொண்ட பிறகு கூறிய கருத்து. மொத்தம் நடைபெற்றுள்ள 5 உலகத் தமிழ் மாநாடுகளிலே அவர் மதுரை மாநாடு உட்பட 4-ல் கலந்துகொண்டவர். ஆராய்ச்சிப் பணியினை நடத்தும் நிர்வாகப் பொறுப்பினை தக்க உண்மையான கல்வியாளர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்க வேண்டுமென்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அதுபற்றி ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பை நான் இங்கே திரும்பவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், அவர் I.A.T.R. என்று சொல்லக்கூடிய இன்டர்நேஷனல் அசோசியேஷன் ஆஃப் தமிழ் ரசர்ச்-ல், அதாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டுப் பிரிவின் ஓர் அமைப்பின் உறுப்பினர். முதல் உலகத் தமிழ் மாநாடு மலேசியாவில் நடைபெற்றது. இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 10]

சென்னையில் நடைபெற்றது. மூன்றாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு பாரிசில் நடைபெற்றது. நான்காவது உலகத் தமிழ் மாநாடு இலங்கையில் நடைபெற்றது. ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு மதுரையில் முடிவடைந்திருக்கிறது. இந்த உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்ற காலங்களிலே உருவானதோர் அமைப்பு தான் இந்த I.A.T.R. உலகத் தமிழ் மாநாடுகளில் எல்லாம் ஆராய்ச்சிப் பிரிவை, கருத்தாங்குப் பகுதியையெல்லாம் இந்த அமைப்பினர் நடத்த வேண்டும். முன்னர் எல்லாம் அப்படித்தான் நடந்து வந்தது. எந்த நாட்டிலே உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெறுகிறதோ அந்த நாட்டிலே இருக்கிற அரசு அல்லது தமிழ் அறிஞர்கள்தான் இவைகளை எல்லாம் நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். அதே அறிஞர் சொல்கிறபோது, இதற்கு I.A.T.R. தான், அதாவது தமிழ் நாட்டுப் பிரிவுதான் பொறுப்பாளியாக வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதோடு தனக்கும் ஓர் உறுப்பினர் என்ற முறையில் பங்கு உண்டு என்றும், இந்த அமைப்பினைத் திருத்தியமைத்து முறையாகச் செயல்படுத்த வேண்டிய காலத்தை எட்டி விட்டோம். இல்லையெல் மாற்று அமைப்பினை உருவாக்குவது பற்றி சிந்திக்க வேண்டிய நிலை உருவாகும் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் சொல்லியுள்ள கருத்துக்களை தமிழர்களாகிய நாம் எல்லோரும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு போரிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட எல்லாச் சர்வாந்திரிகள் தமிழ் அறிஞரும், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் உறுப்பினருமான கமில் சுவலியல் அப்போது செக்டட்டரி ஜெனரலாக இருந்து பணிபுரிந்தார். அவரும் இந்தத் தடவை இந்தியாவுக்கு வந்தார். ஆனால் சென்னையில் தான் தங்கியிருந்தார். என் மதுரையில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்குப் போகவில்லையென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அது போல் பாரிசில் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றபோது; அதில் பொறுப்பேற்ற சிறப்பான முறையில் பணி செய்த பெலோசியா என்ற தமிழ் அறிஞர் டிஸ்சியில் தான் இருந்தார். என் அவரும் மதுரையில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் கலந்துகொள்ளவில்லையென்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

(பிற்பகல் 4-10)

கோளத்திலே டாக்டர் வி. ஜி. சுப்ரமணியம் என்ற அறிஞர் மொழியியல் துறையிலும் மற்ற துறைகளிலும் புலமை பெற்ற பானினியம் என்ற

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

கழகத்தைக் கண்டு மொழியியல் ஆராய்ச்சியிலே இந்தியாவிலே தார்வாருக்கு ஒப்பாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற அவர் மதுரையிலேதான் இருந்தார், ஆனால் மாநாட்டிலே கலந்துகொள்ளவில்லை. வந்திருந்த அறிஞர்களைக் கண்டு பேசினாரே தவிர, கருத்தாங்கிலே அவர் கலந்துகொள்ளவில்லை. இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம் என்னவென்பதைக் கண்டறிவது, தமிழ் மாநாட்டின் சிறப்பை மேலும் சிறப்பாக அமைக்க உதவும் என்று கேட்டுக் கொள்வது முறை என்று கருதி தான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐப்பானிய நிபுணர் ஒரு மாற்று அமைப்பு உருவாக வேண்டிய நிலைமை உருவாகும் அல்லது தற்போதைய நிலைமையை திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பதையும் நாம் ஆராயக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த மாநாட்டிலே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் என்று ஆரம்பிப்பதுபற்றி அறிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது I.A.T.R. என்று சொல்வது அந்தப் பணியைத்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறது. மதுரையைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஒரு உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், அதாவது 4-வது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் அங்கு தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களால் அது தொடங்கப்பட்டது. அதைப் புதுப்பித்துச் செயல்படச் செய்தால் போதுமானதா, அல்லது உலக நிலையிலே I.A.T.R. என்ற பெயரால் செயல்படும் ஆராய்ச்சி மன்றத்தைச் செயல்படச் செய்தால் போதுமானதா என்பதையெல்லாம் சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாநாட்டிலே 13 கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகை செலவு செய்யப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. அது எந்த அளவுக்கு தமிழ் வளர்ச்சிக்கு, ஆராய்ச்சிக்கு ஆக்கரீதியாகப் பயன்பட்டது என்ற வினாவை எழுப்பும்போது, மதுரை நகருக்கு இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்குத் தேவையான வளர்ச்சிப் பணிகள் எதுவுமே தேவைப்படாத அளவுக்கு அங்கே பணிகள் நடைபெற்றன என்று சொன்னபோது, ஒருவேளை 'மதுரை வளர்ச்சி மாநாடாக' அது உருவெடுத்து விட்டதோ என்று நான் ஐயப்படுகிறேன். மதுரை நகர் இன்றும் இருக்கிறது. நீங்கள் ஆற்றிய பணிகள் அங்கே இருக்கின்றன. மதுரை நகரின் சார்பிலே இந்த அவையிலே விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு பேசிய அருமைப் பேரியவர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். இன்னும் 10 ஆண்டு காலத்துக்கு மதுரைக்கு எத்தனிதமான முன்னேற்றம்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 10]

நிட்டங்களும் தேவையிலலை. நீங்கள் ஆற்றிய பணிகள் நன்றாகவே இருக்கின்றன. போடப்பட்ட வளைவுகள் அங்கே இருக்கின்றன. அமைத்த சாலைகள் அங்கே இருக்கின்றன. அங்கே இந்தப் பணிகள் எல்லாம் செய்யும் போது இருந்த மக்களும் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் அறிந்துகொண்டே 10 ஆண்டுகாலம் இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த மதுரை மாநாட்டிலே நடைபெற்ற ஆராய்ச்சிகள், கட்டுரைகள் அடங்கிய புத்தகங்கள் தமிழ் மக்களுக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை, அது சீக்கிரம் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைக்க, தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாநாட்டின் சார்பாக அனுப்பப்பட்ட மலர், அந்த மலரிலே உள்ள தவறுகளுக்கும் பொறுப்பு மாநாட்டி மலர் குழுவினரையே சாரும். அதற்கு விளக்கங்கள் சொல்லி தப்பிக்க வேண்டாம். தவறாக ஒரு சொல்லைப் பயன்படுத்த அச்சோல் ஒரு சாராரின் மனதைப் புண்படுத்தும்போது சொல்லை எப்படி கட்டுகிறார்களோ அந்தக் கட்டுரையாளியைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்பதைப்பற்றியும் பார்க்க வேண்டும். இந்த நாட்டின்மீது பற்றா கொண் வர்கள் இவ்விதம் சமூகநாயக எந்தவிதமான குறையும் இல்லாமல் வாழ வேண்டும் என்ற நல்ல உணர்வின் அடிப்படையில்தான் அந்தக் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி யுள்ளார்கள். இதற்கு மாநாட்டி மலர் குழுதான் பொறுப்பேற்றுகொள்ள வேண்டும். இதுபற்றி ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது அந்தக் குழுவைச் சார்ந்தது. அதை விட்டுவிட்டு விளக்கம் கண்டுபிடித்து எடுத்துக்காட்டுவது தவறு என்று நான் சொன்னால், தவறல்ல என்று கருதுகிறேன். நடந்த இந்த மாநாட்டில் கொடுத்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் பல இன்னும் வெளிவரவில்லை. சில ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் ஒதுக்கப்பட்டன என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி யாளர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த மாநாட்டை நடத்திய நிர்வாகக் குழு கலந்துகொண்ட ஆராய்ச்சியாளர்களையும், கலந்துகொள்ள வராத ஆராய்ச்சி யாளர்களையும், தனித்தனியே அழைத்து அவர்களுடைய குறையைக் கேட்டு, ஆராய்ந்து அவைகளை நிவர்த்திக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

கலர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு என்னென்ன செய்திருக்கிறது என்பதையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக விவசாயிகளுடைய கடன்களை 42 கோடி ரூபாய்க்கு குறைத்து செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். போலும் சந்தை செய்ய இருக்கிறோம் என்று சொல்லி அரசு 240 கோடி ரூபாயை மாற்றச் செய்யக் காத்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசு விவசாயி

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

கலர்னர் கடனில் 42 கோடி ரூபாயைத் தள்ளுபடி செய்தது என்பதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. ஆனால், இந்த அரசு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் என்ன? அந்த வாக்குறுதிகள் அனைத்தும் நிறைவேற்றப் பட்டனவா? அந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றி விவசாயிகளைத் திருப்திப் படுத்தியதா? இவைகள்தான் இப்போது உள்ள கேள்விகள். விவசாயிகள் தான் இந்த நாட்டின் முதலெலும்பு. விவசாயிகள் விளைவித்த உற்பத்திப் பொருட்களைத்தான் இந்த நாட்டி மக்கள் நம்பியிருக்கிறார்கள். அவைகளைக் கொண்டுதான் இந்த மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகளிடையே ஏற்பட்ட துன்பம், வெறுப்பு என்ன என்பதைப் பற்றி இதற்கு முன்பு இருந்த ஆரோம் அவர்களை அழைத்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தியது. அதற்குப் பின்னால் வந்த அரசு கலைக்கப்பட்டு அதற்குப் பிறகு தேர்தல் காலத்திலே அந்த அரசைச் சார்ந்த கட்சியினர் விவசாயச் சங்கத்தினருக்கு உறுதிமொழி அளித்தார்கள். அண்ணா தி.மு.க. உறுதிமொழி அளித்தது என்று சொன்னால், ஏற்கெனவே ஆட்சியில் இருந்த அனுபவப்பட்டவர்கள்தான் உறுதிமொழி அளித்தார்கள். வெறும் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உட்கார்ந்து அரசியலை நடத்திவிட்டு ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையோடு உறுதி மொழி அளித்தார்கள் என்ற நிலை இல்லை. ஆட்சியை நடத்தி, விவசாயி களுடைய நிலையை உணர்ந்தவர்கள், விவசாயப் பிரச்சினைகள்பற்றி பலமுறை பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தியவர்கள்தான் அதற்குப் பிறகு தங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டாலும், ஏற்றுக் கொள்ளவில்லாதாலும், இதற்கான நிதியைத் தந்தாலும் தராவிட்டாலும், மாநில அரசே முழு அளவிலே பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு விவசாயிகளுடைய கடன்கள் அத்தனையையும் ரத்து செய்வோம் என்று சொன்னதை ஏற்று, விவசாயச் சங்கமும், இந்த ஆட்சியில் இருப்பவர்களும் தேர்தல் காலத்திலே ஒன்றாகச் செயல்படும் நிலை ஏற்பட்டது. இப்போது அந்த வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். கொடுத்த வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டனவா? அக்ரிமெண்ட் முடிந்து விட்டதா? இவைகளைப் பார்க்க வேண்டும். “அக்ரிமெண்டின் முதற் பகுதி விட்டதா? இவைகளைப் பகுதி. அது நாங்கள் செய்ய வேண்டிய பணி, அந்தப் பகுதியை நாங்கள் செய்துவிட்டோம். எங்களைத் திருப்திப் படுத்த வேண்டியது உங்களுடைய பணி, அதைச் செய்ய வேண்டும்” என்று அவர்கள் கேட்டுகிறார்கள். ஆறாம் கட்சியினர் அவர்களுடன் பேசியது என்னவென்று அவர்களுக்குத்தான் தெரியும். அவர்கள் “நீங்கள் பேசியதுபோல நடக்க வில்லை” என்று சொல்கிறார்கள். ஆறாம் கட்சியினர் பிரதமராகச் சொல்லாம், “நாங்கள் இவ்வளவுதான் சொன்னோம்” என்று சொல்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 10]

இதற்கு முன்பு 29 ஆம் தேதியே மைப்பாறை என்ற ஊரில் போலீசார் ஐந்து வேன்களில் சென்று அங்கே உள்ள விவசாயிகளை மிரட்டி உதைத்திருக்கிறார்கள். அதுவே ஒரு வாக் டிரிட்மெண்ட் போலீசுக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். அதாவது 31 ஆம் தேதி போலீசாரின் நடவடிக்கை எப்படியிருக்கும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக 29 ஆம் தேதியே அவர்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இதன் காரணமாக அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள், போலீசாரின் நடவடிக்கை மிகவும் கடுமையாக இருக்கும் என்று நினைத்து, ஊரை விட்டே யாரும் வெளியே வரக்கூடாது என்று முடிவு செய்து, வீட்டிற்குள்ளாகவே தங்கி விட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே குறிஞ்சாங்குளம் ஊரிலேயும்கூட விவசாயிகள் தங்கள் வீடுகளிலேயே இருந்தார்கள். நான்கு வேனில் போலீசார் அந்த வட்டாரங்களுக்குச் சென்று சுமார் 10 அல்லது 12 மணி அளவில் 29 விவசாயிகளைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். கைது செய்யப்பட்ட 29 விவசாயிகளும் திருவேங்கடத்திற்கும், கோயில்பட்டிக்கும் இடையே உள்ள சாலையில் பல இடங்களில் நிற்கும்போது கைது செய்யப்பட்டார்கள். இதைக் கண்டு மக்கள் பயந்து போயிருக்கிறார்கள். அன்று காலையிலிருந்தே கணக்கில்லாத அளவுக்குப் போலீஸ்காரர்கள் அந்த ஊரில் உள்ள உயர் நிலைப்பள்ளியில் முகாமிட்டிருந்திருக்கிறார்கள். ஐந்து மணிக்கு 'பந்த்' முடிவடைகிறது. ஆனால் 4 மணி அளவில் 4 போலீஸ் லாரிகளில் போலீசார் குறிஞ்சாங்குளம் செல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லாத நிலையில், யாரோ கொடுத்த தவறான தகவலின் அடிப்படையில் அந்த ஊருக்குச் சென்று வழியில் இருந்த கேப்பை, கேழ்வரகு போன்ற தாவியங்களைத் தி வைத்துக் கொளுத்தி விட்டிருக்கிறார்கள். அறுவடைக் காலத்தில் அந்தப் பகுதி மக்கள் பொதுவாகச் சாலையில்தான் தங்களின் பயிர்களைப் போட்டு வைப்பார்கள். கார்கள், பஸ்கள் எல்லாம் பயிர்கள் மீது போய் பிறகுதான் விவசாயி தாவியத்தை வேறுபடுத்தி எடுப்பார்கள். இந்த நிலையில் சாலைப் போக்குவரத்துக்குத் தடை செய்து விட்டார்கள் என்று சொல்லி போலீசார் வழியில் இருந்த தாவியப் பயிருக்குத் தி வைத்துவிட்டு ஊருக்குள் துறைந்தார்கள். குறிஞ்சாங்குளம் ஊர் எல்லையிலேயே ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. சாத்தூர் அப்பய நாயக்கர் என்பவரின் தலைமையில் அங்கே இருந்த ஊர் மக்கள் ஒன்று கூடி அங்கே வந்த போலீஸ்காரர்களைப் பார்த்து "எங்கள் ஊரில் ஒன்றுமில்லை, எனவே நீங்கள் ஊருக்குள் வா வேண்டாம்" என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது அவருடைய நெஞ்சத்திற்கு நோய் துப்பாக்கியை வைத்து போலீசார் அவரைச் சுட்டிருக்கிறார்கள். ஆத்திரமடைந்த மிலர் இதன் காரணமாகப் போலீசாரைத் தாக்கினார்கள். போலீசார் மீண்டும் துப்பாக்கி

[1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

யால் சுட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் மந்திரம்பிள்ளை என்ற ஒருவர் கொல்லப்பட்டார். அவரோடு நான்கு பேர் கொல்லப்பட்டார்கள். அதில் 3 பேர் 30 வயதுக்கும் குறைவான இளைஞர்கள். ஒருவர் மட்டும் 50 வய தானவர். சுடப்பட்ட அவர்கள் நல்லவரையும் போலீசார் தங்கள் லாரியில் தாக்கிப் போட்டுக்கொண்டு குற்றயிரும் குலையுயிருமாக இருந்த அவர்களைப் பானையங்கோட்டை மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அங்கே அவர்களை அனாதைப் பிரேதங்கள் என்று பானையங்கோட்டை ரிலேயே அடக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்குப் பிறகு 31 ஆம் தேதி காலை 11 மணி அளவில் திருவேங்கடம் பகுதியில் அதன் சுற்றுப்பட்டாரத்தில் கைது செய்யப்பட்ட 29 பேர்களையும் 1 ஆம் தேதி கைது செய்ததாகப் போலீசார் ரித்தார்டு தயாரித்துக்கொண்டு போலீசாரைக் கொன்றவர்கள் இவர்கள்தான் என்று இவர்களிடமிருந்து பொய் வழக்கு தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். போலீசாரைக் கொண்டுபோய் ஒரு இடத்தில் நிறுத்தினால், அவர்கள் வழக்கமாகச் செய்திருக்கிறார்கள் இது. அவர்கள் அண்ணா திரு. க. கையிலிருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரின் கையில் இருந்தபோதும் சரி, அப்படித்தான் நடந்து கொள்வார்கள், நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி சாதாரண விவசாயிகள் மத்தியில் தேவை இல்லாமல் போலீஸ்காரர்களைக் கொண்டுபோய் நிறுத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்துவிட்டது என்றுதான் நான் இங்கே கேட்க விரும்புகிறேன். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது இதைப்போன்ற குற்றச் சாட்டுகளையும் குறைகளையும்தான் அன்றையதினம் ஆளும் கட்சியாக இருந்த எங்களைப் பார்த்துக் கூறினார்கள். இப்போது ஆளும் கட்சியாக வந்த அமர்ந்துகொண்ட பிறகு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதையே செய்து மக்களைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறது.

இதைப்போலவே வெள்ளாங்குளம் என்ற இடத்தில் எந்தவிதமான காரணமில்லாமல் போலீசார் நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயக்குடி பெண்களும், ஆண்களும் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள் இந்த ஊரில். அங்கே 31 ஆம் தேதி 'பந்த்' முடிந்த பிறகு 2 ஆம் தேதி போலீசார் ஊருக்குள் புகுந்து அங்கே இருப்பவர்களை அடித்து நொறுக்கி வீடுகளை நாசப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வீட்டின் மூன்றுகளும் கதவுகளும் உடைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. வீட்டில் இருந்த பொருள்கள் அனைத்தும் சேதப் படுத்தப்பட்டுக்கின்றன. அதன் காரணமாக அந்த ஊரில் ஆண்களே இல்லாமல் வெளியேறுமாடியான குழந்தையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் என் செய்தார்கள் என்று அரசு கேட்கவே இல்லை. உடனடியாக அரசுக்கு அங்கேயிருந்த பல தந்திகள் வந்திருக்கின்றன. அந்த ஊரில் இருப்பவர்கள் தாங்கள் கொலை வழக்குகளில் தவறாகச் சேர்க்கப்படு

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 10]

வோம் என்று அஞ்சி ஊரைவிட்டே ஓடியிருக்கிறார்கள். போலீசார் ஊருக்குள் புகுந்து அங்கே உள்ள கிராமவாசிகளைப் பார்த்து, “யாராவது ஒரு 15 பேரை நீங்களாகக் கொண்டு வாருங்கள், உங்களை விட்டுவிடுகிறோம்” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இருப்பவர்களில் சிலரைப் பிடித்து அவர்களிடமிருந்து ரூபாய் 1,000 அல்லது ரூபாய் 1,500 பெற்றுக்கொண்டு அவர்கள்மீது வழக்குப் போடாமல் விட்டுவிட்டிருக்கிறார்கள்.

சென்னையிலிருக்கும் அரசு அதிகாரியான திரு. பாலகிருஷ்ணன் என்பவர் சம்பவம் நடைபெற்ற 2 நாட்களுக்குப் பிறகு இங்கிருந்து அந்த ஊருக்குப் போய் பார்த்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு உள்துறை செயலாளரையும், பெரிய போலீஸ் அதிகாரியான ஐ.ஜி. அவர்களையும் மாவட்ட ஆட்சியாளரையும் பார்த்து இந்த அநீதிகளையெல்லாம் எடுத்து விளக்கியிருக்கிறார். அவர் அரசுக்கு அனுப்பிய மனுவின் நகலை எங்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார். திருவேங்கடம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராக வேலை பார்க்கும் பெருமாள்சாமி என்பவரை அந்த ஊர் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அழைத்துப் போய், “உன்னையும் கேசில் பிரதிவாதி யாகச் சேர்த்து விடுவேன். சேர்க்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால், எனக்கு ரூபாய் 1,500 கொண்டு வந்து கொடு, விட்டுவிடுகிறேன்” என்று சொல்லி அவரிடம் ரூபாய் 1,500 வாங்கியிருக்கிறார். இதைப்பற்றி கோவில்பட்டி எ.எஸ்.பி. அவர்களிடமும் பெரிய போலீஸ் அதிகாரியிடமும் தெரிவித்திருக்கிறார். 12—1—1981-ல் இச்சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் அரசின் அணுகுமுறைதான். போலீசார் கையிலே அந்தப் பகுதியை அரசு ஒப்படைத்ததன் காரணமாக இந்த மாதிரியான அராஜகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. சாதாரண மக்களுக்குப் பாதுகாப்புற்ற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. அரசு இதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல், தனது அரசு இயந்திரத்தை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குற்றச்சாட்டாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கான அனைத்து விவரங்களையும் நான் கையிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். தேவைப்பட்டால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடமோ, வேறு எந்த அதிகாரியிடமோ இதைப்பற்றி விளக்கமான விவரங்களோடு எடுத்துரைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயப் போராட்டத்திற்கு இன்னொரு முக்கியமான காரணம் மின்சாரக் கட்டண பாக்கியை வசூல் செய்வதில் எற்பட்ட ஒரு முறையாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், வரி கட்டாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னதில்லை. இதை நான் ஆதாரத்தோடு

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்தக் கட்டத்திலும் அரசாங்கம் வரி போடாமல் இருக்க வேண்டும் என்றும் நாங்கள் சொன்னதில்லை.

நான் சார்ந்திருக்கிற கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விவசாயச் சங்கத்திற்கு ஒரு கிளைகூட எந்த இடத்திலும் கிடையாது என்பதையும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். காரணம் விவசாயிகள் எங்கள் பகுதியில் இல்லை என்பதல்ல. எங்களை வந்து அணுகி விவசாயிகள் அரசாங்கத்திற்கு வரி கொடுக்கக்கூடாது என்று சொன்ன உடனேயே, அவர்களிடமிருந்து நாங்கள் விலகி வந்துவிட்டோம். வரியைக் கொடுத்தத்தான் நாம் நம் உரிமையைப் பெற வேண்டும் என்ற உணர்வு பெற்ற கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து நான் வருகிறேன். வரி பாக்கியில்லாமல் கட்டப்பட்ட ஒரு மாவட்டம் இருக்கிறது என்றால், அது கன்னியாகுமரி மாவட்டம்தான் என்பது ரெவின்யூ ரெகார்டுகளைப் பார்த்தால் தெரியும். மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் ரெகார்டுகளைப் பார்த்துவிட்டு இதற்கு ஒப்புதல் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், தி.மு.க. 9 ஆண்டுக் காலம் ஆட்சி புரிந்த ஓர் அமைப்பு. வரி கொடுக்காமல் ஆட்சி செய்ய முடியும் என்று நம்புகிற கட்சியல்ல அது. அப்படிப்பட்ட உணர்வைத் தூண்டக்கூடியவர்களும் நாங்கள் அல்ல. இதற்குக் காரணம் இனிமேலும் இந்த நாட்டை ஆளுவோம் என்ற நம்பிக்கை உடையவர்கள் நாங்கள். எனவே, அப்படிப்பட்ட உணர்வை எந்தக் காலத்திலும் தி.மு.க. தூண்டிவிடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிச் சொல்லிவிட்டு யாரும் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. ஆனால் விவசாயிகளின் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசின் அணுகுமுறை சரியாக இல்லை என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கும் விவசாயிகளின் சங்கத்திற்கும் இடையே பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்றது. அப்போது ஆட்சி யாளர்கள் பிரச்சினைகளைப்பற்றி விவசாயிகளுக்குச் சரியாக புரிய வைக்கவில்லை அல்லது அவர்கள் அரசுக்குச் சரியாக புரிய வைக்கவில்லை என்று நான் நான் நம்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-30)

அந்தப் பேச்சுவார்த்தையின் மூலம், பாக்கியில் ஒரு மாதக் கட்டணத்தையும், நடப்புக் கட்டணத்தில் ஒரு மாதக் கட்டணத்தையும் சேர்த்துக் கட்டிவிட்டால், மின் துண்டிப்பு இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 10]

நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு சில நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு மனு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய நகல் எனக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை மாவட்டம், வேடசந்தூர் வட்டம், ஐயனூர் கிராமம், களப்பட்டி என்ற இடத்தில் ஆர். கோவிந்தசாமி பிள்ளை என்பவர் நடப்புக் கட்டணத்தோடு முந்திய பாக்கியில் ஒரு மாதக் கட்டணத்தையும் சேர்த்துக் கட்டிய பிறகும், அவருடைய ஐந்து ஹார்ஸ் பவர் மோட்டாருக்குள்ள மின்னியைப்பு துண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அரசுக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். ஆகவே, அரசு எந்த இயந்திரத்தை நம்பிக் கொண்டு இந்த ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறதோ அந்த இயந்திரத்திலே பல தவறுகள் நடக்கின்றன. அத்தகைய தவறுகள் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள அரசு முனைய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயப் போராட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபோது, அரசினுடைய அணுகுமுறையில் தவறு இருக்கிறதென்று சொன்னேன். போராட்டம் என்று சொன்னவுடனே அரசு அதை அடக்க வேண்டுமென்ற நினைப்பை விட்டுவிட்டு, போராட்டம் என்று சொல்வது ஜனநாயகத்தில் சில உணர்வுகளை எடுத்துக் காட்ட உதவுகிறது என்பதாக எடுத்துக்கொண்டு, அதை மறைமுகமாக நாம் ஆதரிக்கக் கட்டையப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். பக்கிங்காம் அண்டு கர்நாடிக் ஆலை 104 வருடங்களாக சென்னை நகரில் இருந்துகொண்டு சென்னை நகரப் பொருவாதாரத்திற்கு அரிய பணியாற்றிய பெரிய ஆலையாகும். அதில் 13 ஆயிரம் பணியாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களைச் சார்ந்து 70 ஆயிரம் பேர்கள் வாழ்கிறார்கள். ஏறக்குறைய ஒரு இலட்சம் மக்கள் நம்பியிருக்கக்கூடிய அந்த ஆலையில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆலை முடியிருப்பதற்கான காரணங்களை நிர்வாகத்தினர் சொல்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கான காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த இரண்டு காரணங்களையும் ஆராய்ந்து அதில் எந்தக் காரணத்தில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை அறிந்து, நிர்வாகத்தின் பக்கம் தவறு அல்லது தொழிலாளர்களிடம் தவறு என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, தவறு யார் பக்கம் இருந்தாலும், அரசாங்கம் தன்னுடைய சக்தியைப் பயன்படுத்தி அவர்களை ஒத்துக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டியது அரசினுடைய கடமை. நிர்வாகத்தினர் ஒப்பந்தத்திற்கு வரமாட்டேனென்று சொல்லுகிறார்கள், ஆகவே ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லுவது என்பது கடமையிலிருந்து விலகுவதாக ஆகும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த ஆலைத் தொழிலாளர்கள் ஒரு நாள் அர்த்தநாள் செய்யப் போகிறோம் என்று அறிவித்தவுடனே, இந்த அரசு அவசரக் கூட்டத்தைப் பிறப்பிக்கிறதென்றால், ஒவ்வொரு போராட்டத்தையும் தன்னுடைய ஆட்சி இயந்திர அடக்குமுறைக் கருவியால் அடக்கிவிடலாம் என்று கருதுகிறது

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

என்று நான் கருதுகிறேன். இரண்டாயிரம் ஆண்டு உலக ஜனநாயக வரலாற்றைப் படித்துப் பார்த்தால், சர்வாதிகாரம் வென்றதில்லை; ஜனநாயக முறை கோற்றதில்லை என்பதை நாம் அறிய முடியும். இதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது என்று சொல்லி அரசு தன்னுடைய அணுகுமுறையை மாற்றி தொழிலாளர்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்திருக்கிற இந்த ஆலையைத் திறப்பதற்கு மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு அல்லது இந்த மாநில அரசே எடுத்துக்கொண்டு புதிய நிர்வாகத்தை அமைத்துச் செயல்படுத்த முன்வர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் கல்வித் துறையோடு இணைந்துள்ள ஒவ்வொருவரும் கண்ணீர் வடிகின்ற ஒரு செய்தி இது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் தோன்றுகிற போது சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றாக நான் இருந்தது. இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களிலே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், தமிழ் மொழியினுடைய வளர்ச்சிக்கும் பாடுபட்ட சிறந்த பல்கலைக் கழகம் என்று என்னொராலும் போற்றப்பட்டது. நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள், மற்றும் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள், கிராமப் பொருளாதாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள், வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள், மற்றும் அமைச்சரவையிலே இருக்கக்கூடிய பல அமைச்சர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே பயின்றவர்கள் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே பயின்ற அவர்கள் பெறுகின்ற சிறப்புக்கெல்லாம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் தொடர்பாக விளங்கியது என்று சொல்லுவதிலே தவறு இல்லை. இந்தப் பல்கலைக்கழகத்திலே பயின்றவர்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் சீரிய இடத்தைப் பெற்று, பணிபுரிகின்ற இடத்திற்குச் சிறப்புச் செய்கிற நிலையில் திறமை பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட திறமை வாய்ந்த, ஆற்றல் மிகுந்த நல்ல அசியல்வாதிகளை, நிபுணர்களை, என்ஜினியர்களை, வழக்கறிஞர்களை, பொருளாதார நிபுணர்களை மருவாக்கிய பல்கலைக் கழகம் இன்று இந்தநிலை அடைந்திருக்கப்பினால், அது மிகுந்த வருந்தத்தக்க செயல். அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய வேண்டும். காரணம் ஒரு பக்கத்திலே மட்டும் இருக்க முடியாது. நியாயம் வேண்டுமானால் ஒரு பக்கத்திலே கொஞ்சம்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 11]

அதிகமான சதவீதத்தோடு இருக்கலாம். மறு பக்கத்திலேயும் நியாயம் இல்லாமல் இருக்கப் போவதில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை உருவானதற்கு முதலில் யார் காரணம், என்ன சூழ்நிலை என்பதைக் கண்டறிந்து அதை அகற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. ஒரு பகுதியிலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்துவிட்டதென்றால், ஊரில் உள்ளவர்கள் கலவரம் செய்தார்கள் என்பதை மாத்திரம் காரணமாக எடுத்துக் கொண்டால், இனிமேல் அத்தகைய நிலை வராமல் பாதுகாக்க முடியாது. அத்தகைய கலவரச் சூழ்நிலை உருவாகாமல் காவல் துறையினர், அதிகாரிகள், பெரியவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்ற பொறுப்பானவர்கள் ஏன் தலையிட்டு தக்க காலத்தில் தடுக்கவில்லை என்பதுதான் உண்மையான காரணமாக இருக்க முடியும். அது போல இவ்வளவு சிறப்புப் பெற்ற பல்கலைக் கழகம், செல்வந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தாராள மனப்பான்மை கொண்டவர்களுடைய அருட் கொடையினால் உருவாகி வளர்ந்திருக்கின்ற பல்கலைக் கழகத்தில் இன்று இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால், அதைத் தடுக்க வேண்டியது எல்லோருடைய பொறுப்பு, இந்த ஆட்சியினுடைய பொறுப்பு. அந்தப் பல்கலைக் கழகம் சென்ற ஆண்டு 17 நாட்கள்தான் வேலை செய்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டும்கூட நாட்கள்தான் இயங்கியிருக்கின்றது. பல்கலைக் கழகத்தின் நிர்வாகம் போராட்டத்தின் முன்னணியில் இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அரசு இதையெல்லாம் கணர்ந்துதான் சென்ற ஆண்டு ஆளுநர் உரை படிக்கப்பட்டபோது, சீர்திருத்தம் செய்ய அரசு முயற்சி எடுக்கிறது என்று அறிவித்தது. அதைத் தொடர்ந்து அமைச்சர்களும், அரசு அதிகாரிகளும், இயக்குநர்களும் உறுதியை அளித்துக்கொண்டே வந்தார்கள். இப்போது திடீரென்று இதிலே ஒரு மாற்றம் இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தைத் தொடங்கிவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. நான் ஒரு கல்லூரியோடு தொடர்பு உடையவன். கல்லூரியை நடத்துகிறவன் என்ற முறையில் ஆசிரியர்களைச் சந்திக்கும்போது, “ஆசிரியர்கள் போராடக்கூடாது; ஆசிரியர்கள் சார்விலே பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் போராடலாம், உண்ணாவிரதம் இருக்கலாம். கல்விச் சூழ்நிலை கெடாமல் இருக்க வேண்டும்” என்ற கருத்தை நான் சொல்லுவேன். அந்தப்போலவே “அவையிலே போராட்டம் செய்தால் இயந்திரங்கள் அப்படியே இருக்கும். போராட்டம் முடிந்த பிறகு இயந்திரத்தை இயக்கலாம். ஆனால் ஆசிரியர்கள் போராட்டம் செய்தால், மாணவர்கள் எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். போராட்டம் முடிந்த பிறகு, இந்த ஆசிரியர்கள் வேண்டாம் என்று மாணவர்கள் போராட ஆரம்பித்தால் நிலை என்ன ஆகும்?” என்று கேட்பேன். அவர்களும் அது தவறு என்று நினைப்பார்கள். இதை மாத்திரம் சொல்லிக்

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

கொண்டு அவர்களுடைய போராட்டத்தைத் தடுக்க முடியாது. அவர்களுடைய போராட்டத்தின் பின்னணி என்ன, வேண்டுகோள் என்ன, அதிலே உள்ள நியாய உணர்வுகள் என்ன என்பதை அறிந்து அதை தக்க காலத்திலே செய்து முடிக்காவிட்டால், போராட்டமாகத்தான் இருக்குமே தவிர வேறு வழியில்லை. கேரளத்திலே பரவலாக ஒரு நாடகம் நடக்கும். நீங்கள் எல்லாம் கூடக் கேட்டிருப்பீர்கள். “என்னைக் கம்யூனிஸ்ட் ஆக்கியது நீங்களே” என்ற நாடகம் அது. என்னைக் கம்யூனிஸ்ட் ஆக்கியது நீங்களே— அதாவது பணக் காரர்களே என்பது பொருள். அது மாதிரி ஆசிரியர்களுடைய போராட்டத்திற்கு எப்படிப் பொருள் கொண்டாலும் சரி. ஆசிரியர்கள் பொருள்களை வாங்க கொஞ்ச நேரம் கூட வரிசையில் நிற்க முடியாதவர்கள்—அப்படிப்பட்டவர்கள் போர்க்காலத்திலே சிறைச்சாலைக்குப் போவதைப் போல் போகிறார்கள் என்றால், அந்த அளவிற்குச் சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அந்த நிலையை உருவாக்கியது ஆசிரியர்களல்ல, நிர்வாகம். அந்த நிர்வாகத்தை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டிய பொறுப்பு அரசினுடைய பொறுப்பு என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள அரசுப்படுகிறேன். அதனுடைய உள் விவகாரத்திற்குச்

(பிற்பகல் 4-40)

செல்ல விரும்பவில்லை. காரணம், அரசு தன்னுடைய விருப்பப்படி அதிலே தலையிட்டு சீர்திருத்தத்தைச் செய்வதற்குத் துணையாக நிற்க வேண்டுமென்று கருதுகின்ற காரணத்தினால், நான் அதை விட்டுவிடுகிறேன். நான் ஓர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் கேட்டு ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய போராட்டத்தை வாபஸ் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். அவர்கள் வாபஸ் பெற்றதாக நேற்றோ, முந்திய நாளோ தானே அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது என்றும் சொல்லலாம். வெளியிலே இருப்பவர்கள் உள்ளே இருப்பவர்களைக் கலந்துகொள்ளாமல் அந்த அறிவிப்பைச் செய்ய முடியாது. போராட்டத்தை ஒருவர் ஆரம்பிக்கலாம். ஆனால் அதையே முடிக்கும்போது எல்லோரும் சேர்ந்துதான் முடிக்க முடியும். ‘அந்தப் போராட்டத்தை விலக்கிக்கொண்டோம்’ என்று அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. சிறைச்சாலையிலே இருப்பவர்களையும் கலந்துகொண்டு இந்த முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். சிறைச்சாலையிலே இருக்கக்கூடிய அந்த ஆசிரியர்களை அரசு நிபந்தனையின்றி விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்த அரசிடத்திலே வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 16]

இந்தப் போராட்ட காலங்களிலே கைது செய்யப்பட்டவர்கள் ஜாமீனிலே தான் வரவேண்டுமென்று ஒரு நியதியை வைத்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த ஜனநாயக அரசு வைத்திருக்கக்கூடாது. என்னுடைய வேண்டுகோள் கிரிமினல் குற்றவாளியாக இருந்தால், பல குற்றங்களைச் செய்த ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டால், அவர் தப்பித்து ஓடிவிடவார், அவரைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது என்பதால் ஜாமீன் மனுக்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கோர்ட்டிலே இருக்கிறது. வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டை ஆளுகிறபோது, காங்கிரஸ்காரர்கள் பல முறைகள் போராட்டம் நடத்தி, பல்லாயிரக் கணக்கான வர்கள் சிறையிலே இருந்தபோது, மகாத்மா காந்தியுடன் ஒப்பந்தம் செய்து, போராட்டத்தை சீர்து செய்து, போராட்டத்தைப் பின் வலிப்பதாக அல்லது போராட்டத்தை தீக்குவதாக காந்திஜி அவர்கள் அறிவித்தவுடன், இமயம் முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை கைதிகளையும் ஒரே உத்தரவிலேயே விடுதலை செய்யக்கூடிய நிலை இருந்தது. வெள்ளைக்காரர்களின் சர்வாதிகார ஆட்சிக் காலத்திலேயே அந்த முறை அமுல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஜனநாயக நாட்டிலே சில கோரிக்கைகளைக் கொண்டு வந்து வைத்து, சட்ட ரீதியாகச் சொல்லி நாங்கள் போராடுகிறோம் என்று சொல்லி, போராடியிருக்கிறார்கள். அந்தப் போராட்டச் சூழ்நிலை மாறியவுடன், அவர்களையெல்லாம் விடுதலை செய்து வழக்கையும் வாபஸ் செய்ய வேண்டியது ஜனநாயக அரசினுடைய கடமை. இதை முன்மாதிரியாக இந்த அரசு நடத்திக்காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை உருவான பிறகு, ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளும், கல்லியமைச்சர் அவர்களும், கல்வித் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும், பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தினரும் கலந்து பேசி அவர்களிடையே இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைக் களைவதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய முந்தைய சீரிய சிறப்பான சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆசிரியர்கள் போராட்ட காலத்திலே தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தாக்கியது யார், தாக்கப்பட்ட சூழ்நிலை என்ன என்ற பிரச்சினைகளுக்கு நான் வரவில்லை. ஆனால் அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதுகாப்புக்கு என்று போராட்டம் ஆரம்பித்தார்கள். ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். போதுக்கூட்டம் கூடுவதற்கு அனுப்பி கேட்டார்கள். அந்த அனுப்பியும் கொடுக்கப்பட்டது. பிறகு தடை விதிக்கப்பட்டது. அதை மீறி போராட்டம் நடந்தது. அது நியாயந்தானா, இது நியாயந்தானா என்று பார்க்காமல், அரசும் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கின்ற கழகச் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி, ஆசிரியர்களை விடுதலை செய்து, வழக்குகளை வாபஸ் பெற

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

வேண்டுமென்பது என் கருத்து. ஆசிரியர்களும் அரசு எடுத்துக்கொள்கின்ற இந்த நிலைமைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களோடு கலந்து பேசி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற, அதன் சிறப்பு குன்றாமல் செயல்படும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே ஆசிரியர்களையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே அரசும் இதிலே பிஸ்டிஜ் பார்க்காமல், ஒரு முன்மாதிரியாக, ஜனநாயக ரீதியிலே போராட்டக் காலங்களிலே கைது செய்யப்பட்டவர்களை, போராட்டம் முடிவிற்போது எந்தவிதமான நிபந்தனையும் இன்றி விடுதலை செய்கின்ற ஒரு பாரம்பரியத்தை, வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலேயே இருந்த பாரம்பரியத்தைத் திரும்பக் கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே மாநிலம் முழுவதும் பல பகுதிகளில் சட்டம் ஒழுங்கு மிகச் சிறப்பாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் ஒழுங்கு நிலையைப் பார்க்கிறபோது, இரண்டு கண்ணாடிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று அரசு பார்க்கிற கண்ணாடி. இன்னொன்று சாதாரண மக்கள் பார்க்கின்ற கண்ணாடி. ஆனால் அரசு பார்க்கிற கண்ணாடி எத்தனையோ கண்ணாடிகளைக் கடந்து வருகிறது. இந்தக் கோட்டையிலே இருக்கின்ற கண்ணாடிக்கு இடையிலே எத்தனையோ கண்ணாடிகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒரு கண்ணாடி தவறாகக் காட்டினாலும், இந்தக் கண்ணாடியிலே தவறாக வந்துவிடும். நான் சொல்கின்ற கருத்து, அந்தந்த ஊரிலேயே இருந்து நேரடியாகவே மக்களைப் பார்த்து நிலைமையைச் சொல்கின்றவர்கள் நாங்கள். ஆகவே நாங்கள் நல்ல கண்ணாடிகளாகப் பணிபுரிகிறோம். நல்ல கண்ணாடிதான், கலர் கண்ணாடி அல்ல. நல்ல வெள்ளை கண்ணாடிதான், இங்கு சொல்கின்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும், வேறு நபர்களை அனுப்பி நாங்கள் சொல்கின்றவைகளைச் சோதனை செய்துகூடப் பார்க்கலாம். இப்போது நான் இரண்டொரு சம்பவங்களை மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டம் ஒழுங்கு எப்படி சீர்கேடான நிலையில் இருக்கின்றன என்பதற்கான சம்பவங்களைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே நாடு முழுவதும் அமைதியான, புசலற்ற நிலை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் நம்முடைய குறிக்கோள்கூட. அப்படித்தான் இருக்கிறது என்று அரசு சொல்கிறது. நாங்களும் அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். நாங்கள் அப்படி இல்லாத இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, இன்னின்ற இடங்களில் இல்லை, அங்கேயும் இருக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறோம். எங்கள்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 10]

விளம்பரத்திற்காகவோ, இந்த அரசைப் பற்றி விமர்சிக்கவோ நான் இவைகளைச் சொல்லவில்லை. பல பகுதிகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. குறிப்பாக கன்னியாகுமரியிலே ஆகஸ்ட் மாதத்தில், விளவங்கோடு தாலுக்கா, காஞ்சம்புரம் என்ற பகுதியில் ஏற்பட்ட கலவரத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். ஒரு யுத்தமே அங்கு நடந்தது. இரண்டு மூன்று தினங்களாக நடந்தது. அந்தப் பக்கத்திலே இருந்து ஒரு ஐந்தாயிரம் பேர்கள், ஒலிபெருக்கி வைத்து, போலீஸ் படையைப் போல வேன்கள் வைத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். இந்தப் பக்கம் கடற்கரைப் பகுதியிலிருந்து ஒரு ஐந்தாயிரம் பேர்கள் கூட்டமாக வந்து நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். ஒரு பக்கம் இப்படி, இன்னொரு பக்கம் அப்படி. இந்தக் கலவரம் ஏன் ஏற்பட்டது? அதுபற்றி அரசுக்கும் தகவல் வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நல்ல காலமாக அங்கே பெரிய அளவுக்கு யாரும் சாகவில்லை. அந்த வட்டாரத்திலே இருந்த பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் எச்சரிக்கையாக இருந்து, தங்களுக்கு அடி உதை விழுந்தாலும் பரவாயில்லை என்று துணிந்து பார்த்துக் கொண்டார்கள். அதனால் தவறுகள் ஏற்படவில்லை. இந்த நிலை ஏன் உருவாயிற்று என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 13—8—1980-லே விளவங்கோடு, காஞ்சம்புரம் என்ற ஊரிலே, திருப்பத்தூர் போலீஸ் எட்டாக வேலை பார்க்கின்ற இன்செல் என்ற ஒருவர் இருக்கிறார். அவருடைய வீட்டுக்குப் பக்கத்திலே தேனாம்பேட்டையில் பப்ளிக் ஹெல்த் டிப்பார்ட்மெண்டில், லேண்ட் அப்யூசிஷன் டெபுடி கலெக்டராக இருப்பவர் வீடு இருக்கிறது. அவருடைய மனைவி மக்கள் அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். டிபுடி கலெக்டர் இங்கே இருக்கிறார். அவர் குடும்பத்தினர் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வீட்டுக் கம்பெளன்டிக் குள்ளே ஒருவன் நேசன் என்பவன் சாராயம் விற்றுக் கொண்டிருந்தான். நாட்டிலே அங்கெங்கெனாதபடி எங்கும் கிடைக்கும் பொருள் எது என்று கேட்டால், மாணவர்கள் சொல்வது 'மது'. கடவுள் எங்கெல்லாம் இருக்கிறார் என்று கேட்டால், அங்கெங்கெனாதபடி எங்கும் இருக்கிறார் என்று சொல்வார்கள் முன்பு. தற்போது உள்ள நிலைக்கு மது உயர்ந்ததா அல்லது அந்த நிலைக்குக் கடவுள் தாழ்ந்ததா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு மது கிடைக்கிறது. மதுவை போலீஸ் எட்டு வீட்டுக் காப்பாண்டுக் குள்ளே வைத்து விற்றுக்கொண்டிருந்தான். அவன் இன்செல் சாதிக்காரன். அங்கு 13 பேர்கள் குடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். குடிக்கின்ற ஆட்கள் இங்கே வாக்கூடாது என்று போலீஸ் எட்டு ரொன்னார். அங்கு மது விற்றுக்கொண்டிருந்தவரிடம் 'என்னடா இது போலீஸ் எட்டுவின் இடம், இங்கேயே மது விற்றுகறா, எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு வெளியே போ' என்று சொல்லி

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

யிருக்கிறார். உடனே மது விற்பவன், 'உங்களுடையெல்லாம் குடிக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகின்றார்' என்று அங்கு குடித்துக்கொண்டிருந்தவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறான். குடி போதையிலே 50 பேர்கள் ஒன்றுகூடி அவரைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அதுபோலவே அவருடைய மனைவி மக்களும் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லோரையும் தாக்கியதுடன் ரூபாய் 20 ஆயிரம் மதிப்புள்ள பொருள்களையும் உடைத்து சேதம் செய்து விட்டார்கள். உடைத்து விட்டு இருக்கக்கூடிய நேரத்திலே டெபுடி கலெக்டர் வீட்டில் இருந்த அவருடைய மனைவி ஜன்னல் வழியாக, வீட்டில் இருந்துகொண்டு, அவர்களைப் பார்த்து கையெடுத்துக் கும்பிட்டுக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களை வெளியே இழுத்து அடித்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் ரிப்போர்ட் கேட்டால், அரசுக்குத் தெரியவரும். இந்தச் செய்தி காட்டுத் தீ போலப் பரவியது. உடனே அவர்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேன் வைத்துக்கொண்டு வந்து விட்டார்கள். ஐயாயிரம் பேர்கள் அந்தப் பக்கம் வந்துவிட்டார்கள். இவர்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு ஐயாயிரம் பேர்கள் இந்தப் பக்கம் சேர்ந்து விட்டார்கள். இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு தாத்தாரும் கலவரத்திற்குத் தயாராகி விட்டார்கள். இந்த அளவுக்கு வராமல். முதலிலேயே தடுத்திருக்கலாம். அங்கே இருக்கின்ற காவல் அதிகாரி, கள்ளச் சாராய விற்பனைபற்றி போலீஸ் எட்டு தகவல் கொடுத்த உடனேயாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். அதிலே சம்பந்தப்பட்டவர்களைக் கைது செய்திருந்தால், இந்த நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்காது. அதற்குப் பிறகு இரண்டு காரிகள் உடைக்கப் பட்டன. பல வீடுகள் உடைக்கப்பட்டன. நிரபாதிதிகள் பலர் தொல்லைகளுக்குள்ளானார்கள். இதுபோன்று அமைதியின்மை பல இடங்களில் இருக்கின்றது.

இது போலவே தோவாளை தாலுக்காவிலே லாயம் என்ற பகுதியிலே முஸ்லீம்கள் இந்துக்கள் ஆகிய இரு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் வாழ்கின்றார்கள். இதுவரை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இதுபோன்ற கலவரங்கள் ஏற்பட்டது கிடையாது. எந்தவிதமான தவறும் கிடையாது. அங்கே இந்துக்களும் முஸ்லீம்களும் தகராறு இல்லாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். அங்கேயும் 4 குடிகாரர்கள் காரணமாகத் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கோளாவிலே ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். வேறு ஒரு மாநிலத்தைப் பற்றி இங்கு பேசுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். அங்கு நாயர்கள், பணிக்கர்கள், கிருஸ்தவர்கள் இப்படி மூன்று வகுப்பினர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள்தான் ஆட்சியில் இருக்கிறார்கள் பெரும் பதவிகளில்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 10]

இருக்கிறார்கள். மந்திரி பதவிகளைக் கூட இவர்களிடையே பங்கு போட்டுக்கொள்கிறார்கள். அங்கு யாராவது ஒரு அதிகாரி தண்டிக்கப் பட்டால், உடனே அந்த ஜாதிக் தலைவரிடம் அவர் போவார். அங்கே அவர்களுக்கு என்று சங்கம் இருக்கின்றது. அந்தச் சங்கங்களில் அரசு பட்ஜெட் போலப் போட்டு அவர்கள் கோடிக்கணக்கில் பணம் போட்டு அந்தச் சங்கங்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை மிகச் சிறப்பாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய ஆள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கூட இந்தச் சங்கங்களில் உறுப்பினராக இருந்தால்தான் ஜெயிக்க முடியும். அவர்களுடைய வாக்குகள் அவர் அப்படியிருந்தால்தான் அவருக்குக் கிடைக்கும். அங்கே ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. 'தவறு செய்பவர்களுக்குப் புகலிடம் ஜாதி' என்று சொல்லுவார்கள். அந்தச் சங்கத்திலே போய், நான் இன்ன ஜாதியானதினாலே என்னைத் தள்ளி விட்டார்கள் என்று சொல்வான். உடனே அங்கே இருப்பவர்கள், முக்கிய மானவர்கள் அந்தச் சங்கத்தைச் சேர்த்தவர்கள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து வந்து தகராறு செய்வார்கள். இது முற்போக்கான ஒரு ஆட்சி நடக்கின்ற இடத்திலேகூட இருக்கிறது. அப்படித்தான் குடிகாரர்கள் சண்டை போடுவதும், அவர்கள் தாக்கப்பட்டவுடனே, அந்த ஜாதிக்காரர்கள் கூடிவந்து கல்வரம் உண்டுபண்ணுவதும் இருக்கிறது. நம் நாட்டிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அகஸ்தீஸ்வரம் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அங்கே இந்துக்களும் கிருத்துவர்களும் வாழ்கின்றார்கள். குடியின் காரணமாக அங்கும் தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமைகளிலேதான் அந்தப் பகுதிகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

(பிழ்கல் 4-50)

மது விலக்குபற்றி மனம் திறந்து நம்முடைய கருத்துக்களை அரசு கேட்டிருக்கிறது, ஆளுநர் அவர்களின் அறிக்கை வாயிலாக. மனம் திறந்து மட்டுமல்ல, மன உறுதியோடு இந்த அவையிலே பல நேரங்களிலே எங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். மது விலக்குச் சட்டத்தைக் கடுமையப்படுத்தி, தீவிரம் காட்டியபோது, அரசின் தீவிரத்தை வசவேற்று, அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கைகளால் தீவிரத்திற்குப் பதிலாக படுதோஷி அடைந்து, அதிலே விாத்தி அடைந்து, அரசே அது வேண்டாமென்று சொல்லும் நிலைக்கு வரக்கூடாதென்று சொன்னோம். நாங்கள் எதிர்பார்த்த அதே நிலைக்கு அரசு இப்போது வந்து, என்ன செய்வது என்று எங்களைக்

[1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

கேட்கிறது. நாங்கள் சொல்வது, மதுவிலக்கை முறையாக, நிதானமாக, சிறப்பாக அமல்படுத்தி இந்த நாட்டைக் காக்க வேண்டுமென்பதுதான். இந்த அரசுக்கு மது விலக்கிலே உறுதியான கொள்கையல்லாமல், அதைத் தளர்த்து வதும் அதைக் கட்டுப்படுத்துவதும் என்று முன்னுக்குப் பின் முரணான கொள்கைகளை அமல்படுத்தியதால், மது எல்லாப் பகுதிகளிலும் புருந்து தாண்டவமாடி, ஆட்சியைக் குலைக்கும் அளவிற்கு சட்டம் ஒழுங்கு குலைந்து வருவதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே ஆணித்தரமாகச் சொல்லுவதை என்னுடைய முக்கியமான கடமையாக நான் கருதுகிறேன். மது விலக்குக் கொள்கையில் இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்ட தளர்ச்சியாலும், நிலையற்ற கொள்கையாலும் காவல் துறையினர் செயலற்ற நிலைக்கு வந்து, முட்டமாக இன்றைக்கு இருக் கிறார்களென்று சொன்னால் தவறில்லை. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு அரசு 31 ஆம் தேதிதான் சம்பளம் கொடுக்கிறது. மது வியாபாரிகள் 27 ஆம் தேதியே அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். தரம் வைத்திருக்கிறார்கள், பட்டியல் வைத்திருக்கிறார்கள். நான் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். நிரூபித் திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வியாபாரிகள் சங்கம் இருக்கிறது. அதற்கு அரசியல் ரீதியான ஆதரவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். பேட்டனேஜ் லாபி இருக்கிறது. அவர்களைச் சந்தித்து, பாதுகாப்புப் பெறுகிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர் ராங்க் வரையில் சம்பளப் பட்டுவாடா செய்கிறார்கள். நல்ல அதிகாரிகளும் இருப்பார்கள், அவர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு அப்படிப்பட்டவர்கள் இல்லாமல் போய்விடும் நிலை கிறது. ஒரு நாளைக்கு அப்படிப்பட்டவர்கள் இல்லாமல் போய்விடும் நிலை ஏற்படுமோ என்ற அச்சம்கூட ஏற்படுகிறது. இப்போது அரசுக்கு மது விலக்கை எடுத்துச் செய்யலாமா என்ற எண்ணம் வருகிறது. மது விலக்கைச் சிறப்பாக அமல்படுத்தி இந்த நாட்டை எப்படிப் பாதுகாப்பது என்ற எண்ணம் அண்ணாநின் பெயரைத் தாங்கியுள்ள ஆளும் கட்சிக்கு வரவேண்டுமென்று சொல்லி, அந்தக் கருத்தை ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசு வருவாய்த் துறையிலே பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, வருவாய் வாரியத்தை ஒழித்தது. அதை நாங்களும் பாராட்டினோம். ஆனால் அதற்குக்கூட சரியான மாற்று அமைப்புகளைச் செய்யவில்லை. ரெவின்யூ போர்ட் ஒழிக்கப்பட்டது. அப்பீலில் ரெவின்யூ போர்ட் ஜூடிஸியரி பரௌடன் பிஸ்ஷன் பன்னியதை, இப்போது யாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? ரெவின்யூ போர்டின் அதிகாரங் களில் சில கலெக்டரிடமும், சில செக்ரட்டரியிடமும் இருக்கின்றன. அப்பீலில் ரெவின்யூ ஜூடிஸியல் டெசிஷன் எடுக்க யாருக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? அதற்கு என்ன அமைப்பு இருக்கிறதென்பதைப்பற்றித் தெளிவாக முடிவெடுத்து அறிவிப்பதற்கு முன்னமேயே, மேலே ரெவின்யூ போர்டையும்,

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 10]

கீழே கிராம அதிகாரிகளையும் ஒழித்தாயிற்று. ரெவின்யூ அமைப்பையே முண்டமாக்கிவிட்டார்கள். 11—11—1980 அன்று கிராம அதிகாரிகள் அத்தனை பேரையும் ஒரே உத்தரவில் ஒழித்து, இரவோடிவாக அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன தேவை? கிராம அதிகாரிகள் பரம்பரை பரம்பரையாக இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. 1970-லேயே நாங்களே விதி செய்திருக்கிறோம். கிராம அதிகாரிகளுக்குக் குறைந்த பட்சக் கல்வித் தகுதி இருக்க வேண்டும், குறைந்த பட்சம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. இருக்க வேண்டுமென்று ஜி. ஓ. போட்டிருக்கிறோம். அதை எதிர்க்கிறார்கள், வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகிறார்கள். அது வேறு. கிராம அதிகாரிகளைப் புதிய முறையிலே நியமிக்கும்போது, பழைய அதிகாரிகளை 'நேச்சுரல் ஜஸ்டிஸ்' அடிப்படையில், ஜனநாயக நெறிப்படி, அகற்ற வேண்டும். இத்தனை வயது முடிந்தவர்கள் ஓய்வு பெறுகிறார்கள், அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டும், அவர்களுக்குப் பணிக் கொடை கொடுக்கிறோமென்று சொல்ல வேண்டும். கல்வித் தகுதி இல்லாதவர்களுக்கு, 20 வருடங்கள் சர்வீஸ் இருந்தால் ஓய்வூதியம் கொடுக்கிறோமென்று சொல்ல வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து செய்திருக்க வேண்டும். ஏன் இதற்கு அவசரச் சட்டம்? சட்ட மன்றங்களில் கேட்டிருந்தால், நல்ல உருத்துக் களை நாங்கள் சொல்லியிருப்போம். ரெவின்யூ போர்டை ஒழிக்கும்போது, அரசு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தது. அப்போது கருத்துக்களைச் சொன்னோம். ஆனால், கிராம அதிகாரிகளை ஒரே நாளில் ஒழித்திருக்கிறார்கள். மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலிருந்து ஒருவரை ஜாமீனில் கொண்டு வர கிராம அதிகாரி சர்ட்டிபிகேட் தேவை. அதற்கு 15 ரூபாய் வாங்குவார்கள். இப்போது ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அந்த சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க 50 ரூபாய் வாங்குகிறார். கிராம ஊழியர்கள் சமஸ்தானாதிபதிகளாக அட்டேழியம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் சக்கரவர்த்திகளாக இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குக் கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சரியான மாற்று ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு முன்பாகவே, 24,000 பேர்களை வெளியே அனுப்பி கிராம ரெவின்யூ அமைப்பையே சீர் குலைத்து அவர்களும் போராடும் நிலைக்கு வந்து, தினமும், 50, 60 பேர்கள் சிறைச்சாலைக்குச் செல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலத்தில் இவ்வாறு மாற்றம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கே பென்ஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கர்நாடக மாநிலத்தில் 5 வருடங்களுக்கான சம்பளம் கொடுத்து 100 ரூபாய் பென்ஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாம்கூட கட்சியை இந்தியை ஒழித்தோம். ஆனால் இந்தி ஆசிரியர்களுக்குப்

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

பதவிப் பாதுகாப்பு கொடுத்து, சம்பளம் கொடுத்தோம். அந்த முறையிலே கிராம அதிகாரிகளுக்கும் செய்ய வேண்டும். தொழிலாளர்களானாலும், விவசாயிகளானாலும், ஆசிரியர்களானாலும், கிராம அதிகாரிகளானாலும் அரசின் அணுகுமுறை அடிப்படையிலே தவறு இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய குற்றச்சாட்டு எல்லாம், அரசு அணுகுமுறை தெரியாமல் செய்ததல்ல. 24,000 கிராம ஊழியர்களை அகற்றிவிட்டு, தன்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த ஊழியர்களைப் போடலாமென்று நினைத்தார்கள். அது முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்குச் சம்பளமும் கொடுத்து, நாட்டிலே எதிர்ப்பு வந்த பிறகு, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு என்று சொன்னார்கள். அது மாவட்ட ரீதியில் தேர்வு நடந்துமென்று சொன்னார்கள். ஏன் மாவட்ட ரீதியில் தேர்வு நடத்த வேண்டும்? ரிட்டன் தேர்வு மாவட்ட ரீதியில் வையுங்கள். பிறகு மாநில அளவில் செலக்ஷன் செய்து, லிஸ்ட் போடுங்கள். இதிலும் சூழப்பமாக இருக்கிறார்கள். உறுதியான நிலையை எடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இதற்கு முந்தைய அரசு ஊழல் செய்தது, பல தவறுகளைச் செய்தது, ஆகவே அந்த அரசு தேவையில்லை, ஊழலற்ற நல்ல ஆட்சியை நாங்கள் கொண்டு வருகிறோமென்று நமது மாநிலத்திலுள்ள மக்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லி, அதை மக்களும் நம்பி, இந்தக் கட்சியை ஆட்சிக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இன்று தமிழ் நாட்டிலிருந்து பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள எரி சாராயம் கடத்தப்பட்டிருக்கிறது

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்தப் பிரச்சினைக்குப் போவதற்குமுன் என்னுடைய எண்ணத்தை இங்கே வெளியிட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் காலை நடந்த சட்ட மன்றப் பேரவையில் தமிழக அரசு கோளாவிக்கு எரி சாராயம் அனுப்ப அனுமதி தந்ததுபற்றி விசாரணை செய்வதற்கு ஓய்வு பெற்ற உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. கைலாசம் அவர்களை நியமித்து நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துள்ளேன். ஆகவே அதைப்பற்றி இங்கே பேசுவது வேறு பிரச்சினைகளை உருவாக்கலாமென்று நான் கருதுகிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 10]

(பிற்பகல் 5.30)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவரவர்களே, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் பேசப் போகின்ற எரி சாராயக் கடத்தல் பற்றி விசாரணைக்கு ஓய்வு பெற்ற உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. கைலாசம் அவர்களைக் கொண்ட விசாரணைக் கமிஷன் ஒன்றை நியமித்திருப்பதாக அறிவித்தார்கள். இந்த அறிவிப்பு சட்டமன்றப் பேரவையில் செய்யப்பட்ட உடனேயே எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதே நிலையில் நானும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் இந்த அவையில் விசாரணைக் கமிஷன் அமைப்பது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை அழுத்தமாகச் சொல்கிறேன். அதிலே எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. இதைப்பற்றி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்வதைப் பொறுத்தவரை, மத்திய அரசோடு கலந்து ஒரு மேல் மட்ட விசாரணையை நடத்த வேண்டும். முதலமைச்சர் குறிப்பிடுகிற ஓய்வுபெற்ற உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியிடமிருந்து எங்களுக்கு நீதி கிடைக்காது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஆணித்தரமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : விசாரணைக் கமிஷனை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது அவருடைய கட்சியின் அபிப்பிராயம். சட்டமன்ற மேலவையைப் பொறுத்தவரை, நாம் இது சம்பந்தமாக என்ன மரபைக் கடைப்பிடித்து வருகிறோம் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற விசாரணைக் கமிஷனை உறுப்பினருடைய கட்சியினர் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா இல்லையா என்பது பற்றி அவைத் தலைவருக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் இந்த விஷயத்தில் நாம் வழக்கமாகக் கடைப்பிடித்துக் கொண்டு வருகிற மரபை எதிரிக் கட்சித் தலைவரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : ஒரு விளக்கத்தை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீதி விசாரணை என்றால் அது “பேக்ட் பைண்டிங் கமிட்டி” என்றுதான் பொருள். நீதி விசாரணைக் கமிஷன் அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறபோது, அது உண்மையான நீதி விசாரணை ஆகாது. அப்படி விசாரணை நடத்துகின்ற கமிஷன்கே தண்டனை கொடுக்கின்ற அதிகாரமும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கு அப்படி அல்ல. சம்பவத்திற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. இதுபற்றி ஏற்கெனவே எல்லோரும் பேசிவிட்டார்கள். தவறான மரபாக ஆகிவிடக் கூடாது என்பதால் நான் நானும் சொல்கிறேன். அது ஒரு “பேக்ட் பைண்டிங் கமிட்டி” மட்டும் தான். அது ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்த பிறகு தான் அரசு அதன் முடிவு மீது விசாரணை நடத்தும், அரசு அதன் பிறகு விசாரணை நடத்துவது

[1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

தான் உண்மையான விசாரணை. அரசுக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல்களை வைத்துக்கொண்டு அதன்பிறகு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். நான் விஷயத்திற்குள்ளே போக விரும்பவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்தையும் தலைவர் அவர்களுடைய கருத்தையும் கேட்டுத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். பொதுவாக விசாரணைக் கமிஷன் என்றால் இந்த அரசு என்ன நினைக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொடர்ந்து இந்த அவையில் விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் அவர்கள் பேசும்போது, திருச்செந்தூர் சம்பவத்தைப் பற்றிச் சொன்னார். அப்போது அவையில் அமர்ந்திருந்த மாண்புமிகு அற நிலையத் துறை அமைச்சர் ‘அது நீதி விசாரணையில் இருக்கிறது. ஆகவே பேசக் கூடாது’ என்று சொன்னார். அப்போது அவர் என்ன பேசினார் என்பதை நான் அவையிலுள்ளவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். “மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சென்று அங்கிருந்த மக்களுடைய உணர்வுகளைப் பார்த்து விட்டு நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிடவில்லை. ஏதாவது கிடைக்காதா என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் எதிரிக் கட்சித் தலைவர் இதைப் பொதுப் பிரச்சினையாக ஆக்கி நாட்டிலே தேவையற்ற குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி அநியாயமாக மற்றவர்கள் மீது பழி சுமத்துகிற உணர்வோடு தூண்டிக் கொண்டிருக்கிற நிலைமைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்றுதான் அரசு நீதி விசாரணை வைத்திருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்றபோது அங்கே கொந்தளித்து வந்த புரட்சியை அடக்க முடியாமல் நீதி விசாரணைக்கு ஆணையிடவில்லை” என்று சொன்னார். நான் உடனே எழுந்து அப்படியானால் “திருச்செந்தூர் சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரையில், எதிரிக் கட்சித் தலைவருடைய வாயை அடைப்பதற்காக இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் சங்கனாங்குளம் சம்பவத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் இருப்பதால், அவர்கள் எடுக்க நினைத்த அரசியல் முதலீடு கருகித் தான் இந்த நீதி விசாரணையும் வைத்திருக்கிறார்களா? அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா?” என்று கேட்டேன். உடனே அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் “இரண்டு விசாரணைகளையும் ஒரே நேரத்தில் வைப்பதற்குரிய அடிப்படைக் காரணம், சரியாகவோ அல்லது தவறாகவோ அதை மக்கள் மத்தியில் ஒரு விவாதத்திற்குரிய பிரச்சினையாக மாற்றும் நிலையைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்ற பொது நோக்கத்தின் அடிப்படையில் எடுத்த முடிவுதான் இந்த அரசின் முடிவு” என்று சொன்னார்கள். ஒரு பிரச்சினை மக்கள் மத்தியில் விவாதமாக ஆகி விட்டது என்று கருதுவது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது அல்லவா? உண்மையைக் கண்டு பிடிக்கத்தான் நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் நீங்களே

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 10]

நோக்கம் கற்பித்து இந்த அவையிலே விவாதிக்கக் கூடாது, நாட்டிலே விவாதிக்கக் கூடாது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பேசக் கூடாது என்றெல்லாம் சொன்னால் நாங்கள் விசாரணைக் கமிஷனைப் புறக்கணிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு அறிநிலையத் துறை அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் பதில் சொல்லும்போது நான் அவையில் இல்லை. அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்பதில் எனக்கு மாறுபாடு கிடையாது. ஆனால் இந்த எரி சாராயப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை, சட்டமன்றப் பேரவையில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னை நேரடியாகச் சம்பந்தப்படுத்தி, குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி உங்கன்மீது குற்றம் சுமத்துகிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே நான் சொன்னதை ஏற்றுக் கொண்டேன். ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, என்மீது தவறு இருந்தால், திருபிக்க அவருக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. அதை நான் நீதி விசாரணையின் மூலம் நீரு பிப்பதற்கு அவருக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த வகையில் இப்போது நீதி விசாரணை வந்திருக்கிறது. அவர்களே கேட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். என்மீது உள்ள பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை, தனிப்பட்ட முறையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ள பிரச்சினை. ஆகவே அதிகமாக இதற்குள்ளே நான் குழைய விரும்ப வில்லை. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பது உண்மையா இல்லை உண்மைக்கு மாறானதா, நான் நிரபராதியா இல்லையா என்பதை நீருபிப்பதற்கும் வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. தமிழ் உலகுக்கும், தமிழ் நாட்டுக்கும், இந்தியத் துணைக் கண்டத்துக்கும் இந்தச் செய்தி பரவியுள்ளதால், அவர்களுக்கும் இதுபற்றிய உண்மை நிலை தெரியட்டும் என்பதற்காக நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவிக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் என்ன பேசியிருந்தாலும், தலைவரின் முடிவை ஏற்று, ஏற்கெனவே நாம் அவையில் கடைப்பிடித்து வரும் மரபைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதுதான் மிகவும் முக்கியம். இதுவரை நாம் அனைவரும் கடைப்பிடித்துதான் வந்திருக்கிறோம். நீதிபதியை ஒப்புக்கொள்கிறார்களா இல்லையா என்பது உறுப்பினருடைய கட்சிக்கு உள்ளே உள்ள விஷயம். அவைத் தலைவர் என்ற முறையில் எனக்கு அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை.

திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி : நீதி விசாரணையைத்தான் புறக்கணிக்கிறோம். நீதிபதியை அல்ல.

[1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சர்க்காரியா கமிஷனைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட, இதுபோல் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வழக்கமான மரபைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதற்கான காலம் வரும்போது பேசுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது.

திரு. ஜேப்ரியார் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்று மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த அவையில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கிடையாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சாதாரண மரபுப்படி அவர்கள் ஒரு குழுவின் தலைவராக இருக்கிறார். சம்பிரதாயத்திற்காக அப்படிச் சொல்கிறோம்.

* **திரு. ம. சங்கரலிங்கம் :** எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்கிற பதவிப் பெயர் மூலம்தான் பணி செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை எங்களுக்கு இல்லை. சாதாரண உறுப்பினராக இருந்துகொண்டே மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வதில் பெருமை படைத்தவர்கள் நாங்கள். உறுப்பினர் என்கிற முறையிலும் நாங்கள் மக்களுக்குப் பணி புரிகிறோம். முதலமைச்சர் அவர்களும் கலந்துகொண்ட அலுவல் ஆர்ப்புக் குழுவில், எங்கள் கமிஷினுடைய உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தபோது, நீங்கள் என்னைப் பார்த்து, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்று நாங்கள் அழைத்தபோது, நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் குழுத் தலைவர் என்பதை நினைவூட்டினேன். ஆனால் முன்பு சட்டமன்றப் பேரவையில் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது, சட்டப்படி இருக்க வேண்டிய எண்ணிக்கை இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட, அப்போதிருந்த அரசு பெருந்தன்மையோடு அவர்களைக் குறிப்பிடுகிறபோது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்று பெருமையோடு கூறி அவையினுடைய மரியாதையை உயர்த்தி, ஆளும் கட்சியின் பெருமையையும் உயர்த்தியது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு பதிப்பு என்று சொல்வதைப் பெருமையாகக் கருதி ஏற்றுக்கொள்வான் அந்த நான். பதவிப் பெயர் மூலம் பெருமை தேடிக் கொள்ளும் நிலையில் நான் இல்லை என்பதை, மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்ரியார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தாகக்கொள்கிறேன். விசாரணைக் கமிஷன் என்று சொன்ன உடனேயே அதைப்பற்றிப் பேசக்கூடாது என்பதை நாங்கள் ஒரு மரபாக ஆக்கிவிடக் கூடாது. விசாரணைக் கமிஷன் என்றால், அது ஒரு 'பெர்ட் ஹோன்ஸ் மரபு' தான். அது விசாரணை நடத்தி, முடிவை அறிவித்து, தண்டனையை வழங்குகிற அதிகாரம் படைத்த ஒன்றல்ல.

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 10]

இன்று நீங்கள் சொன்னதை ஏற்று நான் பிரச்சினைக்கு அப்பால் செல்கிறேன். இந்த அளவையிலே இவையே தாங்கள் ஒரு முன்மாதிரியாக வைத்துக்கொண்டு, ஒரு தீர்ப்பாக ஆக்கிவிடக் கூடாது என்பதற்காக இதில் ஒரு சூலிங் தாங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு பிரச்சினையைப்

(பிற்பகல் 5-10)

பற்றி—இந்தச் சபையானாலும் சரி, அந்தச் சபையானாலும் சரி—ஒரு கமிஷன் அமைக்கப்பட்டவுடனே அதைப்பற்றிப் பேசக்கூடாது என்ற ஒரு மரபை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இனிமேல் தெளிவாக ஒரு வரையறை இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் என்னுடைய கருத்தை எடுத்துச்சொல்லி, இதைப்பற்றிய சட்டத்தை ஆராய்ந்து தாங்கள் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எரிசாராயப் பிரச்சினைபற்றி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கக்கூடிய விசாரணை தாங்கள் எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்கு நீதி விசாரணையாக இல்லாததால், அது நீதியைக் கொண்டு வராது என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மேலவை நடவடிக்கை விதி புத்தகத்தில் 60-ஈ விதி—

“சட்டப்படி அமைக்கப்பட்ட விசாரணைக் குழு நீதிமன்றமாக அல்லது பகுதி நீதிமன்றமாக இயங்கச் சட்டப்படி அமைக்கப்பட்ட ஆணைக் குழு அல்லது ஆய்வதற்காகவோ, புலனாய்வதற்காகவோ அமைக்கப்பட்ட குழு இவற்றின் ஆய்வில் இருக்கும் ஒரு பொருள்பற்றி விவாதம் எழுப்பும் வகையில் அமையும் தீர்மானம் சாதாரணமாக அனுமதிக்கப்படலாகாது” என்று இருக்கிறது.

“ திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : அடுத்த வரியைப் படியுங்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : “எனினும், அவற்றின் ஆய்வுக்கு எவ்வித இடையூறும் ஏற்படுத்தாது என்று தலைவர் கருதினால், அவை கடைப்பிடிக்கும் முறை பற்றியதாகவோ, எப்பொருளைப்பற்றி ஆராய அமைக்கப்பட்டன என்பதைப் பற்றியதாகவோ, விசாரணை எத்தனைவரில் உள்ளது என்பதைப்பற்றியதாகவோ உயர் பொருளை அளவையில் எழுப்ப, தாம் கருதுகிறபடியும்

[1981 பிப்ரவரி 10]

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்]

அனுமதிக்கலாம்”. விசாரணை நல்லபடி நடக்க வேண்டும் என்று சொன்னது தவறில்லை. அதை அப்படியே விட்டுவிடலாம். மேலே போகலாம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : அந்த விசாரணைக் கமிஷனுக்கு எந்தவிதமான சூத்திரமும் வராமல், சம்பவங்களுக்குள்ளே அதிகமாகப் போகாமல், இன்னார் இன்னார் என்று சொல்லி திசைதிரும்பாத அளவுக்கு தலைவர் அவர்கள் அனுமதிக்கலாம் என்றிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தாலும், விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டிருந்தாலும், சட்ட சபையிலே எதிரிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த விசாரணைக்கு மறுப்பு தெரிவித்திருப்பதால், இப்போது போடப்பட்டுள்ள இந்த விசாரணைக்குப் பதிலாக இரண்டு மாநிலங்களும் இளைந்து மத்திய அரசோடு கலந்து பேசி ஒரு உயர்மட்ட விசாரணைக் குழுவை அமைக்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, கோரத்திலே என்ன பிரச்சினை இருக்கிறது என்பதுபற்றி இங்கே நான் தெளிவாகச் சொல்ல முடியாது. அங்கே விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுகுறித்து அங்கே அதிகாரிகள் விசாரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது தனியாக நடக்கிறது. இங்கு இருப்பது தமிழின அரசு. தங்களுடைய பணியைச் செவ்வனே செய்யாமல் இந்த அனுமதி வழங்குவதில் எங்கே ஒழுக்கினம் இருக்கிறது என்று பார்ப்பதற்கு அமைக்கப்பட்ட நீதி விசாரணைக் குழு இங்கே இருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், நாங்கள் நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோமே தவிர, கோர மாநிலத்தைக் கலந்துகொண்டு நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதேபோல, அங்கே இருப்பவர்கள் அதுபற்றி விசாரிக்க அவர்கள் விசாரணைக் குழு அமைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால், அவர்கள் அவர்களுடைய மாநிலத்திற்குள்ளே விசாரணைக் குழு அமைத்துக்கொள்வதில் தாம் குறுக்கிடவும் முடியாது. அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவும் முடியாது. அதிகாரிகள் மட்டத்தில் யார் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி விசாரித்து அறிவிக்கப்படும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : கோரத்திலே நடப்பது அதிகாரிகள் மட்டத்திலே உள்ள விசாரணை. தமிழகத்திலேயும் அப்படி. அதிகாரிகள் மட்டத்திலே உள்ள விசாரணைதான் நடப்பதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இங்கிருந்து கொண்டு செல்லப்பட்டு, அங்கு கொண்டு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இரண்டு மாநில அதிகாரிகளையும்....

[1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இதை மூன்று பிரிவாகப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அமைச்சர்கள் மட்டத்தில், அதிகாரிகள் மட்டத்தில் இந்த அனுமதி வழங்குவதில் ஊழல் நடந்திருக்கிறதா என்பது ஒன்று. அது இங்கும் இருக்கிறது, அங்கும் இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது. அதுபோக, அதிகாரிகள் இங்கிருந்து சென்றவர்கள் அங்கே தவறு செய்வதற்கு உடந்தை யாக இருந்தார்களா, அங்கு இறக்குமதி செய்தவர்கள் தவறுகள் செய்வதற்கு உடந்தையாக இருந்தார்களா என்பது போன்றவைகளை ஆராய வேண்டும். விசாரணைக் குழு மூலம் இவைகள் எல்லாம் தெரிய வேண்டும் என்று விரும்பித்தான் விசாரணை வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : அதனுடைய முடிவு எப்படி இருக்கும் என்பது பற்றி எனவும் தெரிவிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால், நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்க்கின்ற, ஒரு பாசப்பட்டமற்ற தன்மையை இந்த நீதி விசாரணை கொண்டுவரது என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு, இதைப்பற்றி உயர்மட்டக் குழுதான் விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தையும் நான் வற்புறுத்திக்கொண்டு இந்தக் கருத்தை இன்னும் இந்த அரசு புனர்பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தப் பிரச்சினையிலே நான் முனைந்து பேசக் கூடாது என்று சொல்வதால், பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நான் தவறாகச் சொன்னதுபோலவும், அதைக் கண்டித்து அபரூபமான போலவும் இருக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. நான் இதைத் தெரிவித்துக்கிறேன்.

விதி 60-ஈ தெரிவாக இருக்கிறது—

“சட்டப்படி அமைக்கப்பட்ட விசாரணைக் குழு நீதி மன்றமாக அல்லது பகுதி நீதி மன்றமாக இயங்க சட்டப்படி அமைக்கப்பட்ட ஆணைக் குழு அல்லது ஆய்வதற்காகவோ, புனராய்வதற்காகவோ அமைக்கப்பட்ட குழு இவற்றின் ஆய்வில் இருக்கும் ஒரு பொருள்பற்றி விவாதம் எழுப்பும் வகையில் அமைவும் நிர்மானம் சாதாரணமாக அனுமதிக்கப்படலாகாது.

எவிலும், அவற்றின் ஆய்வுக்கு எவ்வித இடையூறும் ஏற்படுத்தாது என்று தலைவர் கருதினான், அவை கடைப்பிடிக்கும் முறைபற்றியதாகவோ, எப்பொருளைப் பற்றி ஆராய அமைக்கப்பட்டன என்பதைப்பற்றியதாகவோ, விசாரணை எந்தவகையில் உள்ளது என்பதைப்பற்றியதாகவோ உள்ள பொருளை அவையில் எழுப்ப, தலைவர் தாம் கருதுகிறபடி அனுமதிக்கலாம்” இந்த விதியின்படி நான் அனுமதித்திருக்கிறேன். அதில் இப்படி தவறு நடந்தது, அப்படி ஆராய்ந்து விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்று இப்படியெல்லாம் விஷயத்திற்குள்ளே போகக்கூடாது.

[1981 பிப்ரவரி 10]

THIRU G. VASANTHA PAI : On a point of order, Sir. Can we not here ask that the person of the Commissioner should not be in the person named by the Government? Can we not say that he is not a competent person to hold that office? Can we not say that? I think we can.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : நாங்கள் விரிந்த விதி 60-ஈ ‘நிர்மானத்தை அனுமதிப்பது’ பற்றியதுதான். ஒத்திவைப்பது நிர்மானமாக நாங்கள் கொண்டு வருகின்றபோது, அதை அனுமதிப்பது பற்றியதுதான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நிர்மானம் என்னாக இருந்தாலும், இது நிதிமன்றத்தைப் பற்றியதாக இருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN : On a point of order, Sir. The hon. the Leader of the Opposition, Thiru Sankaralingam was not going into the facts of this “Spirit case” or in any way commenting on the possible findings of the Judicial Commission which is a quasi-judicial Commission. What he was saying is that he does not approve of the appointment of a particular individual as an Inquiry Commission and that he wants a separate type of Commission of Inquiry. I mention this because there are Revenue Divisional Officers who are also appointed as quasi-judicial bodies and we have attacked them in this House saying that we do not believe in an inquiry by a Revenue Divisional Officer and that we want a Judicial inquiry. I, therefore, plead that, before you give your decision on this, you may kindly consider because it would be establishing the precedent for future discussions.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நான் எப்போதுமே அதிலே அங்கதையாக இருக்கிறேன். இரண்டு சிக்கலும்தோன்று ஒரு விசாரணைக் கமிஷனை ஏன் நியமிக்கக் கூடாது. மத்திய அரசை என் அறுமக் கூடாது என்றெல்லாம் சொன்னதை இந்த விதியின்படி நான் அனுமதிக்கிறேன். ஆனால், படிப்படியாக உள்ளே போகக்கூடாது என்றதான் சொன்னேன். இருந்தாலும், இதை வற்புறுத்தி ஒரு நிர்மானம் வேண்டும் என்று சொன்னால், நாளைக்கு நான் தருகிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI : We are equally anxious that nothing should be said against our Government. But, if somebody says that he is not a fair Tribunal or that he is not competent to preside over such a Tribunal and, then, if anything comes in

(Thiru G. Vasantha Pai) [1981 பிப்ரவரி 10]

favour of the Government, somebody will attribute some motive to the Government. I do not want that. Let the Government have an independent person against whom nothing can be said.

(பிற்பகல் 5-20)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருப்பத் திருப்ப நியமிக்கப்பட்டிருப்பவரைப்பற்றியே குறிப்பிடுகிறார். இப்போது பிரச்சினை அதுவல்ல. நியமிக்கப்பட்ட பிறகு நம்முடைய கடமை என்ன என்பதுதான் நம் முன்னவன் பிரச்சினை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் இதில் ஒரு முடிவான தீர்ப்பை வழங்குவதுதான் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். பல ஆண்டுகளாக இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் தோன்றி அப்போதெல்லாம் இதற்கு ஒரு இறுதியான முடிவு எடுக்கப்படாவிருக்கிற நிலை தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சில நாட்களுக்கு முன்பு உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி திரு. இல்லமயில் அவர்கள் தாழ்த்தத்தக்க மாற்றப்பட்டது குறித்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. அந்த நேரத்தில் அந்த மாறுதல் குறித்து இந்த அவையில் பேசப்பட்டது. நான் அப்போதே சொன்னேன். உச்ச நீதிமன்றத்தில் இதுபற்றிய வழக்கு இருக்கும்போது, மேலவையில் அமைப்பற்றிப் பேசுவது, மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறிய சட்டமன்ற மேலவை விதிகளின்படி, சரியல்ல என்று வாதிட்டேன். ஆனால் இதே அவையில் அதுகுறித்துப் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டது. இப்படி ஒரு நேரத்தில் பேசுவதற்கு அனுமதிப்பதும், வேறொரு சமயத்தில் பேசுவதற்கு அனுமதிக்காமல் இருப்பதும் இந்த அவை குறித்த ஒரு தவறான கருத்தை உருவாக்கிவிடும் என்பதால், இதுகுறித்து தலைவர் அவர்கள் ஒரு முடிவான தீர்ப்பை வழங்குவது நல்லதாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதுகுறித்து என்னுடைய தீர்ப்பைப் பிறகு வழங்குகிறேன். திரு. சங்கரலிங்கம் தொடரலாம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : இந்த விவாதத்தில் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், இந்த அரசு நியமித்திருக்கிற கமிஷன்மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கையின்மை. அரசால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த ஓய்வுபெற்ற நீதிபதியைக் குறித்து நான் இங்கே விவாதம் சொல்வது முறையின்மை என்றாலும், அவர் ஓய்வு பெற்ற காலத்தில் பத்திரிகைகளில் வந்த ரிப்போர்ட்களைப் பார்க்கிறபோது, இந்த நியமனம் சரியாக இருக்காது

[1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

என்பதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே நமது மாநில அரசு பத்திய அரசோடு கலந்து இரண்டு மாநிலங்களிலும் இருக்கிற ரெகார்ட்டுகளைப் பார்வை யிட்டு ஆராய்ந்து முடிவு சொல்லக்கூடிய அதிகாரம் பெற்ற ஒரு உயர்மட்டக் குழுவை நியமிப்பது அல்லமாதான் உண்மையான விசாரணையை நாம் உறுதி செய்ய முடியும். என்னுடைய இந்தக் கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை என்பதால், இதற்கு மேல் இந்த அரசிடம் எதையும் சொல்லிப் பயனில்லை என்று கூறி, நான் என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்தோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், ஒரு குவாசி ஜூடியியல் கமிஷன் நியமித்தவுடன் அது பற்றி இந்த அவையில் குறிப்பிட்டுப் பேசலாமா, கூடாதா என்பதைப்பற்றி சட்ட ரீதியான ஒரு தீர்ப்பை மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் பின்னர் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க இதுகுறித்து நான் என்னுடைய தீர்ப்பை பிறகு வழங்குகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. க. இராமமூர்த்தி :** இது அவையின் மிக முக்கியமான உரிமை குறித்த பிரச்சினையாக இருப்பதால், இதுபற்றி மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் நமது இறுதியான தீர்ப்பை வழங்குவதற்கு முன்னால் அவையில் உள்ள மற்ற அனைத்துக் கட்சியினரின் அபிப்பிராயத்தையும் இங்கே அவையிலேயோ அல்லது அவைத் தலைவரின் அறையிலேயோ தெரிவிக்க வாய்ப்பளித்து, அவர் களின் கருத்தையும் கேட்டு அறிந்து, அதற்குப் பிறகு தீர்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மேற்கு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது நம்ம பெற்ற விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட அனைத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் நான் முதலில் நன்றி கூறிக்கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட அனைவரும் எங்களுடைய கட்சிக்கு எதிராக கேட்ட பெயர் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாமல், ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற இந்த அரசு சீராகப் பணி புரிய வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு, தங்கவின் உள்ளத்தைத் திறந்து எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தியதற்காக அரசின் சார்பாக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, வேறு எந்த மாநிலமானாலும், ஆளுநர் உரையில் அனைத்துப் பிரச்சினைகளைப்பற்றியும், இந்த அரசு என்னென்ன காரியங்களுக்கெல்லாம் செய்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும் இனி இந்த அரசு என்னென்ன செய்யப் போகிறது என்பதைப்பற்றியும் முழுமையாக எடுத்துரைக்கும் மரபு இருந்தாலும், நடைமுறையில் அதைச் செயல்படுத்த முடியவில்லை என்பதை இம்மாதிரியும் எற்றுக் கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் இந்த உரையைப் படிக்கும்போது, சில சமயங்களில் “அடேயப்பா எவ்வளவு பக்கம்! இன்னும் முடியவில்லையா! பாவம் ஆளுநர் எவ்வளவு நேரம்தான் நின்பார்” என்று பேசுவதைக் கேட்டிருக்கிறோம். காரணம், இதெல்லாம் நமக்குத் தெரிந்தவைகள்தானே, அப்படி இருக்கும்போது எதற்காகத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டும், ஏதோ ஒரு வகையில் கோடிட்டுக் காட்டிவைப் போதாது” என்ற எண்ணமே தவிர இதிலெல்லாம் நமக்கு அக்கறையில்லை என்றோ, அவ்விதமாக இருக்கிறோம் என்றோ நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அந்த வகையில் கோடிட்டுக் காட்டுவது என்ற முறையைப் பின்பற்றி இந்த அரசின் கருத்துக்களை, செயல்முறைகளை, இந்த அரசு செய்த காரியங்களை, இனி என்ன செய்வதாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கிறது என்பவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பாக இந்த ஆளுநர் உரை இங்கே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே அமர்த்திருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களும், என்னை அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும், இன்னும் சமுதாயத்தின் பல பிரிவுகளிலிருந்து இங்கே வந்திருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு தங்களின் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்ததன் மூலமாக இந்த அரசுக்கு மிகப் பெரிய உதவி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி அவர்களுையெல்லாம் உளமரபுப் பாராட்டுவதோடு, அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்ளவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு கருத்தைச் சொல்லும்போது, அது என்னவோ அல்லவோ என்று தீர்மானிக்கப்பட வேண்டியது வேறு விஷயம். ஆனால், தங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையில் இந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்களின் எண்ணத்தை வெளியிடுவதை நாம் தடுக்கக்கூடாது. அப்படி அவர்கள் தங்களின் எண்ணத்தை வெளியிடச் சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும் என்ற ஜனநாயக மரபையொட்டி இந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு தரப்பட்டிருப்பதை என்னி, நாம் பெருமைப்படுவதற்கு நியாயம் உண்டு. அப்படிப்பட்ட நிலையில்தான் இங்கே பேசிய சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் மிக மோசமான பணியில் இறங்குகிறார்கள் என்றும்,

[1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எதையும் அறியாமல் பதவிக்கு வந்துவிட்டவர்கள் என்று விளக்குவது போன்றும் அல்லது யாரையோ பறி வாங்குவதற்கே சில ரட்டங்களையும், தீர்மானங்களையும், எண்ணங்களையும் கொண்டு அவற்றை அமுல்படுத்த விரும்புகிறார்கள் என்பதைப் போன்றும், பேசியிருந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் இந்த அரசு நடத்திச் செல்வதற்கான அறிவுக்கு எருவாக எற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கோணத்திலிருந்து பார்க்கிறோம். எத்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், இந்த நிலைமை இருக்கிறது. உதாரணமாக ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப்பற்றி எத்தனையோ பேர் எத்தனையோ கிளமான் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே ஒரே ஒரு கட்சியைத் தவிர மற்ற அனைத்துக் கட்சிகளும் பெரும்பாலும் பாராட்டியிருக்கிறார்களே தவிர, முழுமையாக அனைப்பற்றிக் குறை சொல்லவில்லை. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஒரு சில உறுப்பினர்கள் மட்டுமே அப்படிக் குறை சொன்னார்கள். அவர்கள் பார்த்த கோணத்திலிருந்து அவர்கள் குறைகளைக் கண்டு இங்கே குறை கூறியிருக்கிறார்கள். நான் அதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை.

இங்கே அறையில் ஒரு பத்திரிகைச் செய்தியைக்கூட படித்துக் காட்டினார்கள். ஜப்பானிலிருந்து உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு வருகை தந்திருந்த அறிஞர் ஒருவர் குறைகூறி அந்த மாநாட்டை அரசியல் விழாவாக முடித்துவிட்ட ஒன்று என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்றுகூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் பாரதப் பிரதமர் மூன்பு, பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து வந்திருந்த தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாத, தமிழாழிப்பற்றி மட்டும் ஆராய்ச்சி செய்த அறிஞர் பெருமக்கள் எவ்வளவு பாராட்டிப் பேசினார்கள் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஜப்பானிலிருந்து வந்த வேறு பலரும் மற்றும் என்னை நாடுகளிலிருந்து வந்த தமிழ் அறிஞர்களும் அந்த மாநாட்டைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டத ஒன்றை அவர் சார்பில் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த மாநாட்டிற்கு மலேசியா நாட்டிலிருந்து வந்திருந்த ஒருவர் இங்கே மிகவும் பாராட்டிவிட்டு மலேசியா சென்ற பிறகு அங்கேயுள்ள ஒரு பத்திரிகையில் அறிக்கைவிட்டு உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப் பாராட்டி, முதலில் பேசியதற்காக வெட்கப்பட்டதைப் போல் கூறியிருக்கிறார். அதை என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தபோது நான் அதைப் படித்துப் பார்த்தேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1961 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் மிகவும் அன்புமயம் மட்டுமல்லாமல் திறமையும் வாய்ந்தவர் என்பது அவருடைய இன்றைய பேச்சின்மூலம் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சொல்லுது அவருக்கு அதே நற்சான்றிதழ் கொடுப்பதற்காக அல்ல. அவருடைய திறமையைப் பாராட்டுவதற்காகச் சொல்கிறேன். மிகவும் அடக்கத்தோடு, கட்டுப்பாட்டோடு, அன்பு உணர்வோடு பேசினார். அதனால்தான் எங்களைப் பாராட்டுப்போதே காலை வரலி விடுவதைப்போல் நமக்குதலையும் சேர்த்து இணைந்து மிக அழகாக இங்கே பேசியதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

(பிற்பகல் 5-30)

குற்றத்தைச் சொல்லி, இப்படி இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறோம் என்று சொல்லி, நாங்கள் செய்த தவற்றை நீங்கள் செய்யக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறோம் என்று சொல்லி, ஏன், எப்படிச் செய்தார்கள் என்று கேட்பது நியாயம் அல்ல என்று சொல்லி மிகச்சிறையை உருவாக்கும்போது நான் ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பதவியில் இருந்தபோது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் குழுவை எப்படி நடத்தினார்களோ அதைப் பின்பற்றித்தான் நாங்கள் நடத்தோம் என்றால், அதைத் தவறு என்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை நிச்சயமாக எனக்கு இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கையைக் காப்பாற்றக் கூடிய அளவிற்கு இருப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. தவறுகள் எங்கே இருந்தாலும் தவறாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று அர்த்தமில்லை. ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்குகளில் யார் யார் பேச வேண்டும் என்பதை நிச்சயித்தது அந்தக் குழுதான், தமிழக அரசு அல்ல. தமிழக அதிகாரிகள் அல்ல, தமிழக அமைச்சர்கள் அல்ல என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த உரிமை அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கைப் பொறுத்தமட்டில், நிர்வகிக்கின்ற அத்தனை உரிமைகளும், முன்வான் நீதிபதி திரு. மகராஜன், திரு. கப்பையா பிள்ளை போன்றவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவர்கள்தான் அதை நிறைவேற்றினார்கள். வரவேற்பு இதழ் அச்சிட்டதிலே பிரச்சினைகள் வந்தன. ஆங்கிலத்திலே அச்சடிக்கப்பட்டது என்ற பிரச்சினையை அனைத்துக் கட்சியினரும் எழுப்பினார்கள். இதை அச்சிட்டது தமிழக அரசல்ல. மொழி தெரியாதவர்கள், வெளி நாட்டவர்கள் அகியவர்களுக்குத் தர வேண்டுமென்பதற்காகச் செய்தோம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் இனிமேல் திரும்ப வாய்ப்பு ஏற்படுகிறபோது தமிழிலே அச்சடிக்கப்படும் என்று உத்தரவாதம் கொடுத்தோம். பல்வேறு அறிஞர்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1961 பிப்ரவரி 10]

பெருமக்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் யோசனைகள், கருத்துக்கள் இருக்கக் கூடும். அதை நாங்கள் வரவேற்க வேண்டும். சிந்திக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி நாங்கள் எங்கள் எண்ணங்களை எழுப்பியாக வேண்டும். ஆனால் எங்கள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது என்பதைப்பற்றி எடுத்துக்கூறும்போது, எங்களைப்பற்றிப் பாராட்டிச் சொன்னதையெல்லாம் ஒரு கல்லூரியின் முதல்வராக இருப்பவர் இப்படி அலட்சியப்படுத்தி எங்களைப் பழிவாங்கக் கூடாது. என்னைக் குற்றம் செய்த மனாவகாக நினைந்துவிடக் கூடாது. நடுநிலையோடு முதல்வர் பொறுப்பில் இருக்கிறவர், தமிழை நன்றாகத் தெரிந்து பக்குவமாக, பண்போடு உள்ள நல்ல மனிதர் என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறவர். விரிவான உள்ளத்தை உள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருப்பவர் அதை வெளிப்படையாகக் காட்டத் தயங்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேற்கு வங்கத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார் ஒரு பேராசிரியர். அவர் பத்திரிகைக்கு ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார். அதிலே அவர், “எத்தனையோ மாநாட்டுக்கு நான் போயிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட மாநாடு நடைபெற்றதை நான் என் வாழ்க்கையில் கண்டதில்லை.” என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதைச் சொல்லும்போது, மேலும் அந்த மாநாட்டில் என்னென்ன நடந்தது, பேசப்பட்டது என்பதையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார். “பாமா மக்கள் என்று அழைக்கப்படுகிற எழுதப் படிக்கத் தெரியாத மக்கள், தமிழை மட்டும் பேசத் தெரிந்த மக்கள், நடுத்தர மக்கள். வசதி வாய்ந்த மக்கள், படித்த பேரறிஞர்கள், பட்டப் படிப்பு படித்தவர்கள், வயோகு இலங்காளினரும், அலுவலகத்திலும் பணியாற்றுகின்ற விவரம் தெரிந்தவர்கள் ஆகியவர்கள் எல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாக இணைந்து மாநாடு நடத்தப்பட்டது” என்று அந்தப் பேராசிரியர் சொல்லியிருக்கிறார். இவரும் ஒரு பேரறிஞர், அவரும் ஒரு பேரறிஞர். இவற்றை எடை போட்டு யார் நல்லவர், யார் கேட்டவர் என்று பார்ப்பதை விட இப்படிப்பட்ட கருத்தும் இருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட கருத்தும் இருக்கிறது என்ற இந்த இரண்டையும் என்னவோ பார்த்து, எதிர்காலத்தில் பிரச்சினைகளைக் குறைத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற வகையில் சொன்னதாக நான் எடுத்துக்கொண்டு, இதை எல்லாம் மனதிலே வைத்து திரும்பவும் எங்கள் மீது நல்லெண்ணம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாங்களாவே ஓரன் வந்து உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் பங்கேற்றுப் பணியாற்றியவர்களுக்கு நன்றி. நன்றி இனி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பங்குகொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதிலே எவ்வுத்தச் சந்தேகமில்லை. உலகத் தமிழ் மாநாடு என்பது எம். ஜி. இருக்காக நடத்தப்பட்ட தமிழ்ச்சியல்ல. எம்.ஜி.ஆர்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

அமைச்சரவைக்குப் புகழ் வர வேண்டும் என்பதற்காக நடத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சியல்ல. நாங்கள் அமைச்சரவையிலிருந்து டிஸ்டன்ஸ் செய்யப்படுவதற்குச் செல்வதற்கு முன்பாகவே, உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்தப்பட வேண்டுமென்று அறிவிக்கப்பட்டு, பலமுறை தன்னிப் போடப்பட்டு இடையிலே தேதி குறிப்பிட்டவுடனே வெளியேற்றப்பட்டோம். அதற்குப் பிறகு மக்கள் எங்களைத் திருப்பியனுப்பி இதை நிறைவேற்றும் வாய்ப்பை எங்களுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள் என்ற வகையில் தொடர்ந்து செய்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, “மதுரையிலே மாநாடு நடந்திருக்கிறது. 12 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அங்கேயிருக்கின்ற மக்கள் பார்க்கத்தான் போகிறார்கள். இனி எதையும் அங்கே செய்ய வேண்டியதில்லை. இனி எதையும் கொடுக்கப் போவதில்லை. இனி எதுவும் செய்யாமல் இருந்தால் நாங்கள் விடமாட்டோம். அதை மக்கள் மத்தியில் சொல்லுவோம்” என்று பிரச்சினைகளை உருவாக்கி சிக்கலில் மாட்டி வைப்போம் என்று சொல்லுவது போல மிகத் திறமையாகப் பேசினார். மதுரை மாநகருக்கு இனிமேல் எந்தவிதமான தன்மையும் செய்ய வேண்டியதில்லை என்று முடிவு கட்டிவிட்டதாகவும், 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒன்றும் செய்யப்போவதில்லை என்பதைப் போலச் சொல்லி, நாங்கள் உங்களை விட மாட்டோம் என்று சொல்லுவதைப் போல மிகச் சாமர்த்தியத்தோடு பேசினார்கள். அப்படி அவர் பேசித்தான் ஆகவேண்டும். அப்போது நான் நான் சில உண்மைகளை இங்கே சொல்ல முடியும். ஆகவே அவர் அப்படிச் சொல்லுவதை நான் விரோதிகளேன். சாலை போடுவது, பஸ்கலைக் கழகத்திற்கு வசதி செய்து கொடுப்பது, கழிப்பிடங்கள் கட்டுவது, விளக்குப் போடுவது இவை போன்றவைகள் எல்லாம் மக்களுக்குத் தேவையானவை என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஒரு மாநகரத்திற்கு 12 கோடி ரூபாய், 10 கோடி ரூபாய், 9 கோடி ரூபாய் செலவுத்திருந்தால், அதிலே அந்த மாநகரத்தின் தேவை முழுவதும் முடிந்த விட்டது என்று யாரும் சொல்லிவிட மாட்டார்கள். மதுரை மாநகராட்சித் தேர்தல் அந்த போது, மாநகராட்சியை நாங்கள் பிடித்தால், குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் போக்குவோம் என்று சொன்னபோது கேலி செய்தார்கள். பிறகு குடிநீர்ப் பிரச்சினை தீரவில்லையே என்று கேட்டார்கள். இன்று தொட்டிகளைக் கட்டி, செய்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தும்போது, இவ்வளவு விரைவில் அணிந்து இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திச் செய்திருக்கிறோம் என்பதைப் பார்த்தாயால் குறை கூறி இருக்கிறார்களே! சட்டப்பற்றத்திலே சிலர் செய்வதைப் போல பணத்தைச் செலவழித்ததிலே குறை இருக்கிறது, செலவழித்த பணம் சரியாகச் செலவிடப்படவில்லை என்று கூறியிருந்தால், என்னால்

[1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

புரிந்துகொள்ள முடியும். தவறுகள் அதிகாரிகளிடத்தில் இருந்தாலும், அல்லது யாரிடம் இருந்தாலும், அவற்றை நீச்சயமாக வெளிக் கொணர வேண்டுமென்று கூறியிருந்தால், நான் உடனடியாக நன்றியைச் சொல்லியிருப்பேன்.

(பிற்பகல் 5-40)

இது அப்படி அல்ல. ஆகவே இதுபோன்ற பிரச்சினைகளில்கூட, நயவு செய்து, எவ்வளவுதான் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தாலும், அல்லது வேறுபட்ட கருத்துகொண்ட கட்சியிலே இருந்தாலும், அதைப் பொது நோக்கோடு பார்க்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் சொன்னதைப்போல இருக்க வேண்டும். வள்ளுவர் கோட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லும் போது, அந்தக் கட்டடத்தைக் கட்டுவதன் நோக்கத்தைத்தான் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் என்று சொல்லி, ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகிவிட்டது என்று கணக்குப் பார்க்கக்கூடாது என்று சொன்னதை நாம் ரூபாய்களில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். தவறுகள் நடந்திருந்தால், அந்தத் தவறுகளை வேண்டுமென்றே செய்திருந்தால், அவைகளைக் கண்டிக்கும் உரிமை நம் அவைவருக்குமே இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட விவசாயம், விவசாயத்தைப்பற்றி பொதுவாக நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. இருந்தாலும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ நாயுடு விவசாயச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடமும், மற்றும் அந்தச் சங்கத்தின் தலைவர்களிடமும், நான் ஏதோ மிக நெருங்கிய நட்பு கொண்டு இருந்தது போலவும், அந்த நெருங்கிய நட்பு காரணமாக ஏதோ ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது போலவும், அந்த ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதன் காரணமாக அவர்கள் எங்களை ஆதரித்தது போலவும், அந்த ஆதரிப்பின் விளைவாக நாங்கள் அட்கிக்கு வந்தது போலவும், அப்படி அட்கிக்கு வந்த பிறகு இப்போது அவர்களை நாங்கள் கை விட்டது போலவும், அவர்களுக்கு நாங்கள் சொன்ன வாக்குறுதியை மீறி விட்டது போலவும் பல பேர்கள் அவைவர்கள் வாக்த்தவர்களிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கூற தவறு சொல்லியிருக்கலாம். நான் அது குறித்து ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் நாயுடு அவர்களைப் பங்காயில் இருந்ததில்லை. எந்ததார 4 ஏரண்டம் எந்தெந்தவாக நினைக்கிறேன். பிரச்சினைகள் அதிகமாக இருந்த போத்தில், அட்கி கலைக்கப்பட்ட போத்திற்கு முன்பே தொடர்பு கொண்டிருந்தேன் என்பதையும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 12]

நேசடியாகப் பேசியிருக்கிறேன் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். பல பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காகப் பேச வேண்டுமென்று வரச் சொல்லியிருந்தேன். ஆட்சிக்கு வந்த பிறகும் அவரை நான் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தேன். அதற்கு அவர் வர முடியாது என்று அறிவித்தார்கள். நான் அவர் வீட்டிற்கு வந்து பார்க்கிறேன் என்றபோது பார்க்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி கவனிக்கவில்லை என்று யாரும் கருதிக்கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேர்தலிலே அவர்கள் எங்களை ஆதரித்ததாகச் சொல்கின்றார்கள். இருக்கட்டும். 1980 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வந்தபோது, இதே நாயுடு அவர்கள் தலைமையிலேயுள்ள சங்கம் பகிரங்கமாக அறிவித்தது. எந்தக் கட்சியை ஆதரிப்பது, எந்தக் கட்சியை எதிர்ப்பது என்று தீர்மானம் போட்டது? இந்தச் சட்டமன்றத் தேர்தலில் அவர்கள் எங்களுக்கு உதவி செய்ததாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் போட்ட தீர்மானம் என்ன? நடுநிலைமை. அவர்கள் யார் யாருக்கு வோட்டளிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அவர்களுக்கு அவர்களும் என்பதுதான் அவர்கள் செய்த உதவி. அதுதான் போருள் என்ன? அவர்களுடைய கருத்து எதுவாக இருந்தாலும், அதன்மீது செய்ய வேண்டும். அவரவர்கள் விரும்புகின்ற கட்சி களுக்கு வாக்குகள் அளிக்க வேண்டும் என்ற சூழ்நிலையை அந்தச் சங்கத்திலே ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். அப்படியிருந்தும் எங்களுக்கு வாக்களித்திருந்தார்கள். அந்தக் கட்டுப்பாட்டிலே அவர்கள் எதிராகத்தான் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே எங்களுக்கு வாக்களிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கலாம் அல்லது, வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கலாம். இரண்டும் இல்லை. நடுநிலை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நடுநிலைமை விடுப்பது என்பது மிக ஆபத்தானது. இந்தப் பக்கம் என்றோ அந்தப் பக்கம் என்றோ சொல்லவில்லை அந்த நிலைமையைத்தான் அவர்கள் மையாண்டார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. குழந்தைவேலு அவர்கள் நின்ற இடத்திலே, நாயுடு அவர்கள் இருந்துகொண்டு சொன்னார்கள். 'திரு. குழந்தைவேலு அவர்கள் தோல்வியடைய வேண்டும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தான் அவர்கள் வைத்திருந்தார்கள். மக்கள் என்ன கருதுகிறார்கள்? யாரோ ஒரு தலைவரை தம்பித்தான் இருப்பதாக ஒரு முடிவுக்கு வரக்கூடாது. மக்கள் எதுவும் தெரியாதவர்கள் அல்ல என்பதை இந்த நேரத்திலே யாரும் பார்க்கலாம். யாரை ஆட்சியிலே வரக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துதான் அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள். தமிழக மக்கள் நன்கு செயல்படுகிறார்கள் என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வகையிலே விவசாயிகள் பிரச்சினைகளைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், தேர்தல் நேரத்திலே 74 கோடி ரூபாய் கடன்களை நாங்கள் தீர்ப்பதாகச் சொன்னதாகவும், அப்படிச் சொல்லிவிட்டு அவர்களை ஏமாற்றிவிட்டார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். நான் சட்டமன்றத்திலேகூடச் சொன்னேன். 73 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாங்கள் ரத்து செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். விவசாயிகள் கடன்களை ரத்து செய்திருக்கிறோம். எங்கே ரத்து செய்வதற்கு பணம் இருக்கிறது என்றெல்லாம் கேட்டிருக்கிறார்கள். 40 கோடி ரூபாய் ரத்து செய்வோம் என்று அரசு சொல்கிறதே அதற்குப் பணம் எங்கே என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். "சிறு விவசாயிகளின் கடன்களை ரத்து செய்வோம். கடன்களைத் தீர்ப்போம் என்று சொல்கிறீர்கள். எப்படி?" என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் கணக்குகள் காட்டினோம். அதையெல்லாம் செய்யாமல் இல்லை. கடனைத் தீர்த்திருக்கிறோம் என்றால், அந்த நோக்கம் சரியானது என்பதைத்தான் உறுப்பினர்கள் உரை வேண்டும். எதையும் நித்தித்துச் செய்வதில் அக்கறை உள்ளவர்கள் நாங்கள் என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். வாக்குகளுக்கு என்று தேடி, நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றுகின்றவர்கள் அல்ல என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த அரசைப்பற்றி அப்படிப்பட்ட கருத்துள்ளவர்கள் இருந்தால், அவர்கள் நன்கு புரிந்துகொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

படுகிறார்கள் என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வகையிலே விவசாயிகள் பிரச்சினைகளைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், தேர்தல் நேரத்திலே 74 கோடி ரூபாய் கடன்களை நாங்கள் தீர்ப்பதாகச் சொன்னதாகவும், அப்படிச் சொல்லிவிட்டு அவர்களை ஏமாற்றிவிட்டார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். நான் சட்டமன்றத்திலேகூடச் சொன்னேன். 73 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாங்கள் ரத்து செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். விவசாயிகள் கடன்களை ரத்து செய்திருக்கிறோம். எங்கே ரத்து செய்வதற்கு பணம் இருக்கிறது என்றெல்லாம் கேட்டிருக்கிறார்கள். 40 கோடி ரூபாய் ரத்து செய்வோம் என்று அரசு சொல்கிறதே அதற்குப் பணம் எங்கே என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். "சிறு விவசாயிகளின் கடன்களை ரத்து செய்வோம். கடன்களைத் தீர்ப்போம் என்று சொல்கிறீர்கள். எப்படி?" என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் கணக்குகள் காட்டினோம். அதையெல்லாம் செய்யாமல் இல்லை. கடனைத் தீர்த்திருக்கிறோம் என்றால், அந்த நோக்கம் சரியானது என்பதைத்தான் உறுப்பினர்கள் உரை வேண்டும். எதையும் நித்தித்துச் செய்வதில் அக்கறை உள்ளவர்கள் நாங்கள் என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். வாக்குகளுக்கு என்று தேடி, நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றுகின்றவர்கள் அல்ல என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த அரசைப்பற்றி அப்படிப்பட்ட கருத்துள்ளவர்கள் இருந்தால், அவர்கள் நன்கு புரிந்துகொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இங்கே இன்னொன்றைப்பற்றிக் குறிப்பிட நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றும் இங்கேயிருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலரும் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினையில் அரசு மிகமையாக நடந்துகொள்கிறது, அதன் அணுகுமுறை சரியில்லை என்று ஒட்டுமொத்தமாக தங்கள் கருத்தைச் சொன்னார்கள். அணுகுமுறை என்று சொல்வது எந்த வகையில் சரியில் என்ற விளக்கத்தைக் கேட்கிறேன். இதையே நான் கேள்வியாக வைத்துக்கொண்டு பேச வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அணுகுமுறை என்பது என்ன? நாங்கள் 73 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ரத்து செய்து கொடுத்திருக்கிறோமே அந்த

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

அணுகு முறை தவறு என்று சொல்கிறார்களா? அல்லது அந்தச் சிறு விவசாயிகளுடைய பின் கட்டளைத்தைச் செலுத்த 1 பிளஸ் 1 என்று ஒத்துக்கொண்டோமோ அந்த அணுகுமுறை தவறா? பேசும்போது எதோ சொல்லிவிட்டு விவசாயிகளிடம் போய் நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்கின்றார்களோ, அந்த அணுகுமுறை தவறா, அல்லது நாங்கள் பின்பற்றுகின்ற முறை தவறு என்று சொல்கின்றார்களா? அது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. நான் கூட ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருக்கிறேன். 'விவசாயிகள் கடன்கள் ரத்து செய்யப்படும்' இன்னும் இந்தக் கொள்கையிலே இந்தத் தமிழக அரசு பின்பாங்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அது எப்படி என்பதை நான் கேள்வி' என்று சொல்லியிருந்தேன். அன்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறும் போது, மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். சற்று அமைதியாகவே கூட சொன்னார்கள். மிகத் தெளிவாக மக்கள் புரிந்துகொள்ளும்படி சொன்னார்கள். மத்திய அரசு எற்றுக்கொண்டாலும், எற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், அவர்கள் நிதி தந்தாலும், தராவிட்டாலும் தமிழக அரசு இந்தக் கடனை ரத்து செய்ய முன்வரும். இதை நான் தான் பேசினேன். மக்களிடம் வாக்குகள் கேட்கும்போது நான் தான் இந்தக் கருத்தைச் சொன்னேன். சிறு விவசாயிகள் கடன்களைத் தீர்ப்பதற்கு தமிழக அரசு எங்கின்ற வகையில், அந்த வாய்ப்புக் கிடைக்குமானால், இந்தக் கடன்களை 5 ஆண்டுகளில் தீர்ப்பதற்கு முயற்சிக்கும். அதை நிறைவேற்றும் என்று சொன்னேன். அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னதைத்தான் நான் மறுபடியும் சொல்கிறேன். நான் இப்போது பணிவின்போடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தக் கொள்கையை ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்களா? இது ஒரு நியாயமான பிரச்சினை என்று ஒத்துக்கொண்டால், அரசு சொன்னதை நிறைவேற்றியாக வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொண்டால், விவசாயிகளுக்குச் சொல்லியவைகளை என் செய்யவில்லை என்று கேட்டதாக இருந்தால், அது நியாயம்தான் என்று ஒத்துக்கொண்டால், நாங்கள் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளுக்கு மற்ற கட்சியினர்களும் ஒத்துழைப்புத் தரத் தயாராக இருக்கிறார்களா, அந்த ஒத்துழைப்பைத் தருகின்ற ஒரு உத்தரவாதத்தைத் தரத் தயாரா என்று கேட்கிக்கொள்கிறேன். அப்படி உத்தரவாதம் தந்தால், அது எங்களுடைய பணியைச் செய்வதற்கு ஒரு உற்சாகத்தையும், ஊக்கத்தையும் அளிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : சிறு விவசாயிகளுடைய கடனைத் தீர்ப்பதைப் பொறுத்த வரையில், 5 ஆண்டுகளில் முழுவதும் தீர்ப்பது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஓரண்டு ஆகியிருக்கிறது. இனி அரசு என்ன செய்ய

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

விருக்கிறது? அதை எப்படிச் செய்யவிருக்கிறது என்று எங்களுக்கும் தெரிந்தால், அதிலே எந்த அளவுக்கு நாங்களும் ஒத்துழைப்பு தர முடியும் என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இன்னொரு 10 நிமிட காலம் தாமதித்துக் கேட்டிருந்தால், தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். அவர்கள் அவசரப்பட்டுவிட்டார்கள். இன்னும் தெளிவாகத் தெரிந்திருக்கும்.

(பிற்பகல் 5-50)

கொள்கையைப்பற்றி முதலிலே பேசுகிறோம். தடைமுறையில் வழிமுறைகளைப் பொறுத்துத்தான் பார்ப்போம். இதுதான் நியதி, இதுதான் முறை. அதற்காகத்தான் ஆளுநர் அவர்கள் உரையையும், நிதி நிலை அறிக்கையையும் தனித் தனியாக வைத்திருக்கிறோம். ஒரு கொள்கையை முதலிலே வைத்து விட்டு, அதற்குப் பிறகு விளக்கம் சொல்லுகிறோம். இப்போது நான் சொல்லுவது இந்த அரசின் கொள்கை. இதை இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கிற நாம் அனைவரும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறோமா? சிறு விவசாயிகளுடைய கடன்களை ரத்து செய்வது நியாயம்தான், தமிழக அரசு அதைச் செய்ய வேண்டும், இந்தியத் துணைக் கண்ட அமைச்சரவை இதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் அல்லது ஒத்துழைக்க வேண்டும்—இதில் ஏதாவது ஒன்றை நாம் ஒத்துக் கொள்ளுகிறோமா? இதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் உடனடியாகப் பதில் சொல்ல முடியாது. நெருக்கடி இருக்கிறது.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லும் போது, "மத்திய அரசின் துணை இல்லையென்றாலும், மாநில அரசு, என்னுடைய அரசு நிச்சயமாக விவசாயிகள் கடனைத் தீர்க்கும்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லுகின்றபோது, மத்திய அரசு எந்த அளவிற்குத் துணை தீர்க்க முடியுமென்ற சந்தேகம் அவர்களுக்கு எத்திருக்கிறது. மத்திய அரசு பல்வேறு மாநிலங்களில் இருக்கின்ற நிலைமைகளை உத்தேசித்துதான் இதில் முடிவெடுக்க முடியும். முதலமைச்சரவர்கள் வாக்கு கொடுக்கும்போதே இந்த நிலைமைகளைப் பராமாகத் தெரிந்துதான் வாக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்தக் கொள்கையை ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்களா என்பதற்குப் பதில் இல்லை. கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும், எழை விவசாயிகளுடைய, சிறு விவசாயிகளுடைய கடன்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

களை ரத்து செய்ய வேண்டியது நியாயம்தான், அதைத் தமிழக அரசு செய் தாக வேண்டும். இந்தக் கொள்கையை அவர்கள் அப்படியே ஒத்துக்கொள் கிறார்களா?

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: இந்தக் கொள்கையை ஏற்று அரசுக்குத் துணையாக இருந்திருக்கிறோம் கடந்த ஆண்டு. இந்த ஆண்டு, 5 ஆண்டு களிலே தொடர்ந்து கடனை ரத்து செய்யப் போகிறோமென்று சொல்லும் போது, அது எப்படி என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: இப்போது கிடைத்த இந்தப் பதிலைவிட மகிழ்ச்சியடையக்கூடிய பதில் என்னுடைய வாழ்க்கையில் மத்திய யான பிறகு கிடைத்ததில்லை. மத்தியிலே ஆட்சியில் இருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியின் பிரதிநிதியாக இங்கே இருந்து, அந்தக் கடனை ரத்து செய்ய வழி செய்யுங்கள், நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோம். துணை நிற்போமென்று சொல் கிறபோது ஒன்று உறுதியாகிறது. மத்திய அரசு கடனை வசூல் செய்து தான் தீர வேண்டும், கடனை ரத்து செய்யக்கூடாது என்று சொன்னால், அதை எதிர்த்து எங்களுக்குத் துணை நிற்பேன் என்று சொன்னதற்கு தான் நன்றி கூறிக்கொள்ளக் கடைமப்பட்டிருக்கிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: முதலமைச்சரவர்கள், அவர்களுக்கே உரிய முறையில் இந்த வாதத்தைக் கொண்டு செல்லுகிறார்கள். இந்த அரசு, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, இதைச் செய்வோமென்று உறுதி யாகச் சொல்லியபோது, இந்த அரசுக்கு என்ன கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்துதான் சொல்லியிருக்கிறது. மத்திய அரசு துணை யிருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் இதைச் செய்வோமென்று சொல்லியிருக் கிறார்கள். மத்திய அரசின் துணைக்கு வழி வகையில்லை என்ற நிலையில் . . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: 'அவர்கள் நிதி உதவி செய் தாலும், செய்யாவிட்டாலும், ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும்' என்று சொன்னோம். ஆனால் அவர்கள் தடுக்காமல் இருக்க வேண்டும். ரத்து செய் யாதே என்று அவர்கள் சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும். அதற்கும் உறுப் பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு தேவை.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: மத்திய அரசு பல்வேறு மாநிலங்களிலே என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை மனத்திலே கொண்டு, ரத்து செய்வதைத் தடுக்காமல் இருங்கள் என்று மத்திய அரசிடம் சொல்வதைவிட, அவர்கள்

1981 பிப்ரவரி 10]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

தடுத்தாலும்கூட, அதையும் தாண்டி இந்தக் கடன்களை ரத்து செய்வதற்கு மாநில அரசின் வருவாயைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: இப்போதும் கேட்கிறேன், அப்படி அவர்கள் தடுத்தாலும்கூட, அதை எதிர்த்து, எங்கள் மாநில வருவாயை வைத்துக்கொண்டு கடனைத் தீர்க்கிறோமென்று முடிவெடுத்தால், அதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் ஒத்துக்கொள்வாரா?

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாநில அரசு தன்னுடைய நிதியிலிருந்து இந்தக் கடனைத் தீர்க்க முன் வந்தால், நிச்சயமாக இந்த அரசுக்காகச் சிபாரிசு செய்வோமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: வார்த்தையிலே வழக்கல் இருக்கக்கூடாது. 'ஆராம்', 'இல்லை' என்ற கேள்வி வந்த பிறகு, சுற்றிப் போய் எதாவது சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ளக் கூடாது. எங்களோடு இருப்பீர்கள், இந்த அரசோடு, தமிழகத்தின் மக்களுக்காக, எழை விவசாயி களுக்காக மத்திய அரசோடு போராடுவீர்கள், அவர்கள் தடுத்தால், கூடா தென்று சொன்னால், மாநிலம் முழுவதமுள்ள தமிழ் மக்களிடமிருந்து கிடைக்கும் பணத்திலிருந்து அந்தக் கடன் தீர்க்கப்படுகிறது, ஆகவே நீங்கள் எப்படிச் சொல்லக் கூடாதென்று தமிழக மக்களுக்காக, எழை விவசாயி களுக்காகச் சொல்ல வேண்டும் . . .

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: அந்த வார்த்தையிலே நிச்சயமாக மாறு பாடிಲ್ಲலை. ஆனால் இந்த வாக்குறுதிகள் எந்த அளவிலே இருக்கின்றன, எந்த அடிப்படையிலே இருக்கின்றன என்பது சொல்லாமலேயே முதலமைச்சர் மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவ்வாறும் சொல்லி, இவ்வாறும் தெரியும். உரணம், அந்தப் போறப்பிலே இருக்கிறார்கள். ஒத்துழைப்பு கொடுப்போது, எங்களுக்கு வேண்டிய தகவல்களைக் கொடுப்பதும் அவருடைய பொறுப்பாகும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால், 4, 5 மாதங்களுக்கு முன்னால் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் தெரிவித்திருப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். எழை விவசாயிகளுடைய கடனைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு வழி காண முயல் வேண்டுமென்று கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

இடையிலே ஆளுநர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் என்ன நிலைமைகள் இருந்தன என்பதைப் பரிசீலித்துப் பார்க்க அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. எனவே அவருக்குத் தெரியாததல்ல.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை. எங்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு கிடையாது. ஆளுநர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் எங்களுக்கு அவற்றையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு கிடையாது. அதையும் தாண்டி முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னது, 240 கோடி ரூபாய்க் கடனை முழுக்க முழுக்க ரத்து செய்வோமென்பதாகும். இது சிறு விவசாயிகளுடைய, ஏழை விவசாயிகளுடைய கடனா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இப்போது தொகை எவ்வளவு என்ற பிரச்சினைக்குச் சென்று, விவரங்களைச் சொல்லத் தேவையில்லை. இப்போது கொள்கையைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். என்ன கொள்கை? நாங்கள் எதைச் சொன்னோமோ, எதை வாக்குறுதியாகத் தந்தோமோ அதை நிறைவேற்ற நாங்கள் முயலாமல் இருந்தபோது குற்றம் சாட்டினார்கள். அது உங்களுடைய பொறுப்பு. ஆனால் நாங்கள் சொன்னதை நிறைவேற்ற முயலும்போது உதவி செய்வது உறுப்பினர் அவர்களுடைய பொறுப்பு. உத்தரவாதம் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிரச்சினைகள் தோன்றும்போது, எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், மிகப் பெரியதொரு பிரச்சினை இருக்கிறதென்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். சிக்கல் என்னவென்றால் பிரச்சினை என்று சொல்லுகிறேன். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயிப்பது மத்திய அரசு. அதே சமயத்தில் அவர்கள் இடு பொருள்களை வாங்க விரும்பும்போது, அதற்கு விலை உயர்த்துவதும் மத்திய அரசுதான். என்ன ஆவது? பிரச்சினை எங்கே இருக்கிறது? விளை பொருள்களை அவர்கள் விளைவித்த பிறகு, இதுதான் விலை என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இடு பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயிப்பதும் அங்கேதான். அது உயர்த்தப்படுகிறது. இப்போது விவசாயியின் நிலைமை என்ன? விவசாயிகளைப்பற்றி வாதிடும்போது, இந்த உணர்வு இல்லாமல் இல்லை. அரசின் அனுகூலமுறை சரியில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதை உணராமல் இல்லை. நெல்வாக்கு 130 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும், கரும்புக்கு 185 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டு

[1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மென்று வற்புறுத்தும்போது, அது போதாதென்றாலும், அதாவது கிடைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிப் பார்க்கிறோம். அது கிடைப்பதில்லை. இது போதுமென்று சொல்லுகிறார்கள். கணக்குப்போட்டு சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் கணக்குகள் எட்டுச் சுரைக்காய்களைப் போலத்தான். அவை நடைமுறையோடு ஒத்து வருகிறதா என்றால் இல்லை. எனவே ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு தந்தாக வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகள் பல தரப்பிலே இருக்கிறார்கள். உழைக்கின்ற விவசாயக் கூலிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பில்லை. பாதுகாப்பு அவர்களுக்குத் தந்தாக வேண்டும். கடனைக் கொடுக்காதே என்று சொல்லுகிறார்கள். கடனைக் கொடுக்காதே என்றவுடன் யாருக்கும் திருப்தி வரும். வசதி உள்ளவர்களுக்கும் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்காதே என்றால் எவ்வளவு திருப்தி வருமென்பது தெரியும். ஏழையாக இருக்கிறவர்களிடம் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்காதே என்று சொன்னால், அவர்கள் அதை நிச்சயமாகப் பின்பற்றுவார்கள். அது இயற்கை. “இந்தத் தொழிற்சாலை உன்னுடையது

(பிற்பகல் 6-00)

தான்” என்று ஒன்றும் தெரியாத சாதாரணத் தொழிலாளர்களிடம் சொன்னால் அவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? நாங்கள் உழைக்கின்றோம், எங்கள் பங்கு என்று சொல்லி அதன் காரணமாக அவர்கள் உழைக்கின்ற வேகமே கூட இன்னும் குறைந்து போய்விடும். அதேபோல சாதாரண ஏழையெளிய விவசாயிகளுக்கு அரசு கொடுத்துள்ள கடனை “நீங்கள் கட்ட வேண்டாம்” என்று சொன்னால், எப்படி? “கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காதே” என்று ஏழையெளிய விவசாயிகளிடம் சொன்னால், அதைத் தான் அவர்கள் எளியில் பின்பற்றுவார்கள். ஏழை நடுத்தர விவசாயிகள் 2 அல்லது 3 ஆண்டுகளாக வாங்கிய கடனைக் கட்டாத காரணத்தால், அவர்களுக்கு அரசுக் கடன் மேற்கொண்டு கிடைக்காததால் அவர்களுக்குக் கடனைக் கொடுத்து சில சாதாரண மக்கள் பெரும் பணக்காரர்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள் என்பதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகவே நான் இந்த அவைக்குத் தெரியப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது விஷயத்தில் அவர்கள் சதித் திட்டமே தீட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடனைச் செலுத்தாததை மத்திய அரசு அனுமதிக்கவில்லை. ரிசர்வு வங்கியும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறது. இந்த 120 கோடி ரூபாயும் வந்தால் தான், அடுத்து பயிர் வாசுபடி செய்ய முடியும். விளைச்சலையும் பெருக்க முடியும். நேற்றொன்று கடன் கொடுக்க முடியும். 120 கோடி ரூபாய் கடன் வா

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

வேண்டியிருக்கிறது. இதில் அணுகுமுறை எப்படி இருக்க வேண்டும்? சாதாரண எழையேவிய மட்டும் எங்கே போய் கடன் வாங்கினார்கள், எங்கிருந்து பெற்றார்கள், யாரிடமிருந்து பெற்றார்கள், கொஞ்சம் பணம் வைத்திருந்தவர்கள் எல்லாம், கொஞ்சம் வசதி படைத்தவர்கள் எல்லாம் மேலும் முதலாளிகள் அவதூறு எப்படி எப்படியெல்லாம் தூண்டினார்கள் என்பதும் அரசுக்குத் தெரியும். அரசுக்குத் கடன் பாக்கி என்றால், உடனே பிரச்சினை வருகிறது. உண்மையில் எழையேவிய மக்களுக்கு விடமானம் கிடைக்கவில்லை. இப்படி எழையேவியவர்களுக்கு வட்டிக்குத் தான் கொடுத்து பெரும் முதலாளிகள் ஆகியிருக்கிறார்களே, அவர்களைப் பொறுத்த வரை, இந்த அரசு சித்திக்குக் கொண்டிருக்கிறது. சட்ட வல்லுநர்களையும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் கவந்து பேச இருக்கிறோம். எழையேவிய விவசாயிகள், பிச்சையெடுக்கிற நிலையில் தங்கலிடம் இருக்கிற தட்டுமுட்டு சமூகவர்களுடையெல்லாம் கொடுக்கிற நிலையில் இருந்தால், அவர்களுடைய கடனை சத்து செய்வது அரசினுடைய கடமையாகும். ஆனால், சிறு விவசாயிகளுக்கு வட்டிக்குத் கடன் கொடுத்தே பலர் பெரிய பணக்காரர் என்ற ஆகியிருக்கிறார்களே அப்படிப்பட்ட எழை விவசாயிகளுக்கு, எப்படியாவது கடனை சத்து செய்ய வேண்டும் என்பதே அரசின் யோசனையாகும். இன்றைக்கு சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கடனைக் கொடுத்து விட்டு, அதிகத் தொகையை எழுதி, அவர்கள் நிலத்தையும் அதில் ஹாழ்ந்து அவற்றை யெல்லாம் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒரு திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்களே அந்தச் சட்டம் மூலம் சத்துச் செய்ய சட்டம் கொண்டுவருவது பற்றி அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கடனால் இன்றையதினம் அவர்கள் அடிமையாகி இருக்கிறார்கள். எழையேவியவர்களுக்குக் கொஞ்சம் பணத்தைக் கொடுத்து அவர்களை மேலும் மேலும் அடிமைகளாக ஆக்கி, தாங்கள் மேலும் பெரும் பணக்காரர்களாக ஆக வேண்டுமென்ற முதலாளித்துவ மனப்பான்மை, ஏதேச்சாதிகாரப் போக்கு கொண்டவர்களின் வளர்ச்சி ஒரு மோசமான நிலை. அவர்கள் அப்படி வளர்ந்து பெரிய சக்தியை அடக்கம் செய்துகொண்டு, அவர்கள் அங்கேதான் போக வேண்டும், இங்கேதான் போக வேண்டும். போராட்டக் திட்டம் பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால், இவர்கள் குடும்பத்தோடு கலந்துகொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அந்த அநியாயக் கடன்கள் குறிப்பிட்ட ஆயிரத்திற்கு மேல் இருந்தால், கிழே உள்ள கடன் தொகையை சத்து செய்வதுபற்றிச் சட்டம் கொண்டு வரலாமா என்பதுபற்றி அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நெகிழ்ந்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினை யைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே உள்ள அனைவருக்கும் ஒரு பெருவாசை

[1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கொள்கைதான் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். முன்பெல்லாம் ஜாதியின் பெயரைச் சொல்லி அடிமைப்படுத்தினார்கள். இன்று பணத்தாலே அடிமைப்படுத்துகிறார்கள். இந்தக் கொத்தடிமை முறை வேண்டவே வேண்டாம். நான் கொத்தடிமை முறை வேண்டாம் என்று சொன்னாலும், எழையேவியவர்களை பணக்காரர்கள் இப்படி கொத்தடிமைகளாக ஆக்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்காது நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இனிமேல் சட்டம்தான் பேசியாக வேண்டும், அவர்களிடம் நாம் அணுக வேண்டிய முறை என்ன? “நீங்கள் கொடுத்துள்ள கடனைத் தயவுசெய்து கீட்டு விடுங்கள்” என்றால், கேட்பார்களா? உடனே போராட்டம்தான் ஆரம்பிப்பார்கள். சங்கம் வைத்துக்கொள்ள உரிமையுண்டு. அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைச் சொல்ல உரிமையுண்டு. ஆனால், அது ஜனநாயக முறையில்தான் இருக்க வேண்டும். “தர்னா” என்றால் ‘வேலைக்குப் போகிறவர்களை போகாதே’ என்று தடுப்பது எப்படி ஜனநாயக முறையாகும்? வேலைக்குப் போகிறவர்களை வேலைக்குப் போகாதே என்று தடுப்பதுதான் ஜனநாயகமா? அது எப்படி ஜனநாயக உரிமையாகும்? என்ன, எழுத, பேச உரிமை இருக்கிறது. வேலைக்கு நான் போக வேண்டாமென்று என்ன உரிமை இருக்கிறது. இன்னொருவர் வேலைக்குப் போகிறார் என்றால், அவரைத் தடுப்பதற்கு யாருக்கு உரிமை இருக்கிறது? நான் வேலைக்குப் போக மாட்டேன் என்றால், எனக்கு அந்த உரிமை இருக்கிறது. போகாதே என்று சொல்லுங்கள், அதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் போகாதே என்று தடுப்பது, வன்முறையில் இறங்குவது, இவற்றை யெல்லாம் எப்படி அனுமதிப்பது? சட்டத்தைப் போடாதே, சட்டத்தைக் கொண்டு வராதே, திரும்பப் பெற வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்வார்கள். போராளியர்களுக்கு, ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் மானவன் போய்ச் சொல்லிக் கொடுப்பது? அவர்கள் அல்லவா மானவர்களுக்குப் போய்ச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களை மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. போது வராததான் எல்லோரையும் சொல்கிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்வதில்லை என்று சொன்ன உடனே பிரச்சினையாகிவிட்டது. அது குறித்து சட்டத் திருத்தம் அரசு கொண்டுவருவது பற்றி பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லியும் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எதேதோ சொன்னார்கள். பெய்தி போய் போ 5 நாட்கள் ஆறும் என்று சொன்னார்கள். அவர் சொன்னதைத் தேடும் பெருமையாக இருக்கிறது. “நீங்கள் அவர்களை விடுதலை செய்யுங்கள்” என்று அவர்கள் சொல்லியபோது, அவருக்கே சிரிப்பு வந்தது. சிதம்பரத்திற்குப்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

போக 5 நாட்கள் ஆகுமா? தடையுத்தரவு போடப்பட்டது. தடையையும் மீறிவிட்டார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்திலே சீர் கிருத்தம் வேண்டுமென்று போராடுவது ஒரு தனிப் பிரச்சினை. அங்கே 141 தடையுத்தரவைப் போடுவது, அதை மீறுவது என்பது வேறு. அவர் களை எல்லாம் எப்படியாவது விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஜாமீன் கேட்க வேண்டாமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தடையை மீறுவது குற்றம் இல்லையா? நாட்டிலே சுமுகமான சூழ்நிலை இருக்க வேண்டுமென்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது, அங்கே போலீசார் போனார்கள், இங்கே போனார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். போலீசியர் எப்படி தவறு செய்தார் என்பது புரியவில்லை. காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் தான் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். 4 மணிக்கு பஸ்சில் போனார்கள் என்று சொன்னார்கள். பஸ்விக்கடம் இருந்தது என்றும் சொன்னார்கள். அங்கே இருப்பவர்கள்தானே அவர்களை அடித்திருக்க வேண்டும்.

* திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: நான் சொன்னது குறிஞ்சாங்குளம் என்ற ஊரிலுள்ள ஆரம்பப் பள்ளியைப்பற்றி. அங்குள்ள பள்ளியில் ஊர்க்காரர்கள் கூடியிருந்தார்கள். போலீசார் திருவேங்கடத்தின் உயர்திணைப் பள்ளியில் முகாமிட்டிருந்தார்கள். 3 மைலுக்கு அப்பால் அது இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. அவர் சொல்லும்போது அப்படித்தான் இருந்தது. ஆக, எதைப்பற்றிச் சொல்வதாக இருந்தாலும், யார் யார் அவர்களுடைய திறமைக்கேற்ப சொன்னாலும், எங்களுக்கு அதுபோல் திறமையுடைய தலைவர்கள் போனார்கள், சில பேர் வந்தார்கள், சில பேர் எட்டிப் பார்த்தார்கள், 5 பேர் செத்தார்கள், கொஞ்சம் பேர் தான் வந்திருந்தார்கள் என்றெல்லாம் முதலிலே சொன்னார்கள். கையெடுத்து கும்பிட்டு, விட்டுவிட்டுச் சொன்னார்கள். கும்பிட்டவனைச் சுட வேண்டிய அளவுக்கு ஒரு தமிழ் மகன் காவல் துறையில் இருக்கின்றாரா என்பதை உண்மையிலேயே நான் அறிய வேண்டிய அக்கறை எனக்கு உண்டு என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். “கொஞ்சம் பேர் வந்தார்கள், இவர் சுட்டார். உடனே ஆயிரக்கணக்கான ஆட்கள் வந்து அவர்களைத் தாக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இராமாயண கதையில் தான் இப்படி கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஒரு தலையை வெட்டினால்

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்னொரு தலை வருமென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இங்கே அதுபோல் ஒவ்வொரு ரத்தத் துளியும் ஒவ்வொரு தலையாக வந்தது என்கிற முறையில் இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 6-10)

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவர்களுடன் பேசியிருப்பார்கள், நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் சொல்ல வந்தவர்கள் யார் யார், எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். யார் வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு ஏற்ப சொல்லும் நிலைமையும் ஆங்காங்கே உருவாகிறது என்பதையும் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: அந்தச் சம்பவம் தமிழகத்திலே குறிஞ்சாங்குளத் திலே நடைபெற்றிருக்கிறது. அது கோவில்பட்டி தாலுக்காவிலே இருக்கிறது. ரெவின்யூ போர்டு மேம்பர் இல்லாவிட்டாலும், செயலாளர் மாட்டத்திலே ஒருவரை அனுப்பி நான் சொன்னதிலே ஏதாவது தவறு இருக்கிறதா என்று ஆராய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: இதில் நான் அக்கறை யுள்ளவன் என்று சொல்லிவிட்டேன். அதை இந்த அரசு விசாரிக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிச் சொல்வதற்கு முன் இதே குறிப்பை எனக்கு நேற்றையதினம் தந்திருந்தால், நிச்சயமாக நான் நடவடிக்கை எடுத்து இப்போது பதில் சொல்லியிருக்க முடியும். ஆனாலும் நாம் இங்கேதான் இருக்கப் போகிறோம். விரைவிலே விளக்கம் தர முடியும்.

இன்னொன்றையும் எடுத்துப் பார்த்தால், மிகவும் நலமாக இருக்கும். அது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக விஷயம். எல்லோரும் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கிறார்கள். நான் என்ன சொல்லப் போகிறேன் என்று பார்க்கிறார்கள். மாணவர்களைச் சிறையிலே வைக்கவேண்டிய எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. ஆசிரியர்களையும் சிறையிலே வைக்கவேண்டிய எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால்தான் இப்படிப்பட்ட எங்களுக்கு இல்லை. தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நிகழ்ந்துவிடுகின்றன. என்னைச் சிறையில் வைத்தால் நான் எவ்வளவு வருத்தமடைவேனோ அதைவிட பல மடங்கு அடுத்தவர்களை சிறையில் வைத்தால் கவலைப்படுபவன் நான். சாதாரண மக்களைச் சிறையிலே வைப்பது கொடுமை என்று சொன்னால், ஆசிரியர்களைச் சிறையிலே வைப்பது மிகவும் கொடுமையான விஷயமாகும். அந்தக் கொடுமையி

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

வெருந்து நீங்கள் எனக்கு விடுதலை தரவேண்டும். அவர்கள் அனைவரையும் ஜாமீன் இல்லாமல் இந்த அரசு விடுதலை செய்யும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு ஆசிரியர்களைச் சிறையில் வைக்காது, நிச்சயமாக அவர்களை விடுதலை செய்யும். அதே சமயத்தில், இது ஒரு மரபாக ஆகிவிடக் கூடாது. ஏனெனில், போராடினால் ஏதோ கைது செய்வார்கள், 10 நாட்கள் கழித்து இப்படி விட்டுவிடுவார்கள் என்ற போக்கு வந்து விடுமானால், அது விரும்பத்தக்காத, வேண்டாத ஒரு பழக்கமாகும். கூடுமானவரையில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல இந்தப் பிரச்சினைகளை அவர்கள் சந்திக்காத அளவுக்கு அவர்கள் ஆசிரியர்களாக இருந்து மாணவர்களுக்கு என்ன செய்யலாம் என்பதையும் எப்படி பிரச்சினைகள் வரும்போது அணுக வேண்டும் என்பதையும் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் பிரச்சினைபற்றி இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள் எதுவுமே செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். இங்கே ஒரு காரணம் இருந்தால் அங்கே ஒரு காரணம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஒரு 'ஆக்ஷன்' இருந்தால் ஒரு 'ரீ-ஆக்ஷன்' இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஒரு செயலுக்குத்தான் எதிரொலி இருக்கும். யாராவது அழுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அவரை பக்கத்திலே இருக்கிறவர்கள் யாராவது அடித்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவராகவே காலிலே முன்னை மிதித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கே அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை. காரியத்தையும் அவர்களே உருவாக்குகிறார்கள், எதிரொலியையும் அவர்களே உருவாக்குகிறார்கள். ஒன்றும் தெரியாத விவசாயிகளை ஆசை காட்டி, உண்மையை அவர்களிடம் மறைத்துக் கூறி அவர்களைச் செயலுக்கு இழுக்கிறார்கள். முன்னாலே கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்திலேயும் இதையேதான் செய்தார்கள். பஸ்ஸுக்கு நி வைப்பது, பொருட்களை அழுகிப்போகச் செய்வது, மக்களுக்குத் தேவையான அன்றாட அத்தியாவசியப் பொருட்களை அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் செய்வது, அவைகளை அழிப்பது, போன்ற முறைகளை அவர்கள் போராட்ட நடைமுறைகளாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்கிறேன், அவர்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த பொருட்களைக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள், அவர்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று யாரும் வற்புறுத்தவில்லையே. அவர்கள் உற்பத்தி செய்த பொருட்களை அவர்களாகவே அழித்துவிடுவோம் என்று சொல்லும்போது, அதை எதிர்க்க எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. அவர்கள் அவ்வாறு செய்வதை எதிர்க்க முடியாது. நான் நேய்த ஒரு ஆடையை நான் விற்கப் போவதில்லை என்று

[1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சொன்னால், நீ விற்றுத்தான் ஆகவேண்டும் என்று சொல்லும் உரிமை அரசுக்கு இல்லை. ஆனால் இன்னொருவர் உற்பத்தி செய்த பொருளைக் கொண்டுபோக விடமாட்டேன், தடுப்பேன், அதை அழிப்பேன் என்று சொன்னால், அவர்கள் சமூக விரோதிகள் அல்லவா என்ற கேள்வியை நான் கேட்கிறேன். நீங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். இங்கே இந்த அவையிலே சொல்லாவிட்டாலும் நீங்கள் உங்களுடைய உள்ளத்திற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். இன்னொருவருக்கு உரிமையான பொருளை, இன்னொருவர் உழைப்பிலே உருவான அந்தப் பொருளைச் சந்தைக்கு அனுப்பி வைக்கும் போது, எந்த வண்டியிலே போகிறதோ அதைத் தடுத்து, மறுத்து, வண்டியிலிருந்து அந்தப் பொருளை கீழே இறக்கி, அழித்து, அந்த வண்டிக்குத் தீ வைத்து, வெடி குண்டு வைத்து தகர்த்து அவைகளை நாசப்படுத்துவது போன்ற காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இப்படிச் செய்பவர்கள் சாதாரண விவசாயிகளா? குண்டுகள் தயாரித்து வைத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் யார் என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் என்ன ராணுவத்தில் பணியாற்றிவிட்டு இங்கு வந்திருக்கிறார்களா? அவர்களுக்கு இதிலே என்ன முன் அனுபவம்? இப்படிப்பட்ட ஆபுதங்கள், போர்த் கருவிகள் எல்லாம் அவர்களுக்கு எப்படிக் கிடைத்தது? அவைகளை அவர்களுக்கு யார் கொடுத்தது? விவரம் தெரிந்தவர்கள் வேறு யாரோ அவர்களுக்குப் பின்னால் இருந்துகொண்டு இவைகளைச் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்களா இல்லையா என்று பார்க்க வேண்டும். 1975-ம் ஆண்டிலேயும் இதே காரியத்தைத்தான் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். பாலைக் கொட்டினார்கள், பஸ்ஸைக் கொளுத்தினார்கள், போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு ஆபத்தை உண்டாக்கினார்கள். இல்லையென்று சொல்ல முடியுமா? நான் எல்லாப் புள்ளி விவரங்களையும் வைத்திருக்கிறேன். நேரம் இல்லாததால் அவைகளை நான் இந்த அவையிலே படிக்க வில்லை. சட்ட சபையிலே பேசும்போது ஓரளவுக்கு இவைகளைச் சொன்னேன். 1975 ஆம் ஆண்டு என்று வைத்துக்கொண்டாலும் அப்போதும் போராட்டங்கள் நடந்தன. 1971 ஆம் ஆண்டானாலும் சரி, 1972 ஆம் ஆண்டானாலும் சரி அப்போதும் இந்தப் பிரச்சினைகள் இருந்தன. நிலைமைகள் இவ்வாறு உருவெடுத்திருக்கின்றன. கலைஞர் அவர்கள் சட்டசபையிலே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். "என்னோடு பேசும்போது சொல்வதற்கும், அவர் வெளியிலே போய்ச் சொல்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது, பேச்சை மாற்றுகிறார்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். "அவர் இங்கே ஒன்று சொல்கிறார், பேசுகிறார், வெளியிலே ஒன்று பேசுகிறார். ஆகவே அவரை நம்பிப் பயனில்லை" என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிறைச்சாலையிலே யிருந்து நாங்கள் போராட்டத்தை நிறுத்திவிட்டோம் என்று சொல்லி வெளியே வருகிறார், வந்தபின்பு "முதலமைச்சர் கருணாநிதி சொல்லித்தான் வந்தோம்" என்று சொல்கிறார், எது உண்மை? அன்றைக்கு அந்த ஆட்சியை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். இன்றைக்கு எங்களை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார். எம்.எல்.ஏ.-க்களை விட வேகமாக எம்.எல்.ஏ.-க்களும் வந்துவிடுங்கள் என்று பேசுகிறார். எல்லோரும் போய்விடுவோம், அப்படியென்றால் நமக்கு எந்தவிதமான பிரச்சினைகளும் இல்லை. அப்போது இந்த நாட்டிலே அரசியல் கட்சிகளும் தேவையில்லை. அவருடைய தயவு மட்டும் இருந்தால் போதும். இந்த நிலைக்கு விவசாயச் சங்கத் தலைவர் வருகிறார் என்று சொன்னால், இந்த நாட்டைப்பற்றி அவர் என்ன நினைக்கிறார் என்று பார்க்க வேண்டும். நமக்குப் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. நமக்கென்று சில கொள்கைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவர், நம்மை விலைக்கு வாங்குவேன் என்றும், நம்முடைய ஆட்சியை ஒழித்துவிடுவேன் என்றும் சொல்கிறார். 'எம்.எல்.ஏ.-க்களே வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு அபாயம் தருகிறேன்' என்று சொல்கிறார். நீங்கள் ஆயுள் பூராவும் எம்.எல்.ஏ.-க்களாக இருக்கலாம் என்று சொல்கிறார். சாகும் வரை எம்.எல்.ஏ.-வாக இருக்கும் பாக்கியம் யாருக்காவது கிடைக்குமா? இந்த அளவுக்கு அவர் உத்தரவாதம் தருகிறார் என்று சொன்னால் அவர் என்ன எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். யார் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் அவரிடம் தலையாட்ட வேண்டும். இல்லாவிட்டால், அவருடைய ஆட்சியைக் குவிழ்ப்போம் என்று சொல்வார். அவர் விமான நிலையத்திற்குப் போகும் போது கைது செய்யப்பட்டார் என்று சொன்னார்கள். சமூக விரோத காரியங்கள் செய்பவர்கள் விமான நிலையத்திற்குப் போனால் என்ன, ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் போனால் என்ன? எப்போது அவர்களைக் கைதுசெய்யக் கூடாது? அன்றைக்கு மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டோம். பிரதம அமைச்சர் அவர்கள், இவரைச் சந்திக்க எதாவது நேரம் குறித்துக் கொடுத்திருக்கிறாரா என்று கேட்டோம். இல்லையென்ற தகவல் வந்தது. அதற்குப் பிறகுதான் நாங்கள் அவரைக் கைது செய்தோம். பிரதம அமைச்சரைச் சந்திப்பதற்கு நேரம் குறித்து அவரின் அனுமதியைப் பெற்று அவரைச் சந்திக்கப் போகும்போது, நாங்கள் இவரைத் தடுத்திருந்தால், ஏதோ பிரதம அமைச்சரிடம் சொல்லிவிடுவாரோ என்று பயந்துகொண்டு அவரைக் கைது செய்ததாகச் சொல்லலாம். ஆனால் நாங்கள் தொலைபேசியின் மூலம் தொடர்பு கொண்டு அப்படி இல்லை என்று தெரிந்த பிறகுதான் அவரைக் கைது செய்தோம்.

[1981 பிப்ரவரி 40] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

(பிற்பகல் 6-20)

இன்னொன்றையும் சொல்கிறார்கள். மேலவையிலே அல்லது பேரவையிலே இந்தக் கருத்து சொல்லப்படவில்லை என்றாலும், வெளியே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிரதம அமைச்சர் சொன்ன உடனே இவர்கள் நாயுடுவை வெளியே விட்டுவிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைத் தெரிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாரதப் பிரதமர் "பானுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் என் கைது செய்தார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை" என்றுதான் சொன்னார். அவர் ஒன்றும் நாயுடுவைக் கைது செய்திருக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அவரை நாங்கள் கைது செய்ததும் தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர் சொன்னதெல்லாம் "அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் என் கைது செய்தார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை" என்பதுதான். இதில் என்ன பொருள் அடங்கியிருக்கிறது? எனக்கு இன்னும் முழுமையான விவரம் தெரியாது என்பதுதான். விவாதத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது, தெரிந்துகொள்வேன் என்ற பொருள்தான் இருக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல. இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற ஆட்சி சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்ற, சமூக விரோத சக்திகளைத் தடுக்க, இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை என்றால், இந்தச் சட்டம் எதற்காக? இதை அவர்கள் கேட்டால், பதில் சொல்ல வேண்டியது எங்கள் கடமை. ஒரு மாநிலத்தின் சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்ற வேண்டியது மாநில அரசின் பொறுப்பாகும் என்பதை நான் இங்கே திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அவரை விடுதலை செய்த பிறகு நான் கோவை சென்றிருந்தேன். அங்கே நான் போனபோது அவருடைய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், மற்ற அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய தலைவர்களின் பிரதிநிதிகளும் என்னிடம் வந்து "நாங்கள் நாயுடு அவர்களையும் வைத்துக்கொண்டு பேச வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம்; பேசி முடிவு செய்கிறோம், அதற்கு வாய்ப்பு நாங்கள்" என்றார்கள். அதற்கு நான் 'சரி' என்று ஒப்புக்கொண்டேன். நாயுடுவை விடுதலை செய்தால், நாங்கள் 16 ஆம் தேதி குறுக்குக் கட்டம் நடத்த இருக்கிறோம். அதில் அரசாங்கத்தின் கருத்தை என்று தீர்மானிக்கப் போகிறோம், எனவே எங்களை நம்பி அவரை விடுதலை செய்யுங்கள், இதன் மூலம் பிரச்சினை குறையுமென்றும், பேசி முடிக்கலாம் என்று உத்தரவாதம் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் கூறியதை நம்பி நான் நாயுடுவுக்கு அனுமதி கொடுத்து விடுதலை செய்யலாம் என்று உத்தரவிட்டேன். இது தான் நடந்தது. ஆனால் சொன்னபடி 16 ஆம் தேதி கட்டம் நடைபெறவில்லை. பொறுத்திருந்தோம். 18 ஆம் தேதி நடக்கும் என்றார்கள். அதற்கும் சரி என்று இருந்தோம். அப்போதும் நடைபெறவில்லை. அதற்குப் பிறகு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

அவர்கள் கூட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு பகுதியினர் ஒப்புக் கொண்டார்கள், மற்ற பகுதியினர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆனாலும் பெரும்பாலான விவசாயச் சங்க அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு 1 பிளஸ் 1 என்கிற திட்டத்தை அமுல்படுத்தலாம் என்றார்கள். இதைவிட அணுகுமுறை வேறு எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று எதிரிக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று எதற்குப் புரியவில்லை. எங்களுடைய அணுகுமுறையில் என்ன தப்பு இருக்கிறது என்று எதற்குப் புரியவில்லை. பிறகு வந்து அவர்கள் பேசினார்கள். இப்போதே காலதாமதம் ஆகிவிட்டது. அதாவது 2 மாதம் ஆகிவிட்டது. எனவே இந்த மாதத்திலிருந்தே 1 பிளஸ் 1 வாங்க வேண்டாம், அடுத்த மாதத்திலிருந்து வாங்கலாம் என்றார்கள். அதற்கும் நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டோம். இதைவிட ஒரு அரசு எப்படி விட்டுக் கொடுக்க முடியும்? இதைவிட அரசு வேறு எத்தகைய அணுகுமுறையைக் கையாள் முடியும்? இதைச் செய்யாமல் விவசாயிகளிடத்திலேயே எல்லாவற்றையும் ஒப்படைத்துவிட்டு, அன்மையிலே என்.ஜி.ஓக்களுக்கு நான் சொன்ன கறையும் ஒப்படைத்துவிட்டு, அன்மையிலே என்.ஜி.ஓக்களுக்கு நான் சொன்ன மாதிரி, “நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டு மிச்சத்தைத் தாருங்கள்” என்று கேட்பதா அல்லது சட்டத்தை அவர்கள் கையிலேயே விட்டுவிடுவதா? இந்த நோத்தில் ஒன்றை மட்டும் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. நாயுடு அவர்களுடைய நோக்கம் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதல்ல. விவசாயப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டால், நாயுடு போன்றவர்களுக்கு சங்கத்திலே வேலையே இல்லை. அதற்குப் பிறகு அவர் தலைவராக இருக்கவே முடியாது. எப்படி ஒரு நாட்டில் பட்டினிக்கு இடம் இல்லையென்றால் நான் வறுமையைப் போக்கப் போகிறேன் என்று சொல்ல ஆட்கள் தேவையில்லையோ அதுபோல் விவசாயப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டால், இவர்களுக்கு இடம் இருக்காது என்பதால், இந்தப் பிரச்சினை தீரக் கூடாது, இந்தப் போராட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்றாக வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே தொடர்ந்து செயல்படுகிறார்கள். ஆகவேதான் இந்தப் பிரச்சினை தொடர்கிறது. எந்த வகையிலும் இந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிட வேண்டும் என்கிற எண்ணம் திரு. நாயுடுவுக்கு நிச்சயமாக இல்லை. ஆனால் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரை எப்படியாவது இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ந்துவிட வேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறது.

இன்று காலைமேல் கூட ஐ.டி.ஏ. அதிகாரிகள் எங்களைச் சந்தித்தார்கள். அவர்கள் பேசும்போது “நீங்கள் கடன் வசூல் செய்வதைத் தாமதிக்கிறீர்கள், அதை விரைவாக வசூல் செய்ய வேண்டும்” என்றார்கள். காரணம் உலக வங்கி அவர்களைக் கேட்கிறது. நீங்கள் கடன் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்; அந்தக் கடன் வசூல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது; அதிலும் குறிப்பாக தமிழகத்திலே கடன் அதிகமாக பாக்கி இருக்கிறது; இதை நீங்கள் வசூல் செய்து கொடுத்தாலொழிய, நாங்கள் உங்களுக்குத் திரும்பக் கடன் கொடுக்க மாட்டோம்”

[1981 பிப்ரவரி 10]. [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் எங்களுடைய அரசு வேறு எதைச் செய்ய முடியும்? அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த அரசு திட்டமிட திட்டங்களுக்கு எந்தப் பணத்தை ஒதுக்கு செலவு செய்வது? இப்போது விட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுக்கிறோம் என்கிற திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவிரும்புகிறோம். எங்களுடைய கொள்கையான இதைப் போன்ற, மத்திய அரசும் செயல்படுத்த விரும்புகிறது. எங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இதிலே வேறுபாடு இல்லை. அவர்கள் நாடு முழுவதும் செய்ய முயற்சிக்கிறார்கள். நாங்கள் மாநிலத்திற்குள்ளே இந்தத் திட்டத்தைச் செய்ய முயற்சிக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களைச் செயல்படுத்த பணம் வேண்டாமா? இந்தப் பணத்தையும் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்லி மேற்கொண்டும் எங்களுக்குப் பணம் கொடு என்று விவசாயிகள் போராட்டத்தை நடத்துவது எப்படி நியாயமாக இருக்கும்? இந்த நிலைமையில் எங்கள் அரசு மேற்கொண்ட அணுகுமுறை எப்படித் தவறாகும் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். இதைத் தவிர வேறு அணுகுமுறை இருந்தால் சொல்லலாம். ஆனால் சொல்லவியலாது. காரணம் இதைவிட வேறு நல்ல அணுகுமுறை இருக்கவே முடியாது. வேறு மாநிலங்களில் என்ன நடந்து என்பதைப்பற்றி இங்கே நான் பிரச்சினையை திசை திருப்ப விரும்பவில்லை. அங்கெல்லாம் இது மிகப் பெரிய சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினையாக ஆகியிருக்கிறது. நான் இங்கே கொலையே நடக்கவில்லை, காவலே நடக்கவில்லை, போராட்டமே நடக்கவில்லையென்று சொல்ல முன்வர வில்லை. மகாத்மா காந்தியடிகள் சொன்னதுபோல், இப்படிப்பட்ட நிலைகள் இங்கே இல்லையென்றால், காவல்களே தேவையில்லை. அவர் ஒரு முறை சொன்னார், “நான் எதிர்பார்க்கிற இந்திய நாடு காவல் துறையே இல்லாத நாடாக இருக்க வேண்டும். எல்லோரும் நல்லவர்களாக இருந்தால், எதற்காக இங்கே காவல் துறை?” என்று. ஆனால் இன்றையதினம் நாட்டிலே நாம் என்ன பார்க்கிறோம்? எங்கே பார்த்தாலும் ஜாதிப் பிரச்சினைகள் ஒருவா கின்றன. ஜாதிப் பிரச்சினையிலே கட்சிகளும் இடம் பெறுகின்றன. அதை கட்சிகள் பயன்படுத்துகின்றன. எங்கெங்கு சூழப்படும் விளைகிறதோ அதை யெல்லாம்—எங்கையையும் சேர்த்துச் சொல்கிறேன்—அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்தால் நாடு என்ன ஆகும்? வெள்ளையர் கட்சியில் இருப்பவர்கள் ஜாதிகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். இல்லையென்று சொல்ல முடியுமா? ஜாதி என்று வந்து விட்டால், கட்சிகளுக்கிடையே போராடுகிறார்கள். தேர்தலின்போது பல்வேறு கட்சிகளின் சார்பில் மக்களைச் சந்தித்து வாக்குகளைக் கேட்கிறார்கள். ஆனால் வெற்றி பெற்று வந்து விட்டால், ஜாதியின் அடிப்படையிலே ஒன்று சேர்கிறார்கள். இதை இல்லையென்று யாரும் சொல்ல முடியாது. ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற அரசியல் கட்சிகளே இப்படிப்பட்ட

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

நிலைமைகளுக்காளாகிறபோது, சாதாரண மக்கள் என்ன செய்ய முடியும்? பொது மேடைகளிலே பேசுகிறபோது, ஜாதி ஒழிக்கப்பட வேண்டும்; ஜாதி அமைப்பு வேண்டாம், சமுதாயத்திலே ஏற்றத்தாழ்வு எல்லாம் கூடாது என்று சொல்கிறோம். ஆனால் இதையெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, இதற்கு நேர் மாறான நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். நாம் மனச்சாட்சி என்ற ஒன்றை வைத்து இந்த நாட்டுக்கு நல்லது செய்கிறோமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இங்கே தான் என்ன நடந்தது? இங்கே ஆட்சிக்கு நான் எப்படி வந்தேன்? முதலமைச்சர் பதவி எனக்கு எப்படி வந்தது? இந்தப் பிரச்சினைகளைச் சொல்லித்தானே என்னை இங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறார்கள். எனவே நாட்டிலே இருக்கிற பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை இனியாவது எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மக்களை எப்படி நம்ப வைத்து நாம் வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறோம்? எனவே ஒன்றை மட்டும் நாம் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். மகாத்மா காந்தியைப் பின்பற்றும்பவர்கள் ஆனாலும் சரி, அண்ணாவைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் ஆனாலும் சரி, பெருந்தலைவர் காமராஜரைப் பின்பற்றும்பவர்கள் ஆனாலும் சரி, அம்பேத்காரைப் பின்பற்றும்பவர்கள் ஆனாலும் சரி அல்லது சாதாரணருடனான பின்பற்றும்பவர்கள் ஆனாலும் சரி, தந்தை பெரியாரைப் பின்பற்றும்பவர்கள் ஆனாலும் சரி, அவர்கள் மனச்சாட்சியை முன்வைத்து நாட்டுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்ற உணர்வோடு செயல்பட வேண்டும். இந்த வேண்டுகோளை நான் இங்கே விடுக்கும்போது, எங்களுடைய எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே ஒரு கதையைக் கூறினார்கள். அப்போது எனக்கு மார்க்கிம் கார்க்கி எழுதிய 'அன்னை' என்கிற கதை தான் நினைவுக்கு வந்தது. கோளத்திலே 'நீங்கள் என்னைக் கம்யூனிஸ்ட்டாக ஆக்கினீர்கள்' என்ற நாடகம் பாலஸ்தீன எல்லா இடங்களிலுமே நடத்தப்பட்டது. அதிலே சாதாரண தொழிலாளி கொடுமையைத் தாங்க முடியாது, இறுதியிலே அவனே அரிவாளைத் திட்டிக்கொண்டு போய் 'நீங்கள் என்னை கம்யூனிஸ்ட் ஆக்கினீர்கள்' என்று சொல்லுவது தான் உச்சகட்டம். அதுபோல் 'அன்னை' என்ற கதையில் மகன் புரட்சியில் ஈடுபடுகிறான். ஏதோ போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறான் என்று தடுத்த அன்னை, கதையின் இறுதிக் காட்சியில் அவனே கொடியைத் தாங்கிக்கொண்டு ஊர்வலம் துக்கும் தலைமை தாங்குகிறான். இதுவே அந்தக் கதையின் உச்சகட்டம். அதுபோல், நாங்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் என்னை அப்படிச் செய்துதான் இங்கே முதலமைச்சர் ஆக்கியிருக்கிறீர்கள். நான் பேசாமல் எப்படியோ எங்கேயோ வேலை செய்துகொண்டு சுதந்திரமாகத் திரிந்துகொண்டிருந்தேன். என்னைக் கொண்டு வந்து நீங்கள் தான் இங்கே முதலமைச்சர் ஆக்கியிருக்கிறீர்கள். இந்த நிலையில் நான் என்ன செய்யட்டும்? நான் இந்த

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

நாட்டுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் சொல்லுங்கள், நான் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன். உங்களுக்கு அந்த வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே என்னைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் இந்த நாட்டுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களோ அதை என் மூலம் செய்ய வாயுங்கள். தயவுசெய்து அதற்குத் துணை நில்லுங்கள். இதைச் செய்வதிலே தவறு இல்லையென்றே கருதுகிறேன்.

அடுத்து, கண்ணாடியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வண்ணக் கண்ணாடி, மூலம் எப்படித் தெரியும் என்று பேசினார்கள். கண்ணாடி போடுவதே, பார்வை பழுது பட்டால்தான் போடுகிறோம். வெய்யிலைக் கொஞ்சம் பார்க்கக்

(பிற்பகல் 6-30)

கூடாது என்றிருந்தால், அல்லது கண்ணுக்குக் குளிரச்சியாக இருக்க வேண்டுமென்றால், வண்ணக் கண்ணாடியைப் போட்டுக் கொள்கிறோம். சிலர் மூக அறஞ்சாகக் கோட்ட மிரேமைச் சேர்த்து, மஞ்சள் கண்ணாடியைப் போட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் நான் சொல்கின்ற கண்ணாடி, அறிவுக் கண்ணாடி—பகுத்தறிவுக் கண்ணாடி—பகுத்துப் பார்க்கின்ற அறிவுக் கண்ணாடியைக் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். பகுத்துப் பார்க்கின்ற கண்ணாடியைக் கொண்டு பார்த்தால், உண்மையான வண்ணத்தை நம் கண்ணிலிருந்து மறைக்க முடியாது. அதைப் பெறுவதற்காகத்தான் பகுத்தறிவுக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறோம். அந்த வகையில், சிலர் வேண்டுமென்றே திருப்பத் திருப்ப, 'அதிகாரிகளையெல்லாம் ஒரே நாளில் மாற்றியிருக்கிறோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். கிராம அதிகாரிகளைத் திட்டமிட்டு மாற்றுவது என்று ருடிவெடுத்தபோது, அதிகாரிகளைப் பழி வாங்கும் தோக்கத்தோடு அவசரக் கொலையாக ருடிவு எடுத்ததாகவும், அதற்குப் பிறகு எல்லோரையும் ஒரே நாளில் பழி வாங்கிவிட்டதாகவும் சொன்னார்கள். திருமணமான முதல் இரவு அன்றே ஒருவரிடமிருந்து அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டதாகக் கோர்ட்டில் கூடச் சொன்னார்கள். பிறகு அப்படி இல்லையென்று நிரூபணம் ஆகிவிட்டது. 14—11—1980 அன்று 6,455 பேர்க்கிடமிருந்து அதிகாரத்தை அதிகாரிகள் திரும்பப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது நாள் 15—11—1980 அன்று 13,018 பேர்க்கிடமிருந்தும். மூன்றாவது நாள் 16—11—1980 அன்று 3,308 பேர்க்கிடமிருந்தும், 17—11—1980 அன்று 220 பேர்க்கிடமிருந்தும், 18—11—1980 அன்று 4 பேர்க்கிடமிருந்தும், 19—11—1980 அன்று 4 பேர்க்கிடமிருந்தும் ஆகமொத்தம் 23,009 பேர்க்கிடமிருந்து அதிகாரத்தை அதிகாரிகள் பெற்றுக்கொண்டார்கள்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

முன்பு 15 ரூபாயாக இருந்தது, இப்போது 50 ரூபாயாக உயர்த்தி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் யாரையும் குறை சொல்லுவதாகக் கருது மாட்டார்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். 15 ரூபாய்க்கு வாங்குகிற நிலைமை அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு ஆரம்பித்தது? எங்கேயோ எப்போதோ முளைத்து பிறகு வளர்ந்து இன்றைக்கு அதிகமாகியிருக்கலாம். 15 ரூபாயாக இருந்தது 50 ரூபாயாக ஆகிவிட்டதென்றால், அதுவும் நாங்கள் சொல்லியல்வ. இது வளர்த்திருப்பதற்குக் காரணம் தெரிந்தவர்கள் பகுதிகளாக வேளியே சொல்லாததுதான். இதை முடி மறைத்தது சரியா? இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பது தெரிந்து, யார் செய்தார்கள் என்பது வேளியே தெரிந்து, மக்கள் மத்தியிலே பாரி இப்படிப்பட்டவர்களா அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள் என்று மக்கள் பேச ஆரம்பித்தால், நிலைமை என்ன வாகும்? ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு தேவை— ஒத்துழைப்பு தாராளம் என்று கேட்கிறேன். நாங்கள் முழுமை அமைக்க விருக்கிறோம். அந்தக் குழுவில் பங்கு பெற்று எங்களுக்கு ஆலோசனையைச் சொல்ல வேண்டும். பிறகு நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், இந்தக் கேள்வியைக் கேளுங்கள். நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், இங்கே நாங்கள் இருப்பதில் தயராயம் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அந்த ஒத்துழைப்பைத் தந்தாக வேண்டும்.

டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி முதலமைச்சராக ஆட்சி செய்த நேரத்தில், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, நாங்கள் மூவருமாகச் சேர்ந்து எங்கெங்கே பதுக்கல் நடக்கிறதோ அதையெல்லாம் கண்டு பிடித்துத் தரவேண்டுமென்று எண்ணி, பெரிய சர்க்கை நிறுத்தி வைத்தோம். திடீரென்று மூன்றாவது நான், எந்த அதிகாரியிடம் அந்தச் சர்க்கைகள் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டனவோ அதே அதிகாரி அதன் சொந்தக்காரரிடம் கொடுத்துவிட்டார். பிறகுதான் நாங்கள் அந்தத் திட்டத்தைப் பேசிப் பயனில்லையென்று கைவிட்டுவிட்டோம். ஆனால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த வர்களானாலும் சரி, வேறு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, கட்சியில் இல்லாத பெரிய வசதி படைத்தவர்களானாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும், தயவுசெய்து சொல்லுங்கள்; நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். நாங்கள் அமைக்கின்ற குழுக்களில் எங்களோடு இணைந்து பணியாற்றுவார்கள். அதுதான் நீங்கள் தருகின்ற மாபெரும் ஒத்துழைப்பு என்று அத்தனை பேரையும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 10]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முக்யமாக ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். இலஞ்ச ஒழிப்புக் குழு என்று சொல்கிறார்கள். இது மிகவும் வரவேற்கக் கூடியது. இதை மிகவும் விரைவாக அமைத்தால் இங்கே இருப்பவர்கள் அதில் கலந்து கொண்டு எங்காவாலான ஒத்துழைப்பைத் தரத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : “இலஞ்ச ஒழிப்பு” அல்ல, “இலஞ்சத் தடுப்பு” என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இலஞ்சத்தை, ஊழலை, பதுக்கலை, கடத்தலைத் தடுக்கின்ற குழுக்கள், எங்கெங்கே இவைகள் தடைபெறுகின்றனவோ, அவற்றையெல்லாம் கண்டறிவதற்காக அப்படிப்பட்ட பல குழுக்கள் அமைக்கவும், சேர்வைக்குத் தனியாக குழுவை அமைக்கவும் அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இங்கே இருக்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள் என்ற வகையிலே சொன்னதை மகிழ்ச்சியோடு, எதிர்ப்பு இல்லை என்ற நம்பிக்கையோடு, வந்து வரவேற்கிறேன்.

மதுவிலக்கு பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். எங்களிடம் யோசனை கேட்டானேன் என்று கெட் கேட்டார்கள். நாங்கள் வேறு எங்கே போவது? சட்டமன்றத்திலே வந்து பேசும்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய யோசனையைக் கேட்காமல் வேறு யாரைக் கேட்பது? கேட்கவில்லை என்று வாதத்திற்கு வைத்துக்கொள்வோம். அப்போது என் கேட்கவில்லை என்று பிரச்சினையை எழுப்புவார்கள். இப்போதுள்ள நிலைமை என்ன? ‘நீங்கள் எதை எப்போது சொல்ல வேண்டுமோ அப்போது சொல்ல மாட்டீர்கள். உங்களைச் சொல்ல வைப்பதற்காகத்தான் நான் இதைக் கேட்டேன்.’ ஏதோ நாங்கள் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணுவதைப் போலவும், மது விலக்கைக் கொண்டு வரலாம் என்று முடிவு செய்ததைப் போலவும், அப்படிக் கொண்டு வருவதற்காக, திட்டமிட்டு யாராவது ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்களா என்று நாங்கள் இருப்பதைப் போலவும் கூறுகிறார்கள். ‘குழுதம்’ பத்திரிகை கூட தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறது. முதலில் பாராட்டிவிட்டு “யார் மீதும் பழி போடாமல் அவர்தான் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்று கூறியிருக்கிறது. எப்படி இருந்தாலும், ‘குழுதம்’ தலையங்கத்திற்கு நன்றிக் கூடாதம் எழுதிருக்கிறேன். மிக அழகாக, சுருக்கமாக எழுதியிருக்கிறார்கள். “எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் வாழ்வில்லையென்றால், மதுவிலக்கு தமிழ் நாட்டில் மாவே முடியாது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்கிறவன் நான். அவ்வளவு எளிதில் கொள்கையை மாற்றிக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

கொள்பவன் நானல்ல. இந்த மன்றத்திலே இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எத்தனையோ கருத்தைச் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கும், எத்தனையோ வழிமுறைகளைச் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதையெல்லாம் நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தாபதி அவர்கள் பேசியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். “மதுவிலக்கு பிரச்சாரக் குழுவுக்கு எம்.ஜி.ஆர். தலைவராக இருந்தார். அவர் அழைத்து நான் போகவில்லை” என்று அவர் பேசியதாகச் செய்தி வந்தது. படித்துப் பார்த்தேன். நான் திகைத்தேன். இன்றைக்கு நான் வேறு கட்சியில் இருக்கலாம். அன்றைக்கு நடந்ததையெல்லாம் நாம் எப்படி மறந்துவிட முடியும்? இதிலே என்ன பெருமை இருக்கிறது? திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொருளாளர் இராமச்சந்திரன், மதுவிலக்குப் பிரச்சினையைப்பற்றி, மது அருந்துவது தவறு என்பதை மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு அழைக்கப்பட்ட குழுவிருக்குத் தலைவர் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. கோவையில் இருக்கின்ற வேறோர் அமைப்பு, சர்வோதய அமைப்பு, எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியது. “நாங்கள் இந்தப் பிரச்சாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம். நீங்கள் துணை செய்ய வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்ட நேரத்தில் முதல்வராக இருந்த டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், “நீங்கள் தலைமை தாங்கிப் பணியாற்றுவீர்கள். அவர்கள் துணை புரியட்டும்” என்று சொன்னார்கள். நான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டேன். கழகத் தலைமை சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டேன். என்ன நடந்திருக்குமென்று இப்போது நான் புரிந்துகொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 6-40)

திரு. ஆர். டி. சித்தாபதி: தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்னது மதுவிலக்குக் கொள்கைக்கு மாறான கருத்தல்ல. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அமெரிக்க நாட்டுக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்துவிட்டு வந்த பிறகு சொன்னார்கள். “ஒரு மனிதன் மதுவை அருந்தலாமே தவிர, அந்த மனிதனையைய உணர்வுகளை, மனிதனையே மது அருந்திவிடக்கூடாது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனாலே அந்த நிகழ்ச்சியிலே கலந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்லிவிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அவர் விளக்கம் சொன்னதற்கு நன்றி. மதுவிலக்குப்பற்றிச் சொன்னார். அவர் சொன்னதையே நான் அதற்கு விளக்கமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். மது அருந்தலாம், ஆனால் அது

[1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மனிதனை அருந்தக்கூடாது. நான் சொன்னதற்கு அவரும் அதைச் சொல்லிவந்தார்கள். அண்ணாவின் கொள்கையைப் பின்பற்றி, அண்ணாவின் பெயரிலேயே இருக்கின்ற எங்கள் கழகம் அமைந்திருக்கின்ற ஆட்சியும் மதுவிலக்கை ரத்து செய்யக்கூடாது, அதை ஒழுங்காக ஆக்க, கிராக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “கட்சித் தலைவர் மதுவை அருந்தக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவேதான் மதுவிலக்கு வேண்டுமென்றும், மதுவை அருந்தாதே என்றும் சொல்லி கொள்கையை அரசு அறிவிக்க அண்ணா சமூகிக்குச் செல்லும்போது, வரமாட்டேன்” என்று சொன்னது அவருக்கு நினைவு இருந்தால், நான் அதை மறுக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் அவர்கள் எவ்வளவு பற்றோடும் பாசத்தோடும் இருந்தார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். நான் இங்கே இருக்கிறேன். பரவாயில்லை. இந்தக் கொள்கையில் நான் எவ்வளவு தீவிரமாக இருக்கிறேன் என்பதை அவர்களும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். மிகத் தீவிரமாக இருக்கிறேன் என்பதையும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நான் தீவிரமாக இல்லாமல், அதற்கேற்ற சட்டம் கொண்டுவராமல் எப்படி இருக்க முடியும்? சட்டம் கொண்டுவந்தது தவறு என்றால், சட்டம் இல்லாமல் எப்படி வாயவிலேயே பேசி மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும்? அப்படி முடியுமென்றால், மகாத்மா காந்தி அவர்கள் காலத்திலேயே செய்திருக்க முடியும். முதலில் அப்போதிருந்த மெட்ராஸ் ஸ்டேட்டில் திரு. இராஜாஜி அவர்கள்தான் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதுவும் சேலம் மாவட்டத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாநிலம் முழுவதற்கும் அதை விரிவுபடுத்தினார்கள். ஏன்? நான் என்ன சொன்னேன்? குடிக்கக் கூடாது என்று சொன்னேன். குடித்தால் தண்டனை என்று சொன்னேன். யார் குடித்துவிட்டு வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம், 500 ரூபாய் அபராதம், ஒரு வருடம், ஆறு மாதம், மூன்று மாதம் திறை தண்டனை என்று சொல்லியிருந்தேன். இப்படியெல்லாம் சொன்னது எதற்காக? இப்படிப்பட்ட தண்டனைகள் இருக்கின்றன என்பது அவர்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்குச் சொன்னேன். திறைச்சாலைக்குள் சென்ற பின்பாவது திருந்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்படிச் சொன்னேன். அவர்கள் குடித்து விடுவதால் குடும்பம் விதியிலே திடுக்கிதே என்று சொன்னேன். எனக்கு மட்டும் அதிலே என்ன லாபம்? எனக்குத் தெரிந்ததுதான். இரண்டாம் சட்டம் கொண்டு வந்தேன். ஆனால் நடந்தது என்ன? என்ன ஆயிற்று? யாரோ ஒரு ஆள் அந்தத் தவற்றைச் செய்யப்போய், அவன் திறைக்குச் செல்ல, அவனுடைய வீட்டிலே இருக்கின்ற

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

பெண்கள், தாய்மார்கள் எல்லாம் விதியிலே பிச்சையெடுக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்தத் தொழிலாளி வேலை செய்தால்தான் அந்தக் குடும்பம் நடக்கும் என்ற நிலை இருந்தது. நான் என்ன நினைத்தேனோ அதற்கு நேர் விரோதமாக இருந்தது. பெண்கள் அழுதார்கள். இந்தத் தாய்மார்களுக்குத் துன்பம் வாக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். ஆனால் அந்தச் சட்டம் அதற்கு உதவவில்லை. இந்தத் தொல்லைகள்தான் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குடும்பத்தில் பெண்களும், குழந்தைகளும் பட்டினி கிடக்காமல் இருந்தால் போதும் என்றுதான் பார்த்தோம். ஆனால் நிலைமை அப்படி இல்லை. அப்படி குடும்பத்தினர் துன்பப்படும் நிலைமைகள் இருக்கும்போது, அந்தச் சட்டத்தைத் தளர்த்தாமல், அப்படியே வைத்திருந்தால், நான் சர்வாதிகாரியா அல்லது ஜனநாயகவாதியா? நாம் ஜனநாயகத்தைத்தான் நம்பி வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த ஜனநாயக முறையில் மக்கள் வாழ வகை செய்ய வேண்டும். அவர்கள் கருத்துக்கேற்றவாறு நாம் நடக்க வேண்டும். “அவர்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், நாம் சட்டம் என்று கொண்டு வந்துவிட்டோம். ஆகவே அதை மக்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்” என்று சொல்வது நல்ல ஜனநாயகமாகாது. மக்களுக்குத்தான் சட்டமே தவிர, சட்டத்திற்காக மக்கள் அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம் மக்கள் நன்மைக்காக. எந்த நன்மைக்காக அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோமோ அதற்கு அது பயன்படவில்லை. அதற்கு எதிரான பயன் கிடைத்தது என்றால், நான் அதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டாமா? அதிலேயும் குற்றம் சாட்டப்பெற்றுள்ளது. பல முறைகள் குற்றம் சாட்டப்பெற்றது. பலர் இதைப்பற்றிக் குற்றம் சாட்டினார்கள். மக்கள் பிரதிநிதிகள் குற்றம் சாட்டினார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் லஞ்சம். மக்கள் பயந்து பயந்து வருகிறார்கள், வாழ்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்திற்காக பயந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள், இதனால் போலீஸ்காரர்களுக்கு லஞ்சம் ஜாஸ்தியாகக் கிடைக்கிறது என்றார்கள். ஆகவேதான் நான் 25 ரூபாய்க்கு பெர்மிட் என்ற முறையைக் கொண்டு வந்தேன். “வீட்டிற்கு வெளியே குடிக்கக்கூடாது. வாங்கும் மதுவை வீட்டிற்குக் கொண்டுபோய் குடிக்க வேண்டும். வீட்டிற்கு வாங்கிக் கொண்டு போகும் வழியில் வீதியில் குடிக்கக்கூடாது. குடித்துவிட்டு வீதியில் போகக்கூடாது” என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இதைச் சொல்லிவிட்டு சாராயத்தைத் தடை செய்யச் சட்டம் கொண்டு வருகிறோம். அதற்குள் இப்போதே சாராயம் இருக்கிறதே, மது இருக்கிறதே, எங்கும் இருக்கிறதே, இனிமேலும் மதுவிலக்கு என்பது எங்கே என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். பின்னர் கவலைப்படுகிறார்கள் மதுவைப்பற்றி? இப்போதே மதுவிலக்கு என்று

[1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஒன்றில்லை, இப்போது மது வந்த மாதிரிதான் என்றால், இப்போது மது விலக்கை ரத்து செய்தேன் என்றே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதற்காகப் பேச வேண்டியதில்லை, அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லையே. ஆனால் இதை அரசியல் ஆக்கலாமா என்ற நோக்கத்துடன்தான் அதைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். “இந்தப் பிரதேசத்தில் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரனுக்கு ஆதரவு இருக்கிறது, மக்களுடைய அன்பைப் பெற்றவன், தமிழர்களுடைய நம்பிக்கைக்கு உரியவன், மது அருந்தக்கூடாது என்ற கொள்கைக்குச் சோந்தக்காரன். அவனே மதுவைக் கொண்டுவந்து மக்கள் மத்தியிலே அவனுக்கு இருக்கின்ற செல்வாக்கைத் தவிர்க்கலாம்” என்று நினைக்கிறார்கள். பின் ஏன் மதுவைக் கொண்டு வந்தேன் என்று சொல்ல வேண்டும்? மேடையிலே என்ன பேசுகிறார்கள்? “எங்கு பார்த்தாலும் சாராயம். சட்டம் போட்டால் அது சர்வாதிகாரம். அணுகுமுறை சரி யில்லை” என்று சொல்கிறார்கள். குடிசாரன் அடிக்க வருகிறான், கொலை செய்ய வருகிறான், அக்ரோபம் செய்கிறான். அவனிடம் போய் “கொஞ்சம் அமைதியாக இருங்கள்” என்று நான் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களா? இதுதான் அணுகுமுறை என்றால், அது எப்படி நடக்க முடியும்? அது எப்படி இயலும்? இந்தப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் நாம் அரசியல் ஆக்காமல் இருக்க வேண்டும் உண்மையிலேயே நாங்கள் ஒரு நல்ல எண்ணத்தில்தான் செய்தோம். நாங்கள் யார் மீதோ பழி போட்டுவிட்டுப் போய்விடுபவர்கள் அல்ல என்பதை நயவுசெய்து இங்குள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினரும், கட்சித் தலைவரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அமைச்சரவையைப் பொறுத்தவரையில், எந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும், அதன் முழுப் பொறுப்பையும் நாங்களே ஏற்றுக்கொள்ளலாமே தவிர, சட்டசபை சொல்லிற்று, நாங்கள் சட்டசபையில் கொண்டுவந்து சட்டம் நிறைவேற்றினோம். அப்படி நிறைவேற்றியதால் ஏற்றுக்கொண்டோம் என்றெல்லாம் சொல்லி அந்த வகையில் தப்பித்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதற்கு நாங்கள் பின்வாங்கமாட்டோம். பின்வாங்கியவர்கள் தவறி விருகின்ற நிலையிலும் நாங்கள் பின்வாங்க மாட்டோம். அவர்கள் தூத்தி வருகின்ற நிலையிலும் நாங்கள் பின்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

வாங்க மாட்டோம் என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை அவர்கள் உணர வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினை நன்கு ஆராயவேண்டிய ஒரு பிரச்சினை. இதுபோன்ற பல பிரச்சினைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன.

அடுத்து, வீராணம் திட்டம் பற்றிய பிரச்சினை இருக்கிறது. நிச்சயமாக வீராணம் திட்டம் கூடாது என்பதற்குப் பல காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு செட்டி நாட்டாசர் அவர்களுடைய இங்கே கருத்து சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். அதைப் பரிசீலிப்பதற்கு ஒரு வழி சொல்லியிருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். அதிலே எப்படி இருக்கின்ற தவறுகள், திமைகள் எல்லாவற்றையும் என்னிப் பார்த்திருக்க வேண்டும். அதற்கு ரூ. 250 கோடி செலவுத்தான், வீராணம் திட்டப்படி சென்னைக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். 400 கோடி ரூபாய் வரையில் கூட செலவாகும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. 15 டி.எம்.சி. தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி நாம் ரூ. 250 கோடி அளவுக்குச் செலவு செய்தாலும், தண்ணீர் சீராகக் கிடைக்குமா என்று பார்த்தால், அதற்கிடையிலே சில பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. தண்ணீரைத் தள்ளுகின்ற இயந்திரங்கள், கருவிகள் எந்தப் பகுதியில் பழுதுபட்டாலும், அதன் காரணமாக தண்ணீர் கிடைக்காது. இது இயற்கைச் சக்தியோடு இழுத்துச் செல்லப்படுகின்ற தண்ணீர் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு நமக்கு எங்கெல்லாம் வசதிகள் இருக்கின்றன என்றும் கேட்கிறார்கள். அப்படித் தண்ணீர் வரும் போது, வழியிலே யாரும் தண்ணீர் எடுக்கமாட்டார்களா என்கிறார்கள். அதற்குக் குறுக்கே வரமாட்டார்களா? இதே கேள்வியைத்தான் ஆந்திராவிலே கேட்கிறார்கள். மாட்டிய மாநிலத்திலே கேட்கிறார்கள். ஆந்திரா 5 டி.எம்.சி. மாட்டியும் 5 டி.எம்.சி., கர்நாடகம் 5 டி.எம்.சி., ஆக 15 டி.எம்.சி. நமக்குக் கிடைக்கும். அந்த 15 டி.எம்.சி. தண்ணீரை ஆந்திரா வழியாகத் தான் தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வருகிறோம் என்றால், அதைத் திறந்த வாய்க்கால் வழியாகத்தான் கொண்டுவர முடியும். அப்படி இல்லாமல் குழாய்கள் மூலம் கொண்டு வருவது என்று சொன்னால், இன்னுள்ள நிலைமைகளின்படி நமக்கு ரூ. 1,400 கோடி அளவுக்குச் செலவாகும். அது நடக்கக்கூடிய காரியமாகவா இருக்கிறது? யார் இதற்குப் பணம் ஒதுக்குவது? அந்தப் பணத்தை உலக வங்கியில் கடனாக வாங்குவது என்று வந்தாலும், அதற்கு மத்திய அரசு 1/3 பங்குதான் கொடுக்கும். அது கொடுக்கும் வட்டி போக மீதிக்கு நாம்தான் வட்டி செலுத்த வேண்டும். இதெல்லாம் இங்குள்ள உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. அது மட்டுமல்லாமல், அங்கே இருந்து

[1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தண்ணீர் வரும்போது மற்ற மாநிலத்தவர்களிடம் அவர்கள் வழியில் தண்ணீர் எடுக்கமாட்டார்கள் என்பதற்கு உத்தரவாதம் வாங்கவேண்டும். ஆகவே குழாய்களில் கொண்டுவரலாம் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆந்திர முதல்வர்

(பிற்பகல் 6-50)

மாண்புமிகு திரு. அஞ்சையா அவர்கள், அங்கிருந்து இங்கே வந்த நண்பர் திரு. ஜனார்த்தனம் செட்டி அவர்களிடம் ஒரு தகவல் சொல்லியனுப்பியிருக்கிறார்கள். உடனடியாக 5 டி.எம்.சி. தண்ணீர் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம், அதை எடுத்துக்கொண்டு செல்ல ஏற்பாடு செய்வீர்களா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைத் திறந்த கால்வாயில்தான் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கு என்ன பாதுகாப்பு? அதிலிருந்து தண்ணீரை எடுக்க மாட்டார்களா? நம் மாநிலத்திற்குள்ளே, நமது கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளே இருக்கின்ற பகுதிகளில் திறந்த கால்வாயில் தண்ணீர் கொண்டு வர முடியாதென்ற நிலைமை இருந்தால், வெளி மாநிலத்திலிருந்து எப்படிக் கொண்டு வருவது? 100-க்கு 90 பகுதி வெளி மாநிலங்களிலுள்ள பகுதிகளில்தான் அந்தத் தண்ணீர் வர வேண்டும். அது எப்படி வந்து சேரும்? யாருக்காகவோ பேசுவது நிச்சயமாக நல்லதல்ல. வீராணம் திட்டம் வேண்டாமென்று சொல்லுவது, நிச்சயமாக பொறாமை உணர்ச்சியால் அல்ல. யாருக்கோ அவமானத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற உணர்வோடு சொல்லவில்லை. 2002 ஆம் ஆண்டு அல்லது 2005 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரத்திலுள்ள மக்களுக்கு எவ்வளவு டி.எம்.சி. தண்ணீர் தேவையோ அதை நாம் கொடுத்தாக வேண்டும். அதற்கான திட்டத்தை இப்போதே போட்டாக வேண்டும். அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கடன், வட்டி பற்றியெல்லாம் சொல்லும் போது, நாங்களும் ஆட்சிக்கு வரப் போகிறவர்கள், ஆகவேதான் கூடாதென்று சொல்லுகிறோமென்று சொன்னார்கள். நம்பிக்கை வைத்திருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நம்பிக்கை வேண்டும். நம்பிக்கை இல்லாமல் மக்கள் வாழ முடியாது. எனக்குப் பெண் பிறக்க வேண்டும், பையன் பிறக்க வேண்டும்; அந்தப் பையன் அல்லது பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் செய்ய வேண்டும்; அந்தப் பையன் அல்லது பெண்ணுக்குப் பிள்ளை பிறக்க வேண்டும் அல்லது பெண் பிறக்க வேண்டும்; அந்தப் பேரன் அல்லது பேத்திகளோடு விளையாட வேண்டுமென்று ஆசை வரலாம். ஆனால் அதை வைத்துக் கொண்டு கொள்கையை நிர்ணயிக்க முடியாது. அமைச்சராகப் போகிறோம், வட்டி கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும்; ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் நியாயமல்ல. பதவிக்கு வந்தாலும், வராவிட்டாலும் மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற நிலையில் எது நியாயம், எது நல்லது, எது கெட்டது என்று அறிந்து பேச வேண்டும்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 10]

இங்கே பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. அவைகளுக்கெல்லாம் பதில் சொல்ல நேரமில்லை. எனவே இதோடு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். மற்றவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களுக்குப் பதில் சொல்லவில்லை என்று தவறாக நினைக்க வேண்டாம். எல்லாவற்றையும் நினைவிலே வைத்திருக்கிறேன். ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அலட்சியப்படுத்திவிட்டேன் என்று யாரும் கருதக்கூடாது. பதில் சொல்ல நேரமில்லை. பட்ஜெட் செஷன் வர இருக்கிறது. நிச்சயமாக, உறுப்பினர்கள் சொன்ன ஒவ்வொரு கருத்தையும் பரிசீலிப்போம். எங்களுடைய நன்மைக்காக, முன்னேற்றத்திற்காகச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் என்று அவைகளை ஏற்று பரிசீலிப்போம் என்று சொல்லி, ஆளுநர் அவர்கள் உரையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் தன்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா, திரும்பப் பெறுகிறாரா?

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்தவில்லை. ஒரு வேண்டுகோளை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முதலமைச்சரவர்கள் பதிலுரை முடிந்தவுடன் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களை சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்வதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முத்தரப்புப் பேச்சு வார்த்தைக்கு ஏற்பாடு செய்து, ஏற்கெனவே தடைப்பட்டிருக்கின்ற கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: முத்தரப்புப் பேச்சுவார்த்தை என்பது இப்போது தேவையற்றது. பேச வேண்டியவர்கள் நிர்வாகத்தினரும், மற்றவர்களும் தான். அவர்கள் பேசிய பிறகும், அந்தப் பிரச்சினை திராம விரும்பத்தான் அரசுக்கு வரும். அப்போது அதற்கு ஏற்பாடு செய்வோம். அதற்கு ஒத்துழையுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 10]

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் நிபந்தனையின்றி ஆசிரியர்கள் விடுதலை செய்யப்படுவார்களென்று அறிவித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. மாலை நேரங்களிலும், விடுமுறை நாட்களிலும்கூட ஆசிரியர்கள், அலுவலர்கள் கூடுதலாக வேலை செய்து, சிறப்பு வகுப்புகள் நடத்தி, மாணவர்களை நல்ல முறையிலே தேர்வுக்குத் தயாரிக்கின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியை அவர்கள் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலவையில் செய்தியை அவர்கள் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்பிக்கை முதலமைச்சரவர்கள் முன்பே கொடுத்த வாக்குறுதியில் அவர்கள் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் எந்தவிதமான ஐயப்பாடுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒலலை மாதத்தில் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கை ஏதோ சில காரணங்களால் நிறைவேற்றப்படாததால், அதை நிறைவேற்ற, மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, நடவடிக்கை எடுத்தால் கூடப் போதுமானது. அந்த அளவிற்கு ஓர் உறுதிமொழியை முதல்வரவர்கள் அளிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, உறுதி மொழிகளைக் கேட்டே நாம் பழகிவிட்டோம். உறுதிமொழி கேட்பதைவிட, உங்கள் கடமையைச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் பெருமையாக இருக்கும். நாங்கள் எங்கள் கடமைகளை நிச்சயமாகச் செய்வோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: திருத்தங்கள் வாக்கெடுப்பிற்கு விடும் போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விளக்கம் கேட்பது ஒரு தவறான முன் மாதிரியாகிவிடக்கூடாது. அது முறையல்ல.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களின் திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்களின் திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தங்கள் குறித்து, முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து சரியான விளக்கம் கிடைக்காததால் வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

1. 1—9—1980, 1—12—1980 இரு தேதிகளிலிருந்து வழங்கப்பட வேண்டிய அகவிலைப்படி உயர்வை மத்திய அரசுபோல் ஆசிரியர்கட்கும், அரசு ஊழியர்கட்கும் வழங்கப்படாதது குறித்து;

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1981 பிப்ரவரி 10]

2. தமிழாசிரியர்களுக்கு உயர் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர் பதவி கொடுக்கப்படாதது குறித்து ;

3. பணிக்கர் தலைமையிலான ஒருநபர் குழு அறிக்கை வெளியிட்டு அமுலாக்கப்படாதது குறித்து ;

4. ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று வேலையில்லாத 40 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்டோருக்கு பணி வழங்கப்படாதது குறித்து ;

5. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கட்கும் பிற ஊழியர்கட்கும் பணிப் பாதுகாப்பு வழங்கும் விதத்தில் தமிழ்நாடு தனியார் பள்ளி ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்தில் தக்க திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படாதது குறித்து ;

6. நீலகிரி மலையில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கட்கும் அரசு ஊழியர்கட்கு வழங்குவதுபோல் பருவ காலப்படி (Season Advance) வழங்கப்படாதது குறித்து ;

7. ஓசூர் மற்றும் நீலமலை முழுவதும் குளிக்காலப்படி வழங்கப்படாதது குறித்து ;

8. செங்கை மாவட்டம் முழுவதும் நகர சுட்டுப்படி வழங்கப்படாதது குறித்து ;

9. தெலுங்கு, கன்னடம், உருது, மலையாளம் மொழிப்பள்ளி மாணவர்கட்கு புத்தகங்கள் கல்வி ஆண்டு தொடக்கத்திலேயே தர ஏற்பாடு செய்யாதது ;

10. காவலர் துறையினருக்கு சலுகை விலையில் உணவுப் பொருட்கள் தருவதுபோல் ஆசிரியர்கட்கும் பள்ளி, கல்லூரி விடுதி மாணவர்கட்கும் வழங்காதது ;

11. எல்லா நிருவாகப் பள்ளிகளையும் அரசு ஏற்று கல்வி வாரியத்தின் கீழ் கொண்டு வராதது குறித்து ;

12. ஆசிரியர்கள் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட நிரந்தர அமைப்பாக ஆசிரியர் பணிக்குழு (Teachers Service Council) அமைக்கப்படாதது ;

13. மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கட்கு பணி விதிகள் உடனடியாக வெளிவிடப்படாதது ;

1981 பிப்ரவரி 10]

14. அண்ணாமலை, மதுரை, சென்னை பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாதது குறித்து ;

மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் ஏதும் குறிப்பிடப்படாததற்கு இவ்வரை தன் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“ 1981 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 21 ஆம் நாள் ஆளுநர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை நிகழ்த்தியதற்காக, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றனர்.”

நீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மேலவையின் நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 10.30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 6-55)

7. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

188. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2286, Agriculture, dated the 28th November 1980 in regard to the declaration of certain villages to be notified market area for Pochampalli market. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

189. Notification issued with G.O. Ms. No. 2276, Agriculture, dated the 27th November 1980 in regard to the exclusion of 126 villages from the notified area of Dharmapuri market for being declared as notified market area for Pennagaram market. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

[1981 பிப்ரவரி 10]

190. Notification issued with G.O. Ms. No. 2268, Agriculture, dated the 25th November 1980, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

191. Notification issued with G.O. Ms. No. 2269, Agriculture, dated the 25th November 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

192. Notification issued with G.O. Ms. No. 2877, Labour and Employment, dated the 22nd December 1980 in regard to the enforcing of all the provisions of Tamil Nadu Catering Establishments Act, 1958 to certain Town Panchayats. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Catering Establishments Act, 1958 (Tamil Nadu Act XIII of 1958).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 24. The Tamil Nadu Prevention of Incitement to Refuse or Defer Payment of Tax Bill, 1981 (L.A. Bill No. 11 of 1981), as passed by the Assembly.

* Circulated to all M.L.Cs. on 9th February 1981.

[1981 பிப்ரவரி 10]

இணைப்பு I.

[78 ஆம் பக்கத்தில் உடுக்குறியிட்ட வினா 64-க்கான விடையைக் காண்க.]

1-4-1970 முதல் மாவட்ட கழகப் பள்ளிகளை, அரசு 'பி' பிரிவு பள்ளிகளாக எடுத்துக்கொண்டபோதிலும், 'ஏ' மற்றும் 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்களை ஒருங்கிணைப்பது குறித்தும், மற்றும் 'பி' பிரிவு ஆசிரியர் பணிக்கான தனி விதிகள் குறித்தும் அரசின் ஆலோசனை முறையே 2-11-1978 மற்றும் 2-7-1978-ல்தான் வெளியிட முடிந்தது.

2. 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்களின் பணியினை முதற்கண் பள்ளிக் கல்வித் துறையில் வரன் முறைப்படுத்தப்பட்டு, அவர்கள் அந்தப் பதவிகளில் தகுதி கான் பருவம் முடிக்கப்பட்டதாக அறிக்கை கிடைத்த பின்புதான், அவர்களை அரசு ஊழியர்களாகக் கருதி அவர்களுடைய பணியினை கல்லூரிக் கல்வித் துறையில் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டதாகக் கருதி வரன்முறைப்படுத்த அரசால் முடியும்.

3. இது சம்பந்தமாக, புள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் மற்றும் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநருடன் தொடர்பு கொண்டு, அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

இணைப்பு II.

[106 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

அரசுக்கு கிடைக்கப்பெற்ற தகவலின்படி சில மாதங்களுக்கு முன்பு குலசேகரம் காவல் நிலைய எல்லைக்குட்பட்ட அலெக்ஸாண்டர்புரத்தில் ஒரு சிறு மாதா கோயில் கட்டப்பட்டது. அதைச் சுற்றி வசித்த சிலருக்கு அம்மாதா கோவிலில் நடைபெறும் இறை வழிபாடு இடைஞ்சலாகப்பட்டது. இவ் வழிபாட்டை எதிர்த்தவர்களுள் ஒருவர் இறந்துபோன ஏ. ஜே. ராஜு. இவர் இந்நகரா காவலில் அரிசன பிரிவின் மாவட்டத் தலைவர், அம் மாதா கோவிலின் வழிபாடு குறித்து குலசேகரம் காவல் நிலையத்தில் இரு பிரிவினரிடமிருந்தும் மனுக்கள் வரப்பெற்றன. இரு பிரிவினரும் பொது அமைதியை காக்கும்படி எச்சரிக்கப்பட்டனர்.

2. மேற்சொன்ன விஷயமாக 17-1-1981 அன்று அக்கிராமத்தில் பொது இடத்தில் கலவரம் செய்தனர். குலசேகரம் காவல் நிலைய உதவி ஆய்வாளர் சம்பவம் நடந்த இடத்தை பார்வையிட்டு 7 நபர்களை 18-1-1981 காலை

[1981 பிப்ரவரி 10]

காவல் நிலையத்தில் ஆஜராகும்படி கூறிவிட்டு வந்தார். அவ்வாறு அவர்கள் அன்று காவல் நிலையம் வராததால் அவர்கள் மீது குற்ற எண் 17/81-ல் இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 160-வது பிரிவின்கீழ் வழக்கு பதிவு செய்யப் பட்டது.

3. 18-1-1981 இரவு 8-00 மணி அளவில் மறுபடியும் அக்கிராமத்தில் கல்வரம் நடந்தது. உதவி ஆய்வாளரும், அவர் பார்ட்டியும் சம்பவம் நடந்த இடம் சென்று ராஜுவையும் மற்றும் 8 பேரையும் இரவு 9.30 மணிக்கு காவல் நிலையம் கொண்டு வந்தனர். காவல் நிலையம் வந்தவுடன் ராஜுவுக்கு வலிப்பு வந்தது. உடனே அவர் டாக்சியில் குலசேகரம் அரசு மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். ஆனால் வழியில் இறந்து விட்டார். ராஜு காவல் துறையினரின் பொறுப்பில் இருந்தபோது இறந்துவிட்டதால், காவல் துறை நிலை ஆணை எண் 145-வது பிரிவின்படி மெஜிஸ்ட்ரியல் விசாரணைக்கு உத்தரவிடப்பட்டது. சுவப் பரிசோதனையின்போதும் விசாரணையின்போதும் ராஜுவின் உடம்பில் காயம் எதுவும் காணப்படவில்லை; அவர் ஒரு இதய நோயாளி (Heart patient) மற்றும் விரிவடைந்த இருதயம் உடையவர் (enlarged heart) என்றும் விசாரணையில் தெரிய வந்தது. வருவாய்த்துறைக் கோட்ட அலுவலரின் விசாரணை அறிக்கையும் சுவப் பரிசோதனையின் முடிவும் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் அவருடைய இறப்பு மரபுமரபால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று கருதப்படுகிறது. ஆனாலும் விசாரணையின்போது இறந்துபோன ராஜுவை தலைமைக் காவலர் 865 மேலுவல் வயிற்றில் குத்தியதாக சாட்சிகள் கூறினர்.

4. ராஜுவின் சுவ ஊர்வலமும், அடக்கமும் 19-1-1981 அன்று நடந்தது. இதற்கு முன்னால் வருவாய்த்துறைக் கோட்ட அலுவலரின் P.S.O. விசாரணைக்குச் சென்றுவிட்டு திரும்பிய குலசேகரம் காவல் நிலைய உதவி ஆய்வாளர் பெருமானை கட்டத்தின் ஒரு பிரிவினர் குலசேகரம் மருத்துவ மனை அருகில் கூடி உதவி ஆய்வாளரை விரட்டியும், காவல் துறையினரின் வாகனத்தின் மீது கற்களையும் வீட்டுவதற்கு உத்தேசித்தனர். இதனால் சில காவலர்கள் குக்கு காயமும், வாகனத்திற்கு சேதமும் ஏற்பட்டது. காவல் துறை மாவட்டக் கண்காணிப்பாளர் சம்பவ இடம் சென்று நிலைமையைக் கட்டுக்குக் கொண்டு வந்தார். உதவி ஆய்வாளரின் புகாரின் மீது அடையாளம் தெரிந்த துறை நபர்கள் மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. பொது நலம் கருதி உதவி ஆய்வாளர் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளார். தலைமைக் காவலர் 865 மேலுவல், தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். குலசேகரம் பகுதியில் இப்போது பதட்ட நிலை இல்லை.

[1981 பிப்ரவரி 10]

5. இதுகுறித்து வருவாய்த்துறைக் கோட்ட அலுவலரின் பி.எஸ்.ஓ. (P.S.O.) விசாரணை அறிக்கை கிடைத்த பின்பு அதனை அரசு பரிசீலித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும். இவ்விசாரணை அறிக்கை கிடைத்த பின்பே முழு விவரங்களும் தெரியவரும்.

இணைப்பு III.

[109 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (2)-க்கான அடிக் குறிப்பை காண்க.]

16-12-1980 அன்று இராமேஸ்வரம் பகுதியிலிருந்து மீன் பிடிக்கச் சென்ற ஐ.பி. 1166 என்ற விசைப்படகு காணப்படவில்லை என்ற செய்தி தந்தி மூலம் 20-12-1980 அன்று பெறப்பட்டு மீன் துறையினால் அப்படைகைத் தேடுவதற்கான பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. மாநிலத் துறைமுக அதிகாரி, கடல் வணிகத்துறை தலைமை அலுவலர், கம்பியில்லாத் தந்தி உதவிப் பொறியாளர் ஆகியோர் கணாமற்போன மீன்பிடி விசைப்படகைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். கடற்கரையோரமுள்ள மீன்துறை அதிகாரிகளும் அறிவுறுத்தப்பட்டனர். இலங்கையிலுள்ள இந்தியத் துறைவர் அலுவலகத்திற்குத் தந்தி மூலம் செய்தி அனுப்பப்பட்டது.

29-12-1980 அன்று குளச்சலுக்குத் தெற்கே அரசிக் கடலில் இரவியக் கப்பல் ஒன்று கடலில் சுக்கான் இழந்த ஐ.பி. 1166 விசைப்படகில் செயலிழந்து கிடந்த மூன்று மீனவர்களை மட்டும் கப்பலில் ஏற்றி படகை கடலில் விட்டு விட்டு தூத்துக்குடி வந்தது. சிகிச்சை பலனளிக்காமல் ஒருவர் இறந்து விட்டார். மற்ற இருவரும் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டனர். இரவியக் கப்பல் ஐ.பி. 1166 விசைப்படகைக் காண்பதற்கு முன்பே படகில் சென்ற ஐவரில் இருவர் உணவும் நீரும் இல்லாமையால் இறந்துவிட்டார்கள் என்ற செய்தி உயிருடன் திரும்பிய மீனவர்கள் மூலம் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டது.

இறந்த மீனவர்களின் குடும்பங்களுக்கு ரூ. 5,000 (ரூபாய் ஐயாயிரம்) வரையில் கருணை மானியம் வழங்கப்படும். இதில் ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம்) மொத்தமாகவும் மீதி ரூ. 3,000 (ரூபாய் மூவாயிரம்) மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் வீதம் 30 மாதங்களுக்கு வழங்கப்படும். அவ்வாறு இறக்கும் மீனவர்களின் குழந்தைகள் வாழ்க்கைத் தொழில் கல்வியை மேற்கொள்ள இயலும் வகையில் கூடுதலாக ரூ. 5,000 வழங்கப்படும்.

143871

V211,32/11/1

N 211172.152

